

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextiosjätte årgången

12 januari 2023

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/99 av den 11 januari 2023 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av vissa aluminiumhjul med ursprung i Marocko** 1
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/100 av den 11 januari 2023 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av påfyllningsbara tunnor av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina** 36

III *Andra akter*

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

- ★ **Beslut av EFTAS övervakningsmyndighet nr 161/22/KOL av den 6 juli 2022 om stöd till infrastruktur till gatubelysning i Bergen (Norge) (2023/101)** 77

Rättelser

- ★ **Rättelse till Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/1288 av den 6 april 2022 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 vad gäller tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i och presentationen av information med avseende på principen om att inte orsaka betydande skada, och som specificerar innehållet i, metoderna för och presentationen av information med avseende på hållbarhetsindikatorer och negativa konsekvenser för hållbar utveckling, samt innehållet i och presentationen av information med avseende på främjande av miljörelaterade eller sociala egenskaper och mål för hållbar investering i upplysningar som lämnas innan avtal ingås, på webbplatser och i regelbundna rapporter (EUT L 196, 25.7.2022)** 110

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- ★ Rättelse till Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2268 av den 6 september 2021 om ändring av de tekniska tillsynsstandarder som föreskrivs i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/653 vad gäller underliggande metoder och presentation av resultatscenarier, redovisning av kostnader och metoder för beräkning av sammanfattande kostnadsindikatorer, redovisning av och innehållet i information om tidigare resultat och redovisning av kostnader för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) som erbjuder flera olika investeringsalternativ och om anpassning av övergångsbestämmelserna för Priip-produktutvecklare som erbjuder andelar i fonder som avses i artikel 32 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 som underliggande investeringsalternativ med förlängda övergångsbestämmelser som fastställs i den artikeln (EUT L 455 I, 20.12.2021) 111

- ★ Rättelse till Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/2580 av den 17 juni 2022 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder som specificerar de uppgifter som ska lämnas i ansökan om auktorisation som kreditinstitut och de faktorer som kan hindra behöriga myndigheter från att utöva en effektiv tillsyn (EUT L 335, 29.12.2022) 112

- ★ Rättelse till Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/2581 av den 20 juni 2022 om fastställande av tekniska genomförandestandarder för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU vad gäller tillhandahållande av uppgifter i ansökningar om auktorisation som kreditinstitut (EUT L 335, 29.12.2022) 113

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2023/99

av den 11 januari 2023

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av vissa aluminiumhjul med ursprung i Marocko

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ⁽¹⁾ (*grundförordningen*), särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Inledande

- (1) Den 17 november 2021 inledde Europeiska kommissionen (*kommissionen*) en antidumpningsundersökning beträffande import av vissa aluminiumhjul med ursprung i Marocko (*det berörda landet*) på grundval av artikel 5 i grundförordningen. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾ (*tillkännagivandet om inledande*).
- (2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 4 oktober 2021 av Association of European Wheel Manufacturers (*klaganden* eller *EUWA*). Klagomålet ingavs för unionsindustrins räkning i den mening som avses i artikel 5.4 i grundförordningen. Klagomålet innehöll bevisning om dumpning och därav följande väsentlig skada som var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.

1.2 Provisoriska åtgärder

- (3) I enlighet med artikel 19a i grundförordningen gav kommissionen den 17 juni 2022 parterna en sammanfattning av de föreslagna tullarna och detaljerade uppgifter om beräkningen av dumpningsmarginalen och den marginal som är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin. Berörda parter uppmanades att inom tre arbetsdagar lämna synpunkter på beräkningarnas riktighet. Inga synpunkter rörande beräkningarnas riktighet inkom.

⁽¹⁾ EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av vissa aluminiumhjul med ursprung i Marocko (EUT C 464, 17.11.2021, s. 19).

- (4) Den 15 juli 2022 offentliggjorde kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/1221 ^(*) om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av vissa aluminiumhjul med ursprung i Marocko (*förordningen om provisorisk tull*).

1.3 Efterföljande förfarande

- (5) Efter det att de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för införandet av en provisorisk antidumpningstull hade meddelats (*det preliminära utlämnandet av uppgifter*), inkom Dika Morocco Africa S.A.R.L (*Dika*), Hands 8 SA (*Hands*), den europeiska bilindustriföreningen (ACEA) och EUWA med skriftliga synpunkter på de preliminära undersökningsresultaten inom den tidsfrist som anges i artikel 2.1 i förordningen om provisorisk tull. Efter utgången av tidsfristen för att lämna synpunkter inkom även de marockanska myndigheterna med en inlägga till stöd för de andra parternas påståenden om dumpning och skada.
- (6) De parter som begärde att bli hörda gavs möjlighet till detta. Utfrågningar anordnades med Dika, Hands, ACEA och EUWA. På begäran av Dika hölls dessutom en utfrågning med förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden den 7 juli 2022.
- (7) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för de slutgiltiga undersökningsresultaten. Ett kontrollbesök utfördes på plats hos en användare. För att komma fram till de slutgiltiga undersökningsresultaten beaktade kommissionen de berörda parternas synpunkter och ändrade sina preliminära slutsatser när så var lämpligt.
- (8) Den 17 oktober 2022 underrättade kommissionen alla berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för kommissionens avsikt att införa en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa aluminiumhjul med ursprung i Marocko (*det slutliga utlämnandet av uppgifter*). Alla parter beviljades en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter.
- (9) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter lämnade ACEA, Dika, EUWA, Hands och Marockos regering in synpunkter.
- (10) Den 21 november 2022 skickade kommissionen ett ytterligare slutligt utlämnande av uppgifter till Hands avseende vissa korrigeringar och förtydliganden med avseende på dumpningsberäkningarna (*det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter*) och beviljade en tidsfrist inom vilken företaget skulle kunna lämna synpunkter. Dessutom tog alla berörda parter emot ett förtydligande av grunden för beloppen på försäljnings- och administrationskostnader vid fastställandet av normalvärdet för Hands. Hands lämnade in synpunkter som togs upp i förordningen.
- (11) Parter som begärde att bli hörda gavs även möjlighet till detta. Utfrågningar anordnades med ACEA, Dika, EUWA och Hands.

1.4 Påståenden om inledandet

- (12) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter inkom ingen berörd part med påståenden eller synpunkter förutom de parter som avses i avsnitt 1.4 i förordningen om provisorisk tull. Kommissionen bekräftade därför sina undersökningsresultat och slutsatser i skälen 6–28 i förordningen om provisorisk tull.

1.5 Stickprovsförfarande

- (13) Inga synpunkter inkom med avseende på stickprovsförfarandet. Kommissionen bekräftade därför slutsatserna i skälen 29–34 i förordningen om provisorisk tull.

1.6 Svar på frågeformuläret och kontrollbesök

- (14) Såsom anges i skäl 35 i förordningen om provisorisk tull sände kommissionen frågeformulär till tre unionstillverkare, klaganden, två kända användare och två exporterande tillverkare i det berörda landet.

^(*) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/1221 av den 14 juli 2022 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av vissa aluminiumhjul med ursprung i Marocko (EUT L 188, 15.7.2022, s. 114).

- (15) Såsom förklaras i skälen 36 och 37 i förordningen om provisorisk tull utfördes dubbelkontroller på distans och kontrollbesök för att verifiera svaren på frågeformuläret.
- (16) Kontrollbesök i enlighet med artikel 16 i grundförordningen genomfördes hos en användare. Denna användares namn lämnas inte ut av sekretessskäl i enlighet med skäl 5 i förordningen om provisorisk tull.

1.7 Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod

- (17) Såsom anges i skäl 38 i förordningen om provisorisk tull omfattade undersökningen av dumpning och skada perioden från och med den 1 oktober 2020 till och med den 30 september 2021 (*undersökningsperioden*). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2018 till och med slutet av undersökningsperioden (*skadeundersökningsperioden*).

1.8 Registrering

- (18) Kommissionen gjorde import av den berörda produkten föremål för registrering genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/934 (*) (*registreringsförordningen*).
- (19) Hands hävdade att beslutet att importen ska registreras var ogrundat, eftersom villkoren i artikel 14.5 i grundförordningen inte var uppfyllda.
- (20) Kommissionen erinrade om att den rättsliga grunden för registrering är artikel 14.5a i grundförordningen. Enligt denna artikel ska kommissionen registrera importen av den berörda produkten under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand enligt artikel 19a i grundförordningen, om det inte finns tillräcklig bevisning för att kraven i artikel 10.4 c och d inte är uppfyllda. I detta avseende konstaterade kommissionen att det saknades avgörande bevisning för att registreringen av import av den berörda produkten för utlämnande av uppgifter på förhand inte var berättigad i detta fall. Efter offentliggörandet av tillkännagivandet om inledande, då de exporterande tillverkarna var eller borde ha varit medvetna om den påstådda dumpningen och skadan, har importen av den berörda produkten faktiskt ökat ytterligare på ett sätt som riskerar att allvarligt undergräva den positiva verkan av antidumpningstullen även under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (21) Hands hävdade att kommissionen genom att offentliggöra förordningen om registrering överträdde principen om god förvaltning. Enligt parten hade den inte informerats om kommissionens avsikt att registrera importen av den undersökta produkten innan förordningen om registrering offentliggjordes och registreringen av importen trädde i kraft. Parten ansåg att en sådan registreringsåtgärd potentiellt kunde ha en negativ inverkan på dess intressen. Hands hävdade att kommissionen hade åsidosatt dess rätt till försvar eftersom företaget inte hade informerats i god tid och på ett effektivt och personligt sätt om att importen eventuellt skulle registreras innan kommissionen vidtog registreringsåtgärden för att ge Hands möjlighet att lägga fram sina synpunkter och bli hört, eftersom Hands påverkas direkt av åtgärden. Förordningen om registrering är därmed ogiltig och bör upphävas.
- (22) Kommissionen ansåg att registrering endast är ett förberedande administrativt steg som eventuellt kan leda till retroaktivt uttag av tullar i det slutliga skedet. Registrering i sig ger inte upphov till negativa effekter för importörer och kan inte anses påverka deras intressen (?). Hands nämnde inte heller några konkreta negativa effekter, utan hänvisade endast till "potentiella" effekter. Den enda effekten av registrering är att kommissionen ger instruktioner till de nationella tullmyndigheterna att registrera import till unionen av den undersökta produkten. Dessutom innehåller varken artikel 14.5a eller någon annan artikel i grundförordningen krav om att importörer eller andra parter måste informeras innan registrering inleds. Kravet i artikel 10.4 b i grundförordningen om att parterna ska ges tillfälle att yttra sig gäller endast när det inte finns något beslut om retroaktivt uttag av tullar efter registrering, men inte för registreringen i sig. Detta framgår tydligt av att det i artikel 14.5a i grundförordningen endast hänvisas till artikel 10.4 c och d, som ska vara uppfyllda för registrering enligt den bestämmelsen, men artikeln hänvisar avsiktligt inte till artikel 10.4 b. Detta överensstämmer med effekten av registrering som diskuteras ovan. Kommissionen är därför inte skyldig att ge importörerna tillfälle att yttra sig innan den ger instruktioner till tullmyndigheterna att registrera importen. Detta påstående avvisades därför.

(*) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/934 av den 16 juni 2022 om registrering av import av vissa aluminiumhjul med ursprung i Marocko (EUT L 162, 17.6.2022, s. 27).

(?) Beslut av den 28 september 2021, Airoldi Metalli SpA/Europeiska kommissionen, T-611/20, EU:T:2021:641, punkterna 48 och 49.

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Berörd produkt

- (23) Kommissionen erinrar om att den berörda produkten enligt skäl 39 i förordningen om provisorisk tull är aluminiumhjul till motorfordon som omfattas av HS-nummer 8701–8705, med eller utan tillbehör och med eller utan däck, med ursprung i Marocko, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 8708 70 10 och ex 8708 70 50 (Taric-nummer: 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 och 8708 70 50 50) (*den berörda produkten*).
- (24) Aluminiumhjul säljs traditionellt i unionen via två distributions- och försäljningskanaler: till tillverkarna av originalutrustning (OEM), som främst består av biltillverkare, och till eftermarknaden, som bland annat omfattar distributörer, återförsäljare och reparationsverkstäder. Den berörda produkten från Marocko såldes uteslutande via OEM-kanalen under skadeundersökningsperioden. I OEM-distributionskanalen anordnar biltillverkarna anbuds-förfaranden för aluminiumhjul, och de utvecklar ofta nya hjul för sina märken. Både unionstillverkare och marockanska exportörer kan konkurrera i samma anbuds-förfaranden.

2.2 Likadan produkt

- (25) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftades undersökningsresultaten i skälen 39–42 i förordningen om provisorisk tull.

3. DUMPNING

3.1 De exporterande tillverkarnas samarbetsvilja

- (26) Såsom förklaras i skälen 43–51 i förordningen om provisorisk tull ansåg kommissionen att Dika inte hade samarbetat med kommissionen i denna undersökning och fastställde preliminärt dumpningsmarginalen på grundval av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.
- (27) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Dika att företaget hade samarbetat fullt ut med kommissionen och att företaget borde få en individuellt beräknad dumpningsmarginal. Företaget anförde följande argument.
- (28) För det första upprepade Dika att företaget anser att försäljningsförteckningarna inte innehöll några fel, eftersom det totala värdet på försäljningsförteckningarna kunde stämmas av mot företagets redovisningssystem. Dessutom förtecknades försäljningen i enlighet med internationella redovisningsstandarder (IFRS). Dika hävdade dessutom att kommissionen hade haft mycket tid på sig att dubbelkontrollera de reviderade försäljningsförteckningar som lämnats av dess närstående företag CITIC Dicastal Co., Ltd (CITIC) och fortfarande kunde göra det innan slutgiltiga antidumpningsåtgärder infördes.
- (29) Detta påstående från Dika var snarlikt det påstående som företaget framförde i det preliminära skedet, och innehöll inga nya uppgifter. I det preliminära skedet konstaterade kommissionen att försäljningsförteckningarna inte tillhandahölls med utgångspunkt i fakturorna, att skillnaden mellan fakturavärdet och det belopp som faktiskt mottogs inte återgavs systematiskt i företagets försäljningsförteckningar och att de reviderade förteckningarna inte kunde dubbelkontrolleras. Det faktum att företagets försäljning förtecknades enligt IFRS-standarder ändrade inte omständigheten att företaget inte lämnade de uppgifter som kommissionen begärt.
- (30) Dessutom hade CITIC tillhandahållit flera (minst fyra) olika och ofullständiga versioner av sina försäljningsförteckningar under undersökningens gång. Den senaste versionen, som lämnades tillsammans med Dikas svar på kommissionens skrivelse enligt artikel 18 av den 5 maj 2022, var fortfarande ofullständig och innehöll ett antal transaktioner där det mottagna beloppet lämnats tomt med anmärkningen ”mottagningsbevis har ännu inte mottagits” eller där det fakturerade beloppet och det mottagna beloppet inte överensstämde. Sådana ofullständiga uppgifter kan inte utgöra en tillförlitlig grund för dubbelkontroll eller verifiering. Såsom också anges i skäl 48 i förordningen om provisorisk tull bör dessutom en ytterligare dubbelkontroll på distans inte användas som ett sätt att avhjälpa bristen på punktlighet eller de fel som konstaterats under dubbelkontrollen på distans och som redan ägt rum inom de fastställda tidsfristerna. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

- (31) För det andra hävdade Dika att de transaktionsspecifika uppgifter om datum och betalningsbelopp som kommissionen begärt inte kunde betraktas som "nödvändiga uppgifter" i den mening som avses i artikel 18.1 i grundförordningen samt artikel 6.8 och bilaga II till WTO:s antidumpningsavtal⁽⁶⁾. Enligt Dika begärde kommissionen inte dessa uppgifter i frågeformuläret eller i skrivelserna om ofullständigt svar, och sådana uppgifter behövdes inte heller för beräkningen av dumpningsmarginalen. Dika hävdade dessutom att i förordningen om provisorisk tull användes en annan grund för tillämpning av tillgängliga uppgifter än den som anges i kommissionens skrivelse om tillämpningen av artikel 18 av den 5 maj 2022 (*artikel 18-skrivelsen*).
- (32) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Kommissionen hade redan från början bett företaget att lämna transaktionsspecifika uppgifter utifrån fakturadatum. I avsnitt E i det antidumpningsfrågeformulär som skickades till Dika och dess närstående företag CITIC angavs i det första avsnittet att uppgiftslämnarna skulle "använda fakturadatum som försäljningsdatum". Det handlar dock inte (bara) om det datum då försäljningen ägde rum, utan snarare om det belopp som kunderna faktiskt betalade till företaget. Det är den frågan som förklarades i artikel 18-skrivelsen och som anges i förordningen om provisorisk tull. Dikas påstående om att de skäl som angavs i skrivelsen var "helt annorlunda" än i grundförordningen kan därför inte godtas. I båda fallen förklarade kommissionen att den ansåg att försäljningsförteckningarna var otillförlitliga, eftersom de innehöll ett antal fel och avvikelser.
- (33) De försäljningsuppgifter som företaget ursprungligen tillhandahöll motsvarade inte de belopp som faktiskt hade mottagits som betalningar. Dessutom hävdade företaget att eventuella skillnader mellan fakturabeloppet och det pris som faktiskt tas emot brukar registreras i försäljningsförteckningarna, antingen som en rabatt, ett avdrag, en kreditnota eller i någon annan form. Såsom anges i skäl 47 i förordningen om provisorisk tull, och i skäl 29 ovan, gjordes detta dock inte systematiskt av företaget. Försäljningsförteckningarna kunde därför inte användas som en tillförlitlig källa för att fastställa ett normalvärde eller exportpris enligt artikel 2.1 och 2.8 i grundförordningen, där det anges att normalvärdet vanligtvis ska grundas på de priser som betalats eller ska betalas. Den logiska följden av detta är att eftersom ett normalvärde eller ett exportpris för Dika inte kunde fastställas på grundval av företagets egna uppgifter, kunde inte heller en dumpningsmarginal beräknas. Försäljningsförteckningarna var därför inte bara nödvändiga, utan grundläggande för undersökningen. Utan pålitliga försäljningssiffror (inbegripet en fullständig förteckning över transaktioner med alla produkttyper som har sålts och till vilket pris) kan kommissionen inte nå ett rimligt tillförlitligt avgörande när det gäller dumpning.
- (34) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Dika påståendet att eftersom företagets försäljningssiffror stämde överens med IFRS-standarder kunde kommissionen inte hävda att siffrorna var ofullständiga och att de inte kunde verifieras. Dessutom hävdade Dika att eftersom det i artikel 2.8 i grundförordningen anges att exportpriset normalt är baserat på det pris som betalats eller ska betalas var försäljningssiffrorna riktiga, då de avspeglade de priser som skulle betalas. Avslutningsvis upprepade Dika påståendet att uppgifter om betalningar inte kvalificerade sig som "nödvändiga" enligt artikel 18.1 i grundförordningen.
- (35) Huruvida försäljningssiffrorna generellt redovisades i linje med IFRS-standarder saknade relevans för de problem som upptäcktes med de redovisade priserna. Såsom kommissionen har påpekat vid flera tillfällen gällde problemet med försäljningssiffror för EU och inhemska försäljningssiffror på transaktionsbasis. Såsom Dika påpekade under förhandlingen efter de provisoriska åtgärderna och upprepade i synpunkterna om det slutliga utlämnandet av uppgifter matchade det betalda beloppet inte det redovisade fakturabeloppet i omkring 20 % av transaktionerna i försäljningssiffrorna för EU. Uttrycket *pris som ska betalas* avser den totala betalning som görs eller ska göras av köparen till säljaren, inbegripet situationer där varorna exempelvis har sålts, men kunden ännu inte har betalat. Det var inte fallet för de flesta transaktioner i försäljningssiffrorna för EU. Det pris som redan hade betalats av kunden i dessa fall skilde sig faktiskt från det pris som redovisades som det pris som skulle betalas vid faktureringsstidpunkten.
- (36) Som Dika och dess närstående företag uppgav under dubbelkontrollen på distans, kontrollen på plats och svaret på brevet enligt artikel 18 skulle dessa skillnader normalt redovisas i försäljningssiffrorna som en rabatt, ett avdrag, en kreditnota eller i någon annan form, såsom också anges i skäl 33. Det gjordes för många transaktioner i försäljningssiffrorna, men inte systematiskt för alla transaktioner. Det faktum att detta normalt görs innebär att det pris som redovisades som det pris som ska betalas normalt skulle bli detsamma som det pris som slutgiltigt betalas efter att vissa åtgärder har vidtagits i förhållande till ovan nämnda kreditnotor, avdrag osv. Det var så som Dika självt förklarade situationen och hur korrigeringar gjordes i företagets SAP-system efter att betalningarna gjordes. I vissa fall korrigerades de priser som redovisades i de inhemska försäljningssiffrorna och EU-försäljningssiffrorna på det här sättet, men i andra fall inte. Skillnaden mellan det pris som slutgiltigt betalades och det pris som redovisades som det pris som ska betalas gick åt båda hållen och redovisades inte, vilket innebär att företaget i vissa fall tog emot mer än det fakturerade, och i vissa fall mindre.

⁽⁶⁾ WTO-avtalet om genomförande av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet från 1994.

- (37) Pålitliga försäljningsciffror (därbland en fullständig förteckning över transaktioner av alla produkttyper som har sålts och till vilket pris) som innehåller korrekta och kontrollerbara uppgifter är grundläggande för att fastställa en dumpningsmarginal och kvalificerar sig därför som nödvändig information enligt artikel 18.1 i grundförordningen. Eftersom skillnaden mellan det pris som faktiskt har betalats och det pris som redovisades som det pris som ska betalas påverkade ett betydande antal transaktioner i siffrorna för försäljningen till EU, kunde dessa siffror inte användas för att fastställa ett tillförlitligt exportpris baserat på transaktion eller produkttyp. Kommissionen avvisade därför dessa påståenden.
- (38) För det tredje hävdade Dika att eftersom kommissionen kontrollerade Dikas produktionskostnad och inte fann några avvikelser, borde normalvärdet för Dika ha konstruerats på grundval av dess kontrollerade tillverkningskostnad. Enligt Dika begick kommissionen ett fel när den drog slutsatsen att förteckningarna över försäljning på hemmamarknaden och i EU var avgörande för fastställandet av ett normalvärde och ett exportpris, eftersom de inhemska försäljningsförteckningarna i vilket fall som helst inte skulle ha använts för att konstruera ett normalvärde. Enligt artikel 18.3 i grundförordningen borde kommissionen därför ha använt Dikas egna uppgifter och beräknat en individuell dumpningsmarginal utifrån detta.
- (39) I skäl 60 i förordningen om provisorisk tull drog kommissionen slutsatsen att Dika inte hade några inhemska försäljningsförteckningar för att konstruera normalvärdet, eftersom Dikas försäljning i Marocko skedde mellan ekonomiska zoner och varorna aldrig fördes in i Marockos tullområde. Eftersom tillgängliga uppgifter inte kunde tillämpas skulle det därför ha varit möjligt att konstruera ett normalvärde för Dika. För att fastställa en dumpningsmarginal måste dock ett sådant normalvärde jämföras med exportpriset. Exportpriset kunde dock inte beräknas på grund av att Dikas försäljningsförteckningar inte var tillförlitliga.
- (40) Vid ett hörande den 6 september 2022 föreslog Dika att kommissionen skulle kunna fastställa ett exportpris genom att använda de transaktioner i EU:s försäljningsförteckningar för vilka (enligt företaget) fakturabeloppen motsvarade betalningsbeloppen. Detta påstods vara fallet för omkring 80 % av alla transaktioner. Vad gällde de återstående 20 % föreslog Dika att kommissionen skulle kunna tillämpa den tullsats för övriga företag som beräknats för Hands. Ett sådant tillvägagångssätt skulle enligt Dika ligga i linje med hur kommissionen gick till väga i en nyligen genomförd undersökning avseende import av korrosionsbeständigt stål från Ryssland och Turkiet (7).
- (41) Bortsett från det faktum att Dika under utfrågningen bekräftade att det fanns skillnader i försäljningsförteckningen för en femtedel av företagens försäljning till unionen under undersökningsperioden, kunde de reviderade försäljningsförteckningarna inte dubbelkontrolleras (såsom förklaras i skälen 29 och 30) och kunde således inte användas för att fastställa ett exportpris. Undersökningen av korrosionsbeständigt stål från Ryssland och Turkiet rörde dessutom helt andra omständigheter. I det fallet hävdade en rysk tillverkare att en av de två handlare genom vilka tillverkaren sålde sina produkter till EU var icke-närstående till företaget. Den berörda handlaren samarbetade inte i undersökningen. Kommissionen instämde inte i det ryska företagens påstående och ansåg att den berörda handlaren var närstående. Eftersom handlaren inte samarbetade i undersökningen fanns det emellertid inga uppgifter om återförsäljningspriser från den handlaren. Kommissionen beslutade därför att använda uppgifterna från den andra samarbetsvilliga handlaren som tillgängliga uppgifter enligt artikel 18 i grundförordningen.
- (42) Företagsstrukturen och försäljningskanalerna i det fallet är dock annorlunda än i det aktuella ärendet. I ärendet om korrosionsbeständigt stål från Ryssland och Turkiet fanns det två försäljningskanaler, men i detta ärende skedde all försäljning via samma närstående enhet, nämligen CITIC. Kommissionen förfogade således inte över några alternativa tillförlitliga uppgifter för beräkningen av ett exportpris för Dika. Denna situation skiljer sig stort från den undersökning som Dika hänvisade till, där exportförsäljningen via den återstående handlaren dubbelkontrollerades och bedömdes vara tillförlitlig. I den aktuella undersökningen fanns det inget exportpris som kunde jämföras med normalvärdet, oavsett hur normalvärdet skulle ha beräknats för Dika.

(7) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/1395 av den 11 augusti 2022 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av visst korrosionsbeständigt stål med ursprung i Ryssland och Turkiet (EUT L 211, 12.8.2022, s. 127).

- (43) I artikel 18.3 i grundförordningen anges att "även om de uppgifter som lämnas av en berörd part inte är fullkomliga i varje avseende ska de inte lämnas utan beaktande, under förutsättning att eventuella brister inte är sådana att de gör det orimligt svårt att komma fram till ett rimligt tillförlitligt avgörande, att uppgifterna lämnas på ett korrekt sätt i god tid och är kontrollerbara och att parten har handlat efter bästa förmåga". Såsom förklaras i skälen 32 och 33 var bristerna när det gäller de försäljningsförteckningar som Dika hade lämnat sådana att det inte var möjligt att komma fram till ett rimligt tillförlitligt avgörande utifrån dessa. Såsom nämns i skäl 30 var försäljningsförteckningarna dessutom inte kontrollerbara, eftersom även den senaste versionen fortfarande innehöll avvikelser, saknade uppgifter och inte lämnades in i god tid. Eftersom inget exportpris kunde fastställas skulle det också vara meningslöst att konstruera ett normalvärde för Dika på någon grund. Detta är också i linje med tribunalens dom om stålhjul från Kina, där tribunalen slog fast att "det inte [hade] tjänat någonting till att fastställa normalvärdet, eftersom det inte varit möjligt att definiera en dumpningsmarginal i avsaknad av sökandenas exportpriser" ⁽⁸⁾. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (44) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Marockos regering och Dika att både kommissionens tillvägagångssätt och den dom från tribunalen som nämns i skäl 43 strider mot kraven i WTO:s antidumpningsavtal enligt vilket alla uppgifter som lämnas av en exportör bör användas i så hög utsträckning att det uppfyller kraven i artikel 18.3 i grundförordningen. Dika hävdade också att den nämnda domen från tribunalen inte är tillämplig på grund av omständigheterna i det här fallet. I kontrast till föremålet för domen tilldelades Dika en individuell dumpningsmarginal och det var (enligt Dika) möjligt att med säkerhet fastställa vilka produkter som exporterades till unionen.
- (45) Kommissionen höll inte med. Såsom redan anges i skäl 50 i förordningen om provisorisk tull och skäl 43 ovan var anledningen att inget normalvärde fastställdes baserat på Dikas uppgifter helt enkelt att det saknade syfte eftersom det inte fanns något exportpris att jämföra det med. Oavsett om bakomliggande fakta i ovan nämnda dom från tribunalen var annorlunda jämfört med det här fallet eller ej gjorde det inte slutsatsen ogiltig att fastställandet av ett normalvärde i frånvaro av ett exportpris skulle vara överflödigt. Det strider inte mot WTO:s antidumpningsavtal eftersom detta avtal inte kräver att de undersökande myndigheterna utför beräkningar som inte kan användas för att fastställa en dumpningsmarginal. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (46) Dika påstod specifikt att omständigheterna i fallet i den angivna domen från tribunalen skiljer sig från det här fallet, eftersom Dika tilldelades en individuell dumpningsmarginal. Detta påstående var dock baserat på ett missförstånd. Dika tilldelades ingen individuell dumpningsmarginal vid någon tidpunkt i denna undersökning. Såsom förklaras i skäl 98 beslutade kommissionen vid tidpunkten för det slutliga utlämnandet av uppgifter att fastställa en individuell tullsats för Dika genom att identifiera företaget och dess motsvarande tullsats individuellt i de relevanta delarna av denna förordning. Denna individuella tullsats fastställdes på den övriga tullsatsens nivå, som inte var baserad på Dikas egna uppgifter. På liknande sätt fastställdes de dumpnings- och skademarginaler som gäller för Dika i denna förordning på samma nivå som övriga dumpnings- och skademarginaler, och inte baserat på Dikas egna uppgifter. Dikas påstående avvisades därför.
- (47) Dika påstod också att kommissionen i stället för att tillämpa den övriga tullsatsen på Dika borde ha fastställt normalvärdet baserat på Dikas tillverkningskostnad och produkttypens specifika sammansättning, vilket därefter borde ha jämförts med Hands verifierade exportpris för att beräkna Dikas dumpningsmarginal.
- (48) Denna metod kunde inte accepteras. Det berodde för det första på att en jämförelse mellan det konstruerade normalvärdet för ett företag och exportpriset för ett annat företag inte skulle leda till en korrekt dumpningsmarginal. Det skulle medföra jämförelse av ett värde baserat på ett företags uppgifter med ett annat företags exportpris. Även om kommissionen skulle tillämpa den här metoden skulle det för det andra inte ha varit möjligt att utföra den på produkttypsnivå. Trots att de produkttyper som såldes av Dika i stor utsträckning överlappade de som såldes av Hands stämde de inte helt överens. Vissa produkttyper som såldes av Hands såldes inte av Dika och omvänt. En sådan metod skulle därmed inte leda till en korrekt dumpningsmarginal som skulle stämma överens med verkligheten för de exporttransaktioner som utförs av Dika ⁽⁹⁾. Detta tillvägagångssätt skulle dessutom strida mot

⁽⁸⁾ Mål T-278/20, Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd och Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd/kommissionen [2022] ECLI:EU:T:2022:417, punkt 97.

⁽⁹⁾ In linje med mål T-278/20 som nämns i skäl 92 och återopas av Dika i deras inlämnande.

kravet i artikel 2.11 i grundförordningen, som uttryckligen föreskriver att vid beräkningen av dumpningsmarginalen och oberoende av vilken jämförelsemetod för normalvärde och exportpris som har valts måste "priserna för alla exporttransaktioner" beaktas ⁽¹⁰⁾. Denna metod skulle slutligen medföra att Hands konfidentiella uppgifter lämnades ut till Dika, vad gäller både den produkt typ som sålts och exportpriset. Det kan inte accepteras eftersom Hands är den enda andra kända producenten av aluminiumhjul i Marocko och konkurrerar direkt med Dika. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

3.2 Normalvärde

- (49) Såsom anges i skälen 52–65 i förordningen om provisorisk tull konstruerade kommissionen normalvärdet enligt artiklarna artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen på grund av att Hands inte sålde den likadana produkten på hemmamarknaden. Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade EUWA att det faktiskt förekom inhemsk försäljning och uppgav att företaget skulle komma att lägga fram bevisning om detta vid en utfrågning. De uppgifter som EUWA därefter lämnade styrkte dock inte dess påstående om att de marockanska företagens försäljning i Marocko kunde betraktas som inhemsk försäljning. Med tanke på att det rör sig om känsliga företagsuppgifter hade EUWA inte tillgång till relevant information om tidpunkt, kvantiteter eller priser för de marockanska företagens försäljning eller exakt var de kunder som företaget påstods sälja till var etablerade.
- (50) Varken kommissionen eller någon berörd part förnekade att Hands hade sålt aluminiumhjul i Marocko. Orsaken till att denna försäljning inte beaktades som inhemsk försäljning berodde på att både Hands och kunderna var etablerade i ekonomiska zoner, vilket konstateras i skäl 60 i förordningen om provisorisk tull. Dessutom skedde ingen försäljning vid normal handel och kunde i alla händelser inte användas för att fastställa normalvärdet. Hands godtog dock att företaget inte hade någon inhemsk försäljning och ett normalvärde behövde konstrueras. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (51) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter påstod Marockos regering att kommissionens åsikt om att försäljning i ekonomiska zoner inte utgör inhemsk försäljning är felaktig. Till stöd för detta påstående uppgav Marockos regering att eftersom aluminiumhjul såldes till företag i de ekonomiska zonerna för att användas i produktionen av nya fordon, antingen i EU eller i Marocko, och därför skulle komma att konsumeras i antingen EU eller Marocko, bör sådan försäljning i ekonomiska zoner i Marocko anses vara inhemsk försäljning. Det påstås ligga i linje med det amerikanska handelsdepartementets tillvägagångssätt, där försäljning i ekonomiska zoner för användning i en produkt som i slutänden exporteras utanför Förenta staterna anses som konsumtion på den inhemska marknaden.
- (52) Såsom redan har förklarats i skälen 53 och 54 i förordningen om provisorisk tull är detta inte samma tillvägagångssätt som kommissionen tillämpat i de aktuella eller tidigare utredningarna. Huruvida Förenta staterna antar ett annat tillvägagångssätt i avgöranden saknar relevans för det aktuella fallet. Försäljning mellan ekonomiska zoner anses inte vara inhemsk försäljning vid dumpningsberäkningen eftersom det vid försäljningstidpunkten är okänt om produkten skulle övergå till fri omsättning på den inhemska marknaden, eller skickas på export (se skälen 53 och 54 i förordningen om provisorisk tull). Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (53) Marockos regering hävdade också att kommissionens tillvägagångssätt stred mot hanteringen av försäljning i EU:s exklusiva ekonomiska zoner som kan vara föremål för antidumpningstullar ⁽¹¹⁾, samt seden att inkludera import för aktiv och passiv förädling i ekonomiska zoner i den importstatistik som används i skadeanalysen i antidumpningsutredningar.

⁽¹⁰⁾ Se mål C-376/15 P och C-377/15 P, Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd mot Europeiska unionens råd, ECLI:EU:C:2017:269, punkt 53.

⁽¹¹⁾ Genomförandeförordning (EU) 2019/1131 av den 2 juli 2019 om inrättande av ett tullverktyg för genomförandet av artikel 14a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 och artikel 24a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 (EUT L 179, 3.7.2019, s. 12).

- (54) För det första saknar hänvisningen till exklusiva ekonomiska zoner relevans för det aktuella fallet. Exklusiva ekonomiska zoner är zoner som förklaras som sådana av en medlemsstat i enlighet med Förenta nationernas havsrättskonvention. De ekonomiska zoner som avses i det aktuella fallet är inte sådana exklusiva ekonomiska zoner och omfattas inte av de regler som har angetts av Marockos regering ⁽¹²⁾.
- (55) För det andra ingår import för aktiv och passiv förädling i EU:s ekonomiska zoner i skadeanalysen eftersom de importerade varorna "inte bara transiteras genom unionen utan även genomgår förädlingsprocesser för mervärde, såsom montering och omvandling, i unionen. Följaktligen konkurrerar denna import tydligt med de produkter som tillverkas av unionsindustrin" ⁽¹³⁾. Försäljning till eller mellan ekonomiska zoner skulle dock inte kunna betraktas som inhemsk försäljning, eftersom det var okänt om produkten skulle övergå till fri omsättning på den inhemska marknaden eller skickas på export. Kommissionen avvisade därför dessa påståenden.
- (56) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ifrågasatte både Dika och Hands användningen av brasilianska försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för att konstruera normalvärdet. Hands hävdade att uppgifterna från brasilianska företag inte borde användas för att fastställa försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för att konstruera normalvärdet. Företaget uppgav att kommissionen inte hade lagt fram någon bevisning till stöd för att uppgifter från Brasilien skulle vara lämpliga för att konstruera normalvärdet. I stället föreslog Hands att man skulle använda de sydkoreanska aluminiumhjulverkarnas försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst, som skulle vara betydligt lägre. Hands hävdade att detta skulle vara lämpligare eftersom Hands ytterst ägs av en sydkoreansk tillverkare av aluminiumhjul, och att den resulterande vinsten av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader skulle ligga i linje med vinsten för ett av de två brasilianska företag som kommissionen använt.
- (57) Dika hävdade att uppgifterna om ett av de brasilianska företagen borde lämnas utan avseende, eftersom kommissionen använde en sammanställd redovisning som innehöll resultaten för dotterbolag i andra länder och för andra produkter än aluminiumhjul. Hands och Dika hävdade båda att försäljnings- och administrationskostnaderna för ett av de brasilianska företagen hade beräknats felaktigt.
- (58) Mot bakgrund av de argument som framförts om användningen av brasilianska uppgifter för att konstruera normalvärdet gjorde kommissionen en ny bedömning av den metod som den tillämpade i det preliminära skedet. Kommissionen höll inte med Hands om att Sydkorea skulle vara ett lämpligare alternativ för Marocko än Brasilien. Syftet med artikel 2.6 c i grundförordningen är att använda en rimlig metod för att hitta ett närmevärde för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för den exporterande tillverkare som är föremål för undersökning. Av inledningen till artikel 2.6 i grundförordningen och i leden a och b i den artikeln framgår tydligt att det bästa alternativet är att använda uppgifter om tillverkning och försäljning på den inhemska ursprungsmarknaden. Enligt artikel 2.6 c skulle därför ett rimligt alternativ till den inhemska marknaden helst likna den inhemska marknaden, t.ex. i fråga om ekonomisk utveckling, eftersom detta påverkar företagets kostnads- och vinstnivå. Medan Brasilien ansågs vara något mer ekonomiskt utvecklat än Marocko kunde Korea som en välutvecklad ekonomi inte betraktas som ett rimligt alternativ för Marocko ⁽¹⁴⁾.
- (59) Kommissionen ansåg dock att det i stället för att använda uppgifter för brasilianska tillverkare av aluminiumhjul var rimligare att använda tillgängliga uppgifter för den samarbetsvilliga tillverkaren Hands. Försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för Hands kunde inte användas för att konstruera normalvärdet enligt inledningen i artikel 2.6 i grundförordningen, eftersom Hands inte hade någon inhemsk försäljning vid normal handel. Som ett mått på de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för Hands inhemska försäljning ansåg kommissionen dock att försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för hela Hands försäljning skulle vara ett rimligt alternativ. Undersökningen visade inte heller några

⁽¹²⁾ De regler som föreskrivs i förordning (EU) 2019/1131, som nämns i fotnot 11.

⁽¹³⁾ Förordning (EU) 2021/2012 av den 17 november 2021 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Indien och Indonesien (EUT L 410, 18.11.2021, s. 153), skäl 136.

⁽¹⁴⁾ Världsbankens databas har följande klassificeringar för 2021 på grundval av bruttonationalinkomsten (BNI) per capita: lägre medelinkomstekonomi mellan 1 086 och 4 255 US-dollar; högre medelinkomst mellan 4 256 och 13 205 US-dollar; höginkomstekonomi över 13 205 US-dollar. Enligt denna klassificering betraktas Marocko som en ekonomi med lägre medelinkomst (med en BNI för 2021 på 3 350 US-dollar), Brasilien som en ekonomi med högre medelinkomst (med en BNI för 2021 på 7 720 US-dollar) och Sydkorea som en höginkomstekonomi (med en BNI för 2021 på 34 980 US-dollar). Se <https://databank.worldbank.org/home.aspx>.

skillnader mellan försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för inhemsk försäljning och försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för exportförsäljning, eftersom alla relevanta kostnader fördelades på omsättningen. Dessutom var Hands försäljning i Marocko så liten att ingen meningsfull jämförelse kunde göras. Hands uppgifter kontrollerades och rörde försäljning av ett företag i Marocko, som endast tillverkar och säljer aluminiumhjul. Dessutom omfattade dessa uppgifter endast undersökningsperioden. Kommissionen anser att användningen av uppgifter från Brasilien är mindre rimlig, eftersom den tillgängliga informationen härrör från 2019 och omfattar flera produkter och produktionsanläggningar i flera länder. De försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som fastställdes på grundval av Hands egna uppgifter, justerade för poster som inte var direkt relaterade till tillverkningen av den berörda produkten och poster som inte hade genomförts, uppgick till [12–16 %].

- (60) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Hands påståendet att Korea skulle vara det lämpligaste valet för att avgöra den nivå av försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst för att fastställa Hands normalvärde eftersom dessa uppgifter rörde Hands koreanska moderbolag. Det faktum att Korea inte hade en jämförbar ekonomisk utvecklingsnivå med Marocko saknade enligt Hands relevans, eftersom ett alternativt lands ekonomiska utveckling bara är relevant vid tillämpning av artikel 2.6 a i grundförordningen vid betydande snedvridningar, vilket inte är fallet för Marocko.
- (61) Kommissionen höll inte med. Trots att begreppet "jämförbar ekonomisk utvecklingsnivå" används i artikel 2.6 a i grundförordningen betyder det inte att den ekonomiska utvecklingsnivån inte kan vara en relevant faktor för att avgöra om ett annat land än Marocko skulle vara rimligt för att fastställa en lämplig nivå av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader enligt artikel 2.6 c i grundförordningen. Kommissionen ansåg att användning av uppgifter från tillverkare av aluminiumhjul i en högutvecklad ekonomi skulle vara mindre rimlig än att använda uppgifter från ett land som skulle vara mer jämförbart när det gäller ekonomisk utveckling, såsom förklaras i skäl 58.
- (62) Hands hävdade också att kommissionen inte tog upp något av dess påståenden om de brasilianska uppgifterna, som används i förordningen om provisorisk tull. Genom att Hands egna uppgifter användes i stället för de brasilianska uppgifterna blev dessa påståenden dock irrelevanta. Hands gjorde gällande att det enda skälet att gå över från de brasilianska uppgifterna till Hands egna uppgifter var att det skulle bli bekvämare för kommissionen. Enligt kommissionens förklaring i skäl 59 fastslogs det dock att Hands egna uppgifter var rimligare än de brasilianska uppgifterna, inte bekvämare. Kommissionen avvisade därför dessa påståenden.
- (63) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter höll Marockos regering, Dika och Hands inte med om användningen av Hands försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för fastställandet av normalvärdet.
- (64) I synpunkterna till det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Marockos regering och Dika att användningen av Hands försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader inte var förenlig med artikel 2.2.2 i WTO:s antidumpningsavtal. Båda parterna konstaterade att "någon annan rimlig metod" i artikel 2.2.2 iii i WTO:s antidumpningsavtal innefattar en undersökning av huruvida vinstbeloppet närmar sig vinstmarginalen för det som skulle ha realiserats om den aktuella produkten hade sålts vid normal handel i exportlandet. Parterna konstaterade också att de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som används av kommissionen endast avsåg försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som enligt Dika per definition är oförmögna att närma sig den vinstmarginal som skulle ha realiserats om den aktuella produkten hade sålts vid normal handel i Marocko. Slutligen hävdade Dika att det faktum att Hands försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för export var en rimlig grund för dess inhemsk försäljning inte kunde faktagranskas, eftersom Hands inte hade någon inhemsk försäljning.
- (65) I synpunkterna till det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Hands i princip att användningen av företagets egna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader stred mot ordalydelsen i och motiveringen till artikel 2.6 i grundförordningen eftersom Hands inte hade någon inhemsk försäljning vid normal handel. Enligt Hands använde kommissionen tillämpningen av artikel 2.6 c i grundförordningen för att kringgå det faktum att den inte kunde tillämpa den allmänna regeln i artikel 2.6 i grundförordningen, som kräver försäljning vid normal handel.
- (66) Kommissionen konstaterade att den allmänna funktionen hos artikel 2.6 i grundförordningen (och artikel 2.2.2 i WTO:s antidumpningsavtal) är att beräkna vad vinstmarginalen och försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader skulle ha varit för liknande produkter vid normal handel på exportlandets inhemsk marknad. Begreppet "annan rimlig metod" i artikel 2.2.2 iii i WTO:s antidumpningsavtal innefattar en undersökning av huruvida rimlig hänsyn har tagits till de tillgängliga bevisen vid fastställandet av vinster och försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. I detta avseende noterade kommissionen också, tvärt emot vad Dika och Hands hävdade, att den i processen för att beakta alla tillgängliga bevis inte använde försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för vare sig exportförsäljning eller inhemsk försäljning som inte ingår vid normal handel. Kommissionen använde i stället en rimlig uppskattning av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader avseende all försäljning som hade gjorts av Hands.

- (67) Kommissionen ansåg av flera orsaker att det var rimligt i den mening som avses i artikel 2.6 c i grundförordningen (och artikel 2.2.2 iii i WTO:s antidumpningsavtal) att använda försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för all Hands försäljning som uppskattning för vad försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader skulle ha varit för liknande produkter vid normal handel på exportlandets inhemska marknad.
- (68) För det första bestred inte Hands självt att försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader för alla dess transaktioner skulle vara jämförbara med dess inhemska försäljning, om man hade haft sådan försäljning. Tvärtom erkände Hands genom att tilldela totala försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som uppstår på omsättning såsom förklaras i punkt 45 i dokumentet om slutligt utlämnande av uppgifter att dessa kostnader är identiska oberoende av de olika geografiska marknader som försäljningen görs på.
- (69) För det andra bekräftade det sätt på vilket Hands hade inrättats och hur det hanterade försäljning på en anbudsdriven marknad också att den redovisade tilldelningen av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader (baserat på omsättningen oberoende av produktens geografiska destination) avspeglade verkligheten. Under undersökningsperioden kunde ingen differentiering avseende försäljningsprocessen och dess relaterade kostnader mellan olika marknader konstateras, medan delar av denna process utfördes av Hands moderbolag i Korea.
- (70) För det tredje var anbudsförfarandena för aluminiumhjul, även de där Hands deltog, inte uppdelade efter marknad, utan efter klient (alla anbud på aluminiumhjul som såldes till biltillverkare X, oavsett om de slutgiltigt levererades i unionen eller Marocko, hanterades exempelvis av biltillverkare X:s huvudkontor). Därför drog kommissionen slutsatsen att det sett utifrån Hands försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader inte spelade någon roll om föremålet för en transaktion var avsett att konsumeras i Marocko eller exempelvis i Frankrike. Därför uppgick Hands försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som realiserades på alla dess transaktioner till en rimlig uppskattning för vad försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader skulle ha varit vid normal handel i Marocko.
- (71) Efter det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Hands att alla försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader inte hade tilldelats på omsättningen som transportrelaterade kostnader, utan var baserade på exempelvis faktiska kostnader per marknad. Dessutom och av samma anledning påstods ingen hänvisning till offert- och anbudsprocessen behövas eftersom den inte tog hänsyn till de olika leverans- och transportvillkoren, som kan skilja sig åt mellan olika marknader. Slutligen hävdade Hands att försäljningsaktiviteten kan skilja sig åt för varje marknad. Därmed hävdade Hands att kommissionen åsidosatte grundförordningen när den valde Hands egna uppgifter som rimliga för att fastställa Hands normalvärde.
- (72) Det som inte nämndes var att Hands försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader på alla dess transaktioner justerades för att de skulle närma sig det som dess försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader skulle ha varit för samma produkt vid normal handel på exportlandets inhemska marknad. Såsom förklaras i det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter, och såsom välkomnas av Hands i dess senare synpunkter drogs transportrelaterade kostnader bort från både nettoomsättningen och de totala försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader och de beaktades därför inte i beräkningarna av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Transportrelaterade kostnader var den enda kostnadspunkt som identifierades av Hands i dess försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som specifik för geografiska marknader. För andra försäljningsrelaterade kostnader kunde ingen anmärkningsvärd skillnad upptäckas mellan marknader. Det faktum att vissa andra försäljningsrelaterade kostnader inte hörde direkt samman med anbudsförfarandena, såsom har gjorts gällande av Hands, betyder inte att dessa kostnader inte påverkades av organisationen av anbudsförfarandena och klientrelationerna. Såsom anges i skälen ovan slog kommissionen fast att vissa kostnader, exempelvis transportrelaterade kostnader, var marknadsrelaterade och avlägsnade dessa kostnader. Andra kostnader var inte marknadsrelaterade på grund av den anbudsdrivna marknaden eller på grund av att de hörde samman med verksamheter (löner, finans m.fl.) som av sin natur och på grund av hur företaget var uppbyggt inte var differentierade efter geografiska marknader. Vidare fördelade företaget självt alla icke-transportrelaterade kostnader på omsättning utan distinktion mellan geografiska marknader.
- (73) Hands motiverade inte vidare påståendet om åsidosättande av grundförordningen i synpunkterna till det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter, utöver påståendena med avseende på kommissionens uppfattning av hur dess försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader redovisades. Det är värt att notera att Hands inte lämnade några synpunkter till kommissionens förklaring i skäl 74, som tog upp den här delen av Hands synpunkter till det slutliga utlämnandet av uppgifter. Hands underlät också att förklara varför den siffra för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som användes av kommissionen, som inte inbegrep transportrelaterade kostnader, var en orimlig uppskattning för vad dess försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader skulle ha varit för en liknande produkt vid normal handel på exportlandets inhemska marknad. Utöver att inte hålla med om kommissionens tillvägagångssätt presenterade Hands slutligen inget rimligare alternativ i synpunkterna till det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter. Det är värt att notera att varken Hands eller någon berörd part lämnade några synpunkter om kommissionens förklaring i skäl 75 om varför de alternativ som beaktades under utredningen inte var rimligare än Hands egna uppgifter. Kommissionen avvisade därför dessa påståenden.

- (74) Ingen av de berörda parterna lämnade övertygande bevis för varför försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för all försäljning inte var en rimlig uppskattning. Med tanke på bristen på jämförbar försäljning vid normal handel på den inhemska marknaden noterade kommissionen att själva syftet med artikel 2.6 c i grundförordningen (samt artikel 2.2.2 iii i WTO:s antidumpningsavtal) är att uppskatta vad dessa försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader skulle ha varit, just för att det inte finns någon sådan försäljning. När det gäller den särskilda situation där Hands sålde aluminiumhjul och fördelade försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader, samt hur den marknad som företaget verkar på fungerar, använde kommissionen rätt uppskattning.
- (75) Ingen berörd part lämnade något annat rimligare alternativ. Alternativen, IOCHPE MAXION SA i Brasilien eller Hands Corporation i Korea, var faktiskt inte bättre uppskattningar för vad försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader skulle ha varit för liknande produkter vid normal handel på exportlandets inhemska marknad. Till skillnad från fallet med Hands försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader skulle försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som hämtades från Brasilien ha legat långt från liknande produkter (och främst avse försäljning av andra produkter än aluminiumhjul). Det är särskilt viktigt när det gäller en produkt som säljs på ett mycket specifikt sätt, som i det aktuella fallet, på så sätt att dessa alternativ måste diskvalificeras. När det gäller alternativet baserat på de koreanska uppgifterna har kommissionen redan förklarat att dessa uppgifter kanske inte är ett rimligt alternativ med tanke på skillnaderna mellan Marocko och Korea när det gäller ekonomisk utveckling, vilket kan påverka företagets kostnads- och vinstnivå.
- (76) Slutligen föreföll Dikas hänvisning till den vinstmarginal som används vid fastställandet av det konstruerade normalvärdet irrelevant. Vinstmarginalen var inte baserad på Hands försäljning, utan på det vinstmål som hade fastställts för unionsindustrin och begränsat av den vinst som normalt realiserats av andra exportörer eller produktcenter på försäljning av produkter i samma allmänna kategori på ursprungslandets inhemska marknad, i linje med artikel 2.6 c i grundförordningen.
- (77) Hands gjorde också flera påståenden om fel i beräkningen av Hands försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Kommissionen accepterade ett påstående som rörde avdrag av försäljningsprovisioner från Hands försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och avvisade återstående påståenden. Dumpningsmarginalen räknades om i enlighet med det. Skälen till att avvisa en del av påståendena lämnades till Hands i det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter. Ingen ny information framfördes avseende dessa påståenden i Hands inlämnande efter det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter.
- (78) Efter det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter hänvisade Hands också till företagets tidigare synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter, där man gjorde gällande att kommissionen inte borde ha använt en formel för att räkna om andelen försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader i omsättningen till en andel försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader per kostnad för sålda varor, utan i stället borde ha beräknat försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader direkt utifrån Hands faktiska verifierade kostnader för sålda varor. Detta var dock baserat på ett missförstånd eftersom kommissionen inte beräknade försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader på kostnaden för sålda varor, utan på tillverkningskostnaden. Hands lämnade inte heller någon förklaring till att varför användningen av tillverkningskostnaden, i stället för kostnaden för sålda varor, inte var lämplig. Kommissionen avvisade därför detta påstående. De relevanta beräkningarna visades i det slutliga utlämnandet av uppgifter och klargjordes i det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter. Först identifierade kommissionen, baserat på Hands faktiska kostnader, totalsumman för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, vilket sedan uttrycktes som andel av det totala försäljningsvärdet. Andelen för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader lades sedan, tillsammans med vinstandelen, till tillverkningskostnaden för att fastställa normalvärdet.
- (79) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ifrågasatte EUWA den metod som använts för att konstruera normalvärdet, eftersom den därav följande antidumpningstullen inte skulle avhjälpa den skadevällande dumpning som unionsindustrin lidit. I stället hävdade EUWA att det vinstmål för unionstillverkarna som fastställs i skäl 160 i förordningen om provisorisk tull borde tillämpas i dumpningsberäkningarna, eftersom detta skulle leda till ett rimligare normalvärde.
- (80) Kommissionen höll inte med EUWA om att resultatet av beräkningarna motiverade behovet av att tillämpa en högre vinst för att konstruera normalvärdet. Såsom förklaras i skälen 44 och 45 beslutade kommissionen dock att inte längre använda de brasilianska uppgifterna i sina beräkningar, utan i stället återgå till Hands egna kontrollerade uppgifter för att beräkna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader i Marocko. En rimlig vinst för Hands kunde däremot inte fastställas på grundval av kontrollerade uppgifter, eftersom företagets försäljning inte var lönsam under undersökningsperioden. Kommissionen beslutade i stället att använda den grundvinst som fastställts för unionsindustrin under normala konkurrensförhållanden som ett rimligt alternativ av de skäl som anges nedan.

- (81) Både unionens och Marockos tillverkare av aluminiumhjul säljer till samma kunder på en homogen marknad där de konkurrerar i samma anbudsfordaranden och har fabriker med liknande struktur, och i synnerhet liknande kostnader. De bör därför förväntas uppnå jämförbara vinster under jämförbara omständigheter. Vid beräkningen av normalvärdet enligt artikel 2.6 c tillämpade kommissionen således den grundvinst på 7,9 % som fastställs i skäl 158 i förordningen om provisorisk tull, på vilken den tillämpade ett vinsttak i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen.
- (82) I detta avseende hävdade EUWA att artikel 2.6 c i grundförordningen ger kommissionen utrymme för skönmässig bedömning att inte tillämpa taket med hänsyn till de särskilda omständigheterna i ärendet. Enligt EUWA använde kommissionen inte en produkt i samma allmänna kategori som aluminiumhjul för tillämpningen av vinsttaket. Den produktkategori som kommissionen använde är avsedd att bearbetas ytterligare av industrier i senare led, vilket framgår av det faktum att aluminiumhjul och de produkter som kommissionen använde klassificeras i olika kapitel i statistiknomenklaturen. Enligt EUWA kunde de därför inte anses ingå i samma allmänna produktkategori. EUWA hävdade i själva verket att det inte alls förekommer någon försäljning i Marocko av produkter i samma allmänna kategori som aluminiumhjul.
- (83) EUWA hävdade likaså att kommissionen inte är skyldig att tillämpa taket i en situation där det inte förekommer någon försäljning av produkter i samma allmänna kategori på den inhemska marknaden i ursprungslandet. Företaget hävdade dessutom att tillämpningen av taket endast syftar till att undvika att alltför höga vinstnivåer tillämpas i beräkningarna av normalvärdet. EUWA hävdade att en vinstnivå på 8,3 % (det icke-skadevällande vinstmål som fastställs i förordningen om provisorisk tull) inte skulle vara för stort, medan den vinst på högst 4,16 %, som kommissionen tillämpat var otillräcklig.
- (84) Kommissionen avvisade detta påstående eftersom tillämpningen av taket krävs enligt grundförordningen och även stöds av flera rapporter från WTO:s tvistlösningsorgan⁽¹⁵⁾. Tvärtemot vad EUWA hävdar finns det således inget utrymme för skönmässig bedömning för kommissionen att besluta att inte tillämpa taket.
- (85) När kommissionen fullgör sin skyldighet att tillämpa ett vinsttak har den dock ett stort utrymme för skönmässig bedömning för att fastställa vinsttaket. EUWA kommenterade lämpligheten av den allmänna kategori som kommissionen tillämpar i förordningen om provisorisk tull, men föreslog inte något lämpligare alternativ. Enbart det faktum att vinsttaket inte är tillräckligt högt enligt unionsindustrins åsikt innebär inte att taket i sig inte är rimligt, lämpligt eller korrekt. I avsaknad av lämpligare alternativ från parternas sida behöll kommissionen därför det vinsttak på 4,16 % som fastställs i skäl 64 i förordningen om provisorisk tull.
- (86) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade EUWA påståendet att en alltför låg vinstnivå (vinsttaket) användes i fastställandet av normalvärdet. Eftersom EUWA inte lämnade någon ny information eller föreslog någon alternativ metod för att fastställa vinsttaket avvisade kommissionen detta påstående.

3.3 Exportpris

- (87) Närmare uppgifter om beräkningen av exportpriset anges i skälen 66–68 i förordningen om provisorisk tull. I avsaknad av synpunkter på denna metod bekräftade kommissionen sina preliminära slutsatser.

3.4 Jämförelse

- (88) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter kommenterade ingen berörd part den metod som använts för att jämföra exportpriset med det konstruerade normalvärdet. Kommissionen bekräftade därför slutsatserna i skälen 69 och 70 i förordningen om provisorisk tull.

⁽¹⁵⁾ WTO, panelens rapport, WT/DS480/R, 25 januari 2018, punkt 7.51, och WT/DS405/R, 28 oktober 2011, punkt 7.300.

3.4.1 Dumpningsmarginal

- (89) Kommissionen reviderade dumpningsmarginalerna till följd av påståenden från berörda parter enligt vad som anges i skälen 57–59 och 77. Utöver dessa påståenden ifrågasatte både Dika och EUWA kommissionens metod för att fastställa på nivån för tullsatsen för övriga företag.
- (90) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Dika att nivån för tullsatsen för övriga företag var för hög. Genom att använda de högsta dumpningsmarginalerna som tillgängliga uppgifter bestraffade kommissionen Dika för dess bristande samarbetsvilja. Enligt Dika är detta förbjudet enligt artikel 18 i grundförordningen och motsvarande WTO-bestämmelser.
- (91) Panelen konstaterade dock i en annan WTO-tvist (Kanada – Welded Pipe) att det "kan finnas en hårfin gräns mellan å ena sidan incitament till samarbete och förhindrande av kringgående, å andra sidan sanktioner mot icke-samarbetsvilliga exportörer" ⁽¹⁶⁾. I detta avseende kan man inte "gå utöver vad som är lämpligt och nödvändigt för att uppnå målen att uppmuntra samarbete och förhindra kringgående" ⁽¹⁷⁾. Enligt kommissionen är detta just syftet med den metod som användes i förordningen om provisorisk tull. I skäl 73 i den förordningen förklaras att kommissionen tillämpade den högsta dumpningsmarginal som konstaterats för produkttyper som sålts i representativa kvantiteter av Hands, som står för omkring 50 % av Hands totala export till unionen.
- (92) När kommissionen valde ut produkttyper som stod för 50 % av Hands export till unionen tillämpade den en rimlig metod på grundval av en bedömning av all tillgänglig information. Detta är också i linje med tidigare undersökningar och vad tribunalen slog fast i sin dom om stålhjul från Kina: "Även om sökandena har betecknat den övriga dumpningsmarginalen som 'besträffande', är det ostridigt att denna marginal inte fastställdes av kommissionen på ett godtyckligt eller bestraffande sätt, utan efter att den hade konstaterat att stickprovsförfarandet hade misslyckats och på ett korrekt sätt tillämpat artikel 18 i grundförordningen på sökandena. Dumpningsmarginalen för övriga företag fastställdes på grundval av en icke försumbar andel av den enda exporterande tillverkarens export, vilket innebär att användningen av en sådan klassificering med avseende på den marginalen inte är motiverad även om den är hög" ⁽¹⁸⁾. En representativitet på 50 % av exportvolymerna såsom anges i skäl 57 är liknande eller högre än den som använts i andra antidumpningsundersökningar ⁽¹⁹⁾.
- (93) Kommissionen hade beräknat på nivån för tullsatsen för övriga företag på grundval av en etablerad metod med hjälp av kontrollerade uppgifter i linje med tidigare undersökningar, såsom förklaras i skäl 58. Dessutom var de uppgifter som användes för att fastställa tullsatsen för övriga företag representativa jämfört med de uppgifter som lämnats om de produkttyper som importerades från de marockanska företagen. Den omständigheten att resultatet är lägre än vad EUWA skulle ha önskat, eller lägre än den tull som fastställts för import från Kina, ogiltigförklarar inte denna metod.
- (94) Kommissionen avvisade därför både Dikas påstående om att nivån för tullsatsen för övriga företag var bestraffande och för hög, och EUWA:s påstående om att nivån för tullsatsen för övriga företag var för låg och utgjorde en bonus för bristande samarbetsvilja.
- (95) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Dika påståendet att metoden för att fastställa den återstående tullen var bestraffande och att kommissionen inte förklarade hur den slog fast att den metod som användes var lämplig eller använde den mest passande informationen för att fastställa tullsatsen för Dika. Dessutom hävdade Dika att denna metod har förbjudits av en WTO-panel i China – GOES där det uppgavs att "användningen av tillgängliga uppgifter syftar inte till att leda till alltför stora dumpningsmarginaler för att uppmuntra samarbete av berörda parter". Marockos regering framförde liknande påståenden.

⁽¹⁶⁾ WTO, panelens rapport, WT/DS482/R., 25 januari 2016, punkt 7.143.

⁽¹⁷⁾ Se föregående fotnot.

⁽¹⁸⁾ Mål T-278/20, Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd och Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd/Europeiska kommissionen [2022], ECLI:EU:T:2022:417, punkt 134.

⁽¹⁹⁾ Till exempel en tullsats för övriga företag på 29 % som fastställs i skäl 186 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1693 av den 9 oktober 2019 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av stålhjul med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 259, 10.10.2019, s. 15), eller 50 % i skäl 290 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/2239 av den 15 december 2021 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa storskaliga vindkraftstorn av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 450, 16.12.2021, s. 59).

- (96) Den återstående tullen som fastställdes i det aktuella fallet ledde dock inte till några ”alltför stora dumpningsmarginaler”. Den metod som användes för att fastställa den återstående tullen ansågs vara rimlig eftersom den var baserad på dumpningsmarginalerna för produkttyper som stod för 50 % av Hands exportier och därför ansågs vara mycket representativa. Dessutom stod dessa produkttyper för nästan 25 % av Dikas exportier. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (97) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Dika också att individuella dumpnings- och skademarginaler borde beräknas för företaget, eftersom det i artikel 9.5 i grundförordningen och artikel 6.10 i WTO:s antidumpningsavtal anges att sådana individuella marginaler bör beräknas för varje leverantör oavsett graden av samarbetsvilja.
- (98) Trots att det inte var möjligt att beräkna individuella marginaler på grundval av företagets egna uppgifter, vilket förklaras i skälen 26–48, är Dika en marockansk tillverkare som kommissionen känner till och som kommer att omfattas av en företagsspecifik antidumpningstull på nivån för tullsatsen för övriga företag. Kommissionen godtog därför begäran i den mån att den beslutade att fastställa en individuell tullsats för Dika genom att identifiera företaget och dess tullsats individuellt i de relevanta delarna av denna förordning.
- (99) I synpunkterna till det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Dika också begäran om att ta emot beräkningar av dumpnings- och skademarginaler samt beräkningar av prisunderskridande och pristryck för Dika. I frånvaro av ett sådant utlämnande av uppgifter hävdade Dika att man förhindrades att lämna in ett erbjudande om prisåtagande och möjligheten att kommentera kommissionens rön på ett meningsfullt sätt.
- (100) Av samma orsaker som anges i skäl 46 och 48 och som också förklarades för Dika efter sådana begäranden om utlämnande av uppgifter efter både det preliminära och det slutliga utlämnandet av uppgifter var ett specifikt utlämnande av uppgifter till Dika dock inte möjligt. Eftersom ingen individuell dumpnings- eller skademarginal beräknades för Dika fanns det ingen beräkning att lämna ut. Dessutom var beräkningarna för att fastställa den återstående tullen (som gäller för Dika) baserade på Hands verifierade uppgifter, vilka inte kunde lämnas ut till Dika av sekretessskäl. Förordningen om provisorisk tull, den information som har lämnats till Dika efter det preliminära utlämnandet av uppgifter⁽²⁰⁾, det slutliga utlämningsdokumentet och den aktuella förordningen innehöll alla omständigheter och överväganden på vilka kommissionen baserade förslaget och beslutet att införa preliminära och slutgiltiga åtgärder på aluminiumhjul från Marocko samt på den metod som används för att beräkna den återstående tull som gäller för Dika. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (101) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av kostnad, försäkring och frakt (cif) vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
HANDS 8 SA.	9,01 %
DIKA MOROCCO AFRIKA S.A.R.L	17,54 %
Alla övriga företag	17,54 %

4. SKADA

4.1 Definition av unionsindustrin och unionstillverkning

- (102) Eftersom inga andra krav eller synpunkter inkommit, bekräftades slutsatserna i skälen 75–76 i förordningen om provisorisk tull.

⁽²⁰⁾ Dika begärde och tog emot information (via e-post den 22 juli 2022) om de skäliga försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst som användes i förordningen om provisorisk tull, vinsttaket, efterlevnadskostnader, investeringar, FoU och innovation samt Eurostats uppgifter om Taric-nivån.

4.2 Förbrukning i unionen

- (103) ACEA hävdade att det omräkningstal som användes enligt skäl 78 i förordningen om provisorisk tull för att fastställa förbrukningen i unionen felaktigt hade fastställts för Marocko på grundval av uppgifter från Hands och användare A avseende import från Marocko. Användare A var en av de två användare som samarbetade i utredningen och vars begäran om att vara anonym accepterades av kommissionen. Omräkningstalet bör vara 13,5 kg per enhet, enligt ACEA. För Turkiet beräknade ACEA att omräkningstalet bör vara 9,3 kg per enhet. Den här beräkningen var baserad på information som lämnades av en ACEA-medlem som inte samarbetade i utredningen (*den icke-samarbetsvilliga användaren*) och aldrig lämnade in svar på frågeformuläret.
- (104) För att fastställa omräkningsförhållandet använde kommissionen svaren på frågeformuläret från Hands, Dika och de tre unionstillverkare som ingick i urvalet. Den vägda genomsnittliga vikten per enhet för marockanska hjul fastställdes således på grundval av de uppgifter som rapporterats av de två tillverkarna, Hands och Dika. Det fastställda omräkningstalet uppgick till 11,3 kg per enhet. Kommissionen noterade dessutom att ACEA inte tillhandahöll någon bevisning till stöd för det omräkningstal som Hands påstods ha tillhandahållit. I alla händelser överensstämde detta tal inte med de uppgifter som Hands lämnade i sitt kontrollerade svar på frågeformuläret. Detta påstående avvisades därför.
- (105) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade ACEA att omräkningstalet inte bör inbegripa Dikas uppgifter eftersom företagets uppgifter om exportförsäljning avvisades enligt artikel 18 i grundförordningen.
- (106) Kommissionen exkluderade uppgifterna från Dika för att fastställa omräkningstalet. Resultatet var att värdet 11,3 kg per enhet förblev oförändrat. Detta förklaras genom den relativt lilla andel som Dikas siffror utgör i den totala datauppsättningen, som utöver Hands också omfattade de tre unionstillverkarna i urvalet. Dika representerade bara [10–15 %] av det totala antalet enheter som beaktades. Därför bekräftades det omräkningstal som beräknades i det preliminära skedet.
- (107) När det gäller Turkiet noterade kommissionen att de omräkningstal som ACEA beräknade grundade sig på en total vikt på cirka 1 680 ton, vilket endast utgjorde omkring 1,7 % av den totala importen från Turkiet (cirka 94 000 ton under undersökningsperioden). Kommissionen ansåg därför att den här beräkningen inte var tillräckligt exakt.
- (108) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hänvisade ACEA till ett bevisföremål som samlades in på plats från användare B och lämnade också ytterligare information från användare B till stöd för sitt påstående. Användare B var en av de två användare som samarbetade i utredningen och vars begäran om att vara anonym accepterades av kommissionen. ACEA uppskattade, baserat på uppgifterna från användare B och de uppgifter som härrörde från den icke-samarbetsvilliga användaren, att vikten per enhet som användes som omräkningstal av kommissionen bör vara lägre än 11,3 kg.
- (109) Kommissionen undersökte den inlämnade informationen som härrörde från användare B. Användare B tillhandahöll en förteckning över [30–45] produkttyper där den totala mängden och vikten per produkttyp nämndes. Kommissionen noterade att ett stöddokument med angiven vikt endast lämnades in för en produkttyp. När det gäller den ytterligare information som lämnades av ACEA med avseende på användare B kunde kommissionen inte kontrollera den på grund av att den lämnades in för sent. När det gäller den information som tillhandahölls av den icke-samarbetsvilliga användaren, som bestod av ett sammanfattande kalkylblad, kunde kommissionen inte kontrollera informationen på grund av denna användares totala brist på samarbete, och informationen kunde därför inte beaktas vid denna utredning. Det reviderade totala omräkningstal som beräknades av ACEA var i vilket fall som helst baserat på en total vikt på omkring 3 900 ton, vilket bara motsvarade cirka 4 % av den totala importen från Turkiet.
- (110) Därför ansåg kommissionen att de olika volymer som användes av ACEA, både före och efter det slutliga utlämnandet av uppgifter, för att fastställa omräkningstalet, inte kunde anses vara representativa för den totala importen. Såsom nämns i skäl 78 i förordningen om provisorisk tull går marknadstrenden dessutom mot större hjuldiameter, vilket leder till en högre vikt per enhet. Denna trend bekräftades av det omräkningstal som beräknats utifrån svaren på frågeformulären. Detta påstående avvisades därför.
- (111) Eftersom inga andra synpunkter inkommit bekräftades därför skälen 77–80 och 137 i förordningen om provisorisk tull.

4.3 Import från det berörda landet

4.3.1 Priser på importen från det berörda landet och prisunderskridande

- (112) Såsom anges i skäl 110 avvisades påståendet avseende volymen och därmed bekräftades importpriserna.
- (113) Eftersom inga andra påståenden om det totala importvärdet inkommit bekräftades skälen 81–86 i förordningen om provisorisk tull.
- (114) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade ACEA att kommissionen ignorerade konkurrensvillkoren på unionsmarknaden för aluminiumhjul genom att ignorera att OEM-hjul tillverkas på beställning och genom att fokusera på den faktiska försäljning som gjordes av unionstillverkare och marockanska tillverkare av aluminiumhjul under undersökningsperioden, i stället för att analysera priskonkurrensen och utebliven försäljning som skedde genom anbud. Som kontrast tillämpade kommissionen i en tidigare undersökning ⁽²¹⁾ om import av aluminiumhjul det tillvägagångssätt som begärdes av ACEA. Därför påstod ACEA att alla prisanalyser, inbegripet prisunderskridande och målprisunderskridande, bör utföras på anbuds nivå.
- (115) Kommissionen tog upp ett liknande argument i skäl 192 om beräkningar av målprisunderskridande. Valet av enskilda anbud kunde inte ersätta den analys som gjordes av kommissionen, eftersom denna analys var baserad på fullständiga och verifierade faktiska försäljningsdata, dvs. siffror för försäljningstransaktioner och prisjämförelser per produkttyp inlämnade av unionstillverkare och exporterande tillverkare i urvalet. Dessa siffror gav faktiska värden för den sålda och fakturerade kvantiteten under undersökningsperioden som, såsom förklaras i skäl 136, i slutänden ofta avviker från siffrorna i anbudsvillkoren. Till skillnad från siffrorna i anbudsvillkoren tar de faktiska försäljningsuppgifterna hänsyn till de rabatter och avdrag som, oavsett om de är uppskjutna eller ej, faktiskt utfärdades och rörde undersökningsperioden. Därför skulle den anbuds baserade analysen inte på rätt sätt avspegla konkurrensvillkoren på marknaden för aluminiumhjul. Vidare ifrågasatte ACEA inte att aluminiumhjul som tillverkas i Marocko har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper samt samma grundläggande användningsområden som de aluminiumhjul som produceras av unionsindustrin. Därmed avspeglade jämförelsen per produkttyp till skillnad från den anbuds baserade analysen på rätt sätt konkurrensen i priser och volymer mellan import från Marocko och unionsindustrins försäljning för fastställandet av prisunderskridande och målprisunderskridande. ACEA förklarade i sina kommentarer att anbudskontrakten avspeglar och ligger nära antalet hjul som ska levereras, medan det exakta antalet vanligen avtalas inom några veckor före leveransen, och att det är konsumenterna som bestämmer framgången med en viss bilmodell och därmed produktionsvolymen av aluminiumhjul. Flera typer av aluminiumhjul kan erbjudas för varje bilmodell, och biltillverkare kan inte förutse den totala försäljningen av varje typ under den totala produktlivslängden för en viss bilmodell. Även om kommissionen skulle ta hänsyn till priset effekterna på anbuds nivå noterades att de uppgifter som togs emot om anbud var ofullständiga eftersom de bara härrörde från två samarbetande användare och inte kunde kontrolleras fullt ut mot de uppgifter som tillhandahölls av unionsindustrin. Dessutom samarbetade en av de största användarna inte i utredningen och de ofullständiga uppgifter som togs emot på dess vägnar från ACEA kunde inte verifieras. Detta påstående avvisades därför.
- (116) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade ACEA att aluminiumhjul med samma specifikationer inte är utbytbara, eftersom varje aluminiumhjul tillverkas i enlighet med en biltillverkares beställning för en viss bilmodell. Såväl utformningen som egenskaperna och slutbehandlingen definieras av köparen. Varje hjul är unikt för den biltillverkare som beställde det: aluminiumhjul som är avsedda för olika biltillverkare är inte utbytbara.
- (117) Kommissionen ansåg att alla aluminiumhjul med ursprung i unionsindustrin, Marocko eller övriga tredjeländer har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen. Såsom konstaterades under undersökningen och förtydligades av ACEA efter det slutliga utlämnandet av uppgifter kan alla certifierade producenter till vissa tillverkare konkurrera om och leverera exakt samma typ av hjul till biltillverkarna. Exempelvis uppgavs i ett dokument som lämnades av ACEA att flera certifierade tillverkare i unionen, Marocko, Turkiet och övriga tredjeländer konkurrerade om samma typ av aluminiumhjul. Vid behov kan olika typer av hjul monteras på en viss bilmodell, inte enbart sådana aluminiumhjul som anges i anbudet. Detta påstående avvisades därför.

⁽²¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 404/2010 av den 10 maj 2010 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vissa aluminiumhjul med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 117, 11.5.2010, s. 64), skälen 175–179.

- (118) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade ACEA påståendet att det inte finns någon ömsesidig utbytbart mellan olika typer av hjul eftersom föremålet för utredningen är OEM-hjul och att OEM per definition avser ett hjul som produceras av en tillverkare för ett visst bilmärke och bär dess varumärke som skyddas av immateriell äganderätt. Aluminiumhjul är en inbyggd del av en bils allmänna utseende och design som måste vara likadan för varje bil av en specifik modell.
- (119) ACEA hävdade också att kommissionen inte hade bevis för att olika typer av hjul kan monteras på en viss bilmodell och inte bara de aluminiumhjul som fastställdes i anbudet. Aluminiumhjul är en inbyggd del av en bils allmänna utseende och design som måste vara likadan för varje bil av en specifik modell. Konsumenter går vanligen miste om garantin om de byter ut aluminiumhjul mot andra än OEM-delar. ACEA underbyggde påståendet om garanti baserat på två dokument utfärdade av två biltillverkare.
- (120) Kommissionen noterade att ACEA inte hävdade eller lämnade ytterligare bevis för att alla aluminiumhjul med ursprung i unionsindustrin, Marocko eller övriga tredjeländer inte hade samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen. Kommissionen ansåg också att det, trots att det kan finnas tekniska begränsningar som inte tillåter att alla hjul typer monteras på alla typer av bilmodeller, finns en viss grad av ömsesidig utbytbart mellan aluminiumhjul som används för olika bilmodeller. En biltillverkare kan till exempel besluta att bygga om en bilmodell genom att arbeta med de yttre delarna av en bil, vilket kan inbegripa aluminiumhjulens designmodell. De flesta av de tekniska specifikationerna för bilplattformen är dock fortsatt identiska. Vid behov kan en biltillverkare därmed använda aluminiumhjul av den äldre designmodellen. Tillverkare av aluminiumhjul måste därför behålla den äldre formen i flera år efter att tillverkningen i deras lokaler upphör. Detta bekräftades av de unionstillverkare i urvalet som beviljades anbudet för att tillhandahålla aluminiumhjul för en viss bilmodell och därefter för samma bilmodell med ny design.
- (121) När det gäller påståendet om garanti noterade kommissionen först att en av garantins ansvarsfriskrivningar inte innehöll något krav på vilken typ av hjul som ska användas. För det andra rörde de lämnade bevisen endast garantiperioden, och inte en bils hela användningstid. För det tredje pekade det faktum att det även finns en eftermarknad för försäljning av aluminiumhjul på att kravet på att använda OEM-delar för reparationer inte tillämpades konstant efter slutet av garantiperioden och att det var tekniskt och juridiskt tillåtet. Slutligen rörde ett av de två dokument som tillhandahölls av ACEA Förenta staternas marknad, och det var oklart om det andra rörde unionsmarknaden. Detta påstående avvisades därför.
- (122) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade ACEA att produkttypens specifikationer (det så kallade produktkontrollnumret eller PCN) inte omfattade alla kännetecken för ett visst aluminiumhjulprojekt och alla ekonomiska aspekter av ett visst anbud. Till följd av detta säkerställde produktkontrollnumret inte jämförbarheten för de hjul som jämfördes och undergrävde därför riktigheten i respektive volym- och prisanalys.
- (123) Kommissionen ansåg att definitionen av produktkontrollnumret fångade in de viktigaste egenskaperna hos ett aluminiumhjul: produktionsprocessen (standardgjutna hjul utan tryckvalsning eller tryckvalsade hjul, smidda hjul eller hjul i två eller tre delar), diametern och vikten, om värmebehandling har använts eller ej, typen av finish, om det är med insats eller ej och om de har däck monterade eller inte. Ingen av de samarbetsvilliga parterna kommenterade definitionen av produktkontrollnummer under förfarandena. ACEA förklarade inte vilka ytterligare egenskaper som skulle inbegripas. Såsom anges i skäl 115 drog kommissionen vidare slutsatsen att anbudet inte tillhandahöll den nödvändiga informationen för fastställandet av pris- och volymverkningarna av den dumpade importen. Detta påstående avvisades därför.
- (124) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade ACEA att det inte finns något stöd i det icke-konfidentiella ärendet eller i dokumentet för utlämnandet av uppgifter avseende de betydande prisunderskridande och pristryck som upptäcktes. Kommissionen noterade att skäl 90 och 91 i förordningen om provisorisk tull innehöll kommissionens analyser och mängdberäkning av prisunderskridande samt rön avseende pristryck. Dessutom lämnades detaljerade beräkningar av prisunderskridande ut till de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, som kunde lämna synpunkter på riktigheten i denna beräkning. Kommissionen avvisade följaktligen påståendet.

- (125) Eftersom inga andra påståenden om prisunderskridande och priseffekter inkommit bekräftades skälen 87–91 i förordningen om provisorisk tull.

4.4 Unionsindustrins ekonomiska situation

4.4.1 Allmänna kommentarer

- (126) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 92–96 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2 Makroekonomiska indikatorer

4.4.2.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (127) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 97–99 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

- (128) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 100–102 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.3 Sysselsättning och produktivitet

- (129) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 103 och 104 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.4 Tillväxt

- (130) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 105–107 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.5 Dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning

- (131) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 108–110 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3 Mikroekonomiska indikatorer

4.4.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

- (132) När det gäller skäl 113 i förordningen om provisorisk tull hävdade ACEA att priserna naturligtvis är en viktig aspekt, men att andra överväganden är lika viktiga vid valet av leverantör av aluminiumhjul. ACEA hävdade dessutom att påståendet om att unionstillverkarna måste anpassa sig till de marockanska tillverkarnas priser under anbudsförfarandet är hel felaktigt.

- (133) Kommissionen påpekade att det förelåg en obalans i förhandlingsstyrkan mellan biltillverkarna och tillverkarna av aluminiumhjul. Antalet biltillverkare är begränsat och minskade ytterligare i januari 2021 när Stellantis-gruppen bildades. Biltillverkarnas förhandlingsposition framgår av villkoren i anbudet, vilka är till deras fördel. Biltillverkarna garanterar till exempel inte de kvantiteter som behöver levereras och därmed tillverkas av tillverkarna av aluminiumhjul och ger inte dem möjlighet att höja försäljningspriset (med undantag för de aluminiumkostnader som indexeras) under projektets löptid. Dessa förhållanden har en negativ inverkan på tillverkarna av aluminiumhjul, eftersom de inte kan optimera produktionsanläggningarnas arbetsbörda och därmed uppnå optimala stordriftsfördelar för att maximera sin lönsamhet. Såsom förklaras i skäl 122 förstärks biltillverkarnas gynnsamma ställning av den överkapacitet som observerats på marknaden för aluminiumhjul på grund av de marockanska tillverkarnas etablering.

- (134) Under undersökningen fick kommissionen dessutom information från biltillverkarna om att priset spelade en nyckelroll. Användare B förklarade att huvudkriteriet fortfarande är priset och att det efter mottagandet av anbudet genomförs ett förhandlingsförfarande som främst är prisinriktat, där tillverkarna kan förbättra sina erbjudanden. EUWA förklarade att det ofta pågår prisförhandlingar under anbudsörförfarandet för att få till stånd prisjusteringar, vilket kan ske i båda riktningarna. På samma sätt förklarade användare A att andra faktorer, såsom kvalitet, FoU och försörjningsförmåga, är mycket likartade mellan leverantörer av aluminiumhjul och att priset därför är det viktigaste kriteriet för att avgöra valet av leverantör av aluminiumhjul. Vid en utfrågning med ACEA bekräftade dessutom den icke-samarbetsvilliga användaren i sin presentation att det genomförs flera förhandlingsrundor med leverantörer där deras tekniska kapacitet, kvalitetsklassificering, logistik, produktionskapacitet osv. kontrolleras, men att tillverkarna främst måste lägga fram sitt mest konkurrenskraftiga prisbud. Såsom fastställs i skälen 90 och 91 i förordningen om provisorisk tull kunde unionsindustrin inte heller höja sina priser trots de ökade kostnaderna i samband med betydande prisunderskridande och pristryck, vilket visade att de marockanska exporterande tillverkarna utövade pristryck på unionstillverkarna under undersökningsperioden. Detta påstående avvisades därför.
- (135) ACEA hävdade att förordningen om provisorisk tull felaktigt antydde att avtalen omförhandlas varje år och att unionens tillverkare av aluminiumhjul på något sätt kan höja sina priser för att återspegla ökningen av råvarupriserna. ACEA förklarade att prissättningsmekanismen i köpeavtalen för aluminiumhjul baserades på en formel där endast utvecklingen av kostnaderna för aluminiumgöt var en variabel del. Försäljningsfakturorna återspeglade således inte marknadsvillkoren utan snarare avtalsvillkoren.
- (136) Kommissionen bekräftade att avtalen vanligtvis inte gav någon möjlighet att höja priserna under ett projekts livstid för att täcka kostnaderna med undantag för kostnaden för aluminiumgöt och för att förbättra leverantörens lönsamhet. I skäl 113 i förordningen om provisorisk tull hävdade kommissionen inte att tillverkarna av aluminiumhjul hade möjlighet att höja sina försäljningspriser under ett projekts livstid, utan förklarade snarare att tillverkarna av aluminiumhjul inte kunde höja sina priser när de förhandlade om nya anbudsörförfaranden under undersökningsperioden. Dessutom inhämtade kommissionen bevisning från användarna och unionstillverkarna som visade att biltillverkarna förhandlade fram olika typer av rabatter och avdrag under ett projekts löptid, såsom rabatter beräknade på den totala årliga omsättningen osv. Därför är det inte korrekt att hävda att priserna är fasta (med undantag för aluminiumindexeringen) för ett projekts hela livstid. Priserna kan snarare variera på grund av aluminiumindexeringen, men kan inte höjas ytterligare för att ta hänsyn till andra kostnader som arbetskraft, energi, råvaror eller allmänna omkostnader. De faktiska försäljningspriserna kan dessutom komma att sänkas ytterligare under projektets hela löptid på grund av de olika rabatter och avdrag som tillämpas. För en användare konstaterades att rabatterna eller avdragen från en tillverkare av aluminiumhjul var betydande. Priserna fastställs därför inte bara på grundval av det ursprungliga kontraktet. Detta påstående avvisades därför.
- (137) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade ACEA påståendet att priserna endast fastställdes baserat på det ursprungliga avtalet eftersom produktivetsrabatter var fastställda i avtalet och inga produktivetsrabatter gavs utanför avtalet. ACEA hävdade dessutom att kommissionen inte hade faktiska bevis i ärendet, vilka visade att priserna inte bara fastställdes i det ursprungliga avtalet. Slutligen hävdade ACEA att de bevis som samlades in från användarna inte gav stöd för denna slutsats och särskilt att bevisen i föregående skäl var en anekdotisk kreditnota utfärdad av en leverantör i ett tredjeland för hjul med ursprung i ett tredjeland.
- (138) För det första noterade kommissionen att ingen av unionstillverkarna i urvalet eller de samarbetsvilliga användarna lämnade synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter, och därmed inte ifrågasatte den bedömning som beskrivs i skäl 136, vilken baserades på de verifierade bevis som hade samlats in från dem.
- (139) För det andra noterade kommissionen, baserat på ACEA:s synpunkter och de inlämnade dokumenten, att ACEA i sina synpunkter nämnde den konfidentiella versionen av uppdragsrapporterna från de samarbetsvilliga användarna, medlemmar i ACEA, och därmed de bevis som samlades in under dessa användares kontrollbesök. Det framgick av de olika hänvisningarna av ACEA i dess inlämningar till de konfidentiella uppdragsrapporterna från de aktuella användarna. Kommissionen hänvisade särskilt till räkenskapsböcker från användare B:s system, som omfattade en förteckning över olika typer av rabatter och avdrag. Under kontrollbesöket förklarade användare B att prisavdrag tillämpas direkt på försäljningspriset. Därför bör alla andra typer av rabatter och avdrag som bokförs i räkenskaperna betraktas som ytterligare sådana.

- (140) Kommissionen samlade vidare in bevis från unionstillverkarna i urvalet, som visade att användarna begärde olika typer av rabatter eller avdrag, exempelvis årliga besparingar osv. Kommissionen ansåg att mer detaljerad information inte kunde lämnas ut eftersom den information som samlades in från både användarna och unionsindustrin rörde specifika individuella transaktioner som utgör data som inte kan sammanfattas i den mening som avses i artikel 19.2 i grundförordningen. Detta påstående avvisades därför.
- (141) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade ACEA att tillräckliga bevis hade lämnats för att leverantörer av aluminiumhjul tilldelas leveransvolymen i anbud och att inga leveransvolymen tilldelas utanför anbud. Enligt parten finns det i alla händelser inga registrerade bevis – och inga sådana bevis existerar – för att volymen som tilldelas unionstillverkaren, efter en tilldelning av anbud och processen för utförandet av ett kontrakt som har ingåtts till följd av detta anbud, skulle omfördelas till förmån för en marockansk leverantör. ACEA hävdade att under kontrollen på plats hos en samarbetsvillig användare lämnades bevis för att den levererade volym som hade avtalats i det ingångna kontraktet efter slutförandet av ett anbud generellt var en god indikator på den faktiska framtida leveransvolymen.
- (142) Kommissionen ansåg att ACEA bekräftade de rön som beskrivs i skäl 157 att dessa tillverkare har ingen garanti för vilken volym som i slutändan kommer att tilldelas dem. Såsom ACEA har uppgett i sina synpunkter och baserat på användare A:s verifieringsrapport ”ger leverantörer offert för en volym. Volymerna säkras inte, men leverantörerna har en uppfattning om de volymen som avses i offerten. Om volymerna i slutet av projektet (flera år) är väsentligt lägre än väntat kan leverantörerna få ersättning för den icke-avbetalda utrustningen”. Medan volymen i offerten angavs innehöll det typiska avtalet inget exakt datum för leverans och planerad försäljningsvolym. ACEA uppgav följande i sina synpunkter: ”Det exakta antalet hjul som ska levereras avtalas vanligen inom 4–8 veckor före leveransen till produktion.” Detta påstående avvisades därför.
- (143) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade ACEA att en vanligare metod, som hade bekräftats av EUWA, är att godta anbud för ett visst aluminiumhjulprojekt från en enda leverantör i stället för två eller flera leverantörer. Baserat på de anbud som utfördes av tre ACEA-medlemmar under undersökningsperioden (den icke-samarbetsvilliga användaren och de två samarbetsvilliga användarna) begränsades de anbud som beviljades två leverantörer samtidigt. De flesta anbud tilldelades bara en leverantör, och därför kommer leverantören att erhålla den ungefärliga mängd som anges i anbudet. När ett anbud har beviljats en leverantör är det inte möjligt att omfördela leveranser till en annan leverantör.
- (144) Kommissionen undersökte det sammanfattande kalkylblad som tillhandahölls av ACEA i detta avseende. För det första rörde siffrorna för de lämnade anbuderna bara anbud som ingåtts under undersökningsperioden, och därmed rörde dessa anbud inte faktiska leveranser under undersökningsperioden eftersom den beräknade startdagen för leveransen under anbuderna i fråga planerades för tiden efter undersökningsperioden. För det andra noterade kommissionen att den största delen (omkring 85 %) av de angivna anbuderna rapporterades av den icke-samarbetsvilliga användaren. På grund av att användaren inte var samarbetsvillig kunde kommissionen inte kontrollera riktigheten hos dessa siffror och om de inbegrep alla anbud och kunde omfatta denna biltillverkares årliga behov. Trots denna slutsats analyserade kommissionen dock de uppgifter som tillhandahölls.
- (145) Listan över anbud från den icke-samarbetsvilliga användaren visade att de flesta av dessa anbud endast beviljades en leverantör. Den vägda genomsnittliga volymen i anbuderna var dock ganska låg, omkring 50 000 enheter per anbud för ett projekts hela livstid, vilket förklarade varför bara en leverantör tilldelades de aktuella anbuderna. Kommissionen noterade dock att ett projekt tilldelades två leverantörer ”på grund av hög volym”, såsom nämndes under en utfrågning som hölls med ACEA. För det tredje rörde informationen om anbud från de samarbetsvilliga användarna tre anbud. För användare B visade uppgifterna att denne delade upp ett anbud för en mängd på mer än 1 miljon på två leverantörer. För användare A var de uppgifter som lämnades av ACEA dessutom motstridiga. Å ena sidan visade de faktiskt att det fanns ett anbud som hade tilldelats en leverantör och å andra sidan delades samma mängder i detta anbud, i en separat tabell, upp mellan två anbud. Kommissionen ansåg därför att den information som tillhandahölls av ACEA inte stred mot rönen i skäl 157, att anbuderna kan tilldelas flera leverantörer baserat på mängden i offerterna, vilket ifrågasätter de faktiska volymerna som ska levereras av varje leverantör under projektets livstid. Såsom förklaras i skäl 115 bekräftade ACEA dessutom att den totala volym som ska levereras också kan bero på framgången för den specifika bilmodell som ska tillverkas.

- (146) Detta påstående avvisades därför.
- (147) I avsaknad av andra synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 111 och 113 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3.2 Arbetskraftskostnader

- (148) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 114 och 115 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3.3 Lager

- (149) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 116 och 117 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

- (150) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 118–123 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.4 Slutsats beträffande skada

- (151) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 124–129 i förordningen om provisorisk tull.

5. ORSAKSSAMBAND

5.1 Verkningar av den dumpade importen

5.1.1 Kvantitet och marknadsandel för den dumpade importen från det berörda landet

- (152) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 131–136 i förordningen om provisorisk tull.

5.1.2 Pris för den dumpade importen från det berörda landet och priseffekter

- (153) ACEA hävdade efter både det preliminära och det slutliga utlämnandet av uppgifter att den import från Marocko som såldes 2020 och under undersökningsperioden baserades på anbudsförfaranden som ägde rum 2018–2019. De kunde således inte ha haft någon inverkan på priset under 2020 eller under undersökningsperioden, eftersom de inte ledde till utebliven försäljning under 2020 och under undersökningsperioden, utan snarare tidigare, vid tidpunkten för anbudsförfarandet.
- (154) Kommissionen ansåg att vinsten eller förlusterna uppstod när produktionen eller försäljningen ägde rum och inte när anbudet förhandlades fram. Såsom förklaras närmare i skäl 89 kan det förekomma pris- och volymförändringar under ett projekts löptid som går utöver villkoren för ett visst anbud. Såsom förklaras i skälen 113 och 146–148 i förordningen om provisorisk tull ansåg kommissionen dessutom att de marockanska tillverkarnas inverkan inte bara beror på den kvantitet som förlorats genom anbudsförfaranden som de marockanska exporterande tillverkarna vunnit, utan också på det övergripande pristrycket på alla anbud där de deltog. Detta påstående avvisades därför.
- (155) ACEA hävdade, efter både det preliminära och det slutliga utlämnandet av uppgifter, att den prisanalys som nämns i punkt 4.4.3.1 i förordningen om provisorisk tull borde göras på anbuds nivå, och i detta scenario fanns det ingen prisskillnad mellan unionens och Marockos priser enligt vad som anges i förordningen om provisorisk tull.
- (156) ACEA hävdade också, efter både det preliminära och det slutliga utlämnandet av uppgifter, att priskonkurrensen mellan leverantörer ägde rum mellan anbudet. Prisunderskridande, pristryck och målprisunderskridandemarginalen bör därför beräknas på anbuds nivå och inte på leveranserna. Försäljningen och leveranserna återspeglade inte de nuvarande konkurrensvillkoren. Dessutom var leveransvolymen inte beroende av leverantörerna, utan snarare av den relativa framgången för en viss bilmodell och därmed av produktionsnivån.

- (157) Kommissionen konstaterade att de uppgifter som lämnats av de berörda parterna visade att priserna inte förblev oförändrade under hela löptiden för ett visst anbud. Såsom förklaras i skäl 79 måste tillverkarna av aluminiumhjul, när de förhandlar om anbud, tillhandahålla ett rabattsystem under ett visst projekts livstid. Dessutom kan biltillverkare under ett projekts löptid begära ytterligare rabatter. Dessutom finns det ingen garanti för försäljningsvolymen för tillverkarna av aluminiumhjul. Biltillverkarna kan välja flera tillverkare för ett visst projekt, men dessa tillverkare har ingen garanti för vilken volym som i slutändan kommer att tilldelas dem. För varje tillverkare av aluminiumhjul berodde leveransvolymen inte bara på den relativa framgången för en viss bilmodell, utan också på biltillverkarnas beslut om fördelningen av denna volym mellan de utvalda tillverkarna. Såsom anges i skäl 115 kan ett urval av uppgifter från individuella anbud inte ersätta den analys som kommissionen gjort på grundval av de fullständiga uppgifterna, dvs. förteckningar över försäljningstransaktioner och prisjämförelser per typ. En sådan jämförelse avspeglar den största möjliga uppgiftsmängden för faktiska transaktioner som har ägt rum.
- (158) Mot bakgrund av ovanstående ansåg kommissionen att anbudet i detta fall gav en ofullständig bild, medan priseffekterna endast kunde förstås fullt ut genom en jämförelse av all import från det berörda landet och unionsindustrins hela försäljning per produkttyp, som ägde rum under undersökningsperioden. Kommissionen avvisade följaktligen påståendet.
- (159) ACEA och Hands hävdade att unionsindustrin skulle ha lidit skada även utan importen från Marocko, vilket visar att importen från Marocko inte var en orsak till väsentlig skada. ACEA upprepade detta påstående efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter. Framför allt skulle unionsindustrins försäljning under 2020 och under undersökningsperioden ha legat långt under 2019 års nivåer under 2020 (-22 % under 2020 med Marocko och -20 % utan Marocko) samt under undersökningsperioden (-18 % under undersökningsperioden med Marocko och -14 % utan Marocko). Skadan under undersökningsperioden kunde inte tillskrivas importen från Marocko, eftersom unionsindustrin under undersökningsperioden, jämfört med 2020, faktiskt ökade sin försäljning (med 2 281 000 enheter) vilket var mer än de marockanska exporterande tillverkarna (med 1 478 000 enheter). Importen från Marocko påverkade således inte volymen. Dessutom kunde importen från Marocko inte ha haft någon inverkan på priserna under undersökningsperioden, eftersom det inte förekom något betydande prisunderskridande i anbuds-förfaranden som avslutades under undersökningsperioden, medan de försäljningspriser för importen från Marocko som observerades under undersökningsperioden inte kunde ha haft någon negativ inverkan på unionsindustrins försäljning vid samma tidpunkt.
- (160) ACEA hävdade också efter både det preliminära och det slutliga utlämnandet av uppgifter att unionsindustrins lönsamhet påverkades av minskad tillverkning och försäljning till följd av en kraftig nedgång i unionens biltillverkning 2020 och 2021, vilket i sin tur ledde till ökade fasta kostnader.
- (161) Kommissionen ansåg att unionsindustrin inte kunde övervältra dessa ökade fasta kostnader på biltillverkarna, eftersom det, såsom anges ovan, enligt långsiktiga avtal med biltillverkarna inte var möjligt att höja priset på grund av eventuella ökning av de fasta kostnaderna, med undantag för indexeringen av kostnaden för aluminiumgöt.
- (162) Såsom anges i skälen 140–142 i förordningen om provisorisk tull medgav kommissionen att förbrukningen minskade under 2020, vilket främst berodde på covid-19-pandemin. Importen från Marocko hade dock en klart negativ inverkan på unionsindustrin under 2020 och särskilt under undersökningsperioden då dess volymer ökade exponentiellt. När förhållandena började förbättras under undersökningsperioden i form av ökad förbrukning tvingades unionsindustrin, på grund av den dumpade importen från Marocko som underskred unionsindustrins priser med 26,9 %, att hålla låga priser, trots de ökade tillverkningskostnaderna. På grund av pristrycket sålde unionsindustrin följaktligen till priser som inte ens täckte dess produktionskostnader, och än mindre en normal vinstmarginal. Denna slutsats var giltig, även utifrån antagandet att priserna (huvudsakligen) fastställdes i långfristiga avtal, eftersom de negativa effekterna av dessa lägre priser på den marockanska importen uppstod när de faktiska leveranserna enligt avtalen, som förhandlats fram i ett tidigare skede, inleddes 2020 och under undersökningsperioden. Dessutom medförde de marockanska tillverkarnas deltagande i anbuds-förfaranden och deras prispolitik ytterligare pristryck på marknaden, som för närvarande kännetecknas av ett utbudsöverskott. Även om unionsindustrins försäljningsvolym ökade under undersökningsperioden fortsatte den att förlora marknadsandelar på grund av importen från Marocko, vilket ledde till att dess ekonomiska situation försämrades betydligt. Detta påstående avvisades därför.

- (163) Hands hävdade att den eventuella skada som unionsindustrin lidit inte kunde ha orsakats av Hands export till unionen från Marocko. Enligt företaget började de flesta skadeindikatorerna (t.ex. förbrukning i unionen, produktionsvolym, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym och försäljningspris) redan försämrats mellan 2018 och 2019 och kunde inte tillskrivas Hands, eftersom tillverkningen inleddes i januari 2020. Hands hävdade att anläggningen också byggdes för att tillgodose den växande efterfrågan på marknaderna i Marocko och utanför EU, och inte bara för att försörja EU. Hands hävdade dessutom att en del av dess export till unionen motsvarade en omläggning av produktionen från Sydkorea till Marocko.
- (164) Trots att förbrukningen i unionen samt unionsindustrins försäljning och tillverkning minskade under 2018 och 2019 ökade unionsindustrin sin lönsamhet från 7,5 % till 8,2 %. Följaktligen konstaterades ingen skada för dessa år. Skadan började snarare uppstå 2020, samtidigt som importen från Hands, tillsammans med annan import från Marocko, började komma in i unionen. I detta avseende måste det noteras att kommissionen i enlighet med artikel 3 i grundförordningen analyserade verkningarna av all dumpad import från Marocko, inte bara Hands import. Hands import underskred under alla omständigheter unionsindustrins priser och dess dumpnings- och skademarginaler var betydande under undersökningsperioden. Följaktligen kan det inte hävdas att dess import inte bidrog till skadan för unionsindustrin. Detta påstående avvisades därför.
- (165) Hands hävdade likaså att undersökningens resultat i förordningen om provisorisk tull inte styrkte slutsatsen att importen av aluminiumhjul från Marocko vållat väsentlig skada. Analysen byggde på förvirrande uppgifter och ogrundade påståenden som inte har något stöd i undersökningen och inte heller i de kommersiella förhållandena på marknaden för aluminiumhjul.
- (166) I detta påstående kunde kommissionen inte fastställa vilken del av dess skadeanalys som var förvirrande eller ogrundad eller vad som var rena påståenden. Kommissionens slutsatser grundades på faktisk bevisning som samlats in under undersökningen, som gjordes tillgänglig för alla berörda parter i ärendehandlingarna och som beskrivs i förordningen om provisorisk tull. Detta påstående avvisades därför.

5.1.3 Verkan av den dumpade importen från det berörda landet

- (167) ACEA hävdade att det inte skedde någon betydande ökning av den marockanska importvolymen i den mening som avses i artikel 3.3 i grundförordningen och att den marockanska importen var en nisch som unionstillverkarna lämnade frivilligt, vilket inte hade någon negativ inverkan på unionsindustrins försäljningsvolym.
- (168) Såsom förklaras i skäl 83 i förordningen om provisorisk tull uppgick importen från Marocko till 2,5 miljoner enheter under undersökningsperioden, medan ingen import skedde 2018 och knappt någon import skedde 2019. Detta ledde till en marknadsandel på 3,9 % under undersökningsperioden. När det gäller marknadsandelen för den marockanska importen noterade kommissionen att ACEA motsatte sig argumentet i skäl 191 om att målprisunderskridandemarginalerna borde beräknas på den anbuds nivå där konkurrensen mellan de marockanska tillverkarna och unionstillverkarna äger rum, vilket visar att det fanns en direkt konkurrens mellan den marockanska importen och unionens tillverkning. Kommissionen ansåg därför att importen var betydande, både i absoluta tal och i förhållande till förbrukningen i unionen, i den mening som avses i artikel 3.3 i grundförordningen. Mot bakgrund av de prisnivåer som faststälts hade volymerna en negativ inverkan på unionsindustrins priser i den mening som avses i artikel 3.3 i grundförordningen. Kommissionen avvisade därför denna begäran och bekräftade slutsatserna i skälen 131–136 i förordningen om provisorisk tull.
- (169) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade ACEA att den marockanska importen inte hade någon negativ volympåverkan på unionsindustrin. ACEA hävdade dessutom att kommissionen inte lyckades förklara hur importen av aluminiumhjul från Marocko med en marknadsandel på 3,9 % ledde till en minskning av unionens produktion och försäljning under skadeundersökningsperioden med 17 % (produktion) respektive 21 % (försäljning).
- (170) Kommissionen noterade att ACEA avsåg skadeundersökningsperioden i sin analys, men som anges i skäl 162 berodde den minskade unionsproduktionen mellan 2018 och 2020 främst på covid-19-krisen. När det gäller den senare perioden 2020 och undersökningsperioden, då unionens konsumtion ökade med 8,0 %, ökade importen från Marocko väsentligt (med 244 %), medan unionsindustrins försäljning bara ökade med 5,2 %. Den ökade marknadsandelen för import från Marocko mellan 2020 och undersökningsperioden var dessutom omkring 2,1 procentenheter, medan unionsindustrins marknadsandel minskade med 1,8 procentenheter. Med hänsyn till alla

andra ursprungsländer än Marocko noterade kommissionen dessutom att de ökade importvolymerna låg runt 6,6 % mellan 2020 och undersökningsperioden. Den ökningen berodde på ökningen av importvolymerna från Turkiet (med 19 %), medan importvolymerna från alla andra länder sammantaget minskade under samma period. Såsom beskrivs i skälen 171–174 fastställde dock kommissionen att importen från Turkiet inte försvagade orsakssambandet mellan importen från Marocko och den väsentliga skada som unionsindustrin led. Kommissionen upprepade därför slutsatserna i skäl 168 att importvolymerna från Marocko hade en negativ inverkan på unionsindustrins priser i den mening som avses i artikel 3.3 i grundförordningen. Detta påstående avvisades därför.

5.2 Verknningar av andra faktorer

5.2.1 Import från tredjeländer

- (171) Hands och ACEA hävdade att effekterna av importen från tredjeländer borde undersökas ordentligt: andra tredjeländer stod för nästan 90 % av den totala importen och hade en marknadsandel på omkring 25 %. Turkiet ökade sin marknadsandel under skadeundersökningsperioden från 10,3 % till 13,0 %.
- (172) Kommissionen analyserade importen från tredjeländer. När det gäller Turkiet, det största importlandet, påpekade kommissionen, såsom anges i skäl 138 i förordningen om provisorisk tull, att de genomsnittliga priserna från Turkiet var betydligt högre än importpriserna från Marocko (+ 14 %), och till och med något högre än unionsindustrins priser (+ 1,0 %). Det genomsnittliga priset på importen från Turkiet låg dessutom över unionsindustrins produktionskostnader 2018, 2019 och 2020. Endast under undersökningsperioden minskade den något, med mindre än 1 %. Under 2020 och under undersökningsperioden, när unionsindustrins lönsamhet sjönk betydligt, låg priserna på den turkiska importen dessutom över unionsindustrins priser. Därför bröt inte exportens utveckling orsakssambandet mellan importen från Marocko och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit. Detta påstående avvisades därför.
- (173) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter, när det gäller import från Turkiet, upprepade Hands påståendet att kommissionen underlät att ta hänsyn till och helt enkelt ignorerade de skadliga effekterna av importen från Turkiet. Kommissionen påstods ha misslyckats med att utföra en mer förfinad analys baserad på Hands egna uppgifter, vilket visar att dess egna priserbjudanden i anbud inte alltid var de billigaste och endast tilldelades en liten andel av alla anbud. ACEA gjorde ett liknande påstående avseende samma tillverkare.
- (174) Kommissionen avvisade Hands påstående av flera skäl. Kommissionen noterade för det första, såsom förklaras i skäl 90 i förordningen om provisorisk tull, att när den faktiska försäljningen per produkttyp under undersökningsperioden jämförs, fastställdes en betydande prisunderskridandemarginal på 26,9 %, vilket inbegrep försäljningen från Hands. Såsom förklaras i skälen 115 och 192 avvisade kommissionen för det andra ACEA:s påstående att priseteffekterna bör analyseras på anbuds nivå. För det tredje förnekade Hands inte att dess priserbjudanden i anbud med nödvändighet var dyrare än erbjudandena från turkiska exporterande tillverkare. Dess påstående rörde i stället andra tillverkare av aluminiumhjul i allmänhet. Även om Hands priserbjudanden inte nödvändigtvis var de billigaste analyserade kommissionen dessutom priseteffekterna på grundval av all import från Marocko, varvid andelen från den andra exporterande tillverkaren, Dika, var betydande (och representerade omkring [60–70 %] av marknaden). Såsom noteras i skäl 172 var importpriserna från Turkiet slutligen högre än unionsindustrins genomsnittliga pris under undersökningsperioden. Detta påstående avvisades därför.
- (175) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade ACEA sitt påstående som anges i skäl 159 om att prisunderskridandet från Marocko, baserat på anbud, inte var betydande (3,7 %), särskilt jämfört med prisunderskridandet, beräknat av ACEA, för Turkiet eller för Thailand, som var cirka 10 % respektive 1 %.
- (176) För det första bedömde kommissionen det sammanfattande kalkylblad som lämnades in av ACEA avseende priserbjudanden. Detta kalkylblad bestod av 15 anbud, som härrörde från tre ACEA-medlemmar (den icke-samarbetsvilliga användaren och de två samarbetsvilliga användarna). Följande uppgifter lämnades: användarnamn, mängd och det enhetspris som erbjuds av varje leverantör. Kommissionen noterade dock att den interna numreringen av varje anbud inte tillhandahölls, vilket förhindrade kommissionen att korskontrollera uppgifterna mot den verifierade information som redan hade lämnats under de två samarbetsvilliga användarnas undersökning. Vissa priselement tillhandahölls vidare inte (t.ex. planerade årliga rabatter, även kallade "produktivitetsrabatter"), och

det var därför omöjligt att bedöma om alla dessa hade inkluderats i det erbjudna enhetspriset. Ännu viktigare var att de flesta priserbjudandena rörde den icke-samarbetsvilliga användaren. Såsom anges i skäl 109, kunde den begränsade information som lämnades på grund av den allmänna bristen på samarbete av denna användare inte beaktas i samband med denna undersökning. När det gäller den ytterligare information som tillhandahölls av ACEA avseende användare A och användare B rörde den priserbjudanden som kommissionen inte kunde kontrollera på grund av att de lämnades in för sent. Kommissionen kunde särskilt inte fastställa om den datauppsättning som tillhandahölls var uttömmande eller ej. I alla händelser innehöll datauppsättningen 14 marockanska erbjudanden, av 15 anbud, och 5 vardera för Turkiet och Thailand. Den beräkning av prisunderskridande som gjordes av ACEA baserades på offertpriset ⁽²²⁾. Kommissionen noterade att ACEA:s egna beräkningar visade att priserbjudandena från de marockanska tillverkarna var lägre än de från unionsindustrin. Vid en jämförelse av de volymer som redovisas ⁽²³⁾ i detta kalkylblad och de totala importvolymerna som har fastställts för Turkiet och Thailand på grundval av uppgifterna från Eurostat (se tabell 11 i förordningen om provisorisk tull), föreföll det vidare som att den volym som redovisades särskilt för Turkiet inte var representativ (under 5 %). Ingen meningsfull slutsats kunde därför dras utifrån den information som tillhandahölls av ACEA. Kommissionen har dessutom redan i skäl 139 i förordningen om provisorisk tull slagit fast att Thailand och Turkiet inte försvagade orsakssambandet mellan den dumpade importen från Marocko och den skada som unionsindustrin led. Dessa påståenden avvisades därför.

5.2.2 Covid-19-pandemin

- (177) Hands hävdade att efterfrågan på aluminiumhjul i unionen minskade med 14 miljoner enheter under 2020, vilket motsvarar 20 gånger storleken på importen av aluminiumhjul från Marocko. Pandemins inverkan var därför så betydande att kommissionen borde anse att den bröt orsakssambandet mellan importen av aluminiumhjul från Marocko och den eventuella skada som unionsindustrin lidit.
- (178) Såsom anges i skälen 140–142 i förordningen om provisorisk tull bekräftade kommissionen covid-19-pandemins påverkan på unionsindustrin. Eftersom undersökningsperioden också omfattade återhämtningsperioden efter covid-19 kunde kommissionen, såsom förklaras i skäl 94, fastställa att unionsindustrin inte gynnades av den ökade importen från det berörda landet till dumpade priser när marknaden återhämtade sig efter covid-19. Tvärtom, eftersom unionsindustrins situation försämrades ytterligare under undersökningsperioden. De negativa effekterna av covid-19-pandemin kunde därför inte anses vara den enda orsaken till den skada som unionsindustrin lidit i den mån den skulle ha försvagat orsakssambandet mellan denna skada och den dumpade importen från det berörda landet. Detta påstående avvisades därför.
- (179) Hands upprepade att dess begäran om en tillfredsställande och detaljerad förklaring är särskilt viktig med tanke på att kommissionen uttryckligen erkände att covid-19-pandemin hade negativ påverkan på unionsindustrin.
- (180) Eftersom ingen mer exakt och specifik begäran inkommit ansåg kommissionen att de förklaringar som redan fanns i detta avsnitt var tillräckliga för att företaget skulle kunna förstå kommissionens resonemang och utöva sin rätt till försvar. Kommissionen avvisade därför påståendet.

5.2.3 Unionsindustrins exportresultat

- (181) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 143–145 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.4 Effekten av fleråriga avtal och utvecklingen av tillverkningskostnaden

- (182) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 146–148 i förordningen om provisorisk tull.

⁽²²⁾ Offerten eller det erbjudna priset är det pris som erbjuds av varje deltagare i anbuderna när ett bud avges.

⁽²³⁾ I avsaknad av annan information antog kommissionen att de volymer som redovisades i kalkylbladet rörde den totala volymen i offerten under varje projekts förväntade livstid. Baserat på en genomsnittlig varaktighet på 5 år tilldelades de volymer som redovisades på detta sätt i enlighet med detta.

5.2.5 Förbrukning

(183) Eftersom inga synpunkter hade inkommit, bekräftades skälen 146–148 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.6 Konkurrens i upphandlingar

- (184) ACEA hävdade att kommissionen borde ha undersökt konkurrensen inom unionen. ACEA samlade in information från sina medlemmar och fann att av totalt 45 anbudsförfaranden vann unionstillverkarna i 31, leverantörer från Marocko och Thailand 5 och leverantörer från Turkiet 4, även om Turkiet vann största delen av anbuderna beräknat i antal enheter.
- (185) Inledningsvis erinrade kommissionen om att ACEA inte ifrågasatte representativiteten hos urvalet av unionstillverkare, som fastställdes i enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen. ACEA har således inga skäl att hävda att kommissionen var skyldig att undersöka huruvida den dumpade importens påstådda inverkan på priserna inte berodde på priskonkurrens från unionstillverkare som inte ingick i urvalet⁽²⁴⁾. Såsom anges i tabell 5 i förordningen om provisorisk tull visade unionstillverkarna dessutom förmågan att behålla en marknadsandel på över 70 %, men också en lönsamhet på omkring 8 % under 2018–2019. Detta uppnåddes på en mycket konkurrensutsatt marknad, baserad på anbudsförfaranden som anordnades av biltillverkare, där alla unionstillverkare och tillverkare i andra tredjeländer kunde konkurrera om samma anbudsförfaranden. Detta innebar att unionstillverkarna var konkurrenskraftiga under normala och rättvisa marknadsvillkor, utan att industrin som helhet skadades. Kommissionen noterade vidare att ACEA:s påstående grundades på 45 anbud från tre ACEA-medlemmar (4 kontrakt rapporterade av de två samarbetsvilliga användarna och 41 från en icke-samarbetsvillig användare). Informationen begränsades till den vinnande anbudsgivaren, uppskattade kvantiteter och ursprung för övriga anbudsgivare utanför unionen (Marocko, Thailand eller Turkiet). Dessa uppgifter styrktes inte heller av någon bevisning som styrkte att de var korrekta och tillförlitliga. Anbudsreferenser tillhandahölls inte ens. Detta påstående avvisades därför.
- (186) ACEA hävdade också att även om det antas att det är korrekt att anbudsdeltagarna måste anpassa sig till den som lämnar det lägsta anbudet, finns det enligt ACEA överväldigande bevisning för att en sådan anpassning först och främst görs med avseende på den billigaste unionstillverkaren och för det andra med hänvisning till import från tredjeländer, med en anpassning till de marockanska leverantörernas offerter som kommer från en avlägsen tredjedel med endast 5 fall.
- (187) Kommissionen noterade att ACEA:s analys baserades på ett begränsat antal anbud (dvs. 15) och att den information som lämnades av ACEA bestod av en tabell med 15 prisanbud som omfattade alla huvudsakliga källor till den berörda produkten (unionen och alla större tillverkare i tredjeländer) som lämnats in av tre ACEA-medlemmar. Fyra avtal rapporterades av de två samarbetsvilliga användarna och elva från en icke-samarbetsvillig användare. I likhet med det tidigare påståendet styrktes dessa uppgifter inte heller av någon bevisning som visade att de var korrekta och tillförlitliga. Anbudsreferenser tillhandahölls inte ens. Till exempel lämnades inga uppgifter om huruvida det rapporterade priset omfattade alla därmed sammanhängande kostnader och avdrag som ingick i erbjudandena. Dessutom tillhandahölls inte de underliggande anbudshandlingarna, vilket ledde till att kommissionen inte kunde kontrollera de uppgifter som lämnats och påståendet avvisades därför. Även om kommissionen skulle ta hänsyn till dessa uppgifter konstaterade den att de totala volymerna i de angivna anbuderna utgjorde omkring 5 % av den totala förbrukningen i unionen och därför inte ansågs vara representativa. Dessutom var de marockanska tillverkarnas priserbjudanden i alla utom två fall lägre än unionstillverkarnas priserbjudanden. Kommissionen ansåg därför att ACEA inte hade lagt fram bevisning som visade att anbudsdeltagarna var tvungna att anpassa sig till de billigaste unionstillverkarna och att de marockanska leverantörerna inte pressade ned priserna.
- (188) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade ACEA att kommissionen själv begärde att ACEA:s medlemmar skulle lämna sådana uppgifter om anbudsofferter baserat på produktionsstarten, vilka tillhandahölls av ACEA i enlighet med det. ACEA tillhandahöll också ytterligare dokument från användare B. Slutligen ansåg ACEA att denna datauppsättning var representativ eftersom den var baserad på 29 anbud, omfattade nästan 100 % av köpen av marockanska aluminiumhjul och hade stöd av bevis.

⁽²⁴⁾ Se dom av den 14 september 2022, Nevinnomysskiy Azot och NAK Azot/kommissionen, T-865/19, EU:T:2022:559, punkterna 283–286.

- (189) Kommissionen betonade att informationen om anbud bara hade begärts av de två användare som samarbetade fullt ut med undersökningen, lämnade svar på frågeformulär och fick sina uppgifter kontrollerade. De uppgifter som senare lämnades in av ACEA avseende den icke-samarbetsvilliga användaren ansågs vara ofullständig, opålitlig och icke-kontrollerbar på grund av bristen på samarbete av denna användare. Kommissionen noterade att ACEA främst baserade sin analys på den icke-samarbetsvilliga användaren. Trots att ACEA hävdade att dess datauppsättning hade stöd av bevis ansåg kommissionen att datauppsättningen främst bestod av sammanfattande kalkylblad och att de anbudsreferenser som nämndes av ACEA faktiskt var varje anbuds interna siffror. Den fullständiga dokumentationen om anbuderna, exempelvis kopior av uppdragsbeskrivningarna, de faktiska anbud som tagits emot osv., lämnades inte. Detta påstående avvisades därför.

5.3 Slutsats om orsakssamband

- (190) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande orsakssamband bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 152–154 i förordningen om provisorisk tull.

6. ÅTGÄRDERNAS NIVÅ

6.1 Beräkning av marginalen för målprisunderskridande

- (191) ACEA hävdade efter det preliminära och slutliga utlämnandet av uppgifter att kommissionen borde ha gjort beräkningar av målprisunderskridandemarginalen på anbuds nivå som i den ursprungliga undersökningen avseende import av aluminiumhjul från Kina ⁽²⁵⁾.
- (192) Kommissionen undersökte argumentet och fann att ett liknande påstående framfördes och avvisades under översynen vid giltighetstidens utgång av de ovannämnda åtgärderna ⁽²⁶⁾. I skäl 115 förklarar kommissionen att ett urval av uppgifter från individuella anbud inte kan ersätta den pris- och volymanalys som kommissionen gjort på grundval av de fullständiga uppgifterna, dvs. förteckningar över försäljningstransaktioner och prisjämförelser per typ. En sådan jämförelse avspeglar den största möjliga uppgiftsmängden för faktiska transaktioner som har ägt rum. Målprisunderskridandemarginalen uttrycktes dessutom som en procentandel av exportpriset under undersökningsperioden. Analysen på grundval av fullständiga uppgifter från de exporterande tillverkarna i urvalet och unionstillverkarna visade ett målprisunderskridande på 44 % för Hands och 51,6 % för andra marockanska tillverkare. Detta argument avvisades därför.
- (193) Hands hävdade att kommissionens justeringar för framtida miljökostnader är godtyckliga och spekulativa, påverkar prisernas jämförbarhet och medför en snedvridning av prisjämförbarheten mellan unionens och Marockos försäljning. Hands hänvisade till Marockos nya Development Model, som inleddes i april 2021 och som omfattar investeringar i hållbar grön energi för att landet ska bli konkurrenskraftigt när det gäller industrier med låga koldioxidutsläpp, och landet har lovat att över 50 % av sin el ska komma från förnybara energikällor senast 2030. Det står därför klart att kommissionen inte tog hänsyn till de framtida kostnader som Hands skulle ha ådragit sig vid tillämpningen av åtgärderna, inbegripet kostnader i samband med utfasningen av fossila bränslen i Marocko.
- (194) Kommissionen betonade att inkluderingen av de framtida miljökostnaderna i målpriset för unionsindustrin var förenlig med artikel 7.2d i grundförordningen. Inkluderingen av dessa kostnader baserades inte på ren spekulation utan på faktiska bevis på planerade faktiska investeringar. Huruvida Marocko kan ha gjort investeringar i hållbar grön energi är irrelevant för tillämpningen av de relevanta bestämmelserna i grundförordningen om fastställande av unionens målpris, där framtida miljökostnader måste beaktas. Detta påstående avvisades därför.
- (195) Hands hävdade också att kommissionen inte hade lämnat någon förklaring till sin beräkning av framtida kostnader och därmed berövade Hands och andra berörda parter deras rätt till försvar.

⁽²⁵⁾ Förordning (EU) nr 404/2010, skälen 175–179.

⁽²⁶⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/109 av den 23 januari 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa aluminiumhjul med ursprung i Folkrepubliken Kina till följd av en översyn vid giltighetens utgång enligt artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 (EUT L 18, 24.1.2017, s. 1), skälen 125 och 126.

- (196) Kommissionen lämnade information om de framtida kostnaderna efter en begäran från Dika. Svaret offentliggjordes i de offentliga ärendehandlingarna som var tillgängliga för alla parter. Rätten till försvar åsidosattes därför inte.

7. UNIONENS INTRESSE

7.1 Unionsindustrins intresse

- (197) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftades skälen 165 och 166 i förordningen om provisorisk tull.

7.2 Användarnas intresse

- (198) ACEA upprepade sitt påstående, efter det preliminära och slutliga utlämnandet av uppgifter, som anges i skäl 170 i förordningen om provisorisk tull att unionsindustrin för aluminiumhjul inte kunde tillgodose efterfrågan. Det hävdades att unionsmarknaden i mer än 15 år led av underkapacitet och brist på grund av otillräckliga investeringar från unionstillverkarna. Enligt ACEA misslyckas unionens tillverkare av aluminiumhjul konsekvent med att uppfylla sitt åtagande att öka produktionskapaciteten och trygga försörjningen i unionen. ACEA erinrade om att unionstillverkarna i samband med kommissionens antidumpningsundersökning av aluminiumhjul från Kina påstods ha åtagit sig att öka sin produktionskapacitet och att kommissionen påstods ha förlängt antidumpningsåtgärderna på villkor att kapaciteten ökas. Enligt ACEA ökade unionens kapacitet med 14 % mellan 2006 och undersökningsperioden, medan förbrukningen ökade med 33 % under samma period.
- (199) Kommissionen noterade att detta påstående redan behandlats i skäl 171 i förordningen om provisorisk tull och att inga nya uppgifter eller ny bevisning lagts fram. Vid behov skulle unionstillverkarna av aluminiumhjul kunna öka sin kapacitet med relativt kort varsel, eftersom de nödvändiga investeringarna inte rör ugnar eller måleribås, utan snarare gjutmaskiner som enkelt kan installeras. Detta innebär att om unionstillverkarna av aluminiumhjul inte har investerat i ytterligare tillverkningskapacitet beror det snarare på avsaknad av tillräckliga framtida kontrakt med biltillverkarna. Unionsindustrin har således inte haft tillräckliga incitament att investera i ytterligare kapacitet i avsaknad av en förutsebar ökning av efterfrågan på dess tillverkning.
- (200) Dessutom uppgick förbrukningen i unionen till 64,31 miljoner enheter under undersökningsperioden. Unionsindustrins totala kapacitet var 61,29 miljoner enheter, medan unionens sammanlagda tillverkning uppgick till 48,75 miljoner enheter under undersökningsperioden och unionsindustrins export låg på 2,71 miljoner enheter, vilket innebär 9,83 miljoner enheter i outnyttjad kapacitet. Följaktligen har unionsindustrin redan tillräcklig tillverkningskapacitet för att täcka nästan hela unionens efterfrågan på aluminiumhjul. Dessutom skulle unionens marknad kunna försörjas ytterligare av exporterande tillverkare i tredjeländer. Den totala globala kapaciteten hos aluminiumhjul ökade till och med när de marockanska tillverkarna kom in på marknaden. Detta påstående avvisades därför.
- (201) Efter det slutliga utlämnandet hävdade ACEA att kommissionens påstående att de nödvändiga investeringarna inte rör ugnar eller måleribås, utan snarare gjutmaskiner som enkelt kan installeras, inte hade stöd av bevis. ACEA hävdade att de samarbetsvilliga användarna visade att bristen på tillräckliga måleribås är just en av de större flaskhalsar som begränsar unionens tillverkningskapacitet.
- (202) Kommissionen noterade att de bevis som hade lämnats in av användare A rörde bristen på produktionskapacitet från en unionstillverkare för åren 2015–2016, alltså före skadeundersökningsperioden. Användare A tillhandahöll inga dokument som visade problem med tillverkningskapaciteten under skadeundersökningsperioden. När det gäller användare B var de inlämnade dokumenten också daterade före skadeundersökningsperioden (de flesta 2016). Under kontrollbesöket förklarade dock användare B att "under ett normalt år som 2018/2019 fanns det ingen brist på aluminiumhjul". Varken ACEA eller några användare tillhandahöll några bevis på produktionsbrist på grund av bristen på tillräckliga måleribås under skadeundersökningsperioden.

- (203) Under undersökningens gång samlade kommissionen in bevis för att unionsindustrin investerade i måleribås när konsumtionen skiftade till fler diamantskärningshjul, vilket kräver två omgångar i målerilinjerna. När det gäller investeringar i måleribås och gjutningsutrustning samlade kommissionen in kopior av fakturor för köp som visar att unionsindustrin tidigare har kunnat öka sin kapacitet när efterfrågan på dess produkter var säker. Kommissionen ansåg att mer detaljerad information inte kunde inkluderas i det icke-konfidentiella ärendet eftersom informationen i fråga rörde specifika individuella transaktioner som utgör data som inte kan sammanfattas i den mening som avses i artikel 19.2 i grundförordningen. Detta påstående avvisades därför.
- (204) ACEA hävdade att vid en tidpunkt då marockanska leverantörer vann anbudsproceduren för att leverera hjul till unionen hade unionsindustrin ingen outnyttjad produktionskapacitet att erbjuda och denna import täckte därför biltillverkarnas strategiska behov.
- (205) Kommissionen konstaterade att ACEA inte lade fram någon bevisning för detta påstående, t.ex. anbudsproceduren där det inte fanns något priserbjudande från unionstillverkarna, särskilt för de anbud som de marockanska tillverkarna vann. Kommissionen noterade också att det inte lades fram någon bevisning för att unionsindustrin för aluminiumhjul inte levererade aluminiumhjul på begäran av biltillverkare under skadeundersökningsperioden ⁽²⁷⁾. Som redan nämnts ovan är unionsindustrins produktionskapacitet, tillsammans med den av de exporterande tillverkarna i tredjeländer, i stort sett tillräcklig för att tillgodose bilindustrins behov. Detta påstående avvisades därför.
- (206) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade dock ACEA att ingen av unionstillverkarna beslutade att investera i ytterligare produktionskapacitet, medan biltillverkningen i unionen har ökat konstant sedan 2013.
- (207) Kommissionen kom emellertid fram till att unionsindustrins produktionskapacitet ökade med cirka 10,8 miljoner enheter under denna tidsperiod (51,644 miljoner enheter ⁽²⁸⁾ 2013 till 62,475 miljoner enheter ⁽²⁹⁾ 2019). Påståendet hade därför inte stöd i bevis och avvisades därför.
- (208) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade ACEA påståendet att unionsindustrin inte kan uppfylla efterfrågan i unionen, ens på en störd marknad och en historisk minskning av efterfrågan.
- (209) Kommissionen konstaterade att unionsindustrins kapacitetsutnyttjande var 80 % under undersökningsperioden. Därför fanns det ytterligare outnyttjad kapacitet för att möta efterfrågan. Det fanns inte heller något krav på att unionsindustrin skulle vara skyldig att ha kapaciteten att möta den totala efterfrågan. Användare kunde också importera aluminiumhjul från vilket som helst av de producerande tredjeländerna. Detta påstående avvisades därför.
- (210) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade ACEA att man tillhandahöll bevis för att unionsindustrin inte hade någon reservproduktionskapacitet att erbjuda och därför täckte den marockanska importen biltillverkarnas strategiska behov. ACEA tillhandahöll vidare bevis avseende bristen på produktion från unionsindustrin 2016.
- (211) Kommissionen ansåg inte att påståendet var underbyggt av tillräckliga bevis. ACEA lämnade inte heller bevis för något anbud som hade vunnits av marockanska leverantörer där unionstillverkarna inte deltog i anbudsprocessen. När det gäller bristen på produktion lämnade ACEA inga bevis som visade ett systemproblem eftersom de bevis som lämnades var daterade före skadeundersökningsperioden. Detta påstående avvisades därför.
- (212) ACEA hävdade att kommissionen inte tog itu med det faktum att biltillverkarnas kostnader ökade på grund av de kumulativa effekterna av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på andra råvaror, delar och komponenter som används för biltillverkning.

⁽²⁷⁾ Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter rapporterade användare A att en unionstillverkare under 2014 inte kunde leverera 100 % men 85 % av den begärda kvantiteten för ett projekt. Användaren betraktar dock fortfarande denna unionstillverkare som sin huvudsakliga leverantör och lade inte fram några påståenden eller bevis för att unionstillverkarens leveranser minskade under skadeundersökningsperioden.

⁽²⁸⁾ Genomförandeförordning (EU) 2017/109, skäl 136.

⁽²⁹⁾ Skäl 97 i förordningen om provisorisk tull.

- (213) Kommissionen konstaterade att parten inte inkom med någon ny bevisning till stöd för sitt påstående. Även om kostnaderna för deras leverantörer kan ha ökat och helt eller delvis övervälrats på biltillverkarna, verkade detta inte ha haft någon negativ inverkan på deras ekonomiska situation. Såsom påpekas i skäl 175 i förordningen om provisorisk tull offentliggjorde biltillverkarna ekonomiska resultat för 2021 som översteg de sedvanliga vinster som rapporterats under de föregående åren. Såsom redan anges i skäl 169 i förordningen om provisorisk tull är den procentuella andelen av kostnaden för aluminiumhjul i tillverkningen av en bil liten, cirka 0,5 %. Åtgärdernas inverkan på biltillverkarna var därför mycket begränsad och påståendet avvisades.
- (214) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter höll ACEA inte med om kommissionens bedömning i föregående skäl. ACEA hävdade att antidumpningstullarna kommer att representera en ytterligare kostnad på 241–413 miljoner euro. Detta är ett högt belopp för biltillverkarna i en industri som fortsätter att lida av en biltillverkning på låg nivå i unionen samtidigt som den måste absorbera ytterligare miljökostnader.
- (215) Kommissionen noterade att ACEA inte ifrågasatte kommissionens rön att andelen aluminiumhjul i den totala produktionskostnaden för en bil är mindre, cirka 0,5 %, och den relativt låga antidumpningstullen skulle bara vara en bråkdel av dessa 0,5 %. Inga bevis lämnades för att biltillverkarna inte kommer att kunna absorbera dessa kostnader. Oberoende av om den ytterligare kostnad som har beräknats av ACEA är korrekt eller ej var uppskattningen av de ytterligare kostnaderna baserad på unionens målpris och avser därför de fastställda skademarginalerna. Tullen var dock baserad på dumpningsmarginalerna som var lägre än de skademarginaler som upptäcktes och därför skulle effekterna av antidumpningstullen vara lägre än de belopp som har beräknats av ACEA. Detta påstående avvisades därför.
- (216) ACEA hävdade att vissa av dess medlemmar uppskattade att marockanska leverantörer i allt högre grad har åtagit sig att övervaka leveranskedjornas koldioxideffekter. Omdirigering av leveranser till andra tredjeländer skulle därför i hög grad påverka biltillverkarnas kapacitet att uppfylla sina mål för minskning av koldioxid.
- (217) Kommissionen konstaterade att ACEA inte tillhandahöll någon bevisning till stöd för detta påstående, medan uppgifter som inhämtats under kontrollbesöket av en samarbetsvillig användare visade att marockansk import står inför liknande problem när det gäller deras inverkan på biltillverkarnas mål för lägre koldioxidutsläpp på grund av avståndet mellan de marockanska anläggningarna och biltillverkarnas fabrik i unionen. Detta påstående avvisades därför.
- (218) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hänvisade ACEA till sin tiopunktsplan för att bidra till att genomföra den europeiska gröna given⁽³⁰⁾ samt det faktum att användare B lämnade bevis efter kontrollbesöket på att den marockanska importen är viktig när det gäller koldioxidavtrycket på grund av de marockanska anläggningarnas och biltillverkningsanläggningarnas geografiska närhet.
- (219) Kommissionen noterade att tiopunktsplanen inte nämnde påverkan av importen av hjul i allmänhet, och Marocko i synnerhet. Därför utgjorde inte planen ett lämpligt bevis när det gäller det påstående som beskrivs i skäl 216. Dessutom rapporterade användare B i själva verket att den införde kriteriet för koldioxidutsläpp för att välja ut leverantörer och att målet är att minska avståndet mellan anläggningarna och leverantörerna och därigenom koldioxidavtrycket. Användare B uppgav dock också att konkurrenskraften fortfarande är en mycket viktig faktor för valet av en leverantör. Dessutom hittade kommissionen inga bevis för att detta kriterium faktiskt bedömdes av användare B under anbudsprocessen eller att en tillverkare inte beaktades på grund av kriterierna för koldioxidutsläpp. Även om detta kriterium skulle spela en avgörande roll i framtiden har antidumpningsåtgärderna slutligen inte som mål att få importen från Marocko att upphöra, utan att säkerställa att den kommer in i unionen till rättvisa priser. Detta påstående avvisades därför.
- (220) ACEA hävdade att den tyska federala kartellmyndigheten i mars 2022 inledde en undersökning mot en unionstillverkare på grundval av påståenden om konkurrensbegränsande beteende. Kommissionen noterade dock att det inte framfördes något påstående om eventuella effekter på undersökningsresultaten av ett sådant påstått beteende. I alla händelser pågår den undersökningen fortfarande och inga resultat har ännu uppnåtts. Detta påstående avvisades därför.

⁽³⁰⁾ https://www.acea.auto/files/ACEA_10-point_plan_European_Green_Deal.pdf

- (221) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade ACEA att antidumpningsåtgärderna inte skulle tillämpas i väntan på resultatet av den undersökning som genomfördes av den tyska federala kartellmyndigheten under sådana särskilda omständigheter och i linje med principerna för god förvaltning och goda förvaltningsmetoder som utvecklas i fallet med sömlösa rör ⁽³¹⁾.
- (222) Såsom redan har förklarats i skäl 220 har inget beslut ännu fattats av den nationella förvaltningen. I kontrast till detta tillämpades tullarna i fallet med sömlösa rör inte förrän efter att ett slutgiltigt beslut om att sanktionera de konkurrensbegränsande metoderna hade utfärdats och när det hade blivit uppenbart att denna metod rörde skadeundersökningsperioden samt att den omfattade den berörda produkten. Inget av dessa element förelåg i det aktuella fallet. Detta påstående avvisades därför.

7.3 Slutsats om unionens intresse

- (223) På grundval av ovanstående och eftersom inga andra synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skäl 177 i förordningen om provisorisk tull.

8. SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER

8.1 Slutgiltiga åtgärder

- (224) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits i fråga om dumpning, skada, orsakssamband, åtgärdernas nivå samt unionens intresse och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen bör slutgiltiga antidumpningsåtgärder införas i syfte att förhindra att dumpad import av den berörda produkten vållar unionsindustrin ytterligare skada.
- (225) Såsom anges i skäl 63 reviderades dumpningsmarginalerna något i det slutgiltiga skedet.
- (226) På grundval av ovanstående föreslås följande slutgiltiga antidumpningstullsats, uttryckta som pris cif vid unionens gräns, före tull:

Land	Företag	Dumpningsmarginal (%)	Skademarginal (%)	Slutgiltig antidumpningstull (%)
Marocko	HANDS 8 SA	9,01	44,0	9,0
	DIKA MOROCCO AFRIKA SARL	17,54	51,6	17,5
	Alla övriga företag	17,54	51,6	17,5

- (227) De individuella företagspecifika antidumpningstullsatsen som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. De speglar således den situation som under denna undersökning konstaterades föreligga för dessa företag. Dessa tullsatsen är således uteslutande tillämpliga på import av den undersökta produkten med ursprung i det berörda landet som tillverkats av de angivna rättsliga enheterna. Import av den berörda produkt som tillverkats av något annat företag, som inte uttryckligen anges i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de som uttryckligen anges, omfattas inte av dessa tullsatsen utan omfattas av den tullsats som tillämpas på "alla övriga företag".

⁽³¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1322/2004 av den 16 juli 2004 om ändring av förordning (EG) nr 2320/97 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i bl.a. Ryssland och Rumänien (EUT L 246, 20.7.2004, s. 10).

- (228) Ett företag får begära att dessa individuella antidumpningstullsatsar tillämpas om det senare ändrar företagsnamn. Denna begäran ska ställas till kommissionen ⁽³²⁾. Begäran ska innehålla all relevant information som gör det möjligt att visa att ändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på företaget kommer ett meddelande om namnändringen att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (229) För att minimera risken för kringgående av åtgärder till följd av skillnaden i tullsatsar krävs särskilda åtgärder för att säkerställa en korrekt tillämpning av de individuella antidumpningstullarna. Företag med individuella antidumpningstullar måste uppvisa en giltig faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan måste uppfylla de krav som anges i artikel 1.3 i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura kommer att bli föremål för den antidumpningstullsats som gäller för "alla övriga företag".
- (230) Även om denna faktura är nödvändig för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella satserna för antidumpningstullen på import är den inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om importen åtföljs av en faktura som uppfyller samtliga krav i artikel 1.3 i denna förordning, bör medlemsstaternas tullmyndigheter utföra sina sedvanliga kontroller och kan, liksom i alla andra fall, kräva ytterligare handlingar (transportdokument osv.) för att kontrollera att uppgifterna i deklarationen är riktiga och för att säkerställa att den påföljande tillämpningen av tullsatsen är berättigad i enlighet med tullagstiftningen.
- (231) Om exporten för något av de företag som har en lägre individuell tullsats ökar betydligt i volym, särskilt efter införandet av de berörda åtgärderna, får en sådan volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret som härrör från införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter får en undersökning om kringgående inledas under förutsättning att villkoren för detta är uppfyllda. Denna undersökning får bland annat omfatta behovet av att upphäva individuella tullsatsar och därmed införandet av en landsomfattande tull.
- (232) För att säkerställa att antidumpningstullarna genomförs korrekt bör antidumpningstullen för alla övriga företag inte bara gälla de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i denna undersökning, utan även de tillverkare som inte exporterade till unionen under undersökningsperioden.
- (233) Statistik över aluminiumhjul till motorfordon enligt nr 8701–8705, med eller utan tillbehör och med eller utan däck, uttrycks ofta i antal enheter. Det finns dock ingen sådan kompletterande enhet för aluminiumhjul till motorfordon enligt nummer 8701–8705 med eller utan tillbehör och med eller utan däck enligt Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 ⁽³³⁾. Det måste därför föreskrivas att inte bara vikten i kilogram eller ton utan även antal styck för importen av den berörda produkten ska anges i deklarationen för övergång till fri omsättning. Artiklar ska anges för KN-nummer ex 8708 70 10 och ex 8708 70 50 (Taric-nummer: 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 och 8708 70 50 50).

8.2 Slutgiltigt uttag av den preliminära tullen

- (234) Med hänsyn till de dumpningsmarginaler som konstaterats och nivån på den skada som vållats unionsindustrin bör de belopp, för vilka säkerhet ställts i form av de provisoriska antidumpningstullar som infördes genom förordningen om provisorisk tull, tas ut slutgiltigt upp till de nivåer som fastställs i denna förordning.

⁽³²⁾ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat G, Wetstraat/Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bryssel, Belgien.

⁽³³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1), ändrad genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1832 av den 12 oktober 2021 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 385, 29.10.2021, s. 1).

8.3 Retroaktivt införande av antidumpningsåtgärder

- (235) Såsom anges i skäl 1.2 beslutade kommissionen att import av den undersökta produkten skulle registreras.
- (236) I undersökningens slutliga skede bedömdes de uppgifter som samlats in mot bakgrund av registreringen. Kommissionen analyserade huruvida kriterierna enligt artikel 10.4 i grundförordningen var uppfyllda för retroaktivt uttag av slutgiltiga tullar.
- (237) Kommissionen konstaterade att den volym som importerades under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand (18 juni 2022–16 juli 2022) omfattade omkring 291 000 enheter, vilket är en minskning med 11 % jämfört med de månatliga genomsnittliga importvolymerna under den period efter undersökningsperioden som analyseras i registreringsförordningen, dvs. 1 december 2021–30 april 2022. Kommissionen fann därför ingen bevisning för en eventuell lagerhållning under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand. Dessutom ökade importpriserna med 11 % i linje med ökningen av priserna på LME 3 månader. Följaktligen fanns det ingen bevisning för att importen undergrävde tullarnas positiva verkningar.
- (238) På grundval av detta var de rättsliga villkoren i artikel 10.4 i grundförordningen inte uppfyllda och tullarna bör därför inte tas ut retroaktivt på den registrerade importen.

9. SLUTBESTÄMMELSER

- (239) När ett belopp ska återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol ska enligt artikel 109 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽³⁴⁾ den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.
- (240) Den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036 har inte avgett något yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

- Härmed införs en provisorisk antidumpningstull på import av aluminiumhjul till motorfordon enligt nummer 8701–8705, med eller utan tillbehör och med eller utan däck, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 8708 70 10 och ex 8708 70 50 (Taric-nummer: 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 och 8708 70 50 50), med ursprung i Marocko.
- Följande slutgiltiga antidumpningstullsats ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för de produkter som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Land	Företag	Slutgiltig antidumpningstull	Taric-tilläggsnummer
Marocko	HANDS 8 SA.	9,0 %	C873
	DIKA MOROCCO AFRIKA S.A.R.L	17,5 %	C897
	Alla övriga företag	17,5 %	C999

⁽³⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

3. De individuella tullsatser som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura innehållande en försäkran, som är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå hans eller hennes namn och befattning, med följande lydelse: ”Jag intygar härmed att de [kvantitet] [berörd produkt] som säljs på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av [företagets namn och adress] [Taric-tilläggsnummer] i Marocko. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.” Om ingen sådan faktura uppvisas ska tullsatsen för alla övriga företag tillämpas.
4. Om en deklaration för övergång till fri omsättning uppvisas för den produkt som avses i punkt 1 ska antalet enheter av de importerade produkterna anges i det relevanta fältet i deklarationen, utan att det påverkar tillämpningen av den extra mängdenhet som anges i Kombinerade nomenklaturen.
5. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av provisoriska antidumpningstullar i enlighet med genomförandeförordning (EU) 2022/1221 ska tas ut slutgiltigt.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 januari 2023.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2023/100

av den 11 januari 2023

om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av påfyllningsbara tunnor av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ⁽¹⁾ (*grundförordningen*), särskilt artikel 7,

efter samråd med medlemsstaterna, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE**1.1 Inledande**

- (1) Den 13 maj 2022 inledde Europeiska kommissionen (*kommissionen*) en antidumpningsundersökning beträffande import till unionen av påfyllningsbara tunnor av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (*Kina* eller *det berörda landet*) på grundval av artikel 5 i grundförordningen. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾ (*tillkännagivandet om inledande*).
- (2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 31 mars 2022 av European Kegs Committee (*klaganden*). Klagomålet ingavs för unionsindustrins räkning avseende påfyllningsbara tunnor av rostfritt stål i den mening som avses i artikel 5.4 i grundförordningen. Klagomålet innehöll bevisning om dumpning och därav följande väsentlig skada som var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.

1.2 Registrering

- (3) Enligt artikel 14.5a i grundförordningen ska kommissionen registrera import som är föremål för en antidumpningsundersökning under perioden för utlämnande av uppgifter på förhand såvida den inte har tillräcklig bevisning i den mening som avses i artikel 5 för att kraven i artikel 10.4 c eller d inte är uppfyllda. Eftersom bevisningen i ärendehandlingarna visade att kravet enligt led d inte var uppfyllt gjorde inte kommissionen import av den berörda produkten till föremål för registrering enligt artikel 14.5a i grundförordningen.

1.3 Berörda parter

- (4) I tillkännagivandet om inledande uppmanades berörda parter att ta kontakt med kommissionen för att delta i undersökningen. Dessutom underrättade kommissionen särskilt de unionstillverkare som företräddes av klaganden, andra kända unionstillverkare, kända importörer, handlare och användare, kända exporterande tillverkare och myndigheterna i det berörda landet om inledandet av undersökningen och inbjöd dem att delta.
- (5) De berörda parterna gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden. Ingen part har begärt att bli hörd.

1.4 Stickprovsförfarande

- (6) I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen att den kunde komma att besluta att göra ett urval bland de berörda parterna i enlighet med artikel 17 i grundförordningen.

⁽¹⁾ EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ EUT C 195, 13.5.2022, s. 24.

Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare

- (7) I tillkännagivandet om inledande meddelade kommissionen att den hade gjort ett preliminärt urval av unionstillverkare. Kommissionen gjorde urvalet på grundval av produktions- och försäljningsvolymerna, även med hänsyn till deras geografiska belägenhet. Tre unionstillverkare ingick i detta urval. De unionstillverkare som ingick i urvalet stod för 73 % av den totala uppskattade unionstillverkningen och 74 % av unionsindustrins totala försäljning i unionen. Kommissionen uppmanade berörda parter att lämna synpunkter på det preliminära urvalet. Inga synpunkter lämnades i detta hänseende. Urvalet är representativt för unionsindustrin.

1.4.1 Stickprovsförfarande avseende importörer

- (8) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval bad kommissionen icke-närstående importörer att lämna de uppgifter som angetts i tillkännagivandet om inledande.
- (9) Bara en icke-närstående importör tillhandahöll de begärda uppgifterna och samtyckte till att ingå i stickprovet. Kommissionen beslutade därför att ett stickprovsförfarande av icke-närstående importörer inte var nödvändigt.

1.4.2 Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Kina

- (10) För att avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval bad kommissionen alla exporterande tillverkare i Kina att lämna de uppgifter som angavs i tillkännagivandet om inledande. Kommissionen bad dessutom Kinas delegation vid Europeiska unionen att identifiera och/eller kontakta eventuella andra exporterande tillverkare som skulle kunna vara intresserade av att delta i undersökningen.
- (11) Sex tillverkare från det berörda landet som exporterade tunnor till unionen under undersökningsperioden inkom med de begärda uppgifterna och samtyckte till att ingå i urvalet. I enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen gjorde kommissionen ett urval bestående av två exporterande tillverkare på grundval av den största representativa exportvolym till unionen som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. I enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen genomfördes samråd om urvalet med alla kända berörda exporterande tillverkare och myndigheterna i det berörda landet. Inga synpunkter inkom.

1.5 Svar på frågeformuläret och kontrollbesök

- (12) Kommissionen sände ett frågeformulär till de kinesiska myndigheterna om förekomsten av betydande snedvridningar i Kina i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen. Inget svar inkom.
- (13) Kommissionen offentliggjorde online ^(?) frågeformulären för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet, de icke-närstående importörerna samt unionstillverkarna och skickade frågeformuläret om makrodata till klaganden den 20 maj 2022.
- (14) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för ett preliminärt fastställande av dumpning, därav följande skada och unionens intresse. Kontrollbesök i enlighet med artikel 16 i grundförordningen genomfördes i följande företags lokaler:

Unionstillverkare

- Blefa GmbH, Hüttenstraße 43, 57223 Kreuztal, Tyskland.
- Schäfer – Sudex s.r.o., Podolí 5, 584 01 Ledec nad Sázavou, Tjeckien.
- Thielmann Portinox Spain S.A., Carr. de Pulianas, 18197 Granada, Spanien.

- (15) Med tanke på covid-19-utbrottet och de isoleringsåtgärder som infördes genomförde kommissionen enligt sitt tillkännagivande om konsekvenserna av utbrottet av covid-19 för antidumpnings- och antisubventionsundersökningar dubbelkontroller på distans av följande kinesiska exporterande tillverkare:

(?) <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2602>

- Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd, Shandong, Kina
- Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd, Ningbo, Zhejiang, Kina.

1.6 Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod

- (16) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2021 (*undersökningsperioden*). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2018 till och med slutet av undersökningsperioden (*skadeundersökningsperioden*).

2. UNDERSÖKT PRODUKT, BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Undersökt produkt

- (17) Den undersökta produkten är tunnor, kärl, tankar, fat och liknande behållare, påfyllningsbara, av rostfritt stål, vanligen kallade påfyllningsbara tunnor av rostfritt stål, med en mer eller mindre cylindrisk form, med en vägg tjocklek av minst 0,5 mm, av sådana slag som används för andra ämnen än till vätska förtätad gas, råolja och petroleumprodukter, med en rymd av minst 4,5 liter, oavsett typ av ytbehandling, volym eller kvalitet av rostfritt stål, med eller utan ytterligare komponenter (tappkranar, halsar, handtag och socklar eller andra komponenter), även målade eller överdragna med andra material (*tunnor* eller *den undersökta produkten*).
- (18) Följande produkter omfattas inte av denna undersökning när de importeras separat från den undersökta produkten: Halsar, tappror, kopplingar eller kranar, kragar, ventiler och andra komponenter av den undersökta produkten (tappkranar, halsar, handtag och socklar eller andra komponenter).

2.2 Berörd produkt

- (19) Den berörda produkten är den undersökta produkten med ursprung i Kina som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7310 10 00 och ex 7310 29 90 (Taric-nummer 7310 10 00 10 och 7310 29 90 10) (*den berörda produkten*).

2.3 Likadan produkt

- (20) Undersökningen visade att följande produkter har samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och samma grundläggande användningsområden:
- Den berörda produkten när den exporteras till unionen.
 - Den undersökta produkt som tillverkas och säljs på det berörda landets inhemska marknad.
 - Den undersökta produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin.
- (21) Kommissionen beslutade i detta skede att dessa produkter därför är att anse som likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

3. DUMPNING

3.1 Kina

3.1.1 Förfarande för fastställande av normalvärdet enligt artikel 2.6a i grundförordningen

- (22) Mot bakgrund av att det fanns tillräcklig bevisning tillgänglig vid inledandet av undersökningen som visar på att det föreligger betydande snedvridningar i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen med avseende på Kina, ansåg kommissionen det vara lämpligt att inleda en undersökning av de exporterande tillverkarna från detta land med beaktande av artikel 2.6a i grundförordningen.

- (23) För att inhämta de uppgifter som var nödvändiga för en eventuell tillämpning av artikel 2.6a i grundförordningen uppmanade kommissionen därför alla exporterande tillverkare i Kina, i tillkännagivandet om inledande, att lämna uppgifter rörande de insatsvaror som används för att tillverka tunnor. Sex exporterande tillverkare inkom med de relevanta uppgifterna.
- (24) För att erhålla den information som kommissionen ansåg vara nödvändig för undersökningen av de påstådda betydande snedvridningarna skickade kommissionen ett frågeformulär till de kinesiska myndigheterna. I punkt 5.3.2 i tillkännagivandet om inledande uppmanade kommissionen dessutom alla berörda parter att inom 37 dagar efter det att tillkännagivandet offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* lämna synpunkter och uppgifter samt lägga fram bevisning till stöd för dessa med avseende på tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen. Inget svar på frågeformuläret inkom från de kinesiska myndigheterna, och inga synpunkter angående tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen lämnades inom den angivna tidsfristen. Därefter informerade kommissionen de kinesiska myndigheterna om att den skulle använda tillgängliga uppgifter i den mening som avses i artikel 18 i grundförordningen för att fastställa förekomsten av betydande snedvridningar i Kina. Kommissionen uppmanade de kinesiska myndigheterna att lämna synpunkter på tillämpningen av artikel 18. Inga synpunkter inkom.
- (25) I punkt 5.3.2 i tillkännagivandet om inledande angav kommissionen också att den, mot bakgrund av den tillgängliga bevisningen, ansåg att Mexiko och Turkiet i detta fall var möjliga representativa tredjeländer i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen för att fastställa normalvärdet på grundval av icke-snedvridna priser eller referensvärden. Kommissionen uppgav vidare att den skulle undersöka andra eventuellt lämpliga representativa länder i enlighet med de kriterier som anges i artikel 2.6a a första strecksatsen i grundförordningen.
- (26) Den 20 juli 2022 underrättade kommissionen genom en notering (*den första noteringen*) berörda parter om vilka relevanta källor som den avsåg att använda sig av för att fastställa normalvärdet. I den noteringen tillhandahöll kommissionen en förteckning över alla produktionsfaktorer, t.ex. råvaror, arbetskraft och energi, som användes vid tillverkningen av tunnor. På grundval av de kriterier som låg till grund för valet av icke-snedvridna priser eller referensvärden angav kommissionen även möjliga representativa länder, nämligen Mexiko, Brasilien och Ryssland, som lämpliga representativa länder. Kommissionen mottog inga synpunkter på den första noteringen.
- (27) Den 19 september 2022 underrättade kommissionen genom en andra notering (*den andra noteringen*) berörda parter om vilka relevanta källor som den avsåg att använda sig av för att fastställa normalvärdet, med Brasilien som representativt land. Kommissionen informerade också de berörda parterna om att den skulle fastställa försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst på grundval av tillgänglig information för tillverkaren KHS Industria de Maquinas LTDA i Brasilien. Kommissionen uppmanade de berörda parterna att lämna synpunkter. Synpunkter inkom från de två exporterande tillverkarna i urvalet.
- (28) Efter att ha analyserat de synpunkter och uppgifter som inkom efter den andra noteringen drog kommissionen slutsatsen att Brasilien i det preliminära skedet var ett lämpligt val av representativt land där icke-snedvridna priser och kostnader kunde inhämtas för att fastställa normalvärdet. De underliggande skälen till detta val beskrivs mer ingående i avsnitt 3.2.1.1 och följande.

3.2 Normalvärde

- (29) Enligt artikel 2.1 i grundförordningen ska normalvärdet "vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller ska betala vid normal handel".
- (30) Följande anges dock i artikel 2.6a a i grundförordningen: "om det [...] fastställs att det inte är lämpligt att använda de inhemska priserna och kostnaderna i exportlandet på grund av att det föreligger betydande snedvridningar i det landet i den mening som avses i led b, ska normalvärdet uteslutande konstrueras på grundval av kostnader för produktion och försäljning som återspeglar icke-snedvridna priser eller referensvärden", och "ska omfatta ett icke-snedvridet och skäligen belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst".

- (31) Såsom förklaras närmare i följande underavsnitt konstaterade kommissionen i denna undersökning att det på grundval av tillgänglig bevisning och mot bakgrund av det bristande samarbetet från de kinesiska myndigheterna var lämpligt att tillämpa artikel 2.6a i grundförordningen.

3.2.1 Förekomst av betydande snedvridningar

- (32) I de senaste undersökningarna rörande stålsektorn i Kina ⁽⁴⁾, som är den huvudsakliga råvaran för tillverkning av tunnor, fann kommissionen att det förekom betydande snedvridningar i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen.
- (33) I dessa undersökningar konstaterade kommissionen att det förekommer betydande statliga ingripanden i Kina, vilket leder till en snedvridning av den effektiva resursfördelningen enligt marknadsprinciperna ⁽⁵⁾. Kommissionen drog bland annat slutsatsen att stålsektorn inte bara till betydande del utgörs av företag som ägs av de kinesiska myndigheterna i den mening som avses i artikel 2.6a b första strecksatsen i grundförordningen ⁽⁶⁾, utan att de kinesiska myndigheterna dessutom är i en position där de kan påverka priser och kostnader genom statlig närvaro i företagen i den mening som avses i artikel 2.6a b andra strecksatsen i grundförordningen ⁽⁷⁾. Kommissionen fann dessutom att statens närvaro och ingripande på finansmarknaderna och i tillhandahållandet av råvaror och insatsvaror har en ytterligare snedvridande effekt på marknaden. Generellt sett leder planeringssystemet i Kina till att resurser koncentreras till sektorer som de kinesiska myndigheterna har utsett till strategiska eller på annat sätt politiskt viktiga, i stället för att resurserna fördelas enligt marknadskrafterna ⁽⁸⁾. Kommissionen drog dessutom slutsatsen att den kinesiska konkurs- och egendomsrätten inte fungerar som den ska i den mening som avses i artikel 2.6a b fjärde strecksatsen i grundförordningen, vilket ger upphov till snedvridningar särskilt när insolventa företag hålls flytande och i samband med fördelningen av markanvändningsrättigheter i Kina ⁽⁹⁾. Likaledes fann

⁽⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/191 av den 16 februari 2022 om införandet av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 36, 17.2.2022, s. 1), kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/95 av den 24 januari 2022 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa rördelar av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, utvidgad till att även omfatta import av vissa rördelar av järn eller stål som avsänts från Taiwan, Indonesien, Sri Lanka och Filippinerna, oavsett om produktens deklarerade ursprung är dessa länder eller inte, efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 (EUT L 16, 25.1.2022, s. 36), kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/2239 av den 15 december 2021 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa storskaliga vindkraftstorn av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 450, 16.12.2021, s. 59), kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/635 av den 16 april 2021 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa svetsade rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Belarus, Folkrepubliken Kina och Ryssland efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 (EUT L 132, 19.4.2021, s. 145).

⁽⁵⁾ Se genomförandeförordning (EU) 2022/191, skäl 208, genomförandeförordning (EU) 2022/95, skäl 59, genomförandeförordning (EU) 2021/2239, skälen 67–74, samt genomförandeförordning (EU) 2021/635, skälen 149–150.

⁽⁶⁾ Se genomförandeförordning (EU) 2022/191, skäl 192, genomförandeförordning (EU) 2022/95, skäl 46, genomförandeförordning (EU) 2021/2239, skälen 67–74, samt genomförandeförordning (EU) 2021/635, skälen 115–118.

⁽⁷⁾ Se genomförandeförordning (EU) 2022/191, skälen 193–194, genomförandeförordning (EU) 2022/95, skäl 47, genomförandeförordning (EU) 2021/2239, skälen 67–74, samt genomförandeförordning (EU) 2021/635, skälen 119–122. De berörda statliga myndigheternas rätt att utse och avsätta nyckelpersoner i ledningen för statsägda företag enligt den kinesiska lagstiftningen kan anses återspegla motsvarande äganderättigheter, men kommunistparticeller i företagen, såväl statsägda som privata, utgör en annan viktig kanal genom vilken staten kan utöva inflytande över affärsbeslut. Enligt Kinas bolagsrätt ska en kommunistpartipolitisk organisation upprättas vid varje företag (med minst tre medlemmar i kommunistpartiet enligt partiets stadgar), och företaget ska skapa de nödvändiga förutsättningarna för partiorganisationens aktiviteter. Tidigare förefaller detta krav inte alltid ha följts eller tillämpats strikt. Men åtminstone från och med 2016 har kommunistpartiet stärkt sina krav på att kontrollera företagsbeslut i statsägda företag som en politisk princip. Det kinesiska kommunistpartiet uppges också utöva press på privata företag att sätta ”patriotism” i första rummet och rätta sig efter partidisciplinen. År 2017 rapporterades att det fanns particeller i 70 % av de omkring 1,86 miljoner privatägda företagen och att pressen ökar på att kommunistpartiorganisationerna ska ha sista ordet i affärsbeslut inom sina respektive företag. Dessa regler gäller generellt i den kinesiska ekonomin och i alla sektorer, inbegripet för tillverkare av den undersökta produkten och leverantörer av insatsvaror till denna.

⁽⁸⁾ Se genomförandeförordning (EU) 2022/191, skälen 195–201, genomförandeförordning (EU) 2022/95, skälen 48–52, genomförandeförordning (EU) 2021/2239, skälen 67–74, samt genomförandeförordning (EU) 2021/635, skälen 123–129.

⁽⁹⁾ Se genomförandeförordning (EU) 2022/191, skäl 202, genomförandeförordning (EU) 2022/95, skäl 53, genomförandeförordning (EU) 2021/2239, skälen 67–74, samt genomförandeförordning (EU) 2021/635, skälen 130–133.

kommissionen snedvridningar av lönekostnaderna inom stålsektorn i den mening som avses i artikel 2.6a b femte strecksatsen i grundförordningen ⁽¹⁰⁾, samt snedvridningar på finansmarknaderna i den mening som avses i artikel 2.6a b sjätte strecksatsen i grundförordningen, särskilt med avseende på företagets tillgång till kapital i Kina ⁽¹¹⁾.

- (34) På samma sätt som i föregående undersökningar avseende stålsektorn i Kina analyserade kommissionen i denna undersökning huruvida det skulle vara lämpligt att använda de inhemska priserna och kostnaderna i Kina på grund av förekomsten av betydande snedvridningar i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen. Kommissionen gjorde detta på grundval av den bevisning som finns tillgänglig i ärendehandlingarna, inbegripet den bevisning som finns i begäran, samt i arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om betydande snedvridningar i Folkrepubliken Kinas ekonomi i samband med undersökningar om handelspolitiska skyddsåtgärder ⁽¹²⁾ (*rapporten*), som bygger på offentligt tillgängliga källor. Analysen omfattade en undersökning av det betydliga statliga inflytandet i den kinesiska ekonomin i allmänhet, men även den specifika marknadssituationen i den relevanta sektorn för den undersökta produkten. Kommissionen kompletterade vidare dessa bevisuppgifter med sin egen undersökning av de kriterier som är relevanta för att bekräfta förekomsten av betydande snedvridningar i Kina, vilket den även funnit i sina tidigare undersökningar i detta avseende.
- (35) I begäran hävdades det att den kinesiska staten för en interventionistisk ekonomisk politik och strävar efter mål som sammanfaller med den politiska dagordning som fastställs av det kinesiska kommunistpartiet, i stället för att avspegla de ekonomiska förhållandena på en öppen marknad. I begäran påpekades denna koppling inte bara avseende snedvridningarna i sektorn för rostfritt stål (rostfritt stål utgör 40–60 % av produktionskostnaden för tunnor), utan det hävdades även att alla andra produktionsfaktorer – mark, kapital och arbetskraft – är lika snedvridna. Till följd av detta konstaterades det i begäran att det inte bara är de inhemska försäljningspriserna på rostfritt stål som inte kan användas i den mening som avses i artikel 2.6a a i grundförordningen, utan att alla kostnader för insatsvaror (inklusive råvaror, energi, mark, finansiering och arbetskraft) också påverkas, eftersom deras prisbildning påverkas av ett betydande statligt inflytande.
- (36) För att styrka denna ståndpunkt hänvisades det i begäran till ett antal allmänt tillgängliga informationskällor, t.ex. rapporten, EUCCC:s slutsatser ⁽¹³⁾, kommissionens nyligen genomförda undersökningar av den kinesiska stålsektorn ⁽¹⁴⁾ samt slutsatserna från G20-gruppens globala forum för överkapacitet inom stålsektorn ⁽¹⁵⁾.
- (37) Såsom anges i skäl 24 lämnade de kinesiska myndigheterna inga synpunkter på eller någon bevisning till stöd för eller som motbevisade den befintliga bevisningen i ärendehandlingarna, inklusive rapporten samt den ytterligare bevisning som lämnats av klaganden, i fråga om förekomsten av betydande snedvridningar och/eller huruvida det är lämpligt att tillämpa artikel 2.6a i grundförordningen i det aktuella ärendet.

⁽¹⁰⁾ Se genomförandeförordning (EU) 2022/191, skäl 203, genomförandeförordning (EU) 2022/95, skäl 54, genomförandeförordning (EU) 2021/2239, skälen 67–74, samt genomförandeförordning (EU) 2021/635, skälen 134–135.

⁽¹¹⁾ Se genomförandeförordning (EU) 2022/191, skäl 204, genomförandeförordning (EU) 2022/95, skäl 55, genomförandeförordning (EU) 2021/2239, skälen 67–74, samt genomförandeförordning (EU) 2021/635, skälen 136–145.

⁽¹²⁾ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar SWD(2017) 483 final/2, 20.12.2017, finns på https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf.

⁽¹³⁾ Europeiska unionens handelskammare i Kina, *Overcapacity in China: an impediment to the Party's reform agenda*, se <https://www.europeanchamber.com.cn/en/publications-overcapacity-in-china> (senast hämtad den 16 november 2022).

⁽¹⁴⁾ Genomförandeförordning (EU) 2021/635 och kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/508 av den 7 april 2020 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av vissa varmvälsade plåtar och rullar av rostfritt stål, med ursprung i Indonesien, Folkrepubliken Kina och Taiwan (EUT L 110, 8.4.2020, s. 3).

⁽¹⁵⁾ Det globala forumet om överkapacitet i stålsektorn, ministerrapport, den 20 september 2018.

- (38) Särskilt inom sektorn för den undersökta produkten, dvs. stålsektorn, står de kinesiska myndigheterna fortfarande för en betydande del av ägandet. Nominellt sett uppskattas antalet statsägda företag och antalet privatägda företag vara nästan jämnt fördelat, men fyra av de fem kinesiska ståltillverkare som hör till världens tio största är statsägda ⁽¹⁶⁾. Samtidigt som de tio största tillverkarna endast stod för omkring 36 % av industrins sammanlagda produktion 2016 satte de kinesiska myndigheterna samma år upp målet att konsolidera 60–70 % av järn- och ståltillverkningen till cirka tio storskaliga företag till 2025 ⁽¹⁷⁾. Myndigheterna upprepade sin avsikt i april 2019, när de tillkännagav offentliggörandet av riktlinjer om konsolidering av stålindustrin ⁽¹⁸⁾. En sådan konsolidering kan medföra påtvingade sammanslagningar av lönsamma privata företag med underpresterande statsägda företag ⁽¹⁹⁾. Eftersom de kinesiska myndigheterna inte var samarbetsvilliga och med tanke på antalet små och medelstora företag som är verksamma inom sektorn, var det inte möjligt att exakt fastställa antalet privatägda respektive statsägda tillverkare. I alla händelser visade undersökningen att minst en tillverkare av tunnor är ett statsägt företag, nämligen Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd.
- (39) Även om specifik information kanske inte finns tillgänglig för den undersökta produkten utgör den en undersektor till stålindustrin, och undersökningsresultaten för stålsektorn anses därför även vara vägledande för den undersökta produkten. De senaste kinesiska policydokumenten av betydelse för stålsektorn bekräftar att de kinesiska myndigheterna fortfarande anser att sektorn är viktig och att den har för avsikt att ingripa för att forma den i linje med den statliga politiken. Detta framgår av ett utkast till vägledande yttrande från ministeriet för industri och informationsteknik om främjande av en högkvalitativ utveckling av stålsektorn, där ytterligare konsolidering av den industriella grunden och betydliga förbättringar av moderniseringen av industriedjan anges som mål ⁽²⁰⁾, eller den fjortonde femårsplanen om utveckling av råvaruindustrin, enligt vilken sektorn kommer att verka enligt "en kombination av marknadsledarskap och statligt främjande" och "främja en grupp av ledande företag med miljömässigt ledarskap och konkurrenskraft" ⁽²¹⁾. Liknande exempel på de kinesiska myndigheternas avsikt att övervaka och styra sektorns utveckling finns på provinsiell nivå, t.ex. i Shandong, som inte bara planerar att "bygga upp en miljövänlig stålindustri [...], anlägga tillverkningsparker, bredda industriedjan och skapa industrikuster", utan även vill att stålindustrin ska tjäna som exempel för omställning och uppgradering [...] i vår provins och till och med i hela landet" ⁽²²⁾.
- (40) När det gäller de kinesiska myndigheternas förmåga att påverka priser och kostnader genom statlig närvaro i företag i den mening som avses i artikel 2.6a b andra strecksatsen i grundförordningen, var det omöjligt att systematiskt fastställa att det fanns personliga kopplingar mellan tillverkarna av den undersökta produkten och kommunistpartiet, eftersom de kinesiska myndigheterna inte var samarbetsvilliga och de flesta tillverkarna av tunnor är små och medelstora företag. Av undersökningen framgår dock att ledningen för Shandong Gold-gruppen, ett statsägt företag och kontrollerande aktieägare i Penglai Jinfu Stainless Steel Products, har nära kopplingar till kommunistpartiet: styrelseordföranden för Shandong Gold-gruppen är även sekreterare i partikommittén och deltog i kommunistpartiets 20:e nationalkongress, medan direktören och den verkställande direktören för Shandong Gold-gruppen även är vice sekreterare i partikommittén.
- (41) Med tanke på att den undersökta produkten utgör en undersektor av stålsektorn är de uppgifter som finns tillgängliga om ståltillverkare även relevanta för den undersökta produkten. Inom stålsektorn generellt finns omfattande belägg för personliga kopplingar mellan ståltillverkare och kommunistpartiet. Som specifikt exempel kan nämnas att Baowus styrelseordförande samtidigt tjänstgör som sekreterare för partikommittén, medan

⁽¹⁶⁾ Rapporten – kapitel 14, s. 358: 51 % privata företag och 49 % statsägda företag när det gäller tillverkning samt 44 % statsägda företag och 56 % privata företag räknat i kapacitet.

⁽¹⁷⁾ www.gov.cn/zhengce/content/2016-02/04/content_5039353.htm, https://policy.cn/policy_ticker/higher-expectations-for-large-scale-steel-enterprise/?iframe=1&secret=c8uthafufthefra4e och www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (senast hämtad den 28 oktober 2022)

⁽¹⁸⁾ Se http://www.jjckb.cn/2019-04/23/c_137999653.htm (senast hämtad den 28 oktober 2022).

⁽¹⁹⁾ Exempelvis den av China Baowu Steel Group förvärvade majoritetsandelen i Magang Steel i juni 2019, se <https://www.ft.com/content/a7c93fae-85bc-11e9-a028-86cea8523dc2> (senast hämtad den 28 oktober 2022).

⁽²⁰⁾ Se https://www.miit.gov.cn/gzcy/yjzj/art/2020/art_af1bef04b9624997956b2bffcdb7383.html (senast hämtad den 16 november 2022).

⁽²¹⁾ Se avsnitt IV, underavsnitt 3 i planen: https://www.miit.gov.cn/zwgk/zcwj/wjfb/tz/art/2021/art_2960538d19e34c66a5eb8d01b74cbb20.html (senast hämtad den 16 november 2022).

⁽²²⁾ Se den fjortonde femårsplanen om stålindustrins utveckling, förord.

företagets generaldirektör även är vice sekreterare i partikommittén⁽²³⁾. På liknande sätt innehar Baosteels styrelseordförande posten som partikommitténs sekreterare, medan den verkställande direktören är vice sekreterare för partikommittén⁽²⁴⁾. Med tanke på den allmänna tillämpligheten av lagstiftningen om det kinesiska kommunistpartiets närvaro i företag kan det inte antas att de kinesiska myndigheternas möjligheter att påverka priser och kostnader genom statlig närvaro i företagen skulle vara annorlunda när det gäller den undersökta produkten jämfört med stålsektorn.

- (42) Både offentliga och privatägda företag inom stålsektorn omfattas av politisk övervakning och vägledning. Eftersom de kinesiska myndigheterna inte samarbetade i denna undersökning och tillverkarna av tunnor främst är små och medelstora företag, är det svårt att fastställa den exakta omfattningen av partiuppbyggnad inom företagen i industrin för tunnor. Undersökningen har dock visat att Shandong Gold-gruppen Group (kontrollerande aktieägare i Penglai Jinfu Stainless Steel Products) aktivt stöder partibyggande verksamhet. Den funktion som företagets partikommitté fyller beskrevs på följande sätt: "Vi måste beslutsamt utnyttja de viktiga möjligheter som det stöd som centralregeringen, Shandong-provinsens partikommitté och provinsmyndigheterna ger statsägda företag för att påskynda uppbyggnaden av företag i världsklass, bevaka strategiska mål, upprätthålla den strategiska inriktningen, stärka det strategiska genomförandet och följa det övergripande arrangemanget för allmänna mål, delmål och årliga mål, verka enligt en kombination av strategisk planering och taktiskt främjande" och "oförtröttligt och genomgripande driva partiet, fullständigt genomföra de allmänna kraven för partiuppbyggnad i den nya tidsåldern och utgöra en stark garanti för utveckling av hög kvalitet. Det är nödvändigt att på ett omfattande sätt stärka partiets politiska struktur, strikt följa den politiska disciplinen och de politiska reglerna för att reellt förbättra partiorganisationernas, partimedlemmarnas och partikadrens på alla nivåer politiska bedömning, politiska förståelse och politiska genomförande och alltid bibehålla en hög grad av enhetlighet med kamrat Xi Jinping i centrum samt fastställa de 'fyra medvetenheterna', stärka de 'fyra förtroendena', uppnå de 'två garantierna'"⁽²⁵⁾.
- (43) Dessutom förekommer en offentlig politik som diskriminerar till förmån för inhemska tillverkare eller som på annat sätt inverkar på marknaden i den mening som avses i artikel 2.6a b tredje strecksatsen i grundförordningen inom sektorn för den undersökta produkten. Även om det under undersökningen inte har varit möjligt att identifiera några specifika policydokument avseende utvecklingen av industrin för tunnor omfattas den av statliga riktlinjer och ingripanden i stålsektorn med tanke på att sektorn för den undersökta produkten är en av stålsektorns undersektorer.
- (44) De kinesiska myndigheterna anser fortfarande att stålindustrin är en nyckelindustri⁽²⁶⁾. Detta bekräftas av de många planer, direktiv och andra dokument rörande stål som utfärdas på nationell, regional och kommunal nivå. Enligt den fjortonde femårsplanen, som antogs i mars 2021, prioriterar de kinesiska myndigheterna omställning, uppgradering, optimering och strukturell anpassning av stålindustrin⁽²⁷⁾.
- (45) I den fjortonde femårsplanen om utveckling av råvaruindustrin, som även gäller stålindustrin, beskrivs sektorn som "realekonomins grundval" och ett "viktigt område som formar Kinas internationella konkurrenskraft". I planen fastställs även ett antal mål och arbetsmetoder för att driva på utvecklingen av stålsektorn under perioden 2021–2025, t.ex. teknisk uppgradering, förbättring av sektorns struktur (inte minst genom ytterligare företagskoncentrationer) eller digital omställning⁽²⁸⁾.

⁽²³⁾ Se koncernens webbplats: http://www.baowugroup.com/about/board_of_directors (senast hämtad den 7 september 2022).

⁽²⁴⁾ Se företagets webbplats: <https://www.baosteel.com/about/manager> (senast hämtad den 7 september 2022).

⁽²⁵⁾ "Shandong Gold-gruppen förmedlar, lär ut och genomför andan hos det kinesiska kommunistpartiets 20:e nationalkongress" (originaltext på kinesiska), pressartikel som finns tillgänglig på China Gold News webbplats: https://www.gold.org.cn/ky1227/kydj/202210/t20221028_193328.html (senast hämtad den 17 november 2022).

⁽²⁶⁾ Rapporten, del III, kapitel 14, s. 346 ff.

⁽²⁷⁾ Se Folkrepubliken Kinas fjortonde femårsplan för ekonomisk och social utveckling samt långsiktiga mål inför 2035, del III artikel VIII: <https://cset.georgetown.edu/publication/china-14th-five-year-plan/> (senast hämtad den 28 oktober 2022).

⁽²⁸⁾ Se särskilt avsnitten I och II i planen.

- (46) I den fjortonde femårsplanen om utveckling av råvaruindustrin anges även vissa specifika mål för utvecklingen av stålsektorn. Avsnitt IV.3 i planen innehåller följande bestämmelser: "Optimera organisationsstrukturen: göra ledande företag större och starkare. Verka enligt en kombination av marknadsledarskap och statligt främjande, undanröja hinder för regionsöverskridande sammanslagningar och omorganisationer, upphäva restriktioner såsom marknadssegmentering och regionala blockeringar, samordna och lösa större problem i samband med regionsöverskridande sammanslagningar och omorganisationer, hjälpa företag att påskynda regionsöverskridande sammanslagningar och omorganisationer och öka industrins koncentrationsnivå samt utveckla den internationella verksamheten. Inom [...], stålindustrin, [...] och andra industrier främja en grupp av ledande företag i industriedjan med miljömässigt ledarskap och konkurrenskraft."
- (47) De ovannämnda femårsplanerna på central nivå återspeglas även i provinsiella och/eller kommunala femårsplaner eller i genomförandeplaner för femårsplaner. Exempelvis innehåller Henans genomförandeplan för omställning och uppgradering av stålindustrin under den fjortonde femårsplanen bestämmelser om följande: Punkt 2.1: sträng kontroll av den totala produktionskapaciteten. Punkt 2.2: Påskyndande och främjande av sammanslagningar och förvärv. Punkt 2.3: Anläggande av karakteristiska stålproduktionsbaser ⁽²⁹⁾.
- (48) Förutom den fjortonde femårsplanen är stålindustrin även strängt reglerad enligt andra policydokument. Hebei, som är Kinas största stålproducerande provins, utfärdade t.ex. en treårig handlingsplan om utveckling av kluster inom stålindustriedjan 2020–2022 (som var tillämplig under undersökningsperioden). Enligt detta dokument regleras stålindustrin på följande sätt: "Verka för strukturell anpassning och prioritera produktdiversifiering. Oförtröttligt främja den strukturella anpassningen och optimera utformningen av järn- och stålindustrin, främja gemensamma omorganisationer, omställningar och uppgraderingar av företag samt på ett heltäckande sätt främja järn- och stålindustrins utveckling mot storskaliga företag, modernisering av teknisk utrustning, diversifiering av produktionsprocesser och diversifiering av produkter i senare led." I planen fastställs dessutom särskilda mål för hur stålföretagen i provinsen ska struktureras: "Konsekvent främja utvecklingen av grupper. Påskynda reformen av blandat ägarskap av statsägda företag, fokusera på ett främja regionsöverskridande sammanslagningar och omorganisationer av privata järn- och stålföretag och sträva efter att inrätta 1–2 stora grupper i världsklass, 3–5 stora grupper med visst inhemskt inflytande som stöttele och 8–10 nya framstående och specifika företagsgrupper."
- (49) Planen föreskriver även statligt stöd i syfte att förbättra den globala konkurrenskraften för stålföretag i Hebei: "På lämpligt sätt säkerställa en relevant och diversifierad utveckling. Hjälpa järn- och stålföretag att utveckla strategiska framväxande industrier, exempelvis den nya generationens it-teknik, högkapacitetsutrustning och nya material samt påskynda utvecklingen av moderna tjänsteindustrier, såsom modern logistik, finansiella tjänster, e-handel osv. Uppmuntra berättigade järn- och stålföretag att utvecklas mot högförädlade produkter, t.ex. bilar och mekaniska delar, ställinor, svetselektroder av tvinnad tråd av stål osv. Stärka samarbetet kring internationell produktionskapacitet, uppmuntra järn- och stålföretag att delta i utländska järn- och stålföretags sammanslagningar och omorganisationer via olika kanaler samt vägleda konkurrenskraftiga järn- och stålföretag i provinsen när det gäller att investera i och bygga fabriker utomlands ⁽³⁰⁾."

⁽²⁹⁾ Bestämmelserna i detta avsnitt är mycket detaljerade och anger stränga mål för framtiden: "För järn- och stålföretag som planerar att omlokalisera verksamheten eller renovera anläggningar på olika platser bör myndigheterna på de orter som de flyttar ut från eller in i stärka kommunikationen och samordningen och överföra relevanta indikatorer för energi- och kolförbrukning via marknaden för energianvändningsrättigheter för att skapa ett samarbete som alla parter vinner på och säkerställa en ensidig och ordnad utveckling av projektet. Bygga sex produktionsbaser med utmärkande drag i Anyang, Jiyuan, Pingdingshan, Xinyang, Shangqiu, Zhoukou, osv., och öka industrins omfattning, intensifiering, specialisering och betydelse. Bland dessa kommer kontroller fram till 2025 att se till att produktionskapaciteten för råjärn i staden Anyang håller sig under 14 miljoner ton och produktionskapaciteten för råstål under 15 miljoner ton, och att ett produktionscentrum för 8,5 miljoner ton specialstål av hög kvalitet bildas vid Anyang-basen inom Anyang Iron and Steel Group Co., Ltd. Stödja Henan Jiyuan Iron and Steel (Group) Co., Ltd. i arbetet med att bygga en produktionsbas för speciella stålstänger och ståltråd av utmärkt kvalitet samt ett regionalt förädlingscentrum. Stödja Angang Group Xinyang Iron, Steel Co., Ltd., Minyuan Iron, Steel Group Co., Ltd., Henan Angang Zhoukou Iron and Steel Co., Ltd. i arbetet med att bygga regionala järn- och stålkomplex."

⁽³⁰⁾ Se punkterna 2, 8 respektive 16 i Hebei-provinsens treåriga handlingsplan om utveckling av kluster inom stålindustriedjan 2020–2022.

- (50) I den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning (2019 års version) ⁽³¹⁾ anges stålindustrin dessutom som en främjad industri.
- (51) Sammanfattningsvis har de kinesiska myndigheterna infört åtgärder för att förmå verksamhetsutövare att uppfylla de offentliga politiska målen att stödja främjade industrier, inklusive produktionen av de huvudsakliga råvarorna i tillverkningen av den undersökta produkten. Sådana åtgärder hindrar marknadskrafterna från att verka fritt.
- (52) Det har inte framkommit någon bevisning i den aktuella undersökningen som skulle kunna bevisa att diskriminerande tillämpning eller bristande efterlevnad av konkurs- och egendomsrätten i enlighet med artikel 2.6a b fjärde strecksatsen i grundförordningen inom sektorn för tunnor som avses i skäl 33 inte skulle påverka tillverkarna av den undersökta produkten.
- (53) Sektorn för tunnor påverkas också av snedvridningar av lönekostnader i den mening som avses i artikel 2.6a b femte strecksatsen i grundförordningen, vilket också anges i skäl 33. Snedvridningarna påverkar sektorn både direkt (vid tillverkningen av den undersökta produkten och vid tillverkningen av de huvudsakliga insatsvarorna) och indirekt (när det gäller tillgång till insatsvaror från företag som omfattas av samma arbetsrättssystem i Kina) ⁽³²⁾.
- (54) Ingen bevisning har heller inkommit som skulle kunna visa att sektorn för den undersökta produkten i den aktuella undersökningen inte påverkas av statligt inflytande i finanssystemet i den mening som avses i artikel 2.6a b sjätte strecksatsen i grundförordningen, enligt vad som även anges i skäl 33. De omfattande statliga ingripandena i det finansiella systemet leder därför till att marknadsvillkoren påverkas kraftigt på alla nivåer.
- (55) Slutligen erinrade kommissionen om att det krävs ett brett sortiment av insatsvaror för att tillverka den undersökta produkten. När tillverkare av tunnor köper/ingår avtal om dessa insatsvaror påverkas de priser som de betalar (vilka registreras som kostnader) helt klart av samma snedvridningar av systemet som nämns ovan. Leverantörer av insatsvaror anställer till exempel arbetskraft som påverkas av snedvridningarna. De kan låna pengar som omfattas av snedvridningarna av finanssektorn/kapitalfördelningen. De påverkas dessutom av planeringssystemet, som gäller på alla myndighetsnivåer och i alla sektorer.
- (56) Till följd av detta är det inte bara de inhemska försäljningspriserna för tunnor som inte kan användas i den mening som avses i artikel 2.6a a i grundförordningen, utan alla kostnader för insatsvaror (råvaror, energi, mark, finansiering, arbetskraft osv.) påverkas till följd av det betydliga statliga inflytandet på deras prisbildning, vilket också beskrivs i delarna I och II i rapporten. Det statliga inflytande som beskrivs när det gäller fördelning av kapital, mark, arbetskraft, energi och råvaror förekommer i hela Kina. Detta innebär till exempel att en insatsvara som har tillverkats i Kina genom en kombination av olika produktionsfaktorer har påverkats av betydande snedvridningar. Detsamma gäller för insatsvarorna för produktionen av insatsvarorna och så vidare.
- (57) Varken de kinesiska myndigheterna eller de exporterande tillverkarna åberopade någon bevisning eller framförde några argument för motsatsen i denna undersökning.
- (58) För att sammanfatta visar den tillgängliga bevisningen att priserna eller kostnaderna för den undersökta produkten, inbegripet kostnaderna för råvaror, energi och arbetskraft, inte är resultatet av fria marknadskrafter, eftersom de påverkas av ett betydande statligt inflytande i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen, vilket framgår av de faktiska eller potentiella följderna av en eller flera av de relevanta aspekter som anges. På grundval av detta, och i avsaknad av samarbete från de kinesiska myndigheternas sida, konstaterade kommissionen att det inte är lämpligt att använda inhemska priser och kostnader för att fastställa normalvärdet i detta fall. Kommissionen konstruerade således normalvärdet endast på grundval av tillverknings- och försäljningskostnader som avspeglar icke snedvridna priser eller referensvärden, i detta fall på grundval av motsvarande tillverknings- och försäljningskostnader i ett lämpligt representativt land i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen, vilket beskrivs i följande avsnitt.

⁽³¹⁾ Den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning (2019 års version), godkänd genom dekret nr 29 av den 27 augusti 2019 från Kinas nationella utvecklings- och reformkommission, se <http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf> (senast hämtad den 28 oktober 2022).

⁽³²⁾ Se genomförandeförordning (EU) 2021/635, skälen 134–135, och genomförandeförordning (EU) 2020/508, skälen 143–144.

3.2.1.1 Representativt land

Allmänna anmärkningar

- (59) Valet av representativt land baserades på följande kriterier i enlighet med artikel 2.6a i grundförordningen:
- En ekonomisk utvecklingsnivå som liknar Kinas. För detta ändamål utgick kommissionen från länder med en bruttonationalinkomst per capita som var jämförbar med Kinas enligt Världsbankens databas ⁽³³⁾.
 - Tillverkning av den undersökta produkten i det landet.
 - Tillgång till relevanta offentliga uppgifter i det representativa landet.
 - Om det finns fler än ett möjligt representativt land ska företräde, där så är lämpligt, ges till ett land med en adekvat nivå av social trygghet och miljöskydd.
- (60) Som förklaras i skälen 26 och 27 utfärdade kommissionen två noteringar till ärendehandlingarna om de källor som använts för att fastställa normalvärdet: Den första noteringen om produktionsfaktorer av den 20 juli 2022 och den andra noteringen om produktionsfaktorer av den 19 september 2022. I dessa noteringar beskrivs de omständigheter och överväganden som ligger till grund för de berörda kriterierna. I den andra noteringen om produktionsfaktorer informerade kommissionen berörda parter om sin avsikt att betrakta Brasilien som ett lämpligt representativt land i detta fall, om förekomsten av betydande snedvridningar enligt artikel 2.6a i grundförordningen bekräftades.

En nivå av ekonomisk utveckling som är jämförbar med Kinas och tillverkning av den undersökta produkten

- (61) I den första noteringen om produktionsfaktorer identifierade kommissionen Brasilien, Mexiko och Ryssland som länder med en ekonomisk utvecklingsnivå som liknar Kinas enligt Världsbanken, dvs. de klassificerades alla av Världsbanken som övre medelinkomstländer på grundval av sin bruttonationalinkomst där det var känt att den undersökta produkten tillverkas. Inga synpunkter inkom beträffande de länder som identifierats i denna notering.
- (62) I den andra noteringen angav kommissionen att i ett av de länder som identifierats som länder där den undersökta produkten tillverkades, dvs. Mexiko, upphörde tillverkaren av tunnor med sin produktion före undersökningsperioden och finansiella uppgifter efter 2017 saknades i Orbis-databasen ⁽³⁴⁾. Mexiko ansågs därför inte längre vara ett möjligt representativt land för denna undersökning.

Tillgången till relevanta offentliga uppgifter i det representativa landet

- (63) I den andra noteringen angav kommissionen att den enda tillverkaren av tunnor i Ryssland som identifierats i den första noteringen inte hade haft en skälig vinst, varken 2021 eller 2020.
- (64) I den andra noteringen uppgav sig kommissionen endast förfoga över uppgifter som visade skälig vinst i den mening som avses i artikel 2.6a a i grundförordningen för en tillverkare i Brasilien, KHS Industria de Maquinas LTDA, och endast för år 2020. Inga uppdaterade finansiella uppgifter fanns ännu tillgängliga för 2021.
- (65) Mot bakgrund av ovanstående underrättade kommissionen genom den andra noteringen berörda parter om att den avsåg att använda Brasilien som lämpligt representativt land och att företaget KHS Industria de Maquinas LTDA, i enlighet med artikel 2.6a a första strecksatsen i grundförordningen, skulle användas för att inhämta uppgifter om icke snedvridna priser eller referensvärden för beräkningen av normalvärdet. Berörda parter uppmanades att lämna synpunkter på lämpligheten av Brasilien som representativt land och av KHS Industria de Maquinas LTDA som tillverkare i det representativa landet.

⁽³³⁾ World Bank Open Data – Upper Middle Income, <https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income>.

⁽³⁴⁾ bvdinfo.com

- (66) Efter den andra noteringen inkom synpunkter från de två exporterande tillverkarna i urvalet, som hävdade följande:
- Tillverkaren KHS Industria de Maquinas LTDA i Brasilien som i den andra noteringen föreslogs som källa för fastställande av normalvärdet var inte lämplig, eftersom företaget var specialiserat på utveckling och tillverkning av påfyllningsutrustning eller tillbehörsutrustning, snarare än tillverkning av tunnor.
 - Förekomsten av marknadssnedvridningar i Brasilien (antidumpningstullar på valsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Kina, exportkvoter för valsade platta produkter av rostfritt stål gentemot Förenta staterna och importtullar på valsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Indonesien, Belgien, Finland, Sydafrika, Kina och Tyskland) innebar att Brasiliens marknad för valsade platta produkter av rostfritt stål (HS-nummer 721933) var snedvriden, vilket i sin tur innebar att värdet på denna viktigaste produktionsfaktor inte var tillförlitligt i Brasilien.
 - Brasilien tillämpade högre importtullar än många andra länder för tre huvudsakliga råvaror (stål, tapp rör och halsar). Brasiliens lokala marknad var således mer skyddande än andra marknader.
 - En del av importen av de viktigaste produktionsfaktorerna för tunnor till Brasilien kom från Kina (37 % av importen av valsade platta produkter av rostfritt stål, 50 % av importen av tapp rör och 54 % av importen halsar), vilket innebar att marknadspriserna på dessa produktionsfaktorer i Brasilien också påverkades av de snedvridande priserna.
- (67) Parterna hävdade därför att det var tveksamt om marknadsuppgifterna i Brasilien var tillförlitliga för att kunna användas för att fastställa ett icke snedvridet marknadsvärde för dessa produktionsfaktorer.
- (68) De två exporterande tillverkarna i urvalet förslog Malaysia som ett lämpligt representativt land, eftersom Malaysia hade en med Kina jämförbar ekonomisk utvecklingsnivå, även om det inte fanns någon tillverkare av tunnor i Malaysia.
- (69) Malaysia kunde dock inte övervägas som ett möjligt representativt land eftersom det, vilket parterna själva tillstod, inte förekom tillverkning av tunnor i Malaysia.
- (70) Kommissionen gjorde en närmare granskning av bevisningen ⁽³⁵⁾ om sannolika marknadssnedvridningar för valsade platta produkter av rostfritt stål (HS-nummer 721933) i Brasilien. Förekomsten av antidumpningstullar på marknaden för valsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Kina var inte relevant, eftersom import från Kina undantas när ett referenspris fastställs för råvaran. Exportkvoterna för valsade platta produkter av rostfritt stål gentemot Förenta staterna förefaller inte begränsa importen från Förenta staterna, eftersom landet fortfarande är den tredje största exportören av denna produkt till Brasilien (efter Kina och Indonesien). Priserna på importen av valsade platta produkter av rostfritt stål från Förenta staterna till Brasilien är dessutom något högre än importen från de tio största importländerna utom Kina (16,3 euro/kg respektive 14,5 euro/kg). Mot bakgrund av dessa fakta avvisade kommissionen argumentet att Brasiliens marknad för valsade platta produkter av rostfritt stål (HS-nummer 721933) var snedvriden på grund av antidumpningstullarna gentemot Kina och exportkvoterna gentemot Förenta staterna.
- (71) Vad gäller nivån på importtullarna för de tre huvudsakliga råvarorna konstaterade kommissionen att de icke snedvridna värden som användes för beräkningen av normalvärdet inte beaktar importtullar, eftersom de utgör ett närmevärde för priset på de möjliga representativa ländernas inhemska marknader. En abstrakt jämförelse av de respektive nivåerna på importtullarna för råvarorna är därför i princip inte en relevant faktor för att jämföra de representativa ländernas lämplighet. I alla händelser påpekade kommissionen att nivån på importtullar endast är en av de faktorer som används i bedömningen av huruvida en marknad är öppen eller skyddad, och parten inkom inte med någon annan specifik bevisning för att visa att så var fallet för Brasilien när det gällde de berörda råvarorna. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (72) Vad beträffar importen från Kina av de huvudsakliga råvarorna jämförde kommissionen även Brasilien och Ryssland, de två möjliga representativa länder där det var bekräftat att tillverkning av tunnor förekom. Analysen av importuppgifterna visade att importen från Kina till Ryssland av den viktigaste produktionsfaktorn, rullar av rostfritt stål (HS-nummer 721933), som utgör över 50 % av produktionskostnaden för tunnor, var högre än till Brasilien (60 %

⁽³⁵⁾ https://www.globaltradealert.org/data_extraction

av Rysslands import av rullar av rostfritt stål kom från Kina, medan andelen var mycket lägre för Brasilien (37 %). Importen från Kina till Ryssland av tappror, som utgör över 20 % av produktionskostnaden för tunnor, var dessutom också högre än till Brasilien (68 % respektive 50 %). Mot bakgrund av vikten av dessa två huvudsakliga råvaror (rullar av rostfritt stål och tappror) i produktionskostnaden för tunnor skulle dessa skillnader i importvolym från Kina undergräva kvaliteten på uppgifterna om icke snedvridna värden från Ryssland mer än uppgifterna från Brasilien. Mot bakgrund av detta ansågs Ryssland inte vara ett lämpligt representativt land i den mening som avses i artikel 2.6a i grundförordningen.

- (73) Kommissionen granskade även bevisningen om KHS Industria de Maquinas LTDA i Brasilien och bekräftade att företaget var specialiserat på utveckling och tillverkning av påfyllningsteknik och system för fyllning av öl i tunnor, påfyllnings- eller tillbehörsutrustning, snarare än tillverkning av tunnor. Företaget kunde således inte längre anses vara en tillverkare av tunnor.
- (74) I den första noteringen hade kommissionen emellertid identifierat två ytterligare tillverkare av tunnor. Kommissionen kunde dock inte finna lämpliga finansiella uppgifter för någon av de återstående identifierade tillverkarna av tunnor i Brasilien. I avsaknad av ett lämpligt referensvärde för att fastställa rimliga försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst för den undersökta produkten i Brasilien, som var det enda återstående landet som hade tillverkning av tunnor och där tillgång till de huvudsakliga råvarorna därmed hade bekräftats, ansåg kommissionen preliminärt att uppgifter för företag i en sektor som tillverkar en liknande produkt skulle kunna vara lämpliga under dessa omständigheter. Kommissionen sökte därför efter uppgifter om tillverkare av ett liknande produktsortiment som tunnor, dvs. produkter som var liknande när det gällde använda råvaror och slutprodukternas form och ändamål. Efterforskningarna grundades på Nace-koder⁽³⁶⁾. Uppgifter från fem företag med Nace-kod 2592 (lätmetallförpackningar) som tillverkade metallburkar, förpackningsprodukter och behållare för livsmedelsindustrin fanns tillgängliga i Orbis-databasen⁽³⁷⁾, och de produkter som tillverkades av dessa företag kunde anses likna tunnor när det gällde använda råvaror och slutprodukternas form och ändamål. Dessutom var även de två exporterande tillverkare från Kina som ingick i urvalet registrerade i Orbis-databasen under samma Nace-kod 2592, som tillverkare av metallburkar, förpackningsprodukter och behållare för livsmedelsindustrin. Av dessa fem tillverkare av metallburkar, förpackningsprodukter och behållare för livsmedelsindustrin i Brasilien hade dock endast en av dem, Metalurgica Mococa SA⁽³⁸⁾, finansiella uppgifter för undersökningsperioden.
- (75) På grundval av analysen av tillgängliga uppgifter beslutade kommissionen att använda Brasilien som lämpligt representativt land i det preliminära skedet av undersökningen och använda finansiella uppgifter för ett företag, Metalurgica Mococa SA, för det konstruerade normalvärdet i enlighet med artikel 2.6a i grundförordningen.

Nivå av social trygghet och miljöskydd

- (76) Eftersom kommissionen hade fastställt att Brasilien var enda det tillgängliga lämpliga representativa landet på grundval av alla ovanstående faktorer var det inte nödvändigt att göra en bedömning av nivån av social trygghet och miljöskydd i enlighet med artikel 2.6a första strecksatsen sista meningen i grundförordningen.

Slutsats

- (77) Mot bakgrund av ovanstående analys uppfyllde Brasilien kriterierna i artikel 2.6a första strecksatsen i grundförordningen för att kunna betraktas som ett lämpligt representativt land.

⁽³⁶⁾ Nace är den statistiska näringsgrensindelningen i Europeiska unionen. Följande koder undersöktes: 2591 (stålfat och dylika behållare), 2592 (lätmetallförpackningar), 2599 (andra metallvaror), 2829 (maskiner för allmänt ändamål) och 2893 (maskiner för framställning av livsmedel, drycker och tobaksvaror).

⁽³⁷⁾ Databasen Orbis, som tillhandahålls av Bureau Van Dijk (<https://orbis.bvdinfo.com>).

⁽³⁸⁾ <https://www.mococa.com>

Källor som använts för att fastställa icke snedvridna kostnader

- (78) I den första noteringen redovisade kommissionen de produktionsfaktorer, såsom råvaror, energi och arbetskraft, som de exporterande tillverkarna använder vid tillverkningen av den undersökta produkten, och uppmanade de berörda parterna att inkomma med synpunkter och föreslå allmänt tillgängliga uppgifter om icke snedvridna värden för var och en av de faktorer som nämns i noteringen.
- (79) I den andra noteringen angav kommissionen därefter att den, för att konstruera normalvärdet i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen, skulle använda databasen *Global Trade Atlas (GTA)* för att fastställa icke snedvridna kostnader för de flesta av produktionsfaktorerna, särskilt för råvaror. Kommissionen angav dessutom att den skulle använda ILO för att fastställa icke snedvridna arbetskraftskostnader ⁽³⁹⁾ och forskning från *Global Electricity Prices* för elektricitet ⁽⁴⁰⁾.
- (80) I den andra noteringen underrättade kommissionen även de berörda parterna om att några av råvarorna var av försumbar betydelse för den totala produktionskostnaden för de exporterande tillverkarna i urvalet och att dessa försumbara råvaror därför skulle samlas under "förbrukningsvaror": Kommissionen beräknade förbrukningsvarornas procentandel av den totala kostnaden för råvaror och tillämpade denna procentandel på den omräknade kostnaden för råvaror som beräknats med användning av de fastställda icke snedvridna referensvärdena i det lämpliga representativa landet.

Icke snedvridna kostnader och referensvärden

3.2.1.2 Produktionsfaktorer

- (81) Med beaktande av alla uppgifter som lämnats av de berörda parterna och insamlats under dubbelkontrollen på distans beslöt att följande produktionsfaktorer och deras källor skulle användas för att fastställa normalvärdet i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen:

Tabell 1

Produktionsfaktorer för tunnor

Produktionsfaktor	Varukod	Icke-snedvridet värde
Råvaror		
Rullar av rostfritt stål	721933	16,73 CNY/kg
Tapprör	84819090	387,18 CNY/kg
Halsar	73269090	100,27 CNY/kg
Skrot	720421	8,86 CNY/kg
Arbetskraft		
Löner i tillverkningssektorn	Ej tillämpligt	29,20 CNY/timme
Energi		
Elektricitet	Ej tillämpligt	0,7475 CNY/kWh

Råvaror

- (82) För att fastställa det icke snedvridna priset på råvaror som levereras till en tillverkare i det representativa landet använde kommissionen som grund det vägda genomsnittliga importpriset till det representativa landet såsom det rapporterats i GTA till vilket import- och transportkostnader lades. Ett importpris i det representativa landet fastställdes som ett vägt genomsnitt av enhetspriserna för importen från alla tredjeländer utom Kina, och från

⁽³⁹⁾ <https://ilostat.ilo.org/>

⁽⁴⁰⁾ <https://www.globalpetrolprices.com/Brazil/>

länder som inte är WTO-medlemmar och som anges i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/755⁽⁴¹⁾. Kommissionen beslutade att undanta import från Kina till det representativa landet, eftersom den i skäl 58 drog slutsatsen att det på grund av förekomsten av betydande snedvridningar i enlighet med artikel 2.6a b i grundförordningen inte är lämpligt att använda inhemska priser och kostnader i Kina. Eftersom det inte finns någon bevisning som visar att samma snedvridningar inte påverkar produkter avsedda för export på samma sätt, ansåg kommissionen att samma snedvridningar påverkade exportpriserna. Efter att ha undantagit importen till det representativa landet från Kina och länder som inte är marknadsekonomier, konstaterade kommissionen att importen av de huvudsakliga råvarorna från övriga tredjeländer förblev representativ.

- (83) Efter den andra noteringen hävdade de exporterande tillverkarna i urvalet att det rätta HS-numret för tappror som borde användas för att fastställa det icke snedvridna värdet på denna råvara är HS-nummer 848180, inte HS-nummer 848190. De exporterande tillverkarna hävdade att HS-nummer 848180 står för kranar, ventiler och liknande anordningar för rörledningar, ångpannor, tankar, kar e.d., medan HS-nummer 848190 avser delar av dessa. De exporterande tillverkarna i urvalet gjorde vidare gällande att ett tappror är ett slags ventil i sig, inte en del av en ventil. Eftersom måttenheten för detta nummer är antal/produkt i Brasiliens nomenklatur avspeglar detta på lämpligt sätt hur detta material upphandlas och prissätts i verkligheten. Dessutom är det detta nummer som leverantörer av tappror använder när de exporterar från unionen. Följaktligen är HS-nummer 848180 den rätta klassificeringen för tappror.
- (84) Kommissionen klargjorde att HS-nummer 8481 bland annat även omfattar "för bardiskar avsedda öltappningsapparater, vilka huvudsakligen består av en eller flera handmanövrerade kranar, vilka tillförs öl med hjälp av trycket hos i ölfaten genom rörledningar införd koldioxid". En tunnans tappror är utformat för underhåll av den trycksatta gasen (koldioxid) inuti tunnans och för tappning av den kolsyrade vätskan för att säkerställa ett konditionerat flöde. Denna funktion utförs främst av mekanismen inuti tunnans tappror som har en ventil (eller två ventiler beroende på modell). Tappror kan därför anses vara en del av de öltappningsapparater som omfattas av HS-nummer 8481 och bör klassificeras under KN-nummer 848190. En av de exporterande tillverkarna i urvalet lämnade dessutom in sin importdokumentation om tappror, där import av tappror angavs under HS-nummer 848190. Totalt uppgav hälften av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna att HS-nummer 848190 ska användas för tappror. Parternas begäran om att HS-nummer 848180 borde användas avvisades därför.
- (85) Uppgifterna om importen av tappror till Brasilien klassificerades under de två relevanta utvidgade numren: 84819010 (delar av aerosolbehållare, apparater som används för badrum osv. och 84819090 (delar av kranar, andra apparater för kanalisering osv.). Nummer 84819090 valdes, eftersom tappror inte är delar av aerosolbehållare.
- (86) För ett antal av produktionsfaktorerna utgjorde de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas faktiska kostnader individuellt en försumbar andel av de totala råvarukostnaderna under undersökningsperioden. Eftersom det värde som användes för dessa inte hade någon märkbar inverkan på beräkningarna av dumpningsmarginalen, oavsett vilken källa som användes, beslutade sig kommissionen för att inkludera dessa produktionsfaktorer som förbrukningsvaror enligt förklaringen i skäl 80.
- (87) För att fastställa det icke snedvridna priset för råvaror enligt artikel 2.6a första strecksatsen i grundförordningen använde kommissionen det representativa landets relevanta importtullar.
- (88) Kommissionen angav att den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens transportkostnader för leverans av råvaror utgjorde en procentandel av den faktiska kostnaden för dessa råvaror och tillämpade därefter samma procentsats på de icke snedvridna kostnaderna för samma råvaror för att erhålla de icke snedvridna transportkostnaderna. Kommissionen ansåg att förhållandet mellan den exporterande tillverkarens råvaror och de angivna transportkostnaderna inom ramen för denna undersökning rimligen kunde användas för att uppskatta de icke snedvridna råvarukostnaderna när de levererades till företaget.

⁽⁴¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/755 av den 29 april 2015 om gemensamma regler för import från vissa tredjeländer (EUT L 123, 19.5.2015, s. 33).

Arbetskraft

- (89) Kommissionen använde ILO-statistik ⁽⁴²⁾ för att fastställa lönerna i Brasilien. ILO-statistiken gav information om månadslönerna för arbetstagare inom tillverkningssektorn och den genomsnittliga arbetstiden per vecka ⁽⁴³⁾ i Brasilien 2021. Ytterligare arbetskraftsrelaterade kostnader som bärs av arbetsgivaren, baserat på allmänt tillgängliga källor ⁽⁴⁴⁾, lades till månadslönen.
- (90) Under dubbelkontrollen på distans av en av de exporterande tillverkarna i urvalet fann inte kommissionen ett register över faktiska arbetstimmar, endast standardarbetstimmar. Den exporterande tillverkaren uppgav att de faktiska arbetstimmarna i genomsnitt var 10 minuter längre före och efter skiftet/arbetsdagen och avsåg den tid det tog för personalen att ta sig till och lämna produktionsanläggningarna. Kommissionen ökade därför standardarbetstimmarna för denna exporterande tillverkare som ingick i urvalet med 20 minuter per skift/arbetsdag.

Elektricitet

- (91) I den andra noteringen angav kommissionen att den skulle använda forskning från *Global Electricity Prices* avseende referensvärdet för el ⁽⁴⁵⁾. De exporterande tillverkarna i urvalet hävdade att kommissionen borde använda uppgifter från EDP Brasil ⁽⁴⁶⁾, den största elleverantören på Brasiliens lokala marknad, med hänsyn till de olika taxorna för höglast- och låglastperioder och relevanta priser som togs ut av stora industrikonsumenter, som var tillförlitliga för referensvärdet för el.
- (92) Brasiliens ministerium för gruvdrift och energi (*Ministério de Minas e Energia*) offentliggör en årlig rapport om energisektorn i Brasilien ⁽⁴⁷⁾. I rapporten från 2021 anges den genomsnittliga eltaxan ⁽⁴⁸⁾ som alla stora elleverantörer tar ut av industrianvändare i Brasilien ⁽⁴⁹⁾. Kommissionen ansåg att denna källa var den mest tillförlitliga för att fastställa referensvärdet för el, eftersom den omfattade de genomsnittliga taxor som alla stora elleverantörer tar ut i Brasilien, till skillnad från den källa som de exporterande tillverkarna föreslog, som endast avsåg en leverantör. Kommissionen använde därför den genomsnittliga eltaxan för industrianvändare som offentliggjordes i rapporten från ministeriet för gruvdrift och energi i Brasilien 2021.

Tillverkningsomkostnader, försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst

- (93) Enligt artikel 2.6a a i grundförordningen ska det konstruerade normalvärdet innehålla "ett icke snedvridet och skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst". Dessutom måste ett värde för tillverkningsomkostnader fastställas för att täcka kostnader som inte ingår i produktionsfaktorerna ovan.
- (94) De samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas indirekta tillverkningskostnader uttrycktes som en procentandel av de exporterande tillverkarnas faktiska tillverkningskostnader. Denna procentandel tillämpades på de icke snedvridna tillverkningskostnaderna.
- (95) För att fastställa ett icke snedvridet och skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst förlitade sig kommissionen på de finansiella uppgifterna från Metalurgica Mococa SA 2021, som hämtades från Orbis-databasen.

⁽⁴²⁾ <https://ilostat.ilo.org/data/data-catalogue/>

⁽⁴³⁾ Vederbörligen justerade för lagstadgad ordinarie arbetstid då arbetstagaren inte arbetat, såsom semester och nationella helgdagar.

⁽⁴⁴⁾ <https://establishbrazil.com/articles/whats-real-cost-employee>

<https://ccbc.org.br/en/publicacoes/artigos-ccbc-en/how-much-do-your-employees-in-brazil-really-cost>/<https://bpc-partners.com/inss-brazilian-salaries-benefits/>

⁽⁴⁵⁾ <https://www.globalpetrolprices.com/Brazil/>

⁽⁴⁶⁾ <https://www.edp.com.br/tarifas-vigentes/>

⁽⁴⁷⁾ <https://www.gov.br/mme/pt-br/assuntos/secretarias/energia-eletrica/publicacoes/informativo-gestao-setor-eletrico>

⁽⁴⁸⁾ Höglast- och låglasttimmar och de olika tilläggskostnader som gällde under perioden.

⁽⁴⁹⁾ <https://www.gov.br/mme/pt-br/assuntos/secretarias/energia-eletrica/publicacoes/informativo-gestao-setor-eletrico/informativo-gestao-setor-eletrico-ano-2021.pdf/view>

Beräkning

- (96) På grundval av ovanstående konstruerade kommissionen normalvärdet för varje produkttyp från fabrik i enlighet med artikel 2.6a i grundförordningen.
- (97) Först fastställde kommissionen de icke snedvridna tillverkningskostnaderna. Kommissionen tillämpade de icke snedvridna enhetskostnaderna på de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas faktiska förbrukning av varje produktionsfaktor. Dessa förbrukningsmängder som de exporterande tillverkarna lämnat kontrollerades under dubbelkontrollen på distans. Kommissionen multiplicerade förbrukningsfaktorerna med de icke snedvridna enhetskostnader som noterats i det representativa landet enligt beskrivningen i skälen 82–88.
- (98) När den icke snedvridna tillverkningskostnaden hade fastställts lade kommissionen till tillverkningsomkostnaderna såsom anges i skäl 94.
- (99) För de produktionskostnader som faststälts enligt föregående skäl tillämpade kommissionen försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst för Metalurgica Mococa SA i Brasilien. Försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader uttryckta som en procentandel av kostnaden för sålda varor och tillämpade på de icke snedvridna produktionskostnaderna uppgick till 8,5 %. Vinsten uttryckt som en procentandel av kostnaden för sålda varor och tillämpad på de icke-snedvridna tillverkningskostnaderna uppgick till 24,4 %.
- (100) På denna grundval konstruerade kommissionen normalvärdet per produkttyp från fabrik i enlighet med artikel 2.6a i grundförordningen.

3.2.2 Exportpris

- (101) En av de exporterande tillverkarna i urvalet exporterade till unionen direkt till oberoende kunder. Den andra exporterade direkt till oberoende kunder eller via ett icke-närstående handelsbolag i Hongkong. I detta fall transporterades varorna direkt från den exporterande tillverkaren till den oberoende kunden i unionen, medan fakturan utfärdades till handelsbolaget i Hongkong.
- (102) För exportförsäljningen av den berörda produkten direkt till oberoende kunder i unionen fastställdes exportpriset på grundval av det pris som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten vid försäljning på export till unionen i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen.
- (103) För den exportförsäljning som skedde via det icke-närstående handelsbolaget i Hongkong fastställdes exportpriset på grundval av det pris som togs ut för den exporterade produkten när den först såldes till det handelsbolaget. Även om kommissionen hade bevisning (fraktsedlar osv.) för att dessa varor transporterades direkt från den exporterande tillverkaren till den oberoende kunden i unionen, var det inte möjligt att fastställa försäljningspriset till slutkunden. Kommissionen kontaktade handelsbolaget i Hongkong, men det var inte samarbetsvilligt. Den slutanvändare i unionen som köpte de berörda tunnorna samarbetade inte heller i undersökningen. Därför fanns försäljningspriset till slutkunden i unionen inte tillgängligt under det preliminära skedet i undersökningen.

3.2.3 Jämförelse

- (104) Kommissionen jämförde normalvärdet och exportpriset för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet på grundval av priset från fabrik per produkttyp.
- (105) När det var motiverat för att jämförelsen skulle bli rättvis justerade kommissionen i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen normalvärdet och/eller exportpriset för att ta hänsyn till olikheter som påverkade priserna och prisjämförbarheten. Justeringar gjordes för transport, försäkring, hantering, lastningskostnader, tullar, kreditkostnader och bankavgifter.

3.2.4 Dumpningsmarginaler

- (106) För de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som ingick i urvalet jämförde kommissionen det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den likadana produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ av den berörda produkten, i enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen.

- (107) På denna grundval fastställdes de provisoriska vägda genomsnittliga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, till följande:

Företag	Provisorisk dumpningsmarginal
Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	77,1 %
Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	65,3 %

- (108) När det gäller de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet beräknade kommissionen den vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen i enlighet med artikel 9.6 i grundförordningen. Denna marginal fastställdes därför på grundval av marginalerna för de exporterande tillverkarna i urvalet, med undantag för exporterande tillverkare med noll- eller minimidumpningsmarginal, samt marginaler som fastställts under de omständigheter som avses i artikel 18 i grundförordningen.
- (109) På denna grundval fastställdes den provisoriska dumpningsmarginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet till 72,1 %.
- (110) För samtliga övriga exporterande tillverkare i Kina fastställde kommissionen dumpningsmarginalen på grundval av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. För detta ändamål fastställde kommissionen de exporterande tillverkarnas grad av samarbetsvilja.
- (111) Kommissionen ansåg att graden av samarbetsvilja i detta ärende var låg, eftersom de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna endast stod för omkring 32 % av de uppskattade totala importkvantiteterna från Kina under undersökningsperioden. För alla andra exporterande tillverkare i Kina ansåg kommissionen därför att det var lämpligt att fastställa dumpningsmarginalen på grundval av den representativa produkttyp med den högsta marginalen som såldes av de exporterande tillverkarna i urvalet. Därför fastställdes en landsomfattande dumpningsmarginal på 91,0 % för alla andra icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare.
- (112) De provisoriska dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Provisorisk dumpningsmarginal
Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	77,1 %
Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	65,3 %
Andra samarbetsvilliga företag	72,1 %
Alla övriga företag	91,0 %

4. SKADA

4.1 Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen

- (113) Enligt de uppgifter som kommissionen hade tillgång till tillverkades den likadana produkten av åtta unionstillverkare under undersökningsperioden. Dessa tillverkare utgör unionsindustrin i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen.
- (114) Unionens sammanlagda tillverkning uppgick till omkring 1 926 200 tunnor under undersökningsperioden. Kommissionen fastställde denna siffra på grundval av alla tillgängliga uppgifter om unionsindustrin, däribland de svar på det makroekonomiska frågeformuläret som lämnats av klaganden. Såsom anges i skäl 7 stod de unionstillverkare som ingick i urvalet för omkring 73 % av den uppskattade totala unionstillverkningen av den likadana produkten.

4.2 Förbrukning i unionen

(115) Förbrukningen i unionen utvecklades på följande sätt:

Tabell 2

Förbrukningen i unionen (antal)

	2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Total förbrukning i unionen	3 477 583	2 554 726	1 861 260	1 192 884
Index	100	73	54	34

Källa: Svar på frågeformuläret från unionstillverkare och statistik från tullmyndigheter (se avsnitt 4.3.1).

- (116) Kommissionen fastställde förbrukningen av tunnor i unionen baserat på unionsindustrins totala försäljning i unionen plus den totala importen från Kina. Metoden för att fastställa importen från Kina förklaras i detalj i avsnitt 4.3.1. Import från övriga tredjeländer till unionen beaktades inte eftersom den ansågs vara försumbar (se skäl 119).
- (117) Uppgifter om unionsindustrins försäljning på unionens marknad erhöles från svaren på det frågeformulär som klaganden lämnat. Uppgifterna dubbelkontrollerades mot de uppgifter som de unionstillverkare som ingick i urvalet lämnade i sina svar på frågeformuläret.
- (118) Den berörda produkten importeras till unionen enligt två KN-nummer (ex 7310 10 00 och ex 7310 29 90), beroende på tunnans rymd. Tunnor med en rymd på ≥ 50 liter men ≤ 300 liter omfattas av KN-nummer 7310 10 00, medan tunnor med en rymd på < 50 liter omfattas av KN-nummer 7310 29 90. Dessa två KN-nummer omfattar även ett stort antal andra produkter utöver den undersökta produkten (t.ex. burkar, konservburkar, fodertråg för boskap, hinkar, brandsläckare, kanistrar, containrar och tankar för olika användningsområden, vattenflaskor, stålfat osv.), vilket innebär att det var omöjligt att fastställa importen endast på grundval av KN-nummer.
- (119) Vad beträffar import från övriga tredjeländer hävdade klaganden att unionens marknad främst försörjs med tunnor från unionstillverkare och exportörer från Kina. Kommissionens undersökning av uppgifter om leverantörer som lämnats av tre stora användare (närmare uppgifter anges i skäl 130) visade att det inte finns några andra leverantörer på marknaden. Kommissionen konstaterade således att import till unionen från övriga tredjeländer, om sådan import sker, är försumbar och inte skulle ha någon märkbar inverkan på unionens förbrukning.
- (120) Förbrukningen i unionen minskade med 66 % under skadeundersökningsperioden. Efter den första minskningen på 27 % 2019 följde en mer markant minskning under 2020 och undersökningsperioden (2021). Denna minskning sammanföll med de år då unionen var värst drabbad av covid-19 pandemin och kan tillskrivas de motsvarande "nedstängningarna", dvs. åtgärder som regeringar i unionen införde för att bekämpa covid-19 pandemin.
- (121) Covid-19-åtgärder påverkade särskilt hotell, restauranger och kaféer (*hotell- och restaurangbranschen*). Hotell- och restaurangbranschen köper öl och andra drycker från användare, vilka oftast är ölbryggerier. Ölen levereras till dem i tunnor som är fästa vid anordningar för servering av fatöl, genom vilka drycken sedan tappas i glas och serveras till kunderna.
- (122) År 2020 och under undersökningsperioden var den stora merparten av hotell- och restaurangbranschen i unionen tvungna att antingen förkorta arbetstiderna och/eller begränsa sin kapacitet eller hålla helt stängt under långa perioder i enlighet med statliga bestämmelser som infördes för att begränsa spridningen av covid-19 pandemin. En sådan minskning av verksamheten inom hotell- och restaurangbranschen och följaktligen en minskning av efterfrågan på fatöl ledde logiskt nog till minskad efterfrågan från användarna på de tunnor i vilka öl levereras till kunder inom hotell- och restaurangbranschen.

4.3 Import från det berörda landet

4.3.1 Den metod som användes för att kvantifiera importen från det berörda landet

- (123) I klagomålet föreslog klaganden en metod för att fastställa importen från det berörda landet. Metoden byggde på klagandens marknadskänedom och uppskattade en märkbar ökning av importen till unionen, 188 % under skadeundersökningsperioden, vilket framgår av tabell 3.

Tabell 3

Försäljning av tunnor från Kina i unionen – klagandens uppskattning (enheter)

	2018	2019	2020	Undersökningsperioden
Via upphandlingar	107 148	482 315	898 664	630 438
Via distributörer	182 000	198 000	118 000	202 000
Totalt	289 148	680 315	1 016 664	832 438
<i>Index</i>	<i>100</i>	<i>235</i>	<i>352</i>	<i>288</i>

Källa: Avsnitt 201 i klagomålet.

- (124) Såsom förklaras i punkterna 193–203 i klagomålet bestod den ovannämnda metoden av tre huvudsakliga faktorer. För det första slog klagande ihop kvantiteterna tunnor som efterfrågades i alla anbudsförfaranden (som klaganden benämnde "upphandlingar"), vilka anordnades av fem stora användare, dvs. de stora bryggerikoncerner som är verksamma på unionens marknad: AB InBev, Asahi CEE, Carlsberg, Heineken och Molson Coors (*de stora användarna*). För det andra drog klaganden av sin egen försäljning enligt de bud som den lade i dessa upphandlingar, enligt antagandet att återstoden av den totala del som efterfrågades i varje upphandling vanns och levererades av tillverkarna från Kina. Slutligen lade klaganden till de kvantiteter som importerades av importörer/återförsäljare, uppskattat enligt klagandens marknadskänedom.
- (125) Undersökningen har visat att de kvantiteter tunnor som de stora användarna faktiskt köpte under en upphandling sällan motsvarade de kvantiteter som ursprungligen bjöds ut via den upphandlingen. Proportionerna varierar mellan upphandlingarna och de stora användarna, men i genomsnitt köpte de mindre än 60 % av de kvantiteter som bjöds ut via upphandlingar under skadeundersökningsperioden. Detta beror i synnerhet på hur denna marknad fungerar, och har särskilt samband med användarnas metoder och uppföljningar av upphandlingarna, vilket förklaras i avsnitt 5.1. Det bör noteras att användarna inte var bundna av någon avtalsenlig skyldighet att köpa de kvantiteter som faktiskt lades ut på upphandling.
- (126) Kommissionen beslutade sig därför för att kontrollera om klagandens uppskattning av importen av den berörda produkten till unionen var korrekt, och om så inte var fallet, uppskatta importkvantiteterna på ett mer exakt sätt. I detta syfte begärde kommissionen uppgifter om alla transporter enligt de kända KN-numren från tullmyndigheterna i de sex EU-medlemsstater som hade den största importen av de två ovannämnda KN-numren under skadeundersökningsperioden, antingen från Kina eller från hela världen: Belgien, Tjeckien, Frankrike, Tyskland, Nederländerna och Polen. Belgien, Frankrike, Tyskland och Nederländerna hörde till de fem länder som hade den största importen inom båda kategorierna, medan Polen hörde till de fem medlemsstater som hade den största importvolymen från Kina, och Tjeckien hade den största volymen i fråga om import från hela världen. Dessa sex medlemsstater svarade tillsammans för 73 % av unionens import från Kina och för 66 % av importen från hela världen under skadeundersökningsperioden.
- (127) Kommissionen analyserade de mottagna uppgifterna och baserat på beskrivningen av varje transport beräknade den en lägre och högre siffra av vad som rimligen kunde anses utgöra import av den berörda produkten till de sex medlemsstaterna. De transporter som beskrevs som "(öl)tunnor" slogs ihop för att bilda den lägre siffran, medan de transporter som hade en beskrivning som överensstämde med tunnors egenskaper slogs ihop för att bilda den högre siffran. Kommissionen bortsåg från transporter som beskrevs som något annat, såsom fodertråg, hinkar, gastankar, värme pannor, burkar, konservburkar osv. eller som var oförenliga med tunnors egenskaper. I de flesta fall registrerade inte tullmyndigheterna enheterna (antalet tunnor) i varje transport, utan endast godsets vikt. I sådana fall

tillämpade kommissionen ett omräkningstal på 1 tunna = 10 kg ⁽⁵⁰⁾ för att beräkna antalet tunnor. De övre och lägre siffror som blev resultatet för varje år justerades därefter av faktorn 0,73, dvs. de sex medlemsstaternas procentandel av unionens totala import av de två KN-numren från Kina, för att beräkna den fullständiga siffran för importen av tunnor till unionen från Kina. Resultaten av analysen visas i tabell 4.

Tabell 4

Import till unionen baserad på detaljerade uppgifter från tullmyndigheter

Antal tunnor	2018	2019	2020	Undersökningsperioden
Import av tunnor – den lägre siffran	217 744	254 996	139 684	136 638
<i>Index</i>	100	117	64	63
Import av tunnor – den högre siffran	602 010 ⁽⁵¹⁾	430 208	381 958	370 107
<i>Index</i>	100	77	68	66

Källa: Detaljerade transaktionsuppgifter från tullmyndigheterna i Belgien, Tjeckien, Frankrike, Tyskland, Nederländerna och Polen, justerat med faktorn 0,73.

- (128) De ovanstående siffrorna bekräftade att den metod som användes i klagomålet inte var den lämpligaste metoden för att kvantifiera importen av den berörda produkten till unionen.
- (129) Kommissionen kontaktade även de fyra återstående samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet för att begära uppgifter om deras försäljning under hela skadeundersökningsperioden. Samtliga inkom med de begärda ej kontrollerade uppgifterna som slogs ihop med de kontrollerade försäljningskvantiteter som de två exporterande tillverkare som ingick i urvalet hade angett i sina svar på frågeformuläret, vilka sammanfattas i tabell 5.

Tabell 5

Total export som angetts av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet och de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet

Antal tunnor	2018	2019	2020	2021
Total exportkvantitet som angetts av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet och de exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet				
[600 000–675 000]				
[350 000–425 000]				
[200 000–275 000]				
[100 000–175 000]	<i>Index</i>	100	58	36
20				

Källa: Svar på frågeformuläret från de exporterande tillverkare som ingick i urvalet och ej kontrollerade uppgifter som lämnats av de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet i Kina.

⁽⁵⁰⁾ Eftersom den enda tillgängliga kvantitetensheten i Comext och i kommissionens övervakningsdatabaser är vikt har omräkningen av kvantiteterna från ton/kilo till enheter (antal tunnor) under undersökningen gjorts enligt formeln 1 tunna = 10 kg när uppgifter från dessa databaser har använts. Detta var det omräkningstal som användes i klagomålet och kommissionens vidare analyser bekräftade att 10 kg är den genomsnittliga vikten för en tunna på marknaden.

⁽⁵¹⁾ Den högre siffran för år 2018 skiljer sig från det värde som angavs i noteringen till ärendehandlingarna av den 2 september 2022. Detta beror på ett skrivfel i sammanslagningen av uppgifterna från tullmyndigheterna som därefter korrigerades.

- (130) Mot bakgrund av avvikelserna i de tillgängliga uppgifterna offentliggjorde kommissionen den 2 september 2022 en notering till ärendehandlingarna med uppgifter om de importkvantiteter som hade inhämtats enligt tabellerna 4 och 5 samt de olika använda metoderna, och uppmanade berörda parter att inkomma med synpunkter. Kommissionen kontaktade även de stora användarna trots att initialt inte varit samarbetsvilliga och begärde uppgifter om deras leverantörer och inköpsvolymerna för att försöka bekräfta de uppgifter som mottagits från de exporterande tillverkarna enligt tabell 5. Endast tre av de fem stora användarna inkom med de begärda uppgifterna (se närmare uppgifter i skäl 136). De enda synpunkterna på noteringen lämnades in av klaganden den 12 september 2022.
- (131) Klaganden hävdade för det första att det fortfarande saknades en andel av den kinesiska importen i uppskattningen av importen i tabell 4 baserat på analysen av uppgifterna från tullmyndigheterna. Klaganden påpekade exempelvis att statistik över import till andra medlemsstater som är viktiga vad gäller förbrukning av öl och tunnor, såsom Rumänien och Spanien, saknades, vilket innebar att de totala siffrorna var underskattade.
- (132) För det andra hävdade klaganden att de siffror som rapporterats av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i tabell 5 inte fullständigt återspeglar de volymer som importerades till unionen under skadeundersökningsperioden på grund av de exporterande tillverkarnas begränsade samarbetsvilja. I sin inlaga hävdade klaganden att samarbetsviljan hos de exporterande tillverkarna endast var 28 %.
- (133) För det tredje hävdade klaganden att de uppgifter om förbrukningen som erhållits av de tre största användarna endast gav en partiell bild av unionens förbrukning av tunnor eftersom små och medelstora bryggerier inte hade beaktats och att användarnas samarbetsvilja var begränsad.
- (134) Kommissionen övervägde noggrant samtliga synpunkter från klaganden. Vad gäller det första påståendet användes justeringen med faktorn 0,73 av importstatistiken från de sex medlemsstaterna, såsom förklaras i skäl 127, för att fastställa den återstående importen från de andra medlemsstaterna. I detta skede kan det inte uteslutas att de faktiska importkvantiteterna till andra medlemsstater såsom Rumänien och Spanien var underskattade.
- (135) Vad beträffar det andra påståendet har undersökningen, såsom förklaras i skäl 111, preliminärt visat att graden av samarbetsvilja är låg och att de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna svarar för 32 % av importen av tunnor från Kina under undersökningsperioden. I detta skede av undersökningen kan det därför inte uteslutas att det finns andra exporterande tillverkare eller exportörer i Kina som säljer till unionen under skadeundersökningsperioden, utöver de samarbetsvilliga exportörerna.
- (136) När det gäller det tredje påståendet om användarnas mycket låga samarbetsvilja konstaterade kommissionen att av de fem stora användarna, som svarar för omkring 50 % av användarmarknaden, inkom endast tre (AB InBev, Asahi och Molson Coors) med de begärda uppgifterna. Dessutom köpte endast en av dessa tre användare (AB InBev) tunnor från kinesiska leverantörer. Såsom även anges i avsnitt 5.1 samarbetade den återstående delen av användarmarknaden på 50 %, som främst består av mindre bryggerier, inte i undersökningen.
- (137) Mot bakgrund av dessa synpunkter och överväganden konstaterade kommissionen vidare att de köpta kvantiteter som rapporterats av den enda samarbetsvilliga användaren som köper in tunnor från Kina var långt lägre än den försäljning till unionen som de motsvarande exporterande tillverkarna hade rapporterat. Kommissionen ansåg dessutom att det fanns andra exporterande tillverkare som inte samarbetade i undersökningen och att de siffror som lämnats in av de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet inte hade kontrollerats eftersom de inte ingick i urvalet.
- (138) På det hela taget och mot bakgrund av alla dessa faktorer, i synnerhet de motsägelsefulla uppgifter som inhämtats från användarna och den mycket låga samarbetsviljan från de exporterande tillverkarna och från användarna, vars uppgifter om inköp skulle ha varit avgörande för att dubbelkontrollera de kvantiteter som rapporterats av de samarbetsvilliga tillverkarna, ansåg kommissionen preliminärt att den lämpligaste metoden för att kvantifiera importen måste baseras på den officiella importstatistiken i tabell 4. Mot bakgrund av synpunkterna från industrin om att även den övre siffran för de uppgifter som baserades på statistik förmodligen var underskattade, ansåg kommissionen preliminärt att de övre siffror som erhållits från statistik var de lämpligaste för att beräkna importnivån i detta preliminära skede.

- (139) För att få ytterligare försäkringar om att denna metod var lämplig undersökte kommissionen därefter statistiken över import av tunnor baserat på Taric-nummer, som fanns tillgängliga i övervakningsdatabasen från inledandet av denna undersökning, för att se hur stor andel av importen av tunnor utgör av den totala importen av produkter enligt de två berörda KN-numren. Den genomsnittliga andelen av importen av produkter enligt Taric-numren (dvs. import av tunnor) av importen av alla produkter som tillhör de berörda KN-numren för perioden 13 maj 2022–6 december 2022 överensstämde med den genomsnittliga andelen av import av tunnor enligt KN-numren som kommissionen fastställt för skadeundersökningsperioden.
- (140) För att ytterligare kontrollera att denna metod är lämplig har kommissionen för avsikt att kontakta de stora importörer som identifierats i klagomålet för att ytterligare förbättra sin bedömning av importkvantiteterna under skadeundersökningsperioden. Kommissionen kommer även att inhämta mer uppgifter om de små bryggerierna efter det preliminära skedet.
- (141) Dessutom avser kommissionen att samla in uppgifter efter inledandet från de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som ingick i urvalet och de exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet för att stämna av dem mot den mer exakta officiella importstatistik som finns tillgänglig för perioden efter inledandet. Kommissionen har även för avsikt att kontrollera importuppgifterna för de samarbetsvilliga tillverkare som inte ingick i urvalet och begära detaljerade uppgifter från tullmyndigheter om de berörda KN-numren från tullmyndigheterna i Rumänien och Spanien i syfte att ytterligare finjustera importuppgifterna.

4.3.2 Volym och marknadsandel för importen från det berörda landet

- (142) Såsom förklaras i avsnitt 4.3.1 fastställde kommissionen importvolymen på grundval av officiell statistik från tullmyndigheter i medlemsstaterna. Marknadsandelen för importen fastställdes som en andel av den totala rapporterade importen från Kina av den totala förbrukningen i unionen (se avsnitt 4.2).
- (143) Importen till unionen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Tabell 6

Importvolym (antal) och marknadsandel

	2018	2019	2020	Undersökningsperioden
Importvolym från det berörda landet (antal)	602 010	430 208	381 958	370 107
<i>Index</i>	100	71	63	61
Marknadsandel (%)	17	17	21	31
<i>Index</i>	100	97	119	179

Källa: Statistik från tullmyndigheter i medlemsstaterna, justerade såsom förklaras i avsnitt 4.3.1.

- (144) Såsom framgår av tabellen ovan minskade importvolymen från Kina med 39 % under skadeundersökningsperioden. Denna minskande importvolym följde den generellt nedåtgående trenden i förbrukningen av tunnor under skadeundersökningsperioden (se tabell 2), om än i mindre omfattning, och var i alla händelser mindre markant än unionsindustrins sjunkande försäljningstrend (se tabell 9).
- (145) Dessa minskningar måste ses mot bakgrund av den rådande marknadssituationen 2020 och undersökningsperioden, dvs. en betydande minskning av efterfrågan på tunnor under covid-19-pandemin. Inom en sådan krympande marknad minskade importen av tunnor med en betydligt mindre marginal än unionsindustrins försäljning. Marknadsandelen för import från Kina har på grund av de lägre priserna följaktligen ökat konstant under skadeundersökningsperioden (med 79 % under skadeundersökningsperioden). Under undersökningsperioden hade Kina en betydande marknadsandel på 31 %.

4.3.3 *Priser på importen från det berörda landet: prisunderskridande och förhindrade prisökningar som annars skulle ha ägt rum*

- (146) Till följd av svårigheterna med att fastställa priser per enhet utifrån officiell statistik fastställde kommissionen importpriserna på grundval av de uppgifter som lämnats av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna. Prisunderskridandet för importen fastställdes på grundval av svaren på frågeformuläret från unionstillverkarna i urvalet och de kinesiska exporterande tillverkarna i urvalet.
- (147) Det genomsnittliga priset på importen till unionen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Tabell 7

Importpriser (euro/enhet)

	2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Kina	43,13	37,34	38,40	43,62
Index	100	87	89	101

Källa: Samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkare.

- (148) Importpriserna från Kina minskade med 13 % respektive 11 % under 2019 och 2020, började öka igen under 2020 och undersökningsperioden och nådde tillbaka till 2018 års nivå.
- (149) Kommissionen fastställde prisunderskridandet under undersökningsperioden genom att jämföra
- det vägda genomsnittliga försäljningspriset för varje produkttyp som de unionstillverkare som ingår i urvalet debiterade icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivån från fabrik och
 - de motsvarande vägda genomsnittliga priserna per produkttyp för importen från de samarbetsvilliga kinesiska tillverkarna i urvalet till den första oberoende kunden på unionens marknad, fastställda till cif-nivån, med lämpliga justeringar för tullar och kostnader efter import.
- (150) Prisjämförelsen gjordes baserat på produkttyp, efter vederbörliga justeringar vid behov, och efter avräkning av avdrag och rabatter. Nästan hela försäljningen för både de exporterande tillverkarna och unionsindustrin skedde direkt till slutanvändarna (dvs. bryggerier), och därför var försäljningskanalerna och handelsledet desamma på båda sidor. Resultatet av jämförelsen uttrycktes som en procentandel av den teoretiska omsättningen för de unionstillverkare som ingick i urvalet under undersökningsperioden. Den visade en vägd genomsnittlig prisunderskridandemarginal på mellan 11,9 % och 14 % för importen från det berörda landet på unionens marknad.
- (151) Förutom prisunderskridande förhindrades väsentliga prisökningar som annars skulle ha ägt rum i den mening som avses i artikel 3.3 i grundförordningen. På grund av den betydande prispress som orsakades av den dumpade lågprisimporten från kinesiska exporterande tillverkare kunde unionsindustrin inte höja sina priser under undersökningsperioden i linje med utvecklingen av produktionskostnaderna och för att uppnå en skälig vinst.
- (152) Såsom framgår av tabell 11 minskade unionens genomsnittliga försäljningspris med nästan 10 % under skadeundersökningsperioden. Samtidigt ökade produktionskostnaderna med 16 % under samma period, vilket innebar att försäljningspriset var betydligt lägre än produktionskostnaden. Produktionskostnaderna ökade i synnerhet under 2020 och undersökningsperioden, samtidigt som priserna måste hållas stabila på grund av prispressen från kinesisk import. Prisnivåerna och de resulterande vinsterna på exportmarknader som inte påverkades av dumpad import eller där åtgärder hade införts i syfte att återupprätta rättvis handel var däremot i genomsnitt 22 % högre än unionsindustrins försäljningspriser på unionens marknad (+ 29 % under undersökningsperioden (se skäl 196).

- (153) Denna situation hade en tydlig inverkan på unionsindustrins lönsamhet, såsom framgår av tabell 14. Efter att ha legat på 12 % 2018 minskade lönsamheten kraftigt under resten av perioden, särskilt under 2020 och undersökningsperioden.
- (154) Utvecklingen av dessa tre indikatorer visar tydligt att industrin var utsatt för en stark prispress från kinesisk dumpad import, vilket tvingade den att sälja till mycket låga priser under produktionskostnaden. Närmare uppgifter om marknadssituationen, i synnerhet den prispress som unionsindustrin led av i försäljningsprocessen, förklaras i avsnitt 5.1. Detta orsakade att en tydlig prisökning som annars skulle ha ägt rum förhindrades för unionsindustrin.

4.4 Unionsindustrins ekonomiska situation

4.4.1 Allmänna anmärkningar

- (155) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen omfattade granskningen av den dumpade importens inverkan på unionsindustrin en bedömning av alla ekonomiska faktorer som var av betydelse för unionsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden.
- (156) Såsom anges i skäl 7 tillämpades ett stickprovsförfarande för fastställandet av den skada som unionsindustrin eventuellt lidit.
- (157) Vid fastställandet av skadan skilde kommissionen mellan makroekonomiska och mikroekonomiska skadeindikatorer. Kommissionen utvärderade de makroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifterna i svaret på det makroekonomiska frågeformuläret från klaganden. Uppgifterna avsåg samtliga unionstillverkare. Kommissionen utvärderade de mikroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifter i de kontrollerade svaren på frågeformuläret från unionstillverkarna i urvalet. Dessa uppgifter avsåg de unionstillverkare som ingick i urvalet. Båda uppsättningarna uppgifter konstaterades vara representativa för unionsindustrins ekonomiska situation.
- (158) De makroekonomiska indikatorerna är tillverkning, tillverkningskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, dumpningsmarginalernas storlek och återhämtning från tidigare dumpning.
- (159) De mikroekonomiska indikatorerna är genomsnittspriser per enhet, kostnad per enhet, arbetskraftskostnader, lagerhållning, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, avkastning på investeringar och förmåga att anskaffa kapital.

4.4.2 Makroekonomiska indikatorer

4.4.2.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (160) Unionens totala tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 8

Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Produktionsvolym (antal)	5 132 261	3 698 684	1 939 361	1 926 200
<i>Index</i>	100	72	38	38
Produktionskapacitet (värdeenheter)	6 542 683	6 628 049	6 786 585	6 786 585
<i>Index</i>	100	101	104	104

Kapacitetsutnyttjande (%)	78	56	29	28
<i>Index</i>	100	71	36	36

Källa: Det makroekonomiska frågeformulär som tillhandahållits av klaganden.

- (161) Under skadeundersökningsperioden minskade tillverkningsvolymen med 62 %. Tillverkningen följde variationen i förbrukningen: en första minskning av efterfrågan under 2019 (med 23 %) och en ytterligare och mer markant minskning av efterfrågan under 2020 och 2021 (covid-19-utbrottet).
- (162) Produktionskapaciteten ökade något med 4 % under skadeundersökningsperioden. Detta beror på de effektivitetsvinster som unionsindustrin gjorde med hjälp av rutiner och personalfördelning i sina produktionslinjer under skadeundersökningsperioden.
- (163) De två ovannämnda utvecklingstrenderna (minskad produktion, ökad kapacitet) ledde till en betydande minskning av kapacitetsutnyttjandet (– 64 %). Under undersökningsperioden nådde graden av kapacitetsutnyttjande en mycket låg nivå (28 %).

4.4.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

- (164) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9

Försäljningsvolym och marknadsandel

	2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Försäljningsvolym på unionens marknad (antal)	2 875 573	2 124 518	1 479 302	822 777
<i>Index</i>	100	74	51	29
Marknadsandel (%)	83	83	79	69
<i>Index</i>	100	101	96	83

Källa: Det makroekonomiska frågeformulär som tillhandahållits av klaganden.

- (165) Unionsindustrins försäljningsvolym på unionens marknad minskade stadigt (med 71 %) under skadeundersökningsperioden, och trenden var kraftigare än utvecklingen av förbrukningen.
- (166) Unionsindustrins marknadsandel minskade från 83 % 2018 till 69 % under undersökningsperioden, vilket motsvarar en minskning på 14 procentenheter, till följd av den betydande prispressen från den kinesiska importen, vilket förklaras i avsnitt 4.4.3.1. Den kinesiska importen ökade sin marknadsandel konstant under skadeundersökningsperioden.

4.4.2.3 Tillväxt

- (167) Efterfrågan och tillverkningen av tunnor följde en nedåtgående trend under skadeundersökningsperioden. Mot bakgrund av den minskade förbrukningen förlorade unionsindustrin betydande försäljningsvolym och dess marknadsandel minskade. Unionsindustrin lyckades behålla en begränsad försäljning enbart på bekostnad av sina försäljningspriser, vilket förklaras i avsnitt 4.4.3.1.

4.4.2.4 Sysselsättning och produktivitet

(168) Sysselsättningen och produktiviteten utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 10

Sysselsättning och produktivitet

	2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Antal anställda	960	822	538	481
<i>Index</i>	100	86	56	50
Produktivitet (antal enheter per anställd)	5 349	4 497	3 606	4 008
<i>Index</i>	100	84	67	75

Källa: Det makroekonomiska frågeformulär som tillhandahållits av klaganden.

(169) Sysselsättningen i sektorn följde samma trend som tillverkningen och förbrukningen på unionsmarknaden och minskade dramatiskt med 50 % under skadeundersökningsperioden. Mot bakgrund av ovanstående, i en situation där produktionen minskade med 62 % under skadeundersökningsperioden, föll produktiviteten. Trots minskningen av sysselsättningen minskade den med 33 % under skadeundersökningsperioden och återhämtade sig endast delvis under undersökningsperioden tack vare vissa effektivitetsvinster.

4.4.2.5 Dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning

(170) Alla dumpningsmarginaler låg väsentligt över miniminivån. Inverkan av de faktiska dumpningsmarginalernas storlek på unionsindustrin var betydande, med tanke på priserna för importen från det berörda landet.

(171) Detta är den första antidumpningsundersökningen avseende den berörda produkten. Därför fanns inga uppgifter tillgängliga för att bedöma inverkan av eventuell tidigare dumpning.

4.4.3 Mikroekonomiska indikatorer

4.4.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

(172) De genomsnittliga försäljningspriserna per enhet som de unionstillverkare som ingick i urvalet tog ut av icke-närstående kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 11

Försäljningspriser i unionen

	2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Genomsnittligt försäljningspris per enhet i unionen på den sammanlagda marknaden (euro/enhet)	56	55	51	51
<i>Index</i>	100	98	90	91
Produktionskostnad per enhet (euro/enhet)	55	59	63	64
<i>Index</i>	100	107	114	116

Källa: Svar på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (173) Försäljningspriserna minskade med 2 % mellan 2018 och 2019 innan de sjönk kraftigt under 2020 med 8 % och låg kvar på ungefär samma nivå under undersökningsperioden. Totalt sett minskade unionsindustrins genomsnittliga försäljningspriser med 9 % under skadeundersökningsperioden.
- (174) Under samma period ökade tillverkningskostnaderna per enhet med 16 %. Detta berodde främst på ökningen av de fasta kostnaderna, vilka följde den minskade produktionsvolymen. För att motverka detta lyckades unionsindustrin under åren av nedstängningar på grund av covid-19-pandemin minska sina fasta kostnader med över 20 %. Trots detta var inverkan av de proportionellt sett högre fasta kostnaderna under en period med lågt kapacitetsutnyttjande betydande, eftersom vikten av sådana kostnader i de totala produktionskostnaderna ökade från 13 % 2018 till 23 % under undersökningsperioden. Under skadeundersökningsperioden minskade unionsindustrin sin sysselsättning enligt tabell 10 och minskade också arbetskraftskostnaderna till följd av uppsägningar under covid-19-perioden, vilket framgår av avsnitt 4.4.3.2.
- (175) Försäljningspriserna och produktionskostnaderna utvecklades på olika sätt. Såsom förklaras i avsnitten 4.3.3 och 5.1 lyckades unionsindustrin inte höja sina priser till hållbara nivåer för att täcka de ökade produktionskostnaderna och det låga kapacitetsutnyttjandet, eftersom prisförhandlingarna på marknaden avsevärt påverkades av den dumpade lågprisimporten från Kina.

4.4.3.2 Arbetskraftskostnader

- (176) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna för de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 12

Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd

	2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd (euro)	48 510	45 157	50 218	52 988
Index	100	93	104	109

Källa: Svar på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (177) Den genomsnittliga arbetskraftskostnaden per anställd minskade under 2019, följt av en ökning under 2020 och under undersökningsperioden. Såsom framgår av tabell 10 minskade dock sysselsättningen samtidigt med 54 %.

4.4.3.3 Lagerhållning

- (178) Lagernivåerna hos de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 13

Lagerhållning

	2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Utgående lager (enheter)	308 350	210 370	157 417	128 525
Index	100	68	51	42
Utgående lager som procentandel av produktionen (%)	6	6	8	7
Index	100	95	135	111

Källa: Svar på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (179) Lagren minskade med 58 % under skadeundersökningsperioden. Detta var kopplat till den minskade produktionen och försäljningen. Under skadeundersökningsperioden ökade lagren i procent av produktionen med 11 %, eftersom industrin var tvungen att upprätthålla en viss verksamhetsvolym och därför inte kunde minska produktionen i linje med den minskade försäljningen. Eftersom huvuddelen av tillverkningen sker på beställning och i enlighet med kundens specifikationer kan lagerhållningen i vilket fall som helst inte ses som en viktig skadeindikator.

4.4.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

- (180) Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet för unionstillverkarna i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 14

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Lönsamhet för försäljningen i unionen till icke-närstående kunder (i % av omsättningen)	12	5	- 18	- 9
<i>Index</i>	100	42	- 144	- 73
Kassaflöde (i euro)	26 413 388	17 979 438	- 4 762 380	- 2 257 500
<i>Index</i>	100	68	- 18	- 9
Investeringar (euro)	11 655 450	5 408 642	2 536 354	1 220 214
<i>Index</i>	100	46	22	10
Räntabilitet (%)	65	14	- 35	- 19
<i>Index</i>	100	21	- 54	- 29

Källa: Svar på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (181) Kommissionen fastställde lönsamheten för de unionstillverkare som ingick i urvalet genom att uttrycka nettovinsten före skatt för försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen som en procentandel av omsättningen för denna försäljning.
- (182) Under skadeundersökningsperioden minskade vinsten med 58 % under 2019, för att sedan sjunka kraftigt och övergå till tvåsiffriga förluster 2020. Den återhämtade sig delvis under 2021 men var fortfarande negativ. Totalt sett minskade tillverkningen med 173 % under skadeundersökningsperioden. Mot bakgrund av den plötsliga nedgången i efterfrågan i samband med covid-19-pandemin och den ökade konkurrensen från den kinesiska lågprisexporten, såsom förklaras i avsnitt 5.1, tvingades unionsindustrin att sänka sina priser under en period med ökade produktionskostnader, såsom förklaras i skäl 4.4.3.1, vilket ledde till betydande förluster.
- (183) Nettokassaflödet är unionstillverkarnas förmåga att själva finansiera sina verksamheter. Trenden för nettokassaflödet utvecklades på ett liknande sätt som lönsamheten: Trenden visade en drastisk nedgång under 2019–2020, åtföljd av en partiell återhämtning under undersökningsperioden, men nettokassaflödet förblev negativt.
- (184) Räntabiliteten är vinsten i procent av investeringarnas bokförda värde. Den utvecklades på ett liknande sätt som lönsamheten: en drastisk minskning med 129 % under skadeundersökningsperioden till negativa värden.
- (185) Med tanke på den minskade lönsamheten, kassaflödet och räntabiliteten ledde detta till att kapitalanskaffningsförmågan för unionstillverkarna i urvalet påverkades kraftigt.

4.4.4 Slutsats beträffande skada

- (186) De viktigaste makroindikatorerna visade en negativ utvecklingstrend under skadeundersökningsperioden: Unionens försäljningsvolym minskade med 71 %, tillverkningen med 62 % och sysselsättningen med 50 %.
- (187) En liknande bild kan dras när det gäller mikroindikatorerna. Lönsamheten för försäljningen i unionen (från + 12 % till - 9 %), försäljningspriserna (- 9 %) och kassaflödet (- 109 %) försämrades avsevärt.
- (188) Mot bakgrund av den minskade förbrukningen på grund av covid-19, medan unionsindustrins tillverkningskostnader ökade med 16 %, låg importpriserna från Kina konsekvent och betydligt lägre än unionsindustrins priser och kostnader sedan 2018.
- (189) De kinesiska exportörernas importvolymen minskade totalt sett med 39 % under skadeundersökningsperioden. Samtidigt var minskningen av förbrukningen mycket mer markant (en minskning med 66 %). Till följd av detta ökades den kinesiska exportens marknadsandel med 79 %, från 17 % 2018 till 31 % under undersökningsperioden, och de kinesiska priserna underskred unionsindustrins priser i väsentlig utsträckning under hela skadeundersökningsperioden. Prisunderskridandemarginalen uppgick i genomsnitt till 13,1 % under undersökningsperioden, vilket anges i avsnitt 4.3.3.
- (190) Den dumpade kinesiska lågprisimporten ledde också till att väsentliga prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindrades för unionsindustrin med tanke på marginalerna för målprisunderskridande, som varierade mellan 52,9 % och 58,8 %. Unionsindustrin lyckades inte höja sina priser i linje med de ökade produktionskostnaderna och tvingades därmed in i en ödesdiger lönsamhetssituation för att åtminstone delvis bibehålla sin försäljningskvantitet.
- (191) Mot denna bakgrund drar kommissionen i detta skede slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

5. ORSAKSSAMBAND

- (192) I enlighet med artikel 3.6 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den dumpade importen från det berörda landet vållat unionsindustrin väsentlig skada. I enlighet med artikel 3.7 i grundförordningen undersökte kommissionen även huruvida andra kända faktorer samtidigt kunde ha vållat unionsindustrin skada. Dessa faktorer var covid-19-pandemin som påverkade förbrukningen i unionen och unionsindustrins exportresultat. Kommissionen säkerställde att all eventuell skada som vållats på grund av andra faktorer än den dumpade importen från det berörda landet inte tillskrevs den dumpade importen.

5.1 Verkningar av den dumpade importen

- (193) Volymen av importen från Kina minskade med 39 % under skadeundersökningsperioden, från 602 010 år 2018 till 370 107 år 2021. Under samma period ökade den kinesiska importens marknadsandel dock med 14 procentenheter och nådde 31 % under undersökningsperioden, vilket vållade unionsindustrin skada eftersom dess försäljningsvolym minskade med 71 % under samma period.
- (194) Denna import skedde dessutom till priser som var väsentligt lägre än unionsindustrins priser under hela skadeundersökningsperioden. Unionsindustrin hade inget annat val än att följa de låga priser som satts av de kinesiska tillverkarna för att bibehålla en minsta försäljningsvolym under en period med minskande förbrukning och ökande produktionskostnader, såsom förklaras i avsnitt 4.4.3.1. Detta ledde i sin tur till en mycket kraftig minskning av lönsamheten för samtliga unionstillverkare i urvalet, från vinster (på + 12 % under 2018) till stora förluster (- 9 % under 2021), och en påföljande försämring av andra finansiella indikatorer såsom räntabilitet och kassaflöde. Att prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindrades berodde, såsom förklaras i avsnitt 4.3.3, utan tvivel på de kinesiska exporterande tillverkarnas beteende, som erbjöd tunnor till dumpade priser på unionens marknad.
- (195) På en betydligt mindre marknad minskade unionsindustrins försäljning från 2,8 miljoner tunnor 2018 till 800 000 under undersökningsperioden. Om unionsindustrin inte hade sänkt sina priser skulle den ha riskerat att till och med förlora denna begränsade försäljningsvolym, vilket skulle ha tvingat några unionstillverkare att helt upphöra med produktionen.

- (196) Unionens export, som anges i avsnitt 5.2.2, visar hur situationen normalt skulle ha sett ut när det gäller prisnivåer och resulterande vinster på exportmarknader som inte påverkas av dumpad import, eller där åtgärder har införts för att återupprätta rättvis handel, t.ex. i Förenta staterna, unionstillverkarnas största exportmarknad, där tunnor med ursprung i Kina är föremål för antidumpningsåtgärder sedan 2019. Under skadeundersökningsperioden var priset i land för unionsindustrin (inklusive transportrelaterade kostnader och importtullar) i genomsnitt 22 % högre än dess försäljningspriser på unionens marknad (+ 29 % under undersökningsperioden), och låg konstant över dess produktionskostnad, utom 2020, det år som påverkades mest av covid-19 pandemin. Dessa priser är representativa för en marknad där rättvis handel har återupprättats genom antidumpningsåtgärder mot kinesisk import och utgör därför ett rimligt närmevärde för de priser som unionens marknad kunde ha haft utan att prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindrats som beskrivs i skälen 197–209.
- (197) Unionens marknad är i stort sett uppdelad mellan två huvudkategorier av användare för både unionstillverkare och kinesiska exporterande tillverkare, dvs. små och medelstora oberoende bryggerier (som står för omkring 40 % av försäljningen) och de stora ölkonglomeraten (som svarar för över 50 %).
- (198) Små och medelstora oberoende bryggerier köper ofta tunnor i enlighet med sina medellång- och kortsiktiga behov. Bryggerierna kontaktar flera tillverkare av tunnor och ber om ett anbud för den begärda kvantiteten och en leveranstid. Detta är ett mycket viktigt segment för unionsindustrin, där geografisk närhet och leveranstider kan utgöra fördelar. Detta användarsegment samarbetade inte i undersökningen. Unionsindustrin lämnade dock bevisning för att flera beställningar förlorades till kinesiska lågprisanbud för detta segment. Detta tvingade unionstillverkarna att sänka sina priser betydligt för att bevara sin konkurrenskraft.
- (199) Unionens marknad kännetecknas av fem stora användare, som står för över 50 % av unionsindustrins försäljning i unionen (av dessa fem stora användare antas två, AB InBev och Heineken, ha en global andel av ölmarknaden på över 50/60 %) och minst 55 % av försäljningen för de två kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet. Unionsindustrin visade att dessa användare organiserade sina inköp av tunnor för följande år genom ett anbudsförfarande via privata upphandlingar. Liksom försäljningen till de oberoende bryggerierna tvingade även anbudsförandet konkurrenterna att sänka sina priser så mycket som möjligt, och närvaron av kinesiska exporterande tillverkare som lämnade anbud till mycket låga priser tvingade unionsindustrin att matcha dessa låga priser och hindrade den från att föra över sina kostnadsökningar till sina kunder.
- (200) Vad gäller anbudsförandet visade undersökningen att det genomfördes av de stora användarna på ett särskilt sätt. Anbudsvillkoren var specifika i fråga om priser och högsta kvantiteter. Det fanns ingen avtalsenlig skyldighet för köparen att köpa den kvantitet som erbjudits, medan leverantören enligt avtalet var skyldig att leverera den erbjudna kvantiteten till ett anbudspris. De kvantiteter som faktiskt köptes under en upphandling motsvarade sällan de kvantiteter som ursprungligen bjöds ut i den upphandlingen. Samtidigt var vinnarna av anbudet (dvs. leverantörerna av tunnor) skyldiga att respektera de erbjudna leveranskvantiteterna till ett visst pris och kunde till exempel inte ta hänsyn till förändringar i råvarukostnaderna.
- (201) Under skadeundersökningsperioden anordnade de samarbetsvilliga användarna i genomsnitt sju upphandlingar per år. De kvantiteter som till slut köptes baserat på dessa upphandlingar varierar mellan upphandlingarna och motsvarade i genomsnitt mindre än 60 % av de kvantiteter som omfattades av anbudet. Det pris som avtalades under anbudsförandet användes dessutom av användarna som en utgångspunkt för eventuella senare prisförhandlingar för spotförsäljning.
- (202) Anbudsförandet, som fungerade med röda, gula och gröna ljus för att upplysa alla deltagare (inklusive unionstillverkare och kinesiska exportörer) om hur högt eller lågt anbudet var jämfört med de andra deltagarnas, användes som ett verktyg för att sänka priserna så mycket som möjligt. Närvaron av kinesiska exportörer, med mycket låga prisanbud, tvingade unionsindustrin att sänka sina priser till ohållbara nivåer. Unionsindustrins priser för försäljning via anbudsförandena var i genomsnitt 10 % lägre än den övriga försäljningen 2020 och undersökningsperioden, medan det kontrakt som ingicks i slutet av anbudsförandet endast avsåg potentiella inköpsvolymen utan säkerhet att få en beställning. Detta bekräftas av de betydande nivåer för prisunderskridande och målprisunderskridande som fastställdes i undersökningen.

- (203) I sin inlägga av den 20 juni 2022 uppgav AB InBev dessutom att "den senaste tiden har prissättningen från leverantörerna av tunnor [från unionen] varit konkurrenskraftig jämfört med de kinesiska leverantörernas prissättning" under undersökningsperioden och 2022. Detta är ytterligare en bekräftelse på att unionstillverkarna har sänkt sina priser jämfört med tidigare år under skadeundersökningsperioden för att kunna fortsätta att konkurrera med de kinesiska priserna.
- (204) En annan relevant aspekt av anbudsförfarandet var att en stor del av försäljningen till slut avtalades utanför ramen för de faktiska anbudsförfarandena via efterföljande priset förhandlingar på grundval av detta "ljussystem". Detta framgår av de kvantiteter som unionsindustrin sålt via anbudsförfaranden, vilka var mycket låga under skadeundersökningsperioden. Nivån sjönk från över 30 % av deras totala försäljning under perioden 2019–2020 till mindre än 16 % under undersökningsperioden. I praktiken utnyttjade användarna detta särskilda anbudsförfarande och de kinesiska dumpade lågpriserbjudandena för att pressa ned unionsindustrins priser till Kinas nivå och därefter avtala dessa priser utanför upphandlingen.
- (205) De uppgifter som lämnats av de samarbetsvilliga användarna visar att de kinesiska exporterande tillverkarna i genomsnitt vann 30 % av de kvantiteter som upphandlades under skadeundersökningsperioden. Detta är dock en försiktig uppskattning eftersom bevisningen i ärendehandlingarna visar att en av de största icke-samarbetsvilliga användarna (Heineken) svarade för minst 30 % av de kvantiteter som exporterades av de två kinesiska tillverkare som ingick i urvalet under undersökningsperioden.
- (206) Såsom förklaras ovan gjorde det i alla händelser ingen skillnad om försäljningen avtalades formellt enligt en upphandling när det gäller verkningarna och orsakssambandet av de dumpade kinesiska priserna på unionsindustrins priser och skadevållande situation.
- (207) Såsom förklaras i avsnitt 4.3.3 sjönk de kinesiska priserna 2019 och 2020 jämfört med 2018 och ökade igen under undersökningsperioden, men nådde endast upp till 2018 års nivåer. Under samma period sjönk unionsindustrins priser med 9 % medan dess produktionskostnader ökade med 16 %.
- (208) Den prispress som importen av tunnor från Kina medförde inom båda marknadssegmenten ledde till att unionsindustrin var tvungen att sänka sina försäljningspriser för att åtminstone delvis bibehålla sin marknadsandel, trots den kraftigt ökade produktionskostnaden. Till följd av detta sjönk lönsamheten från 12 % till – 9 % under skadeundersökningsperioden och samtliga finansiella indikatorer försämrades.
- (209) Mot bakgrund av detta dras därför slutsatsen – mot bakgrund av tidssambandet – att försämringen av unionsindustrins ekonomiska och finansiella situation sammanföll med förekomsten av betydande kinesisk import till mycket låga priser. I en situation med en krympande marknad och ökande produktionskostnader underskred de kinesiska priserna unionsindustrins priser konsekvent och pressade prisnivåerna på unionens marknad, vilket innebär att det är möjligt att fastställa ett faktiskt och betydande orsakssamband mellan dessa två faktorer.

5.2 Verkningar av andra faktorer

5.2.1 Covid-19-pandemin och minskad förbrukning

- (210) Importen av tunnor från Kina till mycket låga priser registrerades från och med 2018. Under skadeundersökningsperioden var det priset på den kinesiska importen i genomsnitt 24 % lägre än unionsindustrins genomsnittliga försäljningspris. Detta sammanföll med en konstant sänkning av unionsindustrins priser trots de ökande produktionskostnaderna. Det faktum att den minskade förbrukningen förvärrades ytterligare till följd av covid-19-pandemin försvagade därför inte orsakssambandet mellan den dumpade importen och skadan för unionsindustrin. Under perioden minskade förbrukningen med 66 % och unionsindustrins försäljningsvolym med 71 %, medan den kinesiska exporten endast minskade med 39 % och dess marknadsandel ökade från 17 % till 31 %. Såsom diskuteras i skäl 196 skulle unionsindustrin, utifrån de priser som är möjliga att nå på Förenta staternas marknad, utan kinesisk import och den prispress som den medförde, ha kunnat öka sina priser till en mer hållbar nivå och uppväga de ökade produktionskostnaderna.

- (211) Den betydande minskningen av förbrukning och kapacitetsutnyttjande påverkade unionsindustrins resultat avsevärt. Såsom ovan anförs i avsnitt 4.4.3.1 ökade dock dess andel av de totala kostnaderna till 23 %, även om unionsindustrin lyckades minska sina fasta kostnader avsevärt. Samtidigt lyckades industrin även minska andra strukturella kostnader som sysselsättningskostnader under covid-19-perioden. Unionsindustrins hantering av fasta kostnader och andra strukturella kostnader innebar att effekten av dessa kostnader på industrins resultat mildrades, vilket även förklaras ovan, men detta kunde dock endast uppvägas delvis till följd av att väsentliga prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindrades som den kinesiska importen orsakade.

5.2.2 Unionsindustrins exportresultat

- (212) Exportvolymen för unionstillverkarna i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 15

Exportresultat för unionstillverkarna i urvalet

	2018	2019	2020	Undersökningsperiod
Exportvolym (antal)	2 364 368	1 827 572	547 427	1 124 371
<i>Index</i>	100	77	23	48
Genomsnittligt importpris (euro/enhet)	66,04	62,18	58,86	63,05
<i>Index</i>	100	94	89	95
Genomsnittligt pris i land ⁽⁵²⁾ (euro/enhet)	68,34	64,87	60,83	66,28
<i>Index</i>	100	95	89	97

Källa: Svar på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (213) Under skadeundersökningsperioden minskade unionsindustrins export med 52 %.
- (214) Mellan 2018 och 2020 uppvisade unionsindustrins exportresultat något liknande trender som utvecklingen av unionsindustrins försäljningsvolym på unionens marknad. Både unionens försäljningsvolym och unionsindustrins exportförsäljningsvolym minskade under denna första del av skadeundersökningsperioden, som påverkades mest av covid-19-pandemin. I relativa tal minskade dock exportförsäljningsvolymen mindre än försäljningen till unionens marknad. Dessutom började unionsindustrins exportresultat tydligt återhämta sig så snart covid-19-restriktionerna avskaffades och exportförsäljningsvolymerna mer än fördubblades från 2020 till 2021. Under skadeundersökningsperioden var unionsindustrins exportförsäljningspriser dessutom betydligt högre än försäljningspriset på unionens marknad och låg konstant över dess produktionskostnad, förutom under 2020, det år som påverkades mest av covid-19 pandemin, och som även omfattar hälften av undersökningsperioden. På grundval av detta drog kommissionen slutsatsen att den tillfälliga försämringen av exportresultatet inte bidrog till skadan, eftersom nivån på exportpriserna var tillräckligt hög för att merparten av unionsindustrins exportförsäljning skulle vara lönsam.

5.3 Slutsats beträffande orsakssamband

- (215) De kinesiska exportpriserna var betydligt lägre än unionsindustrins priser och kostnader sedan början av skadeundersökningsperioden 2018. Undersökningen visade en vägd genomsnittlig prisunderskridandemarginal på 13,1 %. Denna ökande marknadsnärvaro till mycket låga priser var till nackdel för unionsindustrin, som var tvungen att sänka försäljningspriserna under skadeundersökningsperioden för att åtminstone bibehålla en

⁽⁵²⁾ Pris från fabrik, inklusive transportrelaterade kostnader och tillämpliga tullar på Förenade staternas marknad.

begränsad försäljningsvolym under och efter covid-19-pandemin. Detta ledde till den negativa utvecklingen av unionsindustrins ekonomiska situation.

- (216) Kommissionen avgränsade och undersökte verkningarna av alla kända faktorer som hade betydelse för unionsindustrins situation från den dumpade importens skadevållande verkningar. Effekterna av covid-19-pandemin och den därmed sammanhängande nedgången i förbrukningen av tunnor i unionen och hela världen påverkade unionsindustrins utveckling negativt, men ansågs vara en tillfällig faktor med begränsad inverkan. Unionsindustrins situation försämrades redan före covid-19-pandemin och fortsatte att försämrans fram till slutet av skadeundersökningsperioden.
- (217) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att den dumpade importen från det berörda landet vållade unionsindustrin väsentlig skada och att de andra faktorerna, betraktade var för sig eller tillsammans, inte mildrade orsakssambandet mellan den dumpade importen och den väsentliga skadan.

6. ÅTGÄRDERNAS NIVÅ

- (218) För att kunna fastställa åtgärdernas nivå undersökte kommissionen om en tull som är lägre än dumpningsmarginalen skulle vara tillräcklig för att undanröja den skada som unionsindustrin vållats genom den dumpade importen.

6.1 Skademarginal

- (219) Skadan skulle undanröjas om unionsindustrin kunde uppnå ett vinstmål genom att sälja till ett sådant målpris som avses i artikel 7.2c och 7.2d i grundförordningen.
- (220) I enlighet med artikel 7.2c i grundförordningen beaktade kommissionen följande faktorer för att fastställa vinstmålet: Lönsamhetsnivån före ökningen av importen från det berörda landet, den lönsamhetsnivå som krävs för att täcka de totala kostnaderna och investeringarna, forskning och utveckling (FoU) och innovation samt den lönsamhetsnivå som kan förväntas under normala konkurrensförhållanden. Denna vinstmarginal bör inte vara lägre än 6 %.
- (221) De unionstillverkare som ingick i urvalet föreslog i sina svar på frågeformuläret att vinstmålet skulle fastställas till mellan 12 % och 20 %, eftersom de anser att detta är den nivå som krävs för att finansiera nödvändiga investeringar i processer och produkter och för att säkerställa unionsindustrins långsiktiga lönsamhet. Industrin visade också att den genomsnittliga lönsamheten under de år då det rådde normala konkurrensvillkor var 15 %.
- (222) Mot bakgrund av denna bevisning beslutade kommissionen preliminärt att använda vinstmarginalen på 12 %, vilket ligger i den nedre delen av det intervall för siffrorna som anges i föregående skäl, och antog därmed ett mycket försiktigt tillvägagångssätt.
- (223) Mot bakgrund av ovanstående överväganden fastställdes vinstmarginalen till 12 %, i enlighet med artikel 7.2c.
- (224) När det gäller nivån på investeringar, forskning och utveckling och innovation under skadeundersökningsperioden kontrollerade kommissionen de uppgifter som lämnats och drog slutsatsen att skillnaden mellan kostnader för investeringar, FoU och innovation under normala konkurrensförhållanden som tillhandahållits av unionsindustrin och kontrollerats av kommissionen redan ingick i vinstmålet på 12 %.
- (225) På grundval av detta beräknade kommissionen ett icke-skadevållande pris för per enhet den likadana produkten för unionsindustrin genom att tillämpa den ovannämnda vinstmålsmarginalen (se skäl 223) på tillverkningskostnaden för unionstillverkarna i urvalet under undersökningsperioden per produkttyp.

- (226) Kommissionen fastställde sedan skademarginalen på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i Kina som ingick i urvalet, vilket faststälts för beräkningarna av prisunderskridandet, och det vägda genomsnittliga icke-skadevållande priset för den likadana produkt som de unionstillverkare som ingick i urvalet sålde på unionens marknad under undersökningsperioden. Den skillnad som jämförelsen eventuellt resulterade i uttrycktes i procent av det vägda genomsnittliga importvärdet cif.
- (227) Nivån för undanröjande av skada för "andra samarbetsvilliga företag" och för "alla övriga företag" fastställs på samma sätt som dumpningsmarginalen för dessa företag.

Land	Företag	Dumpningsmarginal	Skademarginal
Folkrepubliken Kina	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	77,1 %	58,8 %
	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	65,3 %	52,9 %
	Andra samarbetsvilliga företag	72,1 %	56,3 %
	Alla övriga företag	91,0 %	112,0 %

6.2 Slutsatser beträffande åtgärdsnivån

- (228) Med stöd av ovanstående bedömning bör preliminära antidumpningstullar fastställas enligt nedan i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen.

Land	Företag	Provisorisk antidumpningstull
Folkrepubliken Kina	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	58,8 %
	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	52,9 %
	Andra samarbetsvilliga företag	56,3 %
	Alla övriga företag	91,0 %

7. UNIONENS INTRESSE

- (229) Då kommissionen beslutat att tillämpa artikel 7.2 i grundförordningen, undersökte den huruvida den säkert kunde dra slutsatsen att det inte låg i unionens intresse att vidta åtgärder i detta fall, trots att skadevållande dumpning hade konstaterats, i enlighet med artikel 21 i grundförordningen. Analysen av unionens intresse gjordes på grundval av en bedömning av alla de olika parternas intressen, inbegripet unionsindustrins, importörernas och användarnas intresse.

7.1 Unionsindustrins intresse

- (230) Det finns åtta företag som tillverkar tunnor i unionen. De sysselsätter mer än 400 arbetstagare direkt (de var fler än 800 år 2018) i Österrike, Tjeckien, Tyskland, Italien och Spanien.
- (231) Införandet av åtgärder skulle göra det möjligt för unionsindustrin att bibehålla sin marknadsandel, öka kapacitetsutnyttjandet, höja priserna till hållbara nivåer och förbättra lönsamheten till nivåer som kan förväntas under normala konkurrensvillkor.

- (232) Att inte införa åtgärder skulle sannolikt leda till en ytterligare försämring av lönsamheten, som redan var negativ. Uteblivna åtgärder skulle kunna leda till stängning av tillverkningsanläggningar och uppsägning av personal, vilket skulle kunna hota hela unionsindustrins livskraft.
- (233) Kommissionen drog därför den preliminära slutsatsen att införandet av provisoriska åtgärder skulle ligga i unionsindustrins intresse.

7.2 Icke-närstående importörers och handlares intresse

- (234) En icke-närstående importör, som svarade för 1,6 % av den kinesiska importvolymen, lämnade in ett stickprovsformulär och besvarade frågeformuläret. Den samarbetsvilliga importörens genomsnittliga vinst under undersökningsperioden var 16 %.
- (235) Denna importör var emot införandet av åtgärder. Företaget hävdade att införandet av åtgärder, mot bakgrund av det ökande priset på rostfritt stål och sjöfart, skulle ha en ytterligare negativ inverkan på dess lönsamhet, vilket skulle leda till likvidation av företaget. Företaget betonade också att det har gjort betydande FoU-investeringar med egna medel under de senaste åren för att utveckla nya immateriella rättigheter, samt investeringar för att utveckla nya lösningar för att öka produktionen, vilket skulle kunna gynna användarna i unionen och att införandet av åtgärder kan leda till att detta projekt avslutas.
- (236) Kommissionen drog slutsatsen att det är sannolikt att importören kan föra över en del av antidumpningstullen till slutanvändarna. Importörens goda vinstnivå mildrar också tullens inverkan på importörens lönsamhet. Sammantaget tyder den mycket begränsade samarbetsviljan hos endast en importör i denna undersökning på att åtgärderna inte kommer att ha någon större negativ inverkan på importörerna överlag och därför inte skulle uppväga åtgärdernas positiva effekter för unionstillverkarna.
- (237) De handlare/tjänsteleverantörer som är verksamma inom personalisering och anpassning av tunnor kommer att kunna fortsätta denna verksamhet och konkurrera på grundval av förtjänster och inte med den dumpade importen.

7.3 Användarnas intresse

- (238) Vid inledandet gav sig två användare, Appie och Carlsberg, till känna, men lämnade endast begränsade uppgifter i sina svar på frågeformuläret. En annan användare, AB InBev, registrerade sig som berörd part och inkom med synpunkter, men besvarade inte frågeformuläret. Dessa användare företräder bryggerier eller bryggerikonglomerat.
- (239) I ett senare skede, såsom förklaras ovan i avsnitt 4.3.1, kontaktade kommissionen åter de stora användarna och begärde uppgifter om deras leverantörer och inköpsvolym. Tre användare (AB InBev, Asahi och Molson Coors) lämnade vissa uppgifter, men tillhandahöll inte den centrala beskrivningen av frågeformuläret.
- (240) I sin ursprungliga inlägga motsatte sig AB InBev införandet av åtgärder och hävdade att
- tullarna skulle leda till ökade kostnader för tunnor som kommer att inverka negativt på hotell- och restaurangbranschen, som redan har påverkats avsevärt av covid-19-pandemin.
 - Unionsindustrin har inte tillräcklig kapacitet för att tillgodose hela unionens efterfrågan på tunnor.
- (241) När det gäller det första påståendet visade de uppgifter som samlades in under undersökningen att hotell- och restaurangbranschen inte köper tunnor från öltillverkarna, utan endast köper innehållet (dvs. öl). Pubar och barer betalar en pant för tunnorna som återbetalas när de är tomma och returneras till öltillverkarna. Därför förväntas effekten av kostnaden för tunnor på hotell- och restaurangbranschens lönsamhet bli begränsad.
- (242) När det gäller det andra påståendet förefaller unionsindustrin ha tillräcklig outnyttjad kapacitet. Vid sin topp 2018 var förbrukningen i unionen omkring 3,2 miljoner tunnor, medan unionsindustrin har en total produktionskapacitet på nästan 6,8 miljoner tunnor. Även med tanke på exportförsäljningen har unionsindustrin fortfarande nästan 2 miljoner tunnor outnyttjad kapacitet.

- (243) Med hänsyn till att tunnor har en lång livslängd (vanligtvis 30 år) och är påfyllningsbara är tunnornas kostnadseffekter för dryckesindustrin minimala.
- (244) Kommissionen drog därför den preliminära slutsatsen att åtgärdernas negativa konsekvenser för användarna förväntas bli begränsade och att de inte uppväger åtgärdernas positiva verkningar för unionstillverkarna.

7.4 Slutsats om unionens intresse

- (245) Mot denna bakgrund slår kommissionen fast att det i detta skede av undersökningen inte finns några tvingande skäl att dra slutsatsen att det inte ligger i unionens intresse att införa åtgärder för import av påfyllningsbara tunnor av rostfritt stål från Folkrepubliken Kina.

8. PROVISORISKA ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER

- (246) På grundval av kommissionens slutsatser beträffande dumpning, skada, orsakssamband, åtgärdsnivå och unionens intresse bör provisoriska åtgärder införas i syfte att förhindra att den dumpade importen vållar unionsindustrin ytterligare skada.
- (247) Provisoriska antidumpningsåtgärder bör införas på import av påfyllningsbara tunnor av rostfritt stål med ursprung i Kina i enlighet med regeln om lägsta tull i artikel 7.2 i grundförordningen. Kommissionen jämförde skademarginalerna och dumpningsmarginalerna. Tullbeloppet fastställdes till en nivå som motsvarar den lägre av dumpnings- eller skademarginalen.
- (248) På grundval av ovanstående bör följande provisoriska antidumpningstullsats, uttryckta som pris cif vid unionens gräns, före tull, införas:

Land	Företag	Provisorisk antidumpningstull
Folkrepubliken Kina	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	58,8 %
	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	52,9 %
	Andra samarbetsvilliga företag	56,3 %
	Alla övriga företag	91,0 %

- (249) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsats som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. De avspeglar alltså den situation för företagen som konstaterades föreligga enligt undersökningen. Dessa tullsats är endast tillämpliga på import av den berörda produkten som har sitt ursprung i det berörda landet och har tillverkats av de rättsliga enheter som namnges. Import av den berörda produkten tillverkad av något annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är de uttryckligen nämnda företagen närstående, bör omfattas av den tullsats som är tillämplig på "alla övriga företag". De bör inte omfattas av någon av de individuella antidumpningstullsatserna.
- (250) För att säkerställa att reglerna om antidumpningstullar efterlevs bör antidumpningstullen för alla övriga företag inte bara gälla de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i denna undersökning, utan även sådana tillverkare som inte exporterade till unionen under undersökningsperioden.
- (251) För att minimera risken för kringgående på grund av skillnader i tullsatserna krävs särskilda åtgärder för att säkerställa att de individuella antidumpningstullarna tillämpas. Företag med individuella antidumpningstullar måste uppvisa en giltig faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan måste uppfylla kraven i artikel 1.3 i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura kommer att bli föremål för den antidumpningstullsats som gäller för "alla övriga företag".

- (252) Även om denna faktura är nödvändig för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella satserna för antidumpningsstullen på import är den inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om en faktura som uppfyller samtliga krav i artikel 1.3 i denna förordning uppvisas, bör medlemsstaternas tullmyndigheter utföra sina sedvanliga kontroller och bör, liksom i alla andra fall, kräva ytterligare handlingar (transportdokument osv.) för att kontrollera att uppgifterna i deklARATIONEN är riktiga och för att säkerställa att den påföljande tillämpningen av den lägre tullsatsen är berättigad i enlighet med tullagstiftningen.
- (253) Om exporten från något av de företag som omfattas av de lägre individuella tullsatserna ökar väsentligt i volym efter införandet av antidumpningsåtgärderna, kan denna volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret som orsakats av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter får en undersökning beträffande kringgående inledas, om villkoren för detta är uppfyllda. Denna undersökning får bland annat omfatta behovet av att avskaffa individuella tullsatser och därmed införa en landsomfattande tull.
- (254) Statistik över påfyllningsbara tunnor av rostfritt stål uttrycks ofta i antal. Det finns dock ingen sådan kompletterande enhet för påfyllningsbara tunnor av rostfritt stål som anges i den kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 ⁽³⁾. Därför måste det föreskrivas att inte bara vikten i kilo eller ton utan även antal i fråga om importen av den berörda produkten ska anges i deklARATIONEN för övergång till fri omsättning. Antal bör anges för Taric-nummer 7310 10 00 10 och 7310 29 90 10, förutsatt att denna uppgift är förenlig med bilaga I till förordning (EEG) nr 2658/87.

9. REGISTRERING

- (255) Såsom nämns i skäl 3 beslutade kommissionen att import av den berörda produkten inte skulle registreras.

10. INFORMATION I DET PRELIMINÄRA SKEDET

- (256) I enlighet med artikel 19a i grundförordningen underrättade kommissionen berörda parter om det planerade införandet av provisoriska tullar. Denna information gjordes också tillgänglig för allmänheten genom GD Handels webbplats. De berörda parterna gavs tre arbetsdagar för att lämna synpunkter på riktigheten av de beräkningar som särskilt lämnats ut till dem.
- (257) Ningbo Major och Penglai Jinfu lämnade gemensamma synpunkter på utlämnandet av uppgifter på förhand, där de begärde att kommissionen skulle avstå från att tillämpa de provisoriska åtgärderna. De betonade att riktpiserna för vissa produkttyper enligt deras kännedom inte avspeglade de förväntade riktpiserna. De hävdade även att vissa produkttyper inte ingick i beräkningen av skademarginalen och att en rubrik i en tabell med upplysningar inte var korrekt kommenterad.
- (258) Kommissionen undersökte synpunkterna ingående och ansåg att ingen av dem gällde beräkningarnas riktighet, varför de kommer att beaktas tillsammans med alla övriga inlagor efter offentliggörandet av de provisoriska åtgärderna.
- (259) De enheter som används i tabellen över utlämnande av uppgifter avser inte antal utan ton, vilket de exporterande tillverkarna med rätta påpekade. Dessutom ingick vissa produkttyper inte i beräkningen av skademarginalen, eftersom unionsindustrin inte tillverkade motsvarande produkttyper varför det inte var relevanta att beräkna målprisunderskridandemarginalen.

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1), ändrad genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/1998 av den 20 september 2022 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 282, 31.10.2022, s. 1).

11. SLUTBESTÄMMELSER

- (260) Enligt god förvaltningspraxis kommer kommissionen att uppmana de berörda parterna att inkomma med skriftliga synpunkter och/eller att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden inom en fastställd tidsfrist.
- (261) Undersökningsresultaten avseende införande av provisoriska tullar är preliminära och kan komma att ändras i undersökningens slutliga skede.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En provisorisk antidumpningstull införs på import till unionen av tunnor, kärl, tankar, fat och liknande behållare, påfyllningsbara, av rostfritt stål, vanligen kallade påfyllningsbara tunnor av rostfritt stål, med en mer eller mindre cylindrisk form, med en väggjocklek av minst 0,5 mm, av sådana slag som används för andra ämnen än till vätska förtätad gas, råolja och petroleumprodukter, med en rymd av minst 4,5 liter, oavsett typ av ytbehandling, volym eller kvalitet av rostfritt stål, med eller utan ytterligare komponenter (tappkranar, halsar, handtag och socklar eller andra komponenter), även målade eller överdragna med andra material, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7310 10 00 och ex 7310 29 90 (Taric-nummer 7310 10 00 10 och 7310 29 90 10) med ursprung i Folkrepubliken Kina, med undantag för halsar, tapp rör, kopplingar eller kranar, kragar, ventiler som importerats separat.

2. Följande provisoriska antidumpningstullsatsen ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Land	Företag	Provisorisk antidumpningstull	Taric-tilläggsnummer
Folkrepubliken Kina	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	58,8 %	A024
	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	52,9 %	A030
	Andra samarbetsvilliga företag som är förtecknade i bilagan	56,3 %	
	Alla övriga företag	91,0 %	C999

3. De individuella tullsatsen som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som ska innehålla en försäkran, vilken är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå dennes/dennas namn och befattning, med följande lydelse: "Jag intygar härmed att de [kvantitet] [den berörda produkten] som säljs på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av [företagets namn och adress] [Taric-tilläggsnummer] i [det berörda landet]. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta." Om ingen sådan faktura uppvisas ska den tullsats som gäller för "alla övriga företag" tillämpas.

4. Övergång till fri omsättning i unionen av den produkt som avses i punkt 1 ska ske på villkor att det ställs en säkerhet som motsvarar nivån på den provisoriska tullen.

5. Om en deklaration för övergång till fri omsättning uppvisas för den produkt som avses i punkt 1 ska antalet importerade produkter anges i det relevanta fältet i deklarationen, förutsatt att denna uppgift är förenlig med bilaga I till förordning (EEG) nr 2658/87.

6. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

1. Berörda parter ska lämna sina skriftliga synpunkter på denna förordning till kommissionen inom 15 kalenderdagar från dagen för denna förordnings ikraftträdande.
2. Berörda parter som vill bli hörda av kommissionen ska lämna sin begäran inom fem kalenderdagar från dagen för denna förordnings ikraftträdande.
3. Berörda parter som vill begära att bli hörda av förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden ska inkomma med sin begäran inom fem kalenderdagar från dagen för denna förordnings ikraftträdande. Förhørsombudet ska behandla en begäran som inges efter denna tidsfrist och får i förekommande fall besluta att godta en sådan begäran.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1 ska tillämpas i sex månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 januari 2023.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet

Land	Namn	Taric-tilläggs-nummer
Folkrepubliken Kina	Kingyip – Guangzhou JingYe Machinery Co., Ltd	A031
	Ningbo Hefeng Container Manufacturer Co., Ltd	A032
	Qingdao HenKeg Craft Beer Technology Co., Ltd	A033
	Yantai Toptech Ltd	A034

III

(Andra akter)

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

BESLUT AV EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET nr 161/22/KOL

av den 6 juli 2022

om stöd till infrastruktur till gatubelysning i Bergen (Norge) (2023/101)

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET (ÖVERVAKNINGSMYNDIGHETEN) har antagit detta beslut

med beaktande av

avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet), särskilt artiklarna 61 och 62,

protokoll 26 till EES-avtalet,

avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol (övervakningsavtalet), särskilt artikel 24,

protokoll 3 till övervakningsavtalet (protokoll 3), särskilt artiklarna 7.5 och 14 i del II,

efter att ha gett berörda parter tillfälle att inkomma med synpunkter ⁽¹⁾ samt med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. BAKGRUND

1. FÖRFARANDE

1.1 KLAGOMÅLET

- (1) Genom en skrivelse av den 11 maj 2017 lämnade Nelfo (*klaganden*) in ett klagomål om påstått statligt stöd som beviljats av Bergens kommun (*kommunen*) för gatubelysning längs kommunala vägar. Nelfo är en branschorganisation inom Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO). Den består av företag inom elektronik, it, e-handel, systemintegrerare och hissar i Norge ⁽²⁾.
- (2) Mottagaren av det påstådda stödet är BKK AS, som agerat genom olika dotterbolag ⁽³⁾. BKK AS och dess dotterbolag kallas nedan gemensamt för *BKK-koncernen*.

⁽¹⁾ Decision No 27/19/COL of 16 April 2019 to open a formal investigation into potential state aid granted in relation to the streetlights in Bergen (inte översatt till svenska), EUT C 197, 13.6.2019, s. 25, och EES-supplement nr 46, 13.6.2019, s. 1.

⁽²⁾ När detta beslut antogs fanns information om Nelfo tillgänglig via följande länk: <https://www.nho.no/en/english/nho-sectoral-federations/>.

⁽³⁾ Dokument nr 855990, med bilagor som registrerats som dokument nr 855997, 855996, 855995, 858823, 858813, 858821 och 855991. Enligt offentligt tillgänglig information på webbplatsen www.proff.no ändrades namnet BKK AS nyligen till Eviny AS. Med tanke på den berörda tidsperioden och behovet av att säkerställa överensstämmelse med beslutet om att inleda förfarandet används trots detta namnet BKK AS i detta beslut. De återstående företagsnamn som det hänvisas till är de som används i klagomålet och i inlagorna från de norska myndigheterna och berörda parter.

1.2 YTTERLIGARE UPPLYSNINGAR

- (3) Genom en skrivelse av den 1 juni 2017 ⁽⁴⁾ vidarebefordrade övervakningsmyndigheten klagomålet till de norska myndigheterna. De norska myndigheterna lämnade synpunkter genom skrivelser av den 27 juni 2017 och den 5 juli 2017 ⁽⁵⁾.
- (4) Genom ett e-postmeddelande den 7 september 2017 uppmanade övervakningsmyndigheten de norska myndigheterna att lämna ytterligare upplysningar ⁽⁶⁾. De norska myndigheterna svarade via e-post den 8 september 2017 ⁽⁷⁾ och den 12 september 2017 ⁽⁸⁾.
- (5) Den 11 juli 2018 skickade övervakningsmyndigheten ut ännu en begäran om upplysningar ⁽⁹⁾. En videokonferens hölls den 17 augusti 2018. De norska myndigheterna översände ytterligare upplysningar via e-post den 28 februari 2019 ⁽¹⁰⁾.

1.3 DET FORMELLA GRANSKNINGSFÖRFARANDET

- (6) Övervakningsmyndigheten inledde det formella granskningsförfarandet genom beslut nr 27/19/KOL (*beslutet om att inleda förfarandet*) ⁽¹¹⁾. I detta skede hade övervakningsmyndigheten intagit den preliminära ståndpunkten att tre åtgärder, som i beslutet om att inleda förfarandet betecknades som åtgärderna a, b och c, föreföll utgöra statligt stöd. Övervakningsmyndigheten uttryckte dessutom tvivel om huruvida detta potentiella statliga stöd var förenligt med EES-avtalets funktion. De tre åtgärderna beskrivs i avsnitt 2 nedan.
- (7) De norska myndigheterna uppmanades att lämna synpunkter på beslutet om att inleda förfarandet senast den 20 maj 2019. På begäran förlängde övervakningsmyndigheten tidsfristen till den 5 juni 2019 ⁽¹²⁾.
- (8) Genom en skrivelse av den 5 juni 2019 mottog övervakningsmyndigheten gemensamma synpunkter från BKK AS och Veilys AS (*BKK Veilys*) ⁽¹³⁾. Genom en skrivelse av den 6 augusti 2019 uppmanades de norska myndigheterna att yttra sig om dessa synpunkter senast den 6 september 2019 ⁽¹⁴⁾.
- (9) De norska myndigheterna lämnade sina synpunkter på beslutet om att inleda förfarandet den 5 april 2020 ⁽¹⁵⁾. Synpunkterna lämnades i två skrivelser från kommunen, daterade den 10 maj 2019 ⁽¹⁶⁾ respektive den 3 april 2020 ⁽¹⁷⁾.
- (10) Den 5 februari 2021 skickade övervakningsmyndigheten ännu en begäran om upplysningar till de norska myndigheterna ⁽¹⁸⁾. De norska myndigheterna lämnade sitt svar på denna begäran den 12 april 2021 ⁽¹⁹⁾.

⁽⁴⁾ Dokument nr 858239.

⁽⁵⁾ Dokument nr 863097, 863099, 864432 och 864434.

⁽⁶⁾ Dokument nr 872926.

⁽⁷⁾ *Se ovan.*

⁽⁸⁾ Dokument nr 873252.

⁽⁹⁾ Dokument nr 923689.

⁽¹⁰⁾ Dokument nr 1058456.

⁽¹¹⁾ Covid-19-utbrottet, och den extraordinära arbetsbörda det innebar i fråga om anmälningar, har påverkat handläggningen av detta klagomål.

⁽¹²⁾ Dokument nr 1070238.

⁽¹³⁾ Dokument nr 1073541, inklusive bilagor som registrerats som dokument nr 1073542 och 1073543.

⁽¹⁴⁾ Dokument nr 1082647.

⁽¹⁵⁾ Dokument nr 1126799.

⁽¹⁶⁾ Dokument nr 1126803.

⁽¹⁷⁾ Dokument nr 1126801.

⁽¹⁸⁾ Dokument nr 1178400.

⁽¹⁹⁾ De norska myndigheterna svarade genom ett e-postmeddelande den 12 april 2021, registrerat som dokument nr 1202143. Följebrevet med bilagor registrerades som dokument nr 1194243, 1194249, 1194179, 1194189, 1194181, 1194183, 1194199, 1194185, 1194187, 1194217, 1194191, 1194193, 1194197, 1194195, 1194255, 1194253, 1194205, 1194201, 1194203, 1194209, 1194207, 1194211, 1194213, 1194223, 1194215, 1194229, 1194219, 1194221, 1194225, 1194233, 1194227, 1194235, 1194231, 1194239, 1194251, 1194237, 1194245, 1194241 och 1194247.

2. BESKRIVNING AV ÅTGÄRDERNA

2.1 DEN BERÖRDA INFRASTRUKTUREN OCH DE BERÖRDA JURIDISKA PERSONERNA

- (11) Infrastrukturen till gatubelysningen längs de kommunala vägarna ägdes historiskt sett av den kommunala enheten Bergen Lysverker. År 1996 förvärvades Bergen Lysverker, inklusive dess tillgångar, emellertid av BKK DA. Detta företag ägdes vid den tidpunkten av flera kommuner, med Bergens kommun som majoritetsägare.
- (12) BKK DA omorganiserades senare till BKK AS ⁽²⁰⁾. Enligt offentligt tillgänglig information äger Bergens kommun 37,75 % av aktierna. Andra aktieägare är Statkraft Industrial Holding AS och olika andra kommuner ⁽²¹⁾.
- (13) Sedan dess har olika dotterbolag till BKK AS ägt och drivit infrastrukturen till gatubelysningen längs de kommunala vägarna i Bergen. Den infrastruktur som kontrolleras av BKK-koncernen ägs för närvarande av Veilys AS. Företaget äger även infrastrukturen till gatubelysningen längs statliga vägar, fylkesvägar och privata vägar.
- (14) Enligt de norska myndigheterna har Veilys AS inte självt vare sig drivit eller underhållit sin infrastruktur till gatubelysning. Dessa verksamheter har i stället utförts av dotterbolaget BKK EnoTek AS ⁽²²⁾.
- (15) Såsom beskrivs närmare nedan äger Veilys AS inte hela infrastrukturen till gatubelysningen längs de kommunala vägarna i Bergen. Delar av denna infrastruktur ägs av kommunen.

2.2 DE ÅTGÄRDER SOM IDENTIFIERADES I KLAGOMÅLET

- (16) Två påstådda statliga stödåtgärder nämndes i klagomålet. För det första hävdade klaganden att kommunen har överkompenserat företag inom BKK-koncernen för underhållet och driften av gatubelysningen längs de kommunala vägarna (åtgärd a). För det andra berörde klagomålet kommunens finansiering av 12 000 nya lysdiodarmaturer som installerats på infrastruktur som ägs av Veilys AS (åtgärd b) ⁽²³⁾.
- (17) Enligt den klagande utgör åtgärderna a och b en pågående överträdelse av bestämmelserna om statligt stöd sedan den 1 januari 2016. Såsom anges i punkt 18 i beslutet om att inleda förfarandet har övervakningsmyndigheten följaktligen begränsat sin bedömning av åtgärderna a och b till denna period.
- (18) Klaganden anser att flera leverantörer skulle vara villiga att driva och underhålla gatubelysningen mot ersättning. På grundval av detta anser klaganden att drift- och underhållsverksamheten är av ekonomisk art ⁽²⁴⁾.

⁽²⁰⁾ Dokument nr 863099, s. 1. Mer information finns i avsnitten 3 och 4 nedan om synpunkterna från de norska myndigheterna och berörda parter.

⁽²¹⁾ Siffrorna kommer från webbplatsen www.proff.no.

⁽²²⁾ Dokument nr 1126803, s. 1 och nr 1126801, s. 1.

⁽²³⁾ Se punkterna 19 och 34 i beslutet om att inleda förfarandet.

⁽²⁴⁾ Dokument nr 855990, s. 6.

- (19) I den mån ersättningen avser en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse hävdar klaganden ⁽²⁵⁾ för det första att förekomsten av statligt stöd inte kan uteslutas på grundval av Altmarkkriterierna ⁽²⁶⁾, för det andra att ersättningen överskrider taket för stöd av mindre betydelse avseende tjänster av allmänt ekonomiskt intresse på 500 000 euro ⁽²⁷⁾ och, för det tredje, att åtgärderna inte uppfyller kraven i beslutet om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ⁽²⁸⁾.
- (20) Klaganden uppskattar överkompensationen för underhållet och driften till 1,12 miljoner euro per år. I jämförbara tjänsteavtal har priserna enligt uppgift fastställts till omkring [...] norska kronor per gatlykta och år ⁽²⁹⁾.

2.3 DEN YTTERLIGARE ÅTGÄRD SOM IDENTIFIERADES I BESLUTET OM ATT INLEDA FÖRFARANDET

- (21) Betalningarna från kommunen omfattar ersättning för kapitalkostnader kopplade till den infrastruktur till gatubelysning som ägs av Veilys AS. Denna del av kompensationsmekanismen ingick i den formella granskningen och betecknades som åtgärd c. Enligt punkt 18 i beslutet om att inleda förfarandet är bedömningen av åtgärd c inte begränsad till perioden från och med den 1 januari 2016.

3. SYNUNKTER FRÅN DE NORSKA MYNDIGHETERNA

3.1 BAKGRUNDSINFORMATION

3.1.1 Förhållandet mellan infrastrukturen till gatubelysningen och elnätet

- (22) De norska myndigheterna framhåller det nära funktionella förhållandet mellan elnäten och infrastruktur som används för gatubelysning. Armaturer och anslutningskablar för gatubelysning fästs ofta på ledningsstolpar som även används för kraftkablar. Infrastrukturen i Bergen har därmed två mål ⁽³⁰⁾.
- (23) Fram till 1991 gjordes ingen åtskillnad mellan driften och underhållet av infrastruktur för el och gatubelysning. Längs de kommunala vägarna sköttes driften och underhållet av sådan infrastruktur av antingen kommunerna eller lokala kommunägda enheter ⁽³¹⁾.
- (24) Med verkan från 1991 skedde dock en delvis avreglering av energimarknaderna i Norge. I samband med detta blev driften av elnäten föremål för monopolreglering ⁽³²⁾.

⁽²⁵⁾ Dokument nr 855990, s. 7–10.

⁽²⁶⁾ Domstolens dom av den 24 juli 2003, Altmark Trans och Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415, punkterna 87–93.

⁽²⁷⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 360/2012 av den 25 april 2012 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT L 114, 26.4.2012, s. 8), vilken det hänvisas till i punkt 1ha i bilaga XV till EES-avtalet, se gemensamma EES-kommitténs beslut nr 225/2012, offentliggjort i EUT L 81, 21.3.2013, s. 27 och EES-supplement nr 18, 21.3.2013, s. 32, i dess ändrade lydelse enligt kommissionens förordning (EU) 2018/1923 av den 7 december 2018 om ändring av förordning (EU) nr 360/2012 vad gäller dess tillämpningsperiod (EUT L 313, 10.12.2018, s. 2), se gemensamma EES-kommitténs beslut nr 266/2019 (ännu inte offentliggjort) och kommissionens förordning (EU) 2020/1474 av den 13 oktober 2020 om ändring av förordning (EU) nr 360/2012 vad gäller förlängningen av dess tillämpningsperiod samt ett tidsbundet undantag för företag i svårigheter i syfte att beakta effekterna av covid-19-pandemin (EUT L 337, 14.10.2020, s. 1), se gemensamma EES-kommitténs beslut nr 68/2021 (ännu inte offentliggjort).

⁽²⁸⁾ Kommissionens beslut 2012/21/EU av den 20 december 2011 om tillämpningen av artikel 106.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på statligt stöd i form av ersättning för allmännyttiga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT L 7, 11.1.2012, s. 3), vilket det hänvisas till i punkt 1h i bilaga XV till EES-avtalet, se gemensamma EES-kommitténs beslut nr 66/2012, offentliggjort i EUT L 207, 2.8.2012, s. 46 och EES-supplement nr 43, 2.8.2012, s. 56.

⁽²⁹⁾ Dokument nr 855990, s. 8.

⁽³⁰⁾ Dokument nr 1126801, s. 3.

⁽³¹⁾ Dokument nr 1126801, s. 3.

⁽³²⁾ Dokument nr 1126801, s. 3.

- (25) Enligt denna sektorsspecifika ordning är infrastrukturägare skyldiga att driva sin infrastruktur. Andra enheter får inte kopiera dem. Drift- och underhållskostnaderna täcks av tariffer (*nettleie*) som måste överensstämma med de reglerade intäkter som fastställts av Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) ⁽³³⁾.
- (26) Däremot har ingen monopolreglering fastställts på nationell nivå för infrastruktur till gatubelysning. För sådan infrastruktur är ägarstrukturen och villkoren för driften därför beroende av lokala förhållanden. Flera enheter erbjuder tjänster kopplade till drift och underhåll på affärsmässig grund ⁽³⁴⁾.

3.1.2 Försäljning av Bergen Lysverker och reglering av framtida försörjning

- (27) Syftet med processen 1996 var att kommunen skulle sälja Bergen Lysverker, inbegripet alla dess tillgångar och verksamheter ⁽³⁵⁾. Dessa tillgångar och verksamheter avsåg framför allt elproduktion och eldistribution. Infrastrukturen till gatubelysningen ansågs vara en mindre viktig del som av praktiska skäl inte kunde avskiljas ⁽³⁶⁾.
- (28) I en skriftlig sammanfattning från rådmannen till Bergens kommunfullmäktige inför beslutet om försäljningen upprepades att ett antal offentligägda företag hade bjudits in att lämna anbud. Kommunen hade även erhållit en värdering från Enskilda Securities ⁽³⁷⁾.
- (29) Denna värdering redovisades i ett förslag från en företrädare i Bergens kommunfullmäktige. Med hänsyn till nettoskulder angav företaget ett värde på mellan 2,8 och 3,0 miljarder norska kronor ⁽³⁸⁾.
- (30) Ärendet vid Bergens kommunfullmäktige innefattade dessutom ett memorandum om synergieffekter. I detta memorandum angavs att försäljningen skulle ha ett dubbelt syfte. För det första ansågs att kommunen bör bidra till en funktionell struktur för elförsörjningen i Bergenområdet. För det andra skulle försäljningen frigöra kapital för kommunen på grundval av marknadens prissättning ⁽³⁹⁾. Därtill identifierades ett antal ytterligare överväganden ⁽⁴⁰⁾.
- (31) Enligt avsnitt 6 i köpeavtalet mellan kommunen och BKK DA uppgick priset för Bergen Lysverker till 2,619 miljarder norska kronor. Detta pris baserades på ett bruttopris på 3,124 miljarder norska kronor före avdrag för skulder, däribland pensionsskulder ⁽⁴¹⁾.
- (32) En mekanism som reglerar ersättningen för det framtida tillhandahållandet av gatubelysning och tillhörande tjänster inkluderades i avsnitt 7 c i köpeavtalet från 1996 ⁽⁴²⁾. Enligt denna mekanism skulle BKK DA fritt få driva gatubelysningen på marknadsmässiga villkor, vilket bör inbegripa kostnadstäckning plus en kapitalkostnad för det bundna kapitalet motsvarande den avkastningsränta som NVE fastställt för den reglerade elnätsinfrastrukturen ⁽⁴³⁾.
- (33) Gatubelysningsnätets värde angavs inte separat i köpeavtalet. I enlighet med avsnitt 6 i köpeavtalet inledde dock BKK DA ett förfarande för tillbörlig aktsamhet. I rapporten från det revisionsföretag som anlätades för detta ändamål fastställdes det bokförda värdet av gatubelysningen till 55 miljoner norska kronor ⁽⁴⁴⁾.

⁽³³⁾ Dokument nr 1126801, s. 3.

⁽³⁴⁾ Dokument nr 1126801, s. 3.

⁽³⁵⁾ Dokument nr 1194249, s. 2.

⁽³⁶⁾ Dokument nr 1194249, s. 4.

⁽³⁷⁾ Dokument nr 1194189, s. 2 (sidnummer 1372).

⁽³⁸⁾ Dokument nr 1194189, s. 2–3 (sidnummer 1372 och 1373).

⁽³⁹⁾ Dokument nr 1194189, s. 5 (sidnummer 1375).

⁽⁴⁰⁾ Dokument nr 1194189, s. 5 och 7 (sidnummer 1375 och 1376).

⁽⁴¹⁾ Dokument nr 1194179.

⁽⁴²⁾ Dokument nr 1194249.

⁽⁴³⁾ Dokument nr 1194179. Avsnittet har följande lydelse i det norska originalet: "[...] kjøperen står fritt til å avtale på markedsmessige betingelser drift av veilys som skal innebære kostnadsdekning + NVE rente for den kapital som er bundet."

⁽⁴⁴⁾ Dokument nr 1194249, s. 3–4 och nr 1194183.

3.1.3 Efterföljande avtal mellan kommunen och företagen i BKK-koncernen

- (34) De norska myndigheterna har ingått avtal som reglerar tillhandahållandet av gatubelysning och tillhörande tjänster längs kommunala vägar i Bergen sedan 2012. Avtalens löptid har normalt varit två år, med en möjlighet till förlängning med ett år ⁽⁴⁵⁾.
- (35) Avtalet för perioden 2012–2014 ingicks med företaget BKK Nett AS. Det omfattade ursprungligen 18 228 gatlyktor. Av dessa kontrollerade BKK-koncernen 16 082, medan 2 146 ägdes av kommunen. Det planerades dock en förändring av antalet gatlyktor under avtalets löptid ⁽⁴⁶⁾.
- (36) Ersättningen regleras i avsnitt 7 i och tillägg A till avtalet. Priset för underhållet och driften fastställdes till [...] norska kronor exklusive moms per gatlykta och år. Den sammanlagda årliga ersättningen för underhållet och driften av de 18 228 befintliga gatlyktorna skulle därmed uppgå till [...] norska kronor ⁽⁴⁷⁾.
- (37) Ersättningen för kapitalkostnader fastställdes till [...] norska kronor exklusive moms per gatlykta och år. Eftersom denna del endast omfattade de gatlyktor som kontrollerades av BKK-koncernen uppgick den årliga ersättningen till [...] norska kronor för dessa 16 082 befintliga gatlyktor ⁽⁴⁸⁾.
- (38) Avtalet för perioden 2015–2017 ingicks också med BKK Nett AS. Det omfattade inledningsvis 18 407 gatlyktor. Av dessa kontrollerade BKK-koncernen 16 058, medan 2 349 ägdes av kommunen ⁽⁴⁹⁾.
- (39) Liksom i det tidigare avtalet berördes ersättningen i avsnitt 7 och tillägg A. Priset för underhållet och driften fastställdes till [...] norska kronor exklusive moms per gatlykta och år. Baserat på antalet befintliga gatlyktor, dvs. 18 407, uppgick den årliga ersättningen för underhållet och driften därmed till [...] norska kronor ⁽⁵⁰⁾.
- (40) Ersättningen för kapitalkostnader fastställdes till samma enhetsnivå som i det föregående avtalet, dvs. [...] norska kronor exklusive moms (se punkt (37)). Eftersom BKK-koncernen ägde 16 058 gatlyktor beräknades den årliga ersättningen för kapitalkostnader till [...] norska kronor ⁽⁵¹⁾.
- (41) För perioden från och med 2018 förlängdes det befintliga avtalet. Enligt en skrivelse från kommunen av den 19 juni 2017 förlängdes avtalet ursprungligen till den 1 juli 2018. Kommunen noterade i detta sammanhang att en ändring av företagsstrukturen innebar att det förlängda avtalet skulle behöva ingås med BKK EnoTek AS ⁽⁵²⁾.
- (42) Avtalet förlängdes sedan till den 1 januari 2019. I detta avseende hänvisade kommunen till en pågående process där den arbetade för att förvärva BKK-koncernens gatlyktor ⁽⁵³⁾.
- (43) I en skrivelse om förlängningen förklarade BKK-koncernen att infrastrukturen till gatubelysningen hade överförts till dotterbolaget Veilys AS. Kommunen skulle därför erhålla två bekräftelser på förlängningen. Den första bekräftelsen skulle komma från Veilys AS och avse de gatlyktor som ägdes av detta företag. Den andra bekräftelsen skulle skickas från BKK EnoTek AS för dess tjänster med avseende på de gatlyktor som ägdes av kommunen ⁽⁵⁴⁾.

⁽⁴⁵⁾ Dokument nr 1194249, s. 6.

⁽⁴⁶⁾ Dokument nr 1194253, s. 1–5.

⁽⁴⁷⁾ Dokument nr 1194253.

⁽⁴⁸⁾ Dokument nr 1194253.

⁽⁴⁹⁾ Dokument nr 1194205, s. 1–5.

⁽⁵⁰⁾ En kopia av avtalet lämnades in till övervakningsmyndigheten den 28 februari 2019. Den registrerades som dokument nr 1058456.

⁽⁵¹⁾ Dokument nr 1058456.

⁽⁵²⁾ Dokument nr 1194203.

⁽⁵³⁾ Dokument nr 1194209.

⁽⁵⁴⁾ Dokument nr 1194211.

- (44) Den 20 december 2018 förlängdes avtalet på samma villkor till den 1 januari 2020. Detta gjordes i samband med förlängningen av en avsiktsförklaring om kommunens eventuella förvärv av den infrastruktur till gatubelysning som ägdes av Veilys AS ⁽⁵⁵⁾.
- (45) De norska myndigheterna har slutligen lämnat in en oundertecknad andra förlängning av avsiktsförklaringen. Enligt detta dokument förlängdes avtalet ännu en gång på samma villkor. Baserat på de inlämnade uppgifterna är det övervakningsmyndighetens uppfattning att detta avtal fortfarande är i kraft ⁽⁵⁶⁾.
- (46) Utöver avtalen om gatubelysning längs de kommunala vägarna finns avtal om i) gatubelysningen längs privata vägar ⁽⁵⁷⁾, och ii) belysningen i parker och längs gångvägar ⁽⁵⁸⁾. Enligt punkterna 19 och 34 i beslutet om att inleda förfarandet faller dessa avtal utanför tillämpningsområdet för detta beslut.

3.1.4 Upphandling av vissa drift- och underhållsverksamheter

- (47) Driften och underhållet av de gatlyktor och lysdiodarmaturer som ägs av kommunen har varit föremål för upphandling. Tillhandahållandet av tjänster inom ramen för detta avtal inleddes den 1 april 2020 ⁽⁵⁹⁾.
- (48) Enligt anbudsinfordran omfattar avtalet cirka 3 100 kommunägda gatlyktor. Det inbegriper dessutom 12 000 lysdiodarmaturer som installerats på infrastruktur som ägs av Veilys AS. Denna infrastruktur omfattade mer specifikt 3 133 lyktarmaturer, 2 254 stålstolpar/anordningar för ledningar, 841 trästolpar, 12 000 lysdiodarmaturer och en okänd mängd kablar ⁽⁶⁰⁾.
- (49) Av anbudsinfordran framgår vidare att avtalet har en löptid på fyra år och att det uppskattade värdet är mellan 4 och 6 miljoner norska kronor per år (exklusive moms). Avtalet skulle tilldelas inom ramen för ett öppet förfarande till anbudsgivaren med det lägsta priset ⁽⁶¹⁾.
- (50) Vid upphandlingsförfarandet inkom sex anbud ⁽⁶²⁾. Avtalet tilldelades BKK EnoTek AS till ett pris av 10 554 689 norska kronor. Priset för de fem andra anbuderna varierade mellan 11 930 826 och 26 596 947,50 norska kronor ⁽⁶³⁾.
- (51) Tjänsterna inom ramen för det upphandlade avtalet är i allmänhet likvärdiga med tjänsterna inom de avtal som beskrivs i avsnitt 3.1.3 ovan. Enligt de sistnämnda avtalen har dock leverantören ett ansvar att byta ut defekt utrustning. Enligt det upphandlade avtalet åligger denna skyldighet kommunen ⁽⁶⁴⁾.

3.1.5 Förändringar av antalet gatlyktor

- (52) I avtalen mellan kommunen och företagen i BKK-koncernen, som beskrivs i avsnitt 3.1.3 ovan, föreskrivs att antalet gatlyktor kommer att ändras med tiden. På grundval av den senast tillgängliga dokumentationen förklarade de norska myndigheterna i skrivelsen av den 12 april 2021 att antalet kommunägda gatlyktor hade ökat till 4 219. Det totala antalet gatlyktor som ägdes av Veilys AS uppgick vid denna tidpunkt till 27 748 ⁽⁶⁵⁾. Såsom nämnts tidigare har kommunen dessutom köpt 12 000 lysdiodarmaturer som har installerats på infrastruktur som ägs av Veilys AS ⁽⁶⁶⁾.

⁽⁵⁵⁾ Dokument nr 1194213.

⁽⁵⁶⁾ Dokument nr 1194223.

⁽⁵⁷⁾ Dokument nr 1194201.

⁽⁵⁸⁾ Detta avtal nämns i den skrivelse som ingavs som dokument nr 1194203.

⁽⁵⁹⁾ Dokument nr 1126801, s. 4 och nr 1194249, s. 13.

⁽⁶⁰⁾ Dokument nr 1194249, s. 13.

⁽⁶¹⁾ Dokument nr 1194251, punkterna 1.6, 2.2 och 8.

⁽⁶²⁾ Dokument nr 1194249, s. 13.

⁽⁶³⁾ Dokument nr 1194231.

⁽⁶⁴⁾ Dokument nr 1194249, s. 14.

⁽⁶⁵⁾ När detta beslut antogs fanns samlad information om de tjänster som tillhandahölls av BKK-koncernen tillgänglig på <https://www.eviny.no/vare-tjenester>.

⁽⁶⁶⁾ Dokument nr 1194249, s. 1.

3.1.6 BKK-koncernens verksamhet

- (53) De norska myndigheterna har lämnat en översikt över kommunens betalningar till företag inom BKK-koncernen. Utöver betalningarna inom ramen för de berörda åtgärderna har kommunen även betalat för annan verksamhet utanför tillämpningsområdet för åtgärderna. Dessa betalningar avser energiförsörjning och tillhörande tjänster. Flera av de tjänster för vilka ersättningen betalats ut utanför tillämpningsområdet för de berörda åtgärderna medför konkurrens med andra leverantörer ⁽⁶⁷⁾.
- (54) Utöver de verksamheter som kommunen betalar framgår det tydligt på BKK-koncernens webbsidor att företagen i koncernen är verksamma på ett antal andra marknader. Koncernen presenteras som den största koncernen inom förnybar energi i västra Norge. De tjänster som erbjuds omfattar bland annat laddstationer för bilar, båtar och fartyg, tjänster för upprättande och uppgradering av infrastruktur, bland annat på områdena datacentraler, telekom och havsbruk, samt internetrelaterade tjänster rörande fiberinternet, datalagring och det så kallade sakernas internet ⁽⁶⁸⁾.
- (55) De norska myndigheterna har inga direkta bevis för att den ersättning som kommunen betalat ut för gatubelysningen längs de kommunala vägarna har använts för att korssubventionera annan ekonomisk verksamhet. Överföringen av infrastrukturen till gatubelysningen till Veilys AS gjordes delvis för att förhindra korssubventionering. På grund av den bristande dokumentationen kan korssubventionering dock inte uteslutas ⁽⁶⁹⁾.
- (56) De norska myndigheterna har även påpekat att den verksamhet som rör gatubelysning inom BKK-koncernen inte är begränsad till kommunen. Veilys AS får i synnerhet ersättning av andra offentliga organ för de gatlyktor företaget äger längs allmänna vägar ⁽⁷⁰⁾.

3.2 ALLMÄNNA SYNPUNKTER PÅ BESLUTET OM ATT INLEDA FÖRFARANDET

- (57) De norska myndigheterna anser att övervakningsmyndigheten inte har angett tillräckliga skäl för att inleda ett formellt granskningsförfarande. De menar att kommunen till följd av detta har hamnat i en situation med oklart rättsläge ⁽⁷¹⁾.
- (58) Eftersom kommunen håller på att köpa gatlyktor bestrider de norska myndigheterna skillnaden mellan åtgärderna a och c. De instämmer dock i att ersättningen återspeglar olika faktorer ⁽⁷²⁾.
- (59) De norska myndigheterna hävdar att den rättsliga klassificeringen måste ta hänsyn till det sammanhang i vilket verksamheten bedrivs. Det enda syftet med att tillhandahålla gatubelysning är att tjäna den stora allmänheten ⁽⁷³⁾, och tillhandahållandet sker i enlighet med den norska väglagen ⁽⁷⁴⁾.
- (60) Enligt 20 § i denna lag ansvarar kommunerna för driften och underhållet av kommunala vägar. Även om lagen inte kräver att kommunerna tillhandahåller gatubelysning, eller tillhandahåller gatubelysning till en viss nivå, är denna verksamhet förenlig med målet om trafiksäkerhet ⁽⁷⁵⁾. Kommunen följer vidare Statens Vegvesens standard (*veinormalen*) vid planering, byggande och uppgradering av vägar. Denna standard innehåller specifikationer beträffande förekomsten av gatubelysning ⁽⁷⁶⁾.

⁽⁶⁷⁾ Dokument nr 1194249, s. 15.

⁽⁶⁸⁾ Dokument nr 1194249, s. 15.

⁽⁶⁹⁾ Dokument nr 1194249, s. 16.

⁽⁷⁰⁾ Dokument nr 1126801, s. 4.

⁽⁷¹⁾ Dokument nr 1126803, s. 2.

⁽⁷²⁾ Dokument nr 1126801, s. 4, 6 och 7.

⁽⁷³⁾ Dokument nr 1126801, s. 4.

⁽⁷⁴⁾ *Lov om vegar*, LOV-1963-06-21-23.

⁽⁷⁵⁾ Dokument nr 1126801, s. 4.

⁽⁷⁶⁾ Dokument nr 1126801, s. 4 och nr 1194249, s. 5.

- (61) Mot bakgrund av dessa faktorer vidhåller de norska myndigheterna att ersättningen beviljats för icke-ekonomisk verksamhet. De norska myndigheterna anser att domen i Selex-målet ⁽⁷⁷⁾ stöder deras ståndpunkt ⁽⁷⁸⁾.
- (62) De norska myndigheterna hänvisar vidare till riktlinjerna om begreppet statligt stöd ⁽⁷⁹⁾. De hävdar att punkt 17 om myndighetsutövning stöder att tillhandahållandet av gatubelysning är av icke-ekonomisk art ⁽⁸⁰⁾. Enligt de norska myndigheterna bör verksamhet som syftar till att trygga den allmänna säkerheten under alla omständigheter klassificeras på samma sätt som icke-ekonomisk verksamhet som bedrivs för sociala, kulturella, utbildningsmässiga och pedagogiska ändamål ⁽⁸¹⁾.
- (63) Om övervakningsmyndigheten anser att det finns en marknad för gatubelysning kännetecknas denna marknad av två misslyckanden. För det första utgör infrastrukturen till gatubelysningen ett naturligt monopol och måste vara belägen längs de berörda vägarna. För det andra utgör gatubelysningen en kollektiv nyttighet som förknippas med snålskjutsproblem ⁽⁸²⁾.
- (64) Ägandet av infrastrukturen ger BKK-koncernen marknadsstyrka gentemot kommunen. Det är praktiskt taget omöjligt för kommunen att avstå från att tillhandahålla gatubelysning på vägarna. Kommunen kan inte heller instruera infrastrukturägaren om hur och på vilka villkor de infrastrukturellerade tjänsterna ska anskaffas ⁽⁸³⁾.
- (65) Även om det normalt finns alternativa metoder till upphandling för att fastställa marknadspriser har övervakningsmyndigheten enligt de norska myndigheterna underlåtit att beakta de särskilda omständigheterna i ärendet. En enhet som köper från en monopolist har inte någon laglig rätt att erhålla tjänster på de villkor som den anser rimliga. Denna skadliga effekt av monopol kan endast åtgärdas genom tillämpning av konkurrensrätten, eller genom prisreglering ⁽⁸⁴⁾.

3.3 SÄRSKILDA SYNUNKTER PÅ ÅTGÄRD A – DRIFT OCH UNDERHÅLL

- (66) Indexreglering kan ha ägt rum för att fastställa ersättningsnivåerna under den berörda perioden. De norska myndigheterna kan dock inte lämna något slutgiltigt svar ⁽⁸⁵⁾.
- (67) När det gäller möjligheten att jämföra ersättningsnivån med motsvarande ersättningsnivå inom andra områden betonar de norska myndigheterna att en extern leverantör av drift- och underhållstjänster inte kommer att bära kapitalkostnaderna för infrastruktur som den inte äger. De menar därför att ersättningen för kapitalkostnader (åtgärd c) måste uteslutas vid en jämförelse av ersättningsnivån med den ersättning som offentliga organ betalar för infrastruktur som de själva äger. Under 2020 betalade kommunen [...] norska kronor per gatlykta för drift och underhåll ⁽⁸⁶⁾.
- (68) När det gäller klagandens påstående att drift- och underhållstjänster har tillhandahållits för [...] norska kronor per gatlykta och år anser de norska myndigheterna att detta är odokumenterat. Klaganden har dessutom använt en annan geografisk region som referens ⁽⁸⁷⁾.

⁽⁷⁷⁾ De norska myndigheterna hänvisar allmänt till "domen i Selex-målet". Utifrån tidigare korrespondens och beslutet om att inleda förfarandet uppfattar övervakningsmyndigheten det som att de norska myndigheterna hänvisar till domstolens dom av den 26 mars 2009, Selex Sistemi Integrati/kommissionen, C-113/07 P, EU:C:2009:191, samt till tribunalens dom av den 12 december 2006, Selex Sistemi Integrati/kommissionen, T-155/04, EU:T:2006:387.

⁽⁷⁸⁾ Dokument nr 1126803, s. 1 och nr 1126801, s. 4–9.

⁽⁷⁹⁾ Beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 3/17/KOL av den 18 januari 2017 om ändring för hundraandra gången av de formella och materiella reglerna om statligt stöd genom införande av nya riktlinjer om begreppet statligt stöd som avses i artikel 61.1 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet [2017/2413], EUT L 342, 21.12.2017, s. 35 och EES-supplement nr 82, 21.12.2017, s. 1.

⁽⁸⁰⁾ Dokument nr 1126801, s. 5–6.

⁽⁸¹⁾ Dokument nr 1126801, s. 6.

⁽⁸²⁾ Dokument nr 1126801, s. 6.

⁽⁸³⁾ Dokument nr 1126801, s. 6.

⁽⁸⁴⁾ Dokument nr 1126803, s. 2.

⁽⁸⁵⁾ Dokument nr 1194249, s. 7.

⁽⁸⁶⁾ Dokument nr 1126801, s. 7.

⁽⁸⁷⁾ Dokument nr 1126801, s. 7.

- (69) De norska myndigheterna har å sin sida lagt fram statistik från databasen Kostra över de kostnader som några större norska kommuner ådrar sig för gatubelysning ⁽⁸⁸⁾. Dessa siffror visar de totala årliga kostnaderna per gatlykta, inklusive elkostnader, under perioden 2016–2019. Såsom framgår av tabellen nedan var kommunens kostnader de högsta som registrerats ⁽⁸⁹⁾.

Tabell 1 – Kostnader för gatubelysning för några större norska kommuner

Category	SFS Kostnader til gatebelysning per lyspunkt kommunale veier									
	Bergen	Bærum	Drammen	Fredrikstad	Kristiansand	Oslo	Sandnes	Stavanger	Tromsø	Trondheim
2015										
2016	1200,20	779,70	592,90	883,90	801,30	818,20	758,20	519,00	466,20	1056,90
2017	1216,70	673,70	622,00	633,90	912,80	945,50	733,30	519,00	831,10	1115,00
2018	1324,00	643,50	714,90	687,50	741,10	1000,00	730,20	733,10	724,90	1187,40
2019	1219,70	773,50	861,00	667,90	747,10	1000,00	750,00	666,70	607,10	779,10

- (70) Ersättningen kan ha inneburit en överkompensation, och kommunen har med tiden ifrågasatt vad den uppfattar som höga priser. De norska myndigheterna anser vidare att tillhandahållandet av gatubelysning borde ha redovisats separat från den övriga verksamheten ⁽⁹⁰⁾.

3.4 SÄRSKILDA SYNUNKTER PÅ ÅTGÄRD B – FINANSIERING AV 12 000 LYSODIARMATURER

- (71) Bergens kommunfullmäktige beslutade 2017 att köpa in 12 000 lysdiodarmaturer för installation på infrastrukturen till gatubelysningen längs kommunala vägar. På grund av dess omfattning och karaktär omfattades denna uppgradering inte av avtalen med BKK-koncernen ⁽⁹¹⁾.
- (72) Investeringen gjordes i) av miljöhänsyn, och ii) för att sänka elkostnaderna ⁽⁹²⁾. Sänkta elkostnader gynnar kommunen direkt eftersom el inte ingår i avtalen med BKK-koncernen ⁽⁹³⁾.
- (73) Avtalet tilldelades efter en öppen anbudsinfordran till ett pris av 60 miljoner norska kronor. Installationen pågick fram till slutet av 2019 ⁽⁹⁴⁾. Kommunen kommer att behålla äganderätten till lysdiodarmaturerna ⁽⁹⁵⁾.
- (74) Kostnaden per armatur var 1 899 norska kronor under 2018 och 2 039 norska kronor under 2019. Kostnaderna för planering och installation uppgick till [...] norska kronor per gatlykta. Kostnadsbesparingarna för el uppskattas till [...] norska kronor per gatlykta och år, och kommunen förväntar sig därför att återfå sin investering inom 7–10 år ⁽⁹⁶⁾.
- (75) Såsom förklaras i avsnitt 3.1.4 har underhållet av lysdiodarmaturerna varit föremål för upphandling, tillsammans med underhållet av den återstående infrastrukturen som ägs av kommunen. Inom ramen för detta avtal uppnår kommunen kostnadsbesparingar som avspeglar den ökade livslängden för lysdiodarmaturer ⁽⁹⁷⁾. Kommunen förväntar sig också att förhandla om justeringar i avtalet om den infrastrukturen som ägs av Veilys AS ⁽⁹⁸⁾.

⁽⁸⁸⁾ Enligt de norska myndigheterna är begreppet Kostra en förkortning för KOMmune-STat-RApportering. Huvudsyftet med aggregeringen av uppgifter i Kostra är att mäta kostnadsnivån för olika allmännyttiga tjänster. Statistiken förvaltas av Statistisk sentralbyrå. Se dokument nr 1194249, s. 10.

⁽⁸⁹⁾ Dokument nr 1126801, s. 7 och nr 1194249, s. 10. Tabellen finns på sidan 10 i dokument nr 1194249.

⁽⁹⁰⁾ Dokument nr 1126801, s. 7 och nr 1194249, s. 16.

⁽⁹¹⁾ Dokument nr 1126801, s. 7–8 och nr 1194249, s. 16.

⁽⁹²⁾ Se ovan.

⁽⁹³⁾ Dokument nr 1194249, s. 11.

⁽⁹⁴⁾ Dokument nr 1126801, s. 8 och nr 1194249, s. 12.

⁽⁹⁵⁾ Dokument nr 1126801, s. 8.

⁽⁹⁶⁾ Dokument nr 1194249, s. 12.

⁽⁹⁷⁾ Dokument nr 1194249, s. 11–12.

⁽⁹⁸⁾ Dokument nr 1194249, s. 11.

3.5 SÄRSKILDA SYNUNKTER PÅ ÅTGÄRD C – KAPITALKOSTNADER

- (76) De norska myndigheterna anser att det är normal praxis att en extern ägare av infrastruktur som används för att producera en kollektiv nytta har rätt till ersättning för kapitalkostnader. Som jämförelse tar de upp att ett offentligt organ som finansierar tillhandahållandet av gatubelysning och själv äger infrastrukturen bär kapitalkostnaderna för denna infrastruktur i egenskap av infrastrukturförbrukare⁽⁹⁹⁾.
- (77) Ersättningen för kapitalkostnader har fastställts på grundval av villkoren i avsnitt 7 c i köpeavtalet från 1996. Inom ramen för denna mekanism föreskrivs, såsom anges i avsnitt 3.1.2, att BKK-koncernen har rätt till kapitalkostnader för det bundna kapitalet motsvarande den avkastningsränta som NVE fastställt för den reglerade elnätsinfrastrukturen⁽¹⁰⁰⁾.
- (78) Denna princip har beskrivits i ytterligare detalj⁽¹⁰¹⁾. Enligt avsnitt 6 i avtalet från 1998 skulle ersättningen täcka avskrivningar och räntor på det kapital som investerades i infrastrukturen till gatubelysningen vid den tidpunkt då avtalet ingicks. Avskrivningar och räntor i samband med framtida investeringar som görs på kommunens begäran borde också ingå. Denna hållning har bibehållits i efterföljande avtal⁽¹⁰²⁾.
- (79) Kommunen och BKK-koncernen har emellertid varit oeniga om hur kapitalkostnaden ska beräknas. Oenigheterna har framför allt rört vilken kostnadsbas som ska användas vid beräkningarna och hur avskrivningen ska beaktas.
- (80) I detta avseende hänvisar de norska myndigheterna till en rapport som BKK Nett AS lämnade in 2002. Enligt de norska myndigheterna återspeglade denna rapport en avskrivningsprofil i linje med köpeavtalet från 1996⁽¹⁰³⁾.
- (81) Kommunen ifrågasatte emellertid 2003 hur BKK Nett AS hade fastställt kapitalbasen, i synnerhet avskrivningarna. I en skrivelse av den 18 februari 2004 förklarade BKK Nett AS bland annat att kapitalkostnaden hade fastställts på grundval av normala kriterier⁽¹⁰⁴⁾.
- (82) I en skrivelse av den 30 mars 2004 beskrev BKK Nett AS återigen grunden för sina beräkningar. Enligt BKK Nett AS bör värdet på infrastruktur tillgångarna fastställas till 81,6 miljoner norska kronor baserat på en teknisk värdering av återanskaffningsvärdet⁽¹⁰⁵⁾.
- (83) Kommunen instämde inte i denna metod, utan ansåg att tillgångsvärdet borde baseras på det bokförda värdet. Kommunen begärde att ersättningen skulle justeras i enlighet därmed⁽¹⁰⁶⁾.
- (84) Genom en skrivelse av den 4 augusti 2004 avvisade BKK Nett AS denna begäran. BKK Nett AS betonade samtidigt att den mekanism som inrättades i köpeavtalet från 1996 innebär att NVE:s avkastningsränta bör tillämpas på det bundna kapitalet. BKK Nett AS vidhöll vidare att det är lämpligt att fastställa nivån på det bundna kapitalet på grundval av en teknisk värdering av tillgångarnas återanskaffningsvärde⁽¹⁰⁷⁾. Enligt denna metod nästan fördubblades kapitalbasen jämfört med om det bokförda värdet hade använts. Ersättningsnivån har fram till nu varit mycket högre än om den hade beräknats på grundval av det bokförda värdet⁽¹⁰⁸⁾.

⁽⁹⁹⁾ Dokument nr 1126801, s. 8 och nr 1194249, s. 7.

⁽¹⁰⁰⁾ Dokument nr 1194179. Såsom anges i fotnot 43 har det norska originalet följande lydelse: "[...] kjøperen står fritt til å avtale på markedsmessige betingelser drift av veilys som skal innebære kostnadsdekning + NVE rente for den kapital som er bundet."

⁽¹⁰¹⁾ Dokument nr 1194249, s. 7–8.

⁽¹⁰²⁾ Dokument nr 1194249, s. 8 och nr 1194229, s. 4.

⁽¹⁰³⁾ Dokument nr 1194249, s. 8 och nr 1194221.

⁽¹⁰⁴⁾ Dokument nr 1194249, s. 8–9 och nr 1194225.

⁽¹⁰⁵⁾ Dokument nr 1194249, s. 9.

⁽¹⁰⁶⁾ Dokument nr 1194249, s. 8 och nr 1194233.

⁽¹⁰⁷⁾ Dokument nr 1194227.

⁽¹⁰⁸⁾ Dokument nr 1194249, s. 9–10.

- (85) Precis som med ersättningen för driften och underhållet (åtgärd a) har de norska myndigheterna inte lämnat något slutgiltigt svar på hur ersättningsnivån har fastställts. Bristen på särredovisning försvårar kontrollen ⁽¹⁰⁹⁾. I en rapport om tillbörlig akksamhet rörande Veilys AS ⁽¹¹⁰⁾ angav revisorerna att de hade fått begränsad insikt i kostnaderna för avtalet med kommunen ⁽¹¹¹⁾.
- (86) De norska myndigheterna anser därmed att de berörda företagen i BKK-koncernen kan ha överkompenserats. De siffror från Kostra som presenterades i punkt (69) ovan tyder på en sådan överkompensation ⁽¹¹²⁾.

4. SYNUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

4.1 SYNUNKTER FRÅN BKK VEILYS

4.1.1 *Bakgrundsinformation*

- (87) BKK DA förvärvade, i och med avtalet från 1996, Bergen Lysverkens tillgångar och verksamhet. BKK DA åtog sig därmed att säkerställa fortsatt tillhandahållande av gatubelysning och tog på sig ansvaret för driften och underhållet av infrastrukturen ⁽¹¹³⁾.
- (88) Liksom de norska myndigheterna konstaterar BKK Veilys att avsnitt 7 c i köpeavtalet reglerar den framtida ekonomiska ersättningen för tillhandahållandet av gatubelysning. Av avsnitt 7 c framgår för det första att BKK-koncernen har rätt till ersättning för driften och underhållet av infrastrukturen och, för det andra, att den har rätt till ersättning för det bundna kapitalet. Denna bestämmelse har legat till grund för de efterföljande avtalen ⁽¹¹⁴⁾.
- (89) Alla avtal och verksamheter som rör den infrastruktur till gatubelysning som BKK-koncernen kontrollerar organiseras inom det helägda dotterbolaget Veilys AS. Det rör sig om cirka 50 000 gatlykter, däribland de berörda gatlykterna längs kommunala vägar i kommunen ⁽¹¹⁵⁾.

4.1.2 *Allmänna synpunkter på beslutet om att inleda förfarandet*

- (90) Ersättningen avser en offentlig infrastruktur som inte används för att erbjuda varor eller tjänster på en marknad. Åtgärderna omfattas därför inte av artikel 61.1 i EES-avtalet ⁽¹¹⁶⁾.
- (91) I detta avseende framgår det inte tillräckligt tydligt av beslutet om att inleda förfarandet att infrastrukturen ägs av Veilys AS. Eftersom Veilys AS är den enda möjliga leverantören och kommunen den enda möjliga köparen tillfaller inte ersättningen ett företag ⁽¹¹⁷⁾.
- (92) Under alla omständigheter har ingen överkompensation ägt rum. I den mån tillhandahållandet av gatubelysning utgör en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse är Altmarkkriterierna uppfyllda ⁽¹¹⁸⁾.

4.1.3 *Särskilda synpunkter på åtgärd a – drift och underhåll*

- (93) Enligt BKK Veilys återspeglar ersättningen de underliggande kostnaderna och ersättningsnivån i jämförbara avtal. Det har inte förekommit någon överkompensation ⁽¹¹⁹⁾.

⁽¹⁰⁹⁾ Dokument nr 1126801, s. 8 och nr 1194249, s. 10.

⁽¹¹⁰⁾ Dokument nr 1194235.

⁽¹¹¹⁾ Dokument nr 1194249, s. 10.

⁽¹¹²⁾ Dokument nr 1194249, s. 10.

⁽¹¹³⁾ Dokument nr 1073541, s. 2.

⁽¹¹⁴⁾ Dokument nr 1073541, s. 2.

⁽¹¹⁵⁾ Dokument nr 1073541, s. 2.

⁽¹¹⁶⁾ Dokument nr 1073541, s. 1–2.

⁽¹¹⁷⁾ Dokument nr 1073541, s. 2.

⁽¹¹⁸⁾ Dokument nr 1073541, s. 1.

⁽¹¹⁹⁾ Dokument nr 1073541, s. 3.

- (94) När det gäller riktmärkning anser BKK Veilys att den prisnivå som anges i klagomålet inte stöds. Det är dessutom nödvändigt att ta hänsyn till de särskilda omständigheterna i fallet. De berörda avtalen följer ett format med fast pris per gatlykta och omfattar ett fullständigt utbud av tjänster. Detta innebär att BKK Veilys bär risken för negativa händelser, såsom extrema väderförhållanden, samt ansvaret för all typ av drift och underhåll. Det är även dyrare att bedriva verksamhet i stadsområden med tung trafik och andra störningar ⁽¹²⁰⁾.

4.1.4 Särskilda synpunkter på åtgärd b – finansiering av 12 000 lysdiodarmaturer

- (95) BKK Veilys bestrider att finansieringen av de 12 000 lysdiodarmaturerna utgör statligt stöd.
- (96) Såvitt BKK Veilys vet köpte kommunen armaturerna till en kostnad av 2 000 norska kronor per gatlykta. Kostnaderna för planering, installation och dokumentation uppgick till [...] norska kronor per gatlykta.
- (97) På grundval av dessa siffror uppgick kostnaderna för uppgraderingen till [...] norska kronor per gatlykta. Detta motsvarar ungefär [...] gånger den årliga kapitalkostnad som betalades av kommunen. Uppgraderingen av de 12 000 lysdiodarmaturerna var därmed mycket dyrare än vad som kunde ha varit fallet utifrån denna ersättning ⁽¹²¹⁾.
- (98) Lysdiodarmaturerna kommer vidare att medföra stora besparingar i energikostnader för kommunen. Enligt de uppgifter som BKK Veilys hade att tillgå uppskattades kostnadsbesparingarna till 450 norska kronor per gatlykta och år. Detta innebär att kommunen kommer att återfå sin investering på mindre än sju år ⁽¹²²⁾.

4.1.5 Särskilda synpunkter på åtgärd c – ersättning för kapitalkostnader

- (99) Enligt BKK Veilys avser ersättningen icke-ekonomisk verksamhet. Den del som rör kapitalkostnader bör ses som en avgift för tillträde till infrastrukturen ⁽¹²³⁾.
- (100) Ersättningen för kapitalkostnader ger under alla omständigheter inte BKK Veilys någon ekonomisk fördel. Kostnaden för att uppföra en gatlykta är cirka 20 000 norska kronor, med tillägg av ytterligare 10 000–50 000 norska kronor för förberedande arbete. Minimikostnaden för att uppföra BKK Veilys 16 058 gatlykter uppgår därmed till 500 000 000 norska kronor ⁽¹²⁴⁾.
- (101) Av detta följer att kapitalkostnaden inte kompenseras oproportionerligt. Infrastrukturen till gatubelysningen förvaltas på ett sätt som gör att dess tekniska standard upprätthålls ⁽¹²⁵⁾.

II. BEDÖMNING

5. FÖREKOMST AV STATLIGT STÖD

5.1 BAKGRUND

- (102) I artikel 61.1 i EES-avtalet fastställs att

”om inget annat anges i det avtalet ska allt stöd som beviljas av EU:s medlemsstater, Eftastaterna eller genom statliga resurser i någon som helst form, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att främja vissa företag eller viss produktion, i den mån det påverkar handeln mellan de avtalsslutande parterna, anses vara oförenligt med det avtalets funktion.”

⁽¹²⁰⁾ Dokument nr 1073541, s. 3.

⁽¹²¹⁾ Dokument nr 1073541, s. 3.

⁽¹²²⁾ Dokument nr 1073541, s. 3.

⁽¹²³⁾ Dokument nr 1073541, s. 2–3.

⁽¹²⁴⁾ Dokument nr 1073541, s. 3.

⁽¹²⁵⁾ Dokument nr 1073541, s. 3.

- (103) För att en åtgärd ska utgöra statligt stöd måste därför följande kumulativa villkor uppfyllas: Åtgärden måste i) beviljas av staten eller genom statliga medel, ii) medföra en fördel för ett företag, iii) främja vissa företag (selektivitet), och iv) hota att snedvrیدا konkurrensen och påverka handeln. Såsom nämns ovan har övervakningsmyndigheten utfärdat riktlinjer om begreppet statligt stöd ⁽¹²⁶⁾.
- (104) På grundval av de mottagna synpunkterna anser övervakningsmyndigheten det lämpligt att först bedöma huruvida ersättningen inom ramen för åtgärderna a och c har tillfallit ett företag. Om det visar sig att så är fallet, och i den mån finansieringen av lysdiodarmaturerna (åtgärd b) har gett samma enheter en fördel, skulle denna fördel också ha tillkommit ett företag.

5.2 BEGREPPET FÖRETAG

5.2.1 Den rättsliga prövningen

- (105) Begreppet *företag* omfattar varje enhet som utövar ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens rättsliga form och hur den finansieras ⁽¹²⁷⁾. All verksamhet som går ut på att erbjuda varor eller tjänster på en marknad utgör ekonomisk verksamhet ⁽¹²⁸⁾.
- (106) I motsats till vad klaganden påstår är det inte avgörande huruvida en verksamhet i princip kan bedrivas av en privat aktör. Det är snarare nödvändigt att fastställa de särskilda omständigheter under vilka verksamheten bedrivs ⁽¹²⁹⁾. I detta avseende måste det kontrolleras om den berörda verksamheten genom sin natur, sitt syfte och de regler som gäller för den har anknytning till myndighetsutövning, eller om den är av ekonomisk art, vilket motiverar tillämpningen av EES konkurrensregler ⁽¹³⁰⁾.
- (107) Huruvida det finns en marknad för en viss verksamhet kan variera mellan EES-staterna beroende på nationella villkor ⁽¹³¹⁾. Klassificeringen av en viss verksamhet kan också ändras över tid till följd av politiska beslut eller den ekonomiska utvecklingen.
- (108) För enheter som bedriver flera verksamheter måste den rättsliga klassificeringen göras separat för varje verksamhet. Att en enhet ägnar sig åt myndighetsutövning utgör därför inte ett hinder för att klassificera den som ett företag med avseende på dess övriga verksamhet ⁽¹³²⁾. Om en ekonomisk verksamhet inte kan skiljas från myndighetsutövningen klassificeras däremot hela verksamheten som icke-ekonomisk ⁽¹³³⁾.

⁽¹²⁶⁾ Se beslut nr 3/17/KOL av den 18 januari 2017 i fotnot 79.

⁽¹²⁷⁾ Eftadomstolens dom av den 17 november 2020 i mål E-9/19, Abelia och WTW AS/Eftas övervakningsmyndighet, punkt 87, Eftadomstolens dom av den 21 februari 2008 i mål E-5/07, Private Barnehagers Landsforbund/Eftas övervakningsmyndighet, Eftadomstolens rapport 2008, s. 62, punkt 78 och Eftadomstolens dom av den 22 mars 2002 i mål E-8/00, Landsorganisasjonen i Norge/Kommunenenes Sentralforbund m.fl., Eftadomstolens rapport 2002, s. 114, punkt 62.

⁽¹²⁸⁾ Eftadomstolens dom av den 10 maj 2011 i de förenade målen E-4/10, E-6/10 och E-7/10, Furstendömet Liechtenstein m.fl./Eftas övervakningsmyndighet, Eftadomstolens rapport 2011, s. 16, punkt 54, domstolens dom av den 16 juni 1987, kommissionen/Italien, C-118/85, EU:C:1987:283, punkt 7, domstolens dom av den 18 juni 1998, kommissionen/Italien, C-35/96, EU:C:1998:303, punkt 36 och domstolens dom av den 12 september 2000, Pavlov m.fl., de förenade målen C-180/98 till C-184/98, EU:C:2000:428, punkt 75.

⁽¹²⁹⁾ Se Abelia och WTW AS/Eftas övervakningsmyndighet i fotnot 127, punkt 88 och Private Barnehagers Landsforbund/Eftas övervakningsmyndighet i fotnot 127, punkt 80.

⁽¹³⁰⁾ Se Abelia och WTW AS/Eftas övervakningsmyndighet i fotnot 127, punkt 89 och domstolens dom av den 7 november 2019, Aanbestedingskalender m.fl./kommissionen, C-687/17 P, EU:C:2019:932, punkterna 15–16.

⁽¹³¹⁾ Domstolens dom av den 17 februari 1993, Poucet och Pistre/AGF och Cancava, de förenade målen C-159/91 och C-160/91, EU:C:1993:63, punkterna 16–20.

⁽¹³²⁾ Domstolens dom av den 1 juli 2008, Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE)/Elliniko Dimosio, C-49/07, EU:C:2008:376, punkt 25.

⁽¹³³⁾ Se Abelia och WTW AS/Eftas övervakningsmyndighet i fotnot 127, punkt 90, Aanbestedingskalender m.fl./kommissionen i fotnot 130, punkterna 17–19 och domstolens dom av den 12 juli 2012, Compass-Datenbank GmbH/Republik Österreich, C-138/11, EU:C:2012:449, punkt 38.

- (109) Det följer av Eftadomstolens rättspraxis att begreppet *tjänster* i anslutning till de grundläggande friheterna är relevant för att avgöra om en verksamhet är ekonomisk i ärenden om statligt stöd. Enligt artikel 37 första stycket i EES-avtalet betraktas endast tjänster som normalt tillhandahålls mot ersättning som *tjänster* i den mening som avses i avtalet ⁽¹³⁴⁾.
- (110) Det viktigaste kännetecknet för en ersättning är att den utgör en ekonomisk motprestation för tjänsten i fråga ⁽¹³⁵⁾. Dessutom avtalas ersättningen normalt mellan leverantören och mottagaren av tjänsten ⁽¹³⁶⁾.
- (111) Begreppet *tjänster* bör även tolkas mot bakgrund av artikel 37 andra stycket i EES-avtalet ⁽¹³⁷⁾. Enligt denna bestämmelse omfattar *tjänster* i synnerhet verksamhet av industriell eller kommersiell natur samt verksamhet inom hantverk och fria yrken.
- (112) Det framgår av fast rättspraxis att en verksamhets art måste fastställas mot bakgrund av den sektor inom vilken den bedrivs och det sätt på vilket denna sektor är organiserad.
- (113) På utbildningsområdet betraktas exempelvis inte finansiering av utbildning som tillhandahålls inom ramen för ett nationellt system som ersättning för en tjänst om två villkor är uppfyllda. För det första ska staten inte sträva efter att ägna sig åt inkomstbringande verksamhet när den inrättar och upprätthåller utbildningssystemet, utan efter att uppfylla sina skyldigheter gentemot befolkningen. För det andra ska utbildningssystemet i allmänhet vara finansierat med offentliga medel och inte genom betalningar från användarna ⁽¹³⁸⁾.
- (114) Enligt ett liknande resonemang har kommunala förskolor i Norge inte ansetts ha något vinstsyfte. De kommunala förskolorna betraktades därför inte som företag i ärenden om statligt stöd ⁽¹³⁹⁾.
- (115) När det gäller hälso- och sjukvårdssektorn har Eftadomstolen slagit fast att typen av tillhandahållande av stödtjänster inom områdena upphandling, informations- och kommunikationsteknik samt arkivering måste fastställas utifrån det sätt på vilket tjänsterna används. Om stödtjänsterna inte tillhandahålls på marknaden, utan inom ett nationellt hälso- och sjukvårdssystem som inrättats på grundval av solidaritet, är tillhandahållandet av sådana tjänster av icke-ekonomisk art ⁽¹⁴⁰⁾.

5.2.2 Tillämpning av den rättsliga prövningen i det aktuella ärendet

- (116) Såsom anges i punkterna (53) och (54) bedriver företag inom BKK-koncernen ekonomisk verksamhet på ett antal marknader.
- (117) Enligt domstolen är det inte uteslutet att en enhet kan bedriva både ekonomisk och icke-ekonomisk verksamhet. Detta förutsätter dock att de olika finansieringarna bokförs separat så att det inte föreligger någon risk för korssubventionering av organets ekonomiska verksamhet via de offentliga medel som det uppbär för sin icke-ekonomiska verksamhet ⁽¹⁴¹⁾. Alla risker för korssubventionering måste alltså uteslutas för att den offentliga finansieringen ska anses gå till icke-ekonomisk verksamhet.

⁽¹³⁴⁾ Se Private Barnehagers Landsforbund/Eftas övervakningsmyndighet i fotnot 127, punkterna 80–81.

⁽¹³⁵⁾ Eftadomstolens dom av den 10 december 2020 i mål E-13/19, Hraðbraut ehf./mennta- og menningarmálaráðuneytið, Verzlunarskóli Íslands ses., Tækniskólinn ehf. och Menntaskóli Borgarfjarðar ehf., punkt 91, Private Barnehagers Landsforbund/Eftas övervakningsmyndighet i fotnot 127, punkt 81 och domstolens dom av den 27 september 1988, belgiska staten/Humbel och Edel, C-263/86, EU:C:1988:451, punkt 17.

⁽¹³⁶⁾ Se belgiska staten/Humbel och Edel i fotnot 135, punkt 17.

⁽¹³⁷⁾ Se belgiska staten/Humbel och Edel i fotnot 135, punkt 16.

⁽¹³⁸⁾ Se Hraðbraut ehf. i fotnot 135, punkt 92.

⁽¹³⁹⁾ Se Private Barnehagers Landsforbund/Eftas övervakningsmyndighet i fotnot 127, punkterna 82–84.

⁽¹⁴⁰⁾ Se Abelia och WTW AS/Eftas övervakningsmyndighet i fotnot 127, punkterna 95–97.

⁽¹⁴¹⁾ Domstolens dom av den 27 juni 2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania/Ayuntamiento de Getafe, C-74/16, EU:C:2017:496, punkt 51.

- (118) I det aktuella ärendet har övervakningsmyndigheten inte mottagit några argument för att det har införts tillräckliga skyddsåtgärder som på ett effektivt och lämpligt sätt skiljer intäkterna och kostnaderna inom ramen för de berörda avtalen från annan ekonomisk verksamhet. Tvärtom har de norska myndigheterna uppgett att skyddsåtgärder borde ha införts och att korssubventionering inte kan uteslutas ⁽¹⁴²⁾.
- (119) På grundval av detta, och oavsett om de verksamheter för vilka ersättning betalats ut är av ekonomisk karaktär, måste övervakningsmyndigheten därför dra slutsatsen att ersättningen inom ramen för åtgärderna a och c har tillfallit ett företag.
- (120) Mot bakgrund av de argument som presenterats kommer övervakningsmyndigheten ändå att bedöma om de verksamheter för vilka ersättning betalats ut inom ramen för de berörda åtgärderna i sig är av ekonomisk art. Övervakningsmyndigheten kommer först att bedöma verksamheten rörande de gatlyktor som har ägts av företaget i BKK-koncernen.
- (121) Såsom upprepas i punkterna (59)–(60) ovan hänvisar de norska myndigheterna till kommunernas ansvar enligt 20 § i den norska väglagen att driva och underhålla kommunala vägar. Även om 20 § inte medför någon skyldighet för kommunerna att tillhandahålla gatubelysning, eller att tillhandahålla gatubelysning till en viss nivå, bidrar denna verksamhet till målet om trafiksäkerhet. Kommunen följer dessutom Statens Vegvesens standard (*veinormalen*) vid planering, byggande och uppgradering av vägar. Denna standard innehåller specifikationer beträffande förekomsten av gatubelysning ⁽¹⁴³⁾.
- (122) Mot denna bakgrund hävdar de norska myndigheterna, såsom anges i punkt (61), att domen i Selex-målet stöder deras ståndpunkt att den verksamhet för vilken ersättning betalats ut är av icke-ekonomisk art ⁽¹⁴⁴⁾. Såsom anges i punkt (62) åberopar de norska myndigheterna dessutom punkt 17 om myndighetsutövning i riktlinjerna om begreppet statligt stöd ⁽¹⁴⁵⁾. Enligt de norska myndigheterna bör verksamhet som syftar till att trygga den allmänna säkerheten under alla omständigheter klassificeras på samma sätt som icke-ekonomisk verksamhet som bedrivs för sociala, kulturella, utbildningsmässiga och pedagogiska ändamål.
- (123) Såsom redan nämnts är det nödvändigt att fastställa de särskilda omständigheter under vilka en verksamhet bedrivs för att avgöra om verksamheten är av ekonomisk art ⁽¹⁴⁶⁾. I det aktuella ärendet är den naturliga utgångspunkten för denna bedömning det gällande regelverket för tillhandahållande av gatubelysning längs kommunala vägar i Norge samt de särskilda omständigheterna i Bergen.
- (124) När det gäller det gällande regelverket i Norge föreskrivs i den lagstiftning och de standarder som de norska myndigheterna hänvisar till helt enkelt att kommunerna är ansvariga för driften av kommunal väginfrastruktur och att kravet på att det ska finnas gatubelysning måste uppfyllas för att vägarna ska uppnå Statens vegvesens standard (*veinormalen*). Såsom anges ovan innehåller 20 § i den norska väglagen dock inget krav på att kommunerna ska tillhandahålla gatubelysning, eller tillhandahålla gatubelysning till en viss nivå. Det finns inte heller något som hindrar kommunerna från att ingå avtal med kommersiella enheter om (delar av) driften och underhållet av kommunala vägar som en ekonomisk verksamhet.
- (125) När det gäller de särskilda omständigheterna i Bergen konstaterar övervakningsmyndigheten att det faktum att infrastrukturen till gatubelysningen inkluderades vid försäljningen av Bergen Lysverker gjorde att BKK DA blev den enda tillgängliga leverantören längs de berörda kommunala vägarna. BKK DA erhöll denna ställning i konkurrens med fem andra anbudsgivare.
- (126) Såsom beskrivs i punkt (32) innefattade avsnitt 7 c i köpeavtalet dessutom en mekanism beträffande den framtida ekonomiska ersättningen. Denna mekanism gör det möjligt att reglera avkastningen.

⁽¹⁴²⁾ Dokument nr 1126801, s. 7.

⁽¹⁴³⁾ Dokument nr 1126801, s. 4 och nr 1194249, s. 5.

⁽¹⁴⁴⁾ Se domarna från domstolen och tribunalen i fotnot 77.

⁽¹⁴⁵⁾ Se riktlinjerna om begreppet statligt stöd i fotnot 79.

⁽¹⁴⁶⁾ Se Abelia och WTW AS/Eftas övervakningsmyndighet i fotnot 127, punkt 88 och Private Barnehagers Landsforbund/Eftas övervakningsmyndighet i fotnot 127, punkt 80.

- (127) På grundval av detta anser övervakningsmyndigheten att kommunen, genom försäljningen av infrastrukturen till gatubelysningen kombinerat med upprättandet av en kompensationsmekanism som gör det möjligt att reglera avkastningen, skapade en marknad för tillhandahållandet av de berörda tjänsterna till kommunen som en ekonomisk verksamhet. Att infrastrukturen var unik, vilket ledde till att köparen blev den enda tillgängliga leverantören, innebär inte i sig att de berörda företagen i BKK-koncernen inte har levererat tjänster på en marknad. BKK DA erhöll dessutom denna ensamrätt i konkurrens med fem andra anbudsgivare.
- (128) Denna ståndpunkt bekräftas av de åtgärder som BKK-koncernen och kommunen har vidtagit i förhållande till senare avtal som ingåtts med regelbundna intervaller. BKK-koncernen har försökt maximera sin vinst genom sin tolkning av avtalsvillkoren och har framhållit att den bedriver kommersiell verksamhet i syfte att skapa värden för sina aktieägare⁽¹⁴⁷⁾. Kommunen å sin sida har agerat utifrån förutsättningen att den har att göra med en kommersiell aktör. De norska myndigheterna har i själva verket hänvisat till den marknadsstyrka som BKK-koncernen åtnjuter i egenskap av infrastrukturägare.
- (129) Såsom framgår av flera klagomålsärenden vid den norska klagomålsnämnden för offentlig upphandling (*Kofa, Klagenemnda for offentlige anskaffelser*) erbjuds tjänster som rör underhåll och drift av gatubelysning dessutom av olika leverantörer på affärsmässig grund⁽¹⁴⁸⁾. I linje med detta mottog kommunen, såsom beskrivs i avsnitt 3.1.4, anbud från flera leverantörer när den inledde ett konkurrensutsatt förfarande med avseende på sådana tjänster.
- (130) Övervakningsmyndigheten konstaterar därför att det i själva verket var normal praxis i Norge och Bergensområdet att tillhandahålla drift- och underhållstjänster mot ersättning. Detta tyder också på att denna verksamhet var av ekonomisk art.
- (131) När det gäller den ersättning som betalats ut för underhållet och driften av de kommunägda gatlyktorna finns det inget i avtalsvillkoren som tyder på att denna verksamhet bör klassificeras annorlunda. Med undantag för att det inte finns några kapitalkostnader som ska kompenseras var villkoren fram till den 1 april 2020 desamma som för de gatlyktor som BKK-koncernen kontrollerade. Sedan den 1 april 2020 har tjänsterna tillhandahållits inom ramen för ett affärsavtal som tilldelades efter ett konkurrensutsatt förfarande⁽¹⁴⁹⁾.
- (132) När det gäller de norska myndigheternas hänvisning till domen i Selex-målet⁽¹⁵⁰⁾ bör det erinras om att ärendet gällde verksamhet som bedrivs av Europeiska organisationen för säkrare flygtrafiktjänst (*Eurocontrol*). Eurocontrol inrättades av olika europeiska stater genom den internationella konventionen om samarbete för luftfartens säkerhet⁽¹⁵¹⁾.
- (133) Vid överklagande upprepade domstolen sin slutsats i ett tidigare mål att Eurocontrols verksamhet, utifrån en helhetsbedömning, genom sin natur, sitt syfte och de regler som gäller för den har anknytning till myndighetsutövning rörande kontrollen och övervakningen av luftrummet. Denna slutsats gällde även den verksamhet som Eurocontrol utövar vilken består i att bistå nationella myndigheter bland annat när dessa genomför upphandlingar i syfte att förvärva utrustning och system avsedda att användas inom flygledningsområdet⁽¹⁵²⁾.
- (134) Mot bakgrund av bedömningen i punkterna (123)–(131) vidhåller övervakningsmyndigheten därför att det aktuella ärendet skiljer sig väsentligt från domen i Selex-målet. Det bör också erinras om att domstolen i Selex-målet faktiskt angav att förekomsten av ett vinstintresse är ett kriterium för att en verksamhet är av ekonomisk karaktär⁽¹⁵³⁾.

⁽¹⁴⁷⁾ Dokument nr 1194227, s. 2.

⁽¹⁴⁸⁾ Beslut av den 23 mars 2022, Otera Traftec AS/Lillehammers kommun, mål 2021/1439, beslut av den 24 mars 2021, Nett-Tjenester AS/Fredrikstads kommun, mål 2021/367, beslut av den 14 september 2015, Nettpartner AS/Stavangers kommun m.fl., de förenade målen 2015/47, 2015/48, 2015/49 och 2015/50 samt beslut av den 2 september 2015, Traftec AS/Vest-Agders fylkeskommun, mål 2015/71. Besluten finns på <https://www.klagenemndssekretariatet.no/klagenemnda-for-offentlige-anskaffelser-kofa/>.

⁽¹⁴⁹⁾ Se avsnitten 3.1.3 och 3.1.4.

⁽¹⁵⁰⁾ Se domarna från domstolen och tribunalen i fotnot 77.

⁽¹⁵¹⁾ Se tribunalens dom i fotnot 77, punkt 1.

⁽¹⁵²⁾ Se domstolens dom i fotnot 77, punkterna 71–72.

⁽¹⁵³⁾ Se domstolens dom i fotnot 77, punkterna 116–117.

- (135) Övervakningsmyndigheten kan inte heller instämma i att den verksamhet för vilken ersättning betalats ut inom ramen för åtgärderna a och c avser myndighetsutövning i den mening som avses i punkt 17 i riktlinjerna om begreppet statligt stöd ⁽¹⁵⁴⁾. Det är snarare så att kommunen har betalat en leverantör som verkar på affärsmässig och ekonomisk grund. Situationen kan därmed jämföras med när en kommun upphandlar byggnadsverk av en kommersiell entreprenör för att bygga eller underhålla kommunala vägar.
- (136) På samma sätt är övervakningsmyndigheten fortfarande tveksam till påståendet att verksamhet som syftar till att trygga den allmänna säkerheten bör klassificeras på samma sätt som icke-ekonomisk verksamhet som bedrivs för sociala, kulturella, utbildningsmässiga och pedagogiska ändamål. Det finns ingen grund i rättspraxis för att en verksamhet skulle vara icke-ekonomisk i sig bara för att den syftar till att uppnå ett visst mål. Som tidigare nämnts är det därför nödvändigt att fastställa de särskilda omständigheter under vilka verksamheten bedrivs. Som exempel kan nämnas att underhållsverksamhet kopplad till allmän egendom helt klart kan bedrivas på affärsmässig grund, även om den är nödvändig för användarnas säkerhet.

5.2.3 Slutsats

- (137) På grundval av ovanstående drar övervakningsmyndigheten slutsatsen att ersättningen inom ramen för åtgärderna a och c har tillfallit ett företag. I den mån finansieringen av lysdiodarmaturerna (åtgärd b) har gett samma enheter en fördel har också denna fördel tillkommit ett företag.

5.3 FÖREKOMST AV STATLIGA MEDEL

- (138) För att utgöra statligt stöd måste en åtgärd beviljas av staten eller med hjälp av statliga medel. Begreppet *statliga medel* omfattar medel från regionala inomstatliga organ ⁽¹⁵⁵⁾.
- (139) Samtliga åtgärder finansieras genom kommunens budget. De innefattar således förbrukning av statliga medel.

5.4 FÖRDEL

5.4.1 Inledning

- (140) En fördel i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet är varje ekonomisk förmån som ett företag inte skulle ha fått under normala marknadsförhållanden ⁽¹⁵⁶⁾. Följaktligen kan inte enbart konkreta förmåner som subventioner, lån och direktinvesteringar ge en fördel, utan även åtgärder som – utan att vara subventioner i strikt bemärkelse – är av samma karaktär och har identiskt lika effekter ⁽¹⁵⁷⁾. I linje med detta kan en åtgärd inte anses falla utanför tillämpningsområdet för förbudet mot statligt stöd endast av den anledningen att den har formen av ett avtal som omfattar ömsesidiga prestationer ⁽¹⁵⁸⁾.

⁽¹⁵⁴⁾ Se riktlinjerna om begreppet statligt stöd i fotnot 79.

⁽¹⁵⁵⁾ Se riktlinjerna om begreppet statligt stöd i fotnot 79, punkt 48 och där angiven rättspraxis.

⁽¹⁵⁶⁾ Se riktlinjerna om begreppet statligt stöd i fotnot 79, punkt 66, domstolens dom av den 11 juli 1996, Syndicat français de l'Express international (SFEI) m.fl./La Poste m.fl., C-39/94, EU:C:1996:285, punkt 60 och domstolens dom av den 29 april 1999, Spanien/kommissionen, C-342/96, EU:C:1999:210, punkt 41.

⁽¹⁵⁷⁾ Domstolens dom av den 2 juli 1974, Italien/kommissionen, C-173/73, EU:C:1974:71, punkt 13, Eftadomstolens dom av den 17 augusti 2012 i mål E-12/11, Asker Brygge/Eftas övervakningsmyndighet, Eftadomstolens rapport 2012, s. 536, punkt 55 och domstolens dom av den 20 november 2003, Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie/GEMO SA, C-126/01, EU:C:2003:622, punkt 28.

⁽¹⁵⁸⁾ Tribunalens dom av den 28 januari 1999, BAI/kommissionen, T-14/96, EU:T:1999:12, punkt 71.

5.4.2 *En fördel kan inte uteslutas på grundval av Altmarkvillkoren*

5.4.2.1 **Altmarkvillkoren**

- (141) Det finns särskild rättspraxis som är tillämplig på ersättning för allmännyttiga tjänster vilken beviljas företag som anförtrotts att tillhandahålla en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse. Det följer av domstolens dom i Altmarkmålet att förekomsten av en fördel i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet i sådana fall kan uteslutas om följande fyra kumulativa villkor är uppfyllda ⁽¹⁵⁹⁾:
- i. "För det första skall det mottagande företaget faktiskt ha ålagts skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, och dessa skyldigheter skall vara klart definierade.
 - ii. För det andra skall de kriterier på grundval av vilka ersättningen beräknas vara fastställda i förväg på ett objektivt och öppet sätt [...].
 - iii. För det tredje får ersättningen inte överstiga vad som krävs för att täcka hela eller delar av de kostnader som har uppkommit i samband med skyldigheterna att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, med hänsyn tagen till de intäkter som därvid har erhållits och till en rimlig vinst på grund av fullgörandet av dessa skyldigheter.
 - iv. För det fjärde skall, när det företag som ges ansvaret för att tillhandahålla de allmännyttiga tjänsterna [...] inte har valts ut efter ett offentligt upphandlingsförfarande som gör det möjligt att välja den anbudsgivare som kan tillhandahålla dessa tjänster till den lägsta kostnaden för det allmänna, storleken av den nödvändiga ersättningen fastställas på grundval av en undersökning av de kostnader som ett genomsnittligt och välskött företag [...] skulle ha åsamkats vid fullgörandet av [skyldigheterna], med hänsyn tagen till de intäkter som därvid skulle ha erhållits och till en rimlig vinst på grund av fullgörandet av [skyldigheterna]."
- (142) Övervakningsmyndigheten har offentliggjort riktlinjer för tillämpningen av reglerna om statligt stöd på ersättning för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ⁽¹⁶⁰⁾. Altmarkvillkoren behandlas i avsnitt 3 i de riktlinjerna.

5.4.2.2 **Tillämpning av Altmarkvillkoren på det aktuella ärendet**

- (143) Enligt det första villkoret ska det mottagande företaget ha ålagts klart definierade skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster.
- (144) Enligt domstolen är syftet med detta villkor att uppnå transparens och rättssäkerhet. Det krävs att man avgör om det mottagande företaget faktiskt har ålagts skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster och om dessa skyldigheter har definierats i nationell rätt på ett klart och tydligt sätt. Minimikriterier måste därför vara uppfyllda när det gäller förekomsten av en eller flera rättsakter från myndigheterna som på ett tillräckligt precist sätt definierar åtminstone arten av, längden på och omfattningen av de skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster som ålagts det eller de berörda företagen ⁽¹⁶¹⁾.
- (145) I enlighet med detta bekräftade domstolen en dom från tribunalen där det konstaterades att det första Altmarkvillkoret inte var uppfyllt eftersom det inte i nationell rätt getts någon klar definition av den aktuella tjänsten som en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse. Denna slutsats påverkades inte av att det fanns en marknadsstörning på den berörda marknaden och att tjänsten kunde ha definierats som en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse. Dyliga omständigheter är inte relevanta vid prövningen av om de aktuella företagen faktiskt har ålagts skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster i en offentlig rättsakt eller om dessa skyldigheter har definierats däri på ett klart och tydligt sätt ⁽¹⁶²⁾.

⁽¹⁵⁹⁾ Se domen i Altmarkmålet i fotnot 26, punkterna 87–93.

⁽¹⁶⁰⁾ EUT L 161, 13.6.2013, s. 12 (bilaga I) och EES-supplement nr 34, 13.6.2013, s. 1 (bilaga I).

⁽¹⁶¹⁾ Domstolens dom av den 20 december 2017, Comunidad Autónoma del País Vasco m.fl./kommissionen, C-66/16 P, EU:C:2017:654, punkterna 72–73.

⁽¹⁶²⁾ *Ibidem*, punkterna 74–75.

- (146) Det framgår vidare av fast rättspraxis att ett företag, för att det ska kunna anses ha anförtrotts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, måste ha anförtrotts detta genom en åtgärd från en offentlig myndighet ⁽¹⁶³⁾. Sådana beslut kan omfatta avtal, i den mån de härrör från en offentlig myndighet och har tvingande rättsverkningar ⁽¹⁶⁴⁾. Att en tjänst är föremål för ett offentligt avtal, utan någon vidare kvalificering, räcker dock inte för att den ska anses utgöra en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse ⁽¹⁶⁵⁾.
- (147) Den relevanta frågan är därför inte om kommunen kunde ha anförtrott företagen i BKK-koncernen tillhandahållandet av en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse som omfattade de berörda tjänsterna, utan om den faktiskt har gjort det.
- (148) Den naturliga utgångspunkten för en sådan bedömning är att varken de norska myndigheterna eller BKK Veilys har hävdat att BKK-koncernen har anförtrotts en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse.
- (149) Såsom framgår av avsnitten 3 och 4 ovan innehåller de norska myndigheternas synpunkter ingen hänvisning alls till lagstiftningen om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. BKK Veilys har endast hävdat att om tillhandahållandet av gatubelysning utgör en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse är Altmarkvillkoren uppfyllda. Detta tyder, i linje med den preliminära slutsatsen i beslutet om att inleda förfarandet, på att företagen i BKK-koncernen inte har haft, och inte har, någon skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster med avseende på åtgärderna ⁽¹⁶⁶⁾.
- (150) Denna synpunkt stöds även av de avtal som lämnats in av de norska myndigheterna.
- (151) Såsom förklaras i avsnitt 3 ovan bestod köpeavtalet från 1996 i att kommunen sålde – och BKK DA köpte – ett företag. Avtalet innehöll visserligen bestämmelser om det framtida tillhandahållandet av gatubelysning och tillhörande tjänster, men det finns inget i den tillhandahållna dokumentationen som tyder på att kommunen, i den mening som avses i rättspraxis, har anförtrott BKK DA skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster.
- (152) Detsamma gäller för de efterföljande avtalen med företag inom BKK-koncernen. Vad beträffar verksamheten rörande gatlyktor som kontrolleras av BKK-koncernen har kommunen genomfört ett köp av en säljare som kontrollerar en nödvändig insatsvara – inte anförtrott en skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster. När det gäller underhållet och driften av de kommunägda gatlyktorna har denna verksamhet upphandlats som ett led i kommunens tillhandahållande av gatubelysning genom denna infrastruktur. Båda dessa verksamheter har tagits med i avtalen utan att det vare sig föreskrivs, förklaras eller anges att företagen i BKK-koncernen har anförtrotts en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse.

5.4.2.3 Slutsats

- (153) Mot bakgrund av ovanstående vidhåller övervakningsmyndigheten sin preliminära slutsats i beslutet om att inleda förfarandet. När det gäller de tre åtgärderna konstateras att företagen i BKK-koncernen inte har haft, och inte har, någon skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster. En fördel kan därmed inte uteslutas på grundval av Altmarkvillkoren.

5.4.3 Principen om marknadsekonomiska aktörer

5.4.3.1 Bakgrund

- (154) Ekonomiska transaktioner som genomförs av offentliga organ anses inte ge motparten någon fördel och utgör därmed inte statligt stöd om de genomförs under normala marknadsförhållanden. Denna fråga om överensstämmelse med marknaden bedöms enligt principen om marknadsekonomiska aktörer.

⁽¹⁶³⁾ Domstolens dom av den 23 oktober 1997, kommissionen/Republiken Frankrike, C-159/94, EU:C:1997:501, punkt 65.

⁽¹⁶⁴⁾ Domstolens dom av den 7 november 2012, Coordination bruxelloise d'institutions sociales et de santé (CBI)/kommissionen, T-137/10, EU:T:2012:584, punkt 109.

⁽¹⁶⁵⁾ Tribunalens dom av den 26 november 2015, Spanien/kommissionen, T-461/13, EU:T:2015:891, punkt 71. Domen bekräftades efter överklagande i domstolens dom av den 20 december 2017, Spanien/kommissionen, C-81/16 P, EU:C:2017:1003. Se särskilt punkt 49 i domstolens dom.

⁽¹⁶⁶⁾ Punkt 33 i beslutet om att inleda förfarandet.

- (155) Vid en bedömning enligt principen om marknadsekonomiska aktörer är den utslagsgivande faktorn om det offentliga organet har agerat som en marknadsekonomisk aktör skulle ha gjort i en liknande situation⁽¹⁶⁷⁾. Följaktligen ska endast de fördelar och skyldigheter som är kopplade till rollen som ekonomisk aktör, snarare än rollen som offentlig myndighet, beaktas⁽¹⁶⁸⁾.
- (156) Frågan om huruvida en transaktion omfattar statligt stöd måste avgöras med hänsyn till den situation som rådde när beslutet om transaktionen fattades⁽¹⁶⁹⁾. Vad som utgör normal ersättning följer således av de faktorer som ett företag som agerar under normala marknadsförhållanden skulle ha tagit hänsyn till när det ska fastställa vederlaget⁽¹⁷⁰⁾.
- (157) Övervakningsmyndigheten är skyldig att göra en komplex ekonomisk bedömning vid tillämpningen av principen om marknadsekonomiska aktörer⁽¹⁷¹⁾. Denna bedömning ska grunda sig på tillgängliga uppgifter om objektiva och kontrollerbara omständigheter⁽¹⁷²⁾.
- (158) I linje med vad som hävdas i klagomålet kommer övervakningsmyndigheten nedan att bedöma om BKK-koncernen har erhållit en ersättning som överstiger marknadspriserna för underhållet och driften (åtgärd a). Därefter kommer övervakningsmyndigheten att bedöma om finansieringen av de 12 000 lysdiodarmaturerna (åtgärd b) har gett koncernen en fördel.
- (159) Slutligen kommer övervakningsmyndigheten att ta upp ersättningen för kapitalkostnader (åtgärd c). Inom ramen för denna bedömning kommer övervakningsmyndigheten för det första att överväga om compensationen av kapitalkostnader var förenlig med normal marknadspraxis. För det andra kommer övervakningsmyndigheten att bedöma om BKK-koncernen har kompenserats för sådana kostnader till en nivå som överstiger marknadspriserna.

5.4.4 Åtgärd a – drift och underhåll

5.4.4.1 Ersättningen för den BKK-ägda infrastrukturen

- (160) Under det formella granskningsförfarandet har övervakningsmyndigheten mottagit ytterligare upplysningar om kommunens försäljning av Bergen Lysverker.
- (161) Såsom anges i avsnitt 3.1.2 sålde kommunen 1996 den kommunala enheten Bergen Lysverker, inklusive dess tillgångar och verksamhet, till BKK DA. BKK DA förvärvade Bergen Lysverker genom ett anbudsförfarande, men försäljningen utgjorde också en intern överföring av ett dotterbolag. BKK DA kontrollerades vid den tidpunkten helt av kommunen.
- (162) En mekanism som reglerar ersättningen för det framtida tillhandahållandet av gatubelysning genom den infrastruktur som köptes av BKK DA fastställdes i avsnitt 7 c i köpeavtalet från 1996. Enligt de uppgifter som presenteras i avsnitten 3.1.2 och 4.1.1 är de norska myndigheterna och BKK Veilys överens om att de har varit, och fortfarande är, bundna av denna bestämmelse vid fastställandet av ersättningen.
- (163) Frågan om huruvida en transaktion omfattar statligt stöd måste, såsom nämnts ovan, avgöras med hänsyn till den situation som rådde när beslutet om transaktionen fattades⁽¹⁷³⁾. Om kompensationsmekanismen i köpeavtalet från 1996 inrättades på ett sätt som vid den tidpunkt då avtalet ingicks begränsade de framtida ersättningsnivåerna till marknadspriser utgör den ersättning som sedan beräknades i enlighet med denna mekanism inte någon fördel⁽¹⁷⁴⁾.

⁽¹⁶⁷⁾ Se riktlinjerna om begreppet statligt stöd i fotnot 79, punkt 76, domstolens dom av den 21 mars 1991, Italien/kommissionen, C-305/89, EU:C:1991:142, punkt 19 och förstainstansrättens dom av den 6 mars 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale och Land Nordrhein-Westfalen/kommissionen, de förenade målen T-228/99 och T-233/99, EU:T:2003:57, punkt 208.

⁽¹⁶⁸⁾ Se riktlinjerna om begreppet statligt stöd i fotnot 79, punkt 77 och domstolens dom av den 5 juni 2012, kommissionen/Électricité de France (EDF), C-124/10 P, EU:C:2012:318, punkterna 79, 80 och 81.

⁽¹⁶⁹⁾ Se Westdeutsche Landesbank Girozentrale i fotnot 167, punkterna 245–246.

⁽¹⁷⁰⁾ Se Syndicat français de l'Express international (SFEI) i fotnot 156, punkterna 60–61.

⁽¹⁷¹⁾ Domstolens dom av den 2 september 2010, kommissionen/Scott SA, C-290/07 P, EU:C:2010:480, punkt 68. Se även tribunalens dom av den 27 april 2022, Flašker/kommissionen, T-392/20, EU:T:2022:245, punkt 42.

⁽¹⁷²⁾ Se Électricité de France (EDF) i fotnot 168, punkt 102.

⁽¹⁷³⁾ Se Westdeutsche Landesbank Girozentrale i fotnot 167, punkterna 245 och 246.

⁽¹⁷⁴⁾ Se, i fråga om förköpsrättsavtal, domen i målet Asker Brygge i fotnot 157, punkt 57 med ytterligare hänvisningar till rättspraxis.

- (164) Det måste därför först bedömas om kompensationsmekanismen utformades på ett sätt som begränsar den framtida ersättningen till marknadspriser. Om så visar sig vara fallet måste det för det andra fastställas om mekanismen verkligen har följts.
- (165) I ett ärende om huruvida ersättningen för det stöd som den franska posten, *La Poste*, tillhandahållit dotterbolaget SFMI-Chronopost (*Chronopost*) överensstämde med marknaden framhöll domstolen att de tjänster som tillhandahölls Chronopost var oskiljaktigt förenade med det unika postnät som La Poste förvaltade. Eftersom detta nät inte utformades på grundval av kommersiella överväganden skulle det inte ha inrättats av ett privat företag utan statligt ingripande ⁽¹⁷⁵⁾.
- (166) Domstolen konstaterade att La Postes kostnader för tillhandahållandet av de berörda tjänsterna i denna situation kunde utgöra de objektiva och kontrollerbara omständigheter som ligger till grund för bedömningen av ersättningens överensstämmelse med marknaden. Förekomsten av en fördel kunde uteslutas om, för det första, den begärda ersättningen vederbörligen täckte de ytterligare rörliga kostnader som förorsakats av tillhandahållandet av tjänsterna samt en normal avgift för täckande av fasta kostnader och en normal avkastning på eget kapital, och för det andra, det inte fanns något som tydde på att dessa faktorer hade felvärderats eller fastställts godtyckligt ⁽¹⁷⁶⁾.
- (167) Det aktuella ärendet avser även tjänster som är oskiljaktigt förenade med ett unikt nät som inte konstruerades enligt ett kommersiellt tillvägagångssätt och som inte skulle ha inrättats av ett privat företag utan statligt ingripande. BKK DA var dessutom helt kommunägt när köpeavtalet ingicks.
- (168) På grundval av detta anser övervakningsmyndigheten att de förhållanden som rådde när kompensationsmekanismen i köpeavtalet från 1996 inrättades var jämförbar med dem som bedömdes av domstolen i Chronopost-målet. I den mån denna kompensationsmekanism uppfyller villkoren i Chronopost-målet anser övervakningsmyndigheten därför att den överensstämmer med marknadsvillkoren.
- (169) Såsom fastställts i avsnitt 3.1.2 anges i avsnitt 7 c i köpeavtalet från 1996 att ersättningen ska täcka BKK:s driftskostnader plus en reglerad avkastning på det bundna kapitalet. För den del som avser underhåll och drift medger denna mekanism därför endast kostnadstäckning. Övervakningsmyndigheten har därtill inte erhållit någon information som tyder på att kostnader som är felaktigt eller godtyckligt fastställda, till exempel till följd av en onaturligt låg effektivitetsnivå eller en olämplig fördelning av indirekta kostnader, skulle vara ersättningsberättigande. På grundval av detta anser övervakningsmyndigheten att den del av kompensationsmekanismen som rör underhåll och drift överensstämmer med villkoren i Chronopost-målet.
- (170) Vad beträffar den andra frågan, dvs. huruvida kompensationsmekanismen i köpeavtalet från 1996 har följts, skulle en rationell privat aktör, med tanke på de belopp det rör sig om, ha investerat tillräckliga resurser för att säkerställa efterlevnaden. Detta skulle ha inbegripit kontroller av grunden för de priser som BKK-koncernen presenterade, inklusive hur de direkta och indirekta kostnaderna fastställdes. Övervakningsmyndigheten är dessutom övertygad om att en privat köpare skulle ha vidtagit rättsliga åtgärder om en leverantör inte var villig att styrka att dess priser var i linje den överenskomna kompensationsmekanismen.
- (171) Såsom beskrivs i avsnitt 3.3 har kommunen ifrågasatt vad den anser vara hög prissättning från BKK-koncernens sida. Kommunen har vidare medgett att det inte kan uteslutas att ersättningsnivåerna utgör överkompensation och att den bristande dokumentationen om grunden för de priser som har begärts är problematisk. Kommunen har dessutom tagit upp dessa frågor under hela den period som omfattas av det formella granskningsförfarandet.
- (172) Informationen från BKK Veilys, som presenteras i avsnitt 4.1.3, innehåller inga närmare uppgifter om grunden för de begärda priserna. Det saknas framför allt uppgifter om de direkta och indirekta kostnaderna i samband med driften och underhållet samt hur dessa kostnader har fastställts. När det gäller de indirekta kostnaderna finns ingen information om vilken fördelningsmekanism som används, och varför denna anses lämplig. Dessa oklarheter tyder på att kompensationsmekanismen i köpeavtalet från 1996 inte har följts.

⁽¹⁷⁵⁾ Domstolens dom av den 3 juli 2003, Land Chronopost/Ufex m.fl., de förenade målen C-83/01 P, C-93/01 P och C-94/01 P, EU:C:2003:388, punkterna 36–37.

⁽¹⁷⁶⁾ *Ibidem*, punkterna 38–40.

- (173) Av siffrorna från Kostra, som anges i punkt (69), framgår varje kommuns totala kostnader per gatlykta och år, inklusive el. Siffrorna visar att kommunen under perioden 2015–2019 hade de högsta registrerade kostnaderna av de tio större kommuner som finns med i statistiken.
- (174) Skillnaderna i kostnader mellan kommunerna kan bero på flera faktorer, såsom förklaras i punkterna (67)–(68) samt i punkt (94). Varken de norska myndigheterna eller BKK Veilys har dock lämnat uppgifter som styrker att kostnadsnivåerna i Kostra är motiverade. BKK Veilys har endast hävdad att det finns vissa faktorer som påverkar kostnaderna i Bergen, utan att lägga fram några ytterligare belägg för detta.
- (175) Övervakningsmyndigheten konstaterar därmed att siffrorna från Kostra tyder på att BKK-koncernen har överkompenserats. Siffrorna är dock inte tillräckligt detaljerade för att det ska gå att avgöra i vilken mån överkompensationen avser underhållet och driften (åtgärd a) eller kapitalkostnaden (åtgärd c).
- (176) Mot bakgrund av ovanstående framgår det av den samlade information som lämnats att ersättningen med största sannolikhet har överskridit den nivå som följer av mekanismen i köpeavtalet från 1996. Detta speglar kommunens underlåtenhet att vidta nödvändiga åtgärder för att se till att denna mekanism följdes. Kommunen har därmed inte agerat som en privat köpare.

5.4.4.2 Ersättningen för den kommunägda infrastrukturen

- (177) Såsom beskrivs i avsnitten 3.1.3, 3.1.4 och 3.1.5 har kommunen ägt, och äger fortfarande, ett antal gatlyktor längs de kommunala vägarna. Enligt vad som anges i avsnitt 3.1.4 har underhållet och driften av denna kommunägda infrastruktur, med verkan från och med den 1 april 2020, utförts inom ramen för ett avtal som kommunen tilldelat efter upphandling.
- (178) Enligt vad som framgår av inbjudan att lämna anbud för detta avtal stod det kommunen fritt att upphandla underhållet och driften av den kommunalägda infrastrukturen från vilken intresserad leverantör som helst, utan att vara bunden av någon på förhand fastställd kompensationsmekanism. Övervakningsmyndigheten kommer därför att göra en separat bedömning av den ersättning som betalats ut för denna verksamhet.
- (179) Enligt uppgifterna i avsnitt 3.1.4 följde tilldelningen av det upphandlade avtalet ett konkurrensutsatt, transparent, icke-diskriminerande och villkorslöst förfarande i enlighet med EES-lagstiftningen om upphandling. Beslutet om tilldelning baserades på det lägsta priset, och det finns inget som tyder på att det rådande marknadspriset skulle ha varit lägre än det överenskomna priset. Övervakningsmyndigheten anser därför att den ersättning som betalats ut för underhållet och driften inom ramen för det upphandlade avtalet inte har medfört någon fördel för BKK-koncernen ⁽¹⁷⁷⁾.
- (180) När det gäller ersättningen för den verksamhet som utfördes före den 1 april 2020 konstaterar övervakningsmyndigheten att kommunen, trots att den uppfattade prisnivån som hög, inte kontrollerade om tjänsterna kunde upphandlas till en lägre kostnad från en annan leverantör. I stället godtog kommunen samma pris per gatlykta som för den infrastruktur som kontrollerades av BKK-koncernen. Övervakningsmyndigheten konstaterar därför att kommunen inte har agerat som en privat köpare skulle ha gjort.
- (181) Ersättningsnivån var alltså densamma per gatlykta som för de gatlyktor som kontrollerades av BKK-koncernen. Såsom noterats i punkt (176) framgår det av den samlade informationen att ersättningsnivån med största sannolikhet har överskridit den nivå som medgavs av den kostnadsbaserade mekanismen i köpeavtalet från 1996. Detta tyder också på att kommunen har betalat mer än vad den skulle ha gjort om den hade upphandlat tjänsterna på den öppna marknaden.
- (182) Det finns inget i de upplysningar som lämnats som tyder på motsatsen. Enligt vad som fastställts i punkterna (173)–(175) tyder siffrorna från Kostra på att BKK-koncernen har överkompenserats. Siffrorna är dock inte tillräckligt detaljerade för att det ska gå att avgöra i vilken mån överkompensationen avser underhållet och driften (åtgärd a) eller kapitalkostnaden (åtgärd c).

⁽¹⁷⁷⁾ Se riktlinjerna om begreppet statligt stöd i fotnot 79, punkterna 89–96.

- (183) Övervakningsmyndigheten har vidare granskat resultatet av anbudsförfarandet för de tjänster som tillhandahållits från och med den 1 april 2020. Såsom anges i punkt (48) omfattade det upphandlade avtalet dock även de 12 000 lysdiodarmaturer som installerades i det BKK-ägda nätet. Villkoren i det upphandlade avtalet utgör därför inte någon meningsfull jämförelsegrund beträffande de priser som tidigare tagits ut för de kommunägda gatlyktorna.
- (184) Övervakningsmyndigheten måste följaktligen dra sin slutsats på grundval av den återstående tillgängliga informationen. Såsom anges i punkterna (180)–(182) framgår det av denna samlade information att BKK-koncernen har överkompenserats även med avseende på de gatlyktor som ägs av kommunen.

5.4.4.3 Slutsats

- (185) På grundval av ovanstående bedömning drar övervakningsmyndigheten slutsatsen att BKK-koncernen har överkompenserats för underhållet och driften av gatubelysningen längs de kommunala vägarna i Bergen. När det gäller de gatlyktor som ägs av BKK-koncernen pågår denna överkompensation fortfarande. Vad beträffar de gatlyktor som ägs av kommunen avser överkompensationen endast den verksamhet som bedrivits fram till den 1 april 2020.
- (186) Trots att de upplysningar som lämnats visar att en fördel har beviljats kan övervakningsmyndigheten inte fastställa beloppet. Detta återspeglas i betalningskravet i avsnitt 10 nedan.

5.4.5 Åtgärd b – finansiering av 12 000 lysdiodarmaturer

- (187) Av den information som presenteras i avsnitten 3.4 och 4.1.4 ovan framgår att kommunen köpte in lysdiodarmaturerna från en extern leverantör. Äganderätten till dessa har inte överförts, och kommer inte att överföras, till BKK-koncernen. Eftersom kommunen har behållit äganderätten till lysdiodarmaturerna har den därför inte gett koncernen någon fördel.
- (188) De norska myndigheterna och BKK Veilys har vidare klargjort att köpet av lysdiodarmaturerna innebar en uppgradering utöver det vanliga som BKK Veilys inte var skyldig att genomföra. På grundval av detta kan slutsatsen dras att kommunen inte har gett företaget någon fördel eftersom den inte har befriat BKK Veilys från kostnader som företaget borde ha stått för enligt villkoren i avtalet/avtalen.
- (189) När det gäller driften och underhållet av lysdiodarmaturerna ingick dessa uppgifter i det separata tjänsteavtal som upphandlades. Ersättningen inom ramen för detta avtal har av de skäl som anges i punkt (179) inte medfört någon fördel för BKK-koncernen.
- (190) Mot bakgrund av ovanstående anser övervakningsmyndigheten att finansieringen av de 12 000 lysdiodarmaturerna (åtgärd b) inte i sig har medfört någon fördel för företag inom BKK-koncernen. Av de skäl som anges i punkterna (191) och (192) nedan understryker övervakningsmyndigheten dock att det är nödvändigt att ta hänsyn till installationen av lysdiodarmaturerna vid fastställandet av överkompensationens storlek inom ramen för åtgärderna a och c.
- (191) I den mån denna installation har minskat kostnaderna för driften och underhållet, utan att detta leder till en minskad ersättning i linje med den kostnadsbaserade mekanismen i köpeavtalet från 1996, skulle detta innebära en överkompensation inom ramen för åtgärd a. Övervakningsmyndigheten noterar i detta avseende att fastän det upphandlade avtalet omfattar driften och underhållet av lysdiodarmaturerna verkar det som om BKK-koncernen fortfarande får ersättning, inom ramen för det avtal som beskrivs i punkt (45), för underhållet och driften av den infrastruktur på vilken dessa armaturer har installerats. Det förefaller dessutom som om ersättningsnivån har varit densamma som när avtalet även omfattade de armaturer som ersattes med lysdiodarmaturerna ⁽¹⁷⁸⁾.

⁽¹⁷⁸⁾ I skrivelsen av den 12 april 2021, registrerad som dokument nr 1194249, angav de norska myndigheterna på sidan 11 att villkoren i drift- och underhållsavtalet mellan Bergens kommun och Veilys AS inte har ändrats på grund av installationen av lysdiodarmaturerna.

- (192) När det gäller åtgärd c är det nödvändigt att ta hänsyn till de lysdiodarmaturer som kommunen ägde vid fastställandet av den korrekta ersättningsnivån inom ramen för avkastningsregleringen i köpeavtalet från 1996. Med tanke på att lysdiodarmaturerna ägs av kommunen kan de inte inkluderas i den kapitalbas för vilken ersättning ska betalas ut. Vidare borde det återstående värdet av de armaturer som ersattes med lysdiodarmaturerna ha dragits av från denna kapitalbas.

5.4.6 Åtgärd c – ersättning för kapitalkostnader

5.4.6.1 Inledning

- (193) Såsom förklaras i avsnitt 3.1.2 utgör ersättningen för kapitalkostnader den andra delen av den mekanism som inrättades i köpeavtalet från 1996. Såsom beskrivs närmare i avsnitt 3.5 är kapitalkostnaderna för infrastrukturen en av flera kostnadskomponenter som ingår i tillhandahållandet av gatubelysning. Om kommunen själv hade ägt infrastrukturen skulle det alltså vara kommunen som i första hand stod för sådana kapitalkostnader. När gatubelysningen i stället tillhandahålls genom infrastruktur som ägs av en annan juridisk person är det denna juridiska person som bär kapitalkostnaderna. På grundval av denna nya information anser övervakningsmyndigheten att det är normal praxis att kompensera infrastrukturägaren för kapitalkostnaderna.
- (194) Enligt mekanismen i köpeavtalet från 1996 har BKK-koncernen rätt till kapitalkostnader för det bundna kapitalet motsvarande den avkastningsränta som NVE fastställt för den reglerade elnätsinfrastrukturen. På samma sätt som för ersättningen för underhållet och driften av de BKK-ägda gatlyktorna konstaterar övervakningsmyndigheten att, om denna del av kompensationsmekanismen utformades på ett sätt som vid den tidpunkt då köpeavtalet ingicks begränsade den framtida ersättningen till marknadspriser, utgör den ersättning som sedan beräknades i enlighet därmed inte någon fördel ⁽¹⁷⁹⁾.
- (195) Enligt domen i Chronopost-målet, och enligt vad som anges i punkt (166) ovan, är kriteriet för att bedöma kapitalkostnaden huruvida avkastningen överstiger en normal avkastning på eget kapital. För det första ska man därför bedöma om regleringen i köpeavtalet från 1996 medger en normal, snarare än en alltför hög, avkastning. Om så är fallet ska man för det andra beakta om ersättningsnivåerna har fastställts i enlighet med denna begränsning.
- (196) Regleringen av kapitalavkastningen i köpeavtalet från 1996 består av två delar: i) en räntesats, och ii) en kapitalbas på vilken räntesatsen ska tillämpas. Det resulterande beloppet motsvarar alternativkostnaden för kapital och täcker kostnaden för både finansieringen med eget kapital och skulder.
- (197) Inledningsvis konstaterar övervakningsmyndigheten att begreppet *alternativkostnad för kapital* är allmänt vedertaget och i linje med kriteriet om normal avkastning på det investerade kapitalet. Övervakningsmyndigheten kommer därför att gå vidare med att bedöma de två delarna av regleringen (räntesatsen och kapitalbasen).

5.4.6.2 Räntesatsen

- (198) Såsom nämnts i avsnitt 3.1.1 är elnät naturliga monopol och omfattas av sektorsspecifik reglering i Norge. I enlighet med detta fastställer NVE sin referensränta för att infrastrukturägare ska få en rimlig avkastning på sina investeringar ⁽¹⁸⁰⁾.

⁽¹⁷⁹⁾ Se punkt (163) ovan med hänvisningar till rättspraxis.

⁽¹⁸⁰⁾ NVE:s faktablad nr 3/2021, senast uppdaterat den 14 december 2021. När detta beslut antogs fanns faktabladet tillgängligt på följande länk: <https://webfileservice.nve.no/API/PublishedFiles/Download/968a7fea-1dde-4094-836a-6ad8ef9aef7c/202119109/3425690>.

- (199) NVE beräknar räntan på årsbasis med hjälp av metoden med vägd genomsnittlig kapitalkostnad. Indataparametrarna i NVE:s uppskattning av den vägda genomsnittliga kapitalkostnaden omfattar flera marknadsrelaterade faktorer som är specifika för elnätsindustrin. Det rör sig framför allt om beta för eget kapital, industrikreditpremier och optimal kapitalstruktur. Referensräntan har legat på 5–7 % under det senaste årtiondet ⁽¹⁸¹⁾.
- (200) Enligt NVE kännetecknas elnätsdrift av stabila och förutsägbara intäkter, och den anses allmänt vara en verksamhet med låg risk. För att beräkna parametern beta för eget kapital vid beräkningen av den vägda genomsnittliga kapitalkostnaden används därför börsnoterade företag med reglerade intäktsflöden, såsom olika leverantörer av allmännyttiga nät ⁽¹⁸²⁾.
- (201) Begreppet *alternativkostnad för kapital* är, såsom nämnts ovan, i linje med kriteriet att det pris som tas ut bör medge en normal avkastning på det investerade kapitalet. Användningen av den vägda genomsnittliga kapitalkostnaden är dessutom en standardmetod för att beräkna sådana kostnader.
- (202) Den lämpliga vägda genomsnittliga kapitalkostnaden för de tjänster som bedöms i det aktuella ärendet bör dock återspegla alternativkostnaden för investeringar i infrastruktur till gatubelysning. Den lämpliga vägda genomsnittliga kapitalkostnaden bör därför spegla risken med denna verksamhet.
- (203) I likhet med elnät utgör den berörda infrastrukturen ett naturligt monopol med lång livslängd. Med tanke på kommunens ständiga efterfrågan på gatubelysning är risken för inkomstvariationer låg. Eftersom det är kommunen som betalar för elen kan kostnaderna dessutom förväntas vara stabila.
- (204) Dessa faktorer tyder på att användningen av NVE:s referensränta var ett lämpligt mått på den erforderliga marknadsmässiga avkastningen för driften av infrastrukturen till gatubelysningen. Övervakningsmyndigheten har inte mottagit någon information som tyder på motsatsen.
- (205) Övervakningsmyndigheten konstaterar därför att bestämmelsen om att använda NVE:s referensränta stod i proportion till en normal avkastningsnivå och var därmed i linje med domen i Chronopost-målet. Såsom framgår av bedömningen nedan beträffande kapitalbasen fastställs emellertid inte i de inlämnade upplysningarna hur ersättningen har beräknats i praktiken.

5.4.6.3 Kapitalbasen

- (206) I köpeavtalet från 1996 anges inte vilken metod som ska användas för att fastställa det bundna kapital som utgör kapitalbasen. Det finns dock ingenting i ordalydelsen som antyder att BKK-koncernen har rätt till en alltför hög avkastningsnivå i form av de avgifter som den kunnat ta ut genom sin monopolställning. Tvärtom brukar självkostnad-plus-vinstpålägg-metoden, såsom den som ingår i köpeavtalet, i regel användas inom reglerade sektorer för att säkerställa att ersättningsnivån är normal. Övervakningsmyndigheten anser därför att bestämmelsen om att tillämpa NVE:s referensränta på det bundna kapitalet innebär att kapitalbasen ska fastställas på ett lämpligt sätt som säkerställer en normal avkastningsnivå. Följaktligen står också denna faktor i proportion till domen i Chronopost-målet.
- (207) När det gäller frågan om hur mekanismen har tillämpats framgår dock inte av de inlämnade upplysningarna hur den ersättningsberättigande kapitalkostnaden har beräknats. De norska myndigheterna har inte kunnat tillhandahålla några närmare uppgifter och menar att deras kontroller har försvårats av bristen på sårredovisning. BKK Veilys har endast hänvisat allmänt till det kapital som skulle kunna krävas för att uppföra liknande infrastruktur. Liksom för ersättningen för driften och underhållet tyder denna bristande precision i sig på att köpeavtalet från 1996 inte har följts.
- (208) Hänsyn bör även tas till användningen av NVE:s referensränta. Eftersom NVE:s referensränta är en nominell ränta som redan inkorporerar allmän inflation skulle dess tillämpning på en kapitalbas som fastställts med användning av återanskaffningsvärdet innebära dubbel kompensation för allmän inflation ⁽¹⁸³⁾. Enligt NVE:s reglering, som kompensationsmekanismen uppenbarligen återspeglar, tillämpas NVE:s referensränta följaktligen på det bokförda värdet av de elnätstillgångar som används produktivt, dvs. på deras historiska värde efter avdrag för avskrivningar ⁽¹⁸⁴⁾.

⁽¹⁸¹⁾ NVE:s faktablad nr 8/2021, senast uppdaterat den 14 december 2021. När detta beslut antogs fanns faktabladet tillgängligt på följande länk: <https://webfileservice.nve.no/API/PublishedFiles/Download/6c8f4e29-3c0e-418c-a1b4-3d366df1bd71/202119109/3425693>.

⁽¹⁸²⁾ Se ovan.

⁽¹⁸³⁾ Se NVE:s faktablad nr 8/2021 i fotnot 181.

⁽¹⁸⁴⁾ Se NVE:s faktablad nr 3/2021 i fotnot 180.

- (209) I detta avseende har övervakningsmyndigheten noterat oenigheten mellan kommunen och BKK-koncernen. Såsom anges i avsnitt 3.5 verkar det som om kommunen har förespråkat användningen av det bokförda värdet för att fastställa kapitalbasen, medan BKK-koncernen har argumenterat för att använda tillgångarnas återanskaffningsvärde. Det förefaller vidare som om denna oenighet rådde under hela den berörda perioden och att kapitalbasen därför kan ha fastställts på ett sätt som inte står i proportion till regleringen av normal avkastning enligt kompensationsmekanismen i köpeavtalet från 1996.
- (210) Slutligen visar siffrorna från Kostra, som presenteras i punkt (69), att kommunen under perioden 2015–2019 hade de högsta registrerade kostnaderna för gatubelysning av de tio större kommuner som ingick i urvalet. Även om siffrorna inte är tillräckligt detaljerade för att det ska gå att dra någon slutsats om i vilken utsträckning de registrerade kostnaderna rör underhållet och driften (åtgärd a) eller kapitalkostnaderna (åtgärd c) tyder detta på att BKK-koncernen har fått ersättning som överstiger en normal avkastningsnivå.
- (211) Av de inlämnade uppgifterna framgår därför att ersättningen med största sannolikhet har överskridit den normala avkastningsnivå som fastställdes i köpeavtalet från 1996. På samma sätt som för ersättningen för underhållet och driften (åtgärd a) återspeglar detta kommunens underlåtenhet att vidta nödvändiga åtgärder för att se till att kompensationsmekanismen följdes. Kommunen har därmed inte agerat som en privat köpare.

5.4.6.4 Slutsats

- (212) På grundval av ovanstående bedömning drar övervakningsmyndigheten slutsatsen att BKK-koncernen har överkompenserats för kapitalkostnader i förhållande till dess gatlyktor längs de kommunala vägarna i Bergen.
- (213) Trots att de upplysningar som lämnats visar att en fördel har beviljats kan övervakningsmyndigheten inte fastställa beloppet. Detta återspeglas i betalningskravet i avsnitt 10 nedan.

5.5 SELEKTIVITET

- (214) För att utgöra statligt stöd enligt artikel 61.1 i EES-avtalet måste åtgärderna vara selektiva genom att de gynnar vissa företag eller viss produktion.
- (215) Åtgärderna avser företag i BKK-koncernen. De är därmed selektiva.

5.6 PÅVERKAN PÅ HANDEL OCH KONKURRENS

5.6.1 Den rättsliga prövningen

- (216) En fördel som beviljas ett företag utgör endast statligt stöd enligt artikel 61.1 i EES-avtalet om det snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion och endast i den utsträckning det påverkar handeln mellan EES-staterna. För att dessa kriterier ska vara uppfyllda är det inte nödvändigt att fastställa att konkurrensen faktiskt snedvrids och att stödet faktiskt påverkar handeln mellan EES-staterna. Det räcker att undersöka huruvida det kan snedvrیدا konkurrensen och påverka handeln ⁽¹⁸⁵⁾.
- (217) När det gäller villkoret om snedvridning av konkurrensen konstateras i riktlinjerna om begreppet statligt stöd att sådan snedvridning endast kan uteslutas om vissa kumulativa villkor är uppfyllda. Det rör sig om följande villkor: a) En tjänst är föremål för ett lagstadgat monopol (fastställt i överensstämmelse med EES-rätten). b) Det lagstadgade monopol utsluter inte endast konkurrens på marknaden utan också om marknaden. c) Tjänsten konkurrerar inte med andra tjänster. d) Om tjänsteleverantören är verksam på en annan marknad som är öppen för konkurrens måste korssubventionering uteslutas ⁽¹⁸⁶⁾.

⁽¹⁸⁵⁾ Domstolens dom av den 29 juli 2019, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Azienda Napoletana Mobilità SpA, C-659/17, EU:C:2019:633, punkt 29 och där angiven rättspraxis.

⁽¹⁸⁶⁾ Se riktlinjerna om begreppet statligt stöd i fotnot 79, punkt 188.

- (218) I den senaste tidens rättspraxis har domstolen hänvisat till motsvarande punkt i kommissionens tillkännagivande om begreppet statligt stöd ⁽¹⁸⁷⁾. Beträffande villkor b betonade domstolen att det inte räcker att tjänsten omfattas av ett lagstadgat monopol. Det lagstadgade monopolet måste dessutom utesluta all eventuell konkurrens om att bli den enda tjänsteleverantören ⁽¹⁸⁸⁾.
- (219) När det gäller villkoret om påverkan på handeln kan ett stöd förstärka ett konkurrerande företags ställning i handeln mellan EES-staterna. Det är dock inte nödvändigt att stödmottagaren deltar i sådan handel. Om en EES-stat beviljar stöd till ett företag är det möjligt att företagets verksamhet inom landet kan upprätthållas eller öka, med den följd att möjligheterna för företag från andra EES-stater att träda in på marknaden minskar. Att tjänsterna är lokala eller regionala är således inte tillräckligt för att utesluta att stödet kan påverka handeln mellan EES-staterna ⁽¹⁸⁹⁾.

5.6.2 Tillämpning av den rättsliga prövningen i det aktuella ärendet

- (220) Varken de norska myndigheterna eller BKK Veilys har hävdat att den verksamhet för vilken ersättning betalats ut har bedrivits inom ramen för ett lagstadgat monopol. Utifrån de kumulativa villkoren i riktlinjerna om begreppet statligt stöd kan en snedvridning av konkurrensen därför inte uteslutas (se punkt (217) ovan).
- (221) De verksamheter för vilka ersättning betalats ut omfattar även driften och underhållet av gatubelysningen. När kommunen upphandlade dessa tjänster inkom anbud från många olika företag. Det har även förekommit flera Kofamål rörande liknande avtal som varit, eller borde ha varit, föremål för EES-omfattande anbudsförfaranden som offentliggörs i databasen TED ⁽¹⁹⁰⁾. Övervakningsmyndigheten konstaterar därför att det finns etablerade marknader i Norge för tjänster kopplade till drift och underhåll av gatubelysning. Dessa marknader innefattar dessutom avtal som kan vara av intresse i hela EES.
- (222) Såsom anges i punkt (54) är företagen i BKK-koncernen dessutom verksamma på ett antal andra marknader. Trots detta kan de norska myndigheterna inte utesluta att den övriga ekonomiska verksamheten har korssubventionerats.
- (223) Mot bakgrund av ovanstående är övervakningsmyndigheten övertygad om att de fördelar som ges BKK-koncernen riskerar att snedvrida konkurrensen genom att företaget kan behålla eller stärka sin marknadsnärvaro.
- (224) Med tanke på att lokala myndigheter i Norge regelbundet upphandlar underhåll och drift av gatubelysning genom EES-omfattande anbudsförfaranden är det dessutom realistiskt att företag som är etablerade i andra EES-stater skulle överväga att öka sin marknadsnärvaro i Norge med avseende på sådan verksamhet. De fördelar som ges BKK-koncernen kan dock göra att den upprätthåller eller utvidgar sin verksamhet på dessa konkurrenters bekostnad. I den mån det har förekommit korssubventionering är detsamma sannolikt fallet för ekonomisk verksamhet på andra konkurrensutsatta marknader.
- (225) Övervakningsmyndigheten konstaterar därför att överkompensationen även kan påverka handeln.

⁽¹⁸⁷⁾ Kommissionens tillkännagivande om begreppet statligt stöd som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT C 262, 19.7.2016, s. 1).

⁽¹⁸⁸⁾ Domstolens dom av den 19 december 2019, Arriva Italia Srl m.fl./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, C-385/18, EU:C:2019:1121, punkterna 57–58.

⁽¹⁸⁹⁾ Se INPS-domen i fotnot 185, punkterna 30–31 och där angiven rättspraxis.

⁽¹⁹⁰⁾ Se målen 2021/1439, 2021/367 och 2015/71 i fotnot 148.

5.6.3 *Slutsats*

- (226) Mot bakgrund av ovanstående drar övervakningsmyndigheten slutsatsen att överkompensationen kan snedvrída konkurrensen och påverka handeln.

5.7 SLUTSATS OM FÖREKOMSTEN AV STATLIGT STÖD

- (227) Såsom framgår av ovanstående överväganden drar övervakningsmyndigheten slutsatsen att överkompensationen för underhållet och driften (åtgärd a) samt kapitalkostnaden (åtgärd c) utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet.

6. INDIVIDUELLT STÖD ELLER STÖDORDNING

- (228) I artikel 1 d i del II i protokoll 3 definieras en *stödordning* som varje rättsakt på grundval av vilken individuellt stöd kan beviljas företag som i rättsakten definieras på ett allmänt och abstrakt sätt, utan att några ytterligare genomförandeåtgärder krävs, samt varje rättsakt på grundval av vilken stöd, som inte är hänförligt till ett visst projekt, kan beviljas ett eller flera företag för obestämd tid och/eller med obestämt belopp. Begreppet *individuellt stöd* definieras i led e i samma artikel som stöd som inte beviljas på grundval av en stödordning samt anmälningspliktiga utbetalningar av stöd på grundval av en stödordning.
- (229) När det gäller det stöd som beviljats för den infrastruktur som kontrolleras av BKK-koncernen, omfattar det, enligt vad som anges i avsnitten 5.4.4.1 och 5.4.6, belopp som överstiger den tillåtna ersättningen enligt mekanismen i avsnitt 7 c i köpeavtalet från 1996. Varken de norska myndigheterna eller BKK Veilys har identifierat någon befintlig rättsakt som medger en sådan överkompensation.
- (230) Beträffande stödet för underhållet och driften av den kommunägda infrastrukturen, som behandlas i avsnitt 5.4.4.2, har de norska myndigheterna och BKK Veilys inte heller gjort gällande att denna ersättning beviljades på grundval av en rättsakt enligt definitionen i artikel 1 d i del II i protokoll 3. Inte heller de upplysningar som lämnades under det formella granskningsförfarandet innehåller något som tyder på att stödet beviljades på grundval av en sådan rättsakt.
- (231) Övervakningsmyndigheten drar därför slutsatsen att det berörda stödet utgör individuellt stöd enligt definitionen i artikel 1 e i del II i protokoll 3.

7. FÖRFARANDEKRAV

- (232) Enligt artikel 1.3 i del I i protokoll 3 ska övervakningsmyndigheten underrättas i så god tid att den kan yttra sig om alla planer på att vidta eller ändra stödåtgärder. Där står även att staten i fråga inte får genomföra åtgärden förrän detta förfarande lett till ett slutgiltigt beslut.
- (233) Övervakningsmyndigheten underrättades först om det stöd som redan beviljats genom klagomålet. Stödet är därför olagligt i den mening som avses i artikel 1 f i del II i protokoll 3.

8. FÖRENLIGHET

- (234) Av artikel 61.1 i EES-avtalet följer att statliga stödåtgärder, om inte annat föreskrivs, är oförenliga med avtalets funktion. De norska myndigheterna har inte lagt fram några argument för att de berörda åtgärderna utgör förenligt stöd.
- (235) Undantaget enligt artikel 61.2 i EES-avtalet är inte tillämpligt eftersom stödet inte främjar något av de syften som anges i denna bestämmelse. Av samma skäl är artikel 61.3 a och 61.3 b i EES-avtalet inte tillämplig på det aktuella ärendet.

- (236) I förhållande till artikel 61.3 c konstaterar övervakningsmyndigheten att stödåtgärderna innefattar en överkompensation som överstiger den ersättningsnivå som är nödvändig för att bedriva den berörda ekonomiska verksamheten. Enligt fast rättspraxis är ett stöd som skulle förbättra det gynnade företagets finansiella situation, men som inte är nödvändigt för att uppnå de mål som anges i artikel 61.3, inte förenligt med EES-avtalet ⁽¹⁹¹⁾. Eftersom överkompensationen inte var nödvändig för att bedriva den berörda ekonomiska verksamheten är den därför oförenlig med artikel 61.3 c i EES-avtalet.
- (237) När det gäller undantaget i artikel 59.2 i EES-avtalet konstaterar övervakningsmyndigheten, såsom fastställs i avsnitt 5.4.2.2, att företagen i BKK-koncernen inte har haft, och inte har, någon skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster med avseende på de berörda tjänsterna. Eftersom ersättningen inte beviljas ett företag som anförtratts tillhandahållandet av en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse är undantaget i artikel 59.2 inte tillämpligt.
- (238) På grundval av dessa överväganden anser övervakningsmyndigheten att överkompensationen för underhållet och driften (åtgärd a) samt kapitalkostnaden (åtgärd c) inte kan anses vara förenlig med EES-avtalets funktion.

9. SLUTSATS

- (239) Av de skäl som anges ovan drar övervakningsmyndigheten slutsatsen att den överkompensation för underhållet och driften (åtgärd a) samt kapitalkostnaden (åtgärd c) som betalats ut till företag i BKK-koncernen för gatubelysning längs kommunala vägar i kommunen utgör olagligt statligt stöd som är oförenligt med EES-avtalets funktion.
- (240) Överkompensationen för underhållet och driften (åtgärd a) avser, för det första, den infrastruktur till gatubelysning som kontrolleras av BKK-koncernen ⁽¹⁹²⁾. När det gäller denna infrastruktur omfattar överkompensationen de belopp som överstiger de kostnader som berättigar till ersättning enligt mekanismen i avsnitt 7 c i köpeavtalet från 1996.
- (241) För det andra avser överkompensationen för underhållet och driften (åtgärd a) tjänster avseende den infrastruktur till gatubelysning som ägs av kommunen. Överkompensationen för dessa tjänster motsvarar de belopp som överstiger det marknadspris som skulle ha kunnat erhållas på den öppna marknaden.
- (242) Den olagliga och oförenliga överkompensationen för underhållet och driften (åtgärd a) är begränsad till perioden från och med den 1 januari 2016. När det gäller den infrastruktur till gatubelysning som kontrolleras av BKK-koncernen pågår överkompensationen fortfarande. Vad beträffar den infrastruktur till gatubelysning som ägs av kommunen avses den verksamhet som bedrivits fram till den 1 april 2020.
- (243) När det gäller ersättningen för kapitalkostnaden (åtgärd c) utgörs det olagliga och oförenliga statliga stödet av den ersättning som överskrider den normala avkastningsnivå som medges enligt mekanismen i avsnitt 7 c i köpeavtalet från 1996. Eftersom denna överkompensation inte är begränsad till perioden från och med den 1 januari 2016 omfattas all överkompensation som beviljats inom preskriptionstiden på tio år ⁽¹⁹³⁾. Preskriptionstiden avbröts när övervakningsmyndigheten vidarebefordrade klagomålet till de norska myndigheterna, och uppmanade dem att lämna synpunkter på det, genom en skrivelse av den 1 juni 2017 ⁽¹⁹⁴⁾.

⁽¹⁹¹⁾ Se i detta avseende domstolens dom av den 15 april 2008, Nuova Agricast Srl/Ministero delle Attività Produttive, C-390/06, EU:C:2008:224, punkt 68 och där given rättspraxis.

⁽¹⁹²⁾ Utifrån de inlämnade upplysningarna är det övervakningsmyndighetens uppfattning att dessa gatlyktor för närvarande ägs av Veilys AS.

⁽¹⁹³⁾ Artikel 15 i del II i protokoll 3. Se även domstolens dom av den 6 oktober 2005, Scott SA/kommissionen, C-276/03, EU:C:2005:590.

⁽¹⁹⁴⁾ Dokument nr 858239.

10. ÅTERKRAV

- (244) Eftadomstolen har slagit fast att skyldigheten att upphäva oförenligt stöd syftar till att återställa den tidigare situationen ⁽¹⁹⁵⁾. Detta mål uppnås så snart stödmottagaren har återbetalat det belopp som beviljats i form av olagligt och oförenligt stöd och därmed förlorar fördelarna på marknaden i förhållande till sina konkurrenter ⁽¹⁹⁶⁾. Av fast rättspraxis följer vidare att övervakningsmyndigheten inte är skyldig att fastställa det exakta stödbelopp som ska återkrävas när den beslutar om återkrav av stöd som förklarats oförenligt med EES-avtalets funktion ⁽¹⁹⁷⁾.
- (245) Del II i protokoll 3 innehåller närmare bestämmelser om återkrav. I enlighet med rättspraxis fastställs i artikel 14.1 en skyldighet för Eftas övervakningsmyndighet att återkräva olagligt och oförenligt stöd, om detta inte skulle stå i strid med en allmän princip i gemenskapsrätten. I samma artikel anges också att den berörda staten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva olagligt stöd som konstateras vara oförenligt.
- (246) Enligt artikel 14.2 ska det stödbelopp som ska återbetalas inbegripa ränta beräknad från och med den dag då stödet betalades ut till stödmottagaren till dess att det återbetalas. I artikel 14.3 föreskrivs vidare att återkravet ska ske utan dröjsmål och i enlighet med de tillämpliga förfarandena i nationell lagstiftning. Dessa nationella förfaranden måste göra det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa beslutet om återkrav.
- (247) Ytterligare genomförandebestämmelser om återkrav finns i beslut nr 195/04/KOL av den 14 juli 2004 ⁽¹⁹⁸⁾. Övervakningsmyndigheten har även utfärdat riktlinjer för återkrav av olagligt och oförenligt stöd ⁽¹⁹⁹⁾.
- (248) På grundval av ovanstående bedömning och i enlighet med ovanstående bestämmelser om återkrav av olagligt och oförenligt stöd har övervakningsmyndigheten därför antagit detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Överkompensationen för underhållet och driften (åtgärd a) samt kapitalkostnaden (åtgärd c), som betalats ut till företag i BKK-koncernen för gatubelysning längs kommunala vägar i kommunen, utgör olagligt statligt stöd som är oförenligt med EES-avtalets funktion.

⁽¹⁹⁵⁾ Se Furstendömet Liechtenstein m.fl. i fotnot 128, punkt 142 och Eftadomstolens dom av den 8 oktober 2012 i de förenade målen E-10/11 och E-11/11, Hurtigruten ASA/Eftas övervakningsmyndighet, Eftadomstolens rapport 2012, s. 758, punkt 286.

⁽¹⁹⁶⁾ Domstolens dom av den 17 juni 1999, Belgien/kommissionen, C-75/97, EU:C:1999:311, punkterna 64–65, Fesil og Finnjord, PIL m.fl. samt Norge/Eftas övervakningsmyndighet, de förenade målen E-5/04, E-6/04 och E-7/04, Eftadomstolens rapport 2005, s. 121, punkt 178 och domstolens dom av den 7 mars 2002, Italien/kommissionen, C-310/99, EU:C:2002:143, punkt 98.

⁽¹⁹⁷⁾ Se riktlinjerna för återkrav av olagligt och oförenligt statligt stöd i fotnot 199 nedan, punkt 36 med hänvisning till domstolens dom av den 12 oktober 2000, Spanien/kommissionen, C-480/98, EU:C:2000:559, punkt 25 och domstolens dom av den 2 februari 1988, Kwekerij Gebroeders van der Kooy BV m.fl./kommissionen, de förenade målen C-67/85, C-68/85 och C-70/85, EU:C:1988:38. Se även domstolens dom av den 13 februari 2014, Mediaset SpA/Ministero dello Sviluppo economico, C-69/13, EU:C:2014:71, punkt 21 med hänvisningar till rättspraxis.

⁽¹⁹⁸⁾ Beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 195/04/KOL av den 14 juli 2004 om de genomförandebestämmelser som avses i artikel 27 i del II av protokoll 3 till avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol, EUT L 139, 25.5.2006, s. 37, och EES-supplement nr 26/2006, 25.5.2006, s. 1, ändrat genom beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 789/08/KOL av den 17 december 2008 om ändring av beslut nr 195/04/KOL om de genomförandebestämmelser som avses i artikel 27 i del II i protokoll 3 till avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol, vad beträffar standardformulären för anmälan av statligt stöd, EUT L 340, 22.12.2010, s. 1, och EES-supplement nr 72/2010, 22.12.2010, s. 1.

⁽¹⁹⁹⁾ Eftas övervakningsmyndighets beslut nr 788/08/KOL av den 17 december 2008 om ändring för sextiosjunde gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd genom införandet av ett nytt kapitel om återkrav av olagligt och oförenligt statligt stöd, EUT L 105, 21.4.2011, s. 32, och EES-supplement nr 23/2011, 21.4.2011, s. 1. Dessa riktlinjer motsvarar kommissionens tillkännagivande *Effektivare verkställande av kommissionsbeslut som ålägger medlemsstater att återkräva olagligt och oförenligt statligt stöd*, EUT C 272, 15.11.2007, s. 4.

Artikel 2

Överkompensationen för underhållet och driften (åtgärd a) avser, för det första, den infrastruktur till gatubelysning som kontrolleras av BKK-koncernen. När det gäller denna infrastruktur omfattar överkompensationen de belopp som överstiger de kostnader som berättigar till ersättning enligt mekanismen i avsnitt 7 c i köpeavtalet från 1996.

För det andra avser överkompensationen för underhållet och driften (åtgärd a) tjänster avseende den infrastruktur till gatubelysning som ägs av kommunen. Överkompensationen för dessa tjänster motsvarar de belopp som överstiger det marknadspris som skulle ha kunnat erhållas på den öppna marknaden.

Artikel 3

Överkompensationen för kapitalkostnaden (åtgärd c) består av en ersättning som överstiger den normala avkastningsnivå som medges av mekanismen i avsnitt 7 c i köpeavtalet från 1996.

Artikel 4

När det gäller ersättningen för underhållet och driften (åtgärd a) är den olagliga och oförenliga överkompensationen begränsad till perioden från och med den 1 januari 2016. När det gäller den infrastruktur till gatubelysning som kontrolleras av BKK-koncernen pågår denna överkompensation fortfarande. Vad beträffar den infrastruktur till gatubelysning som ägs av kommunen avser överkompensationen den verksamhet som bedrivits fram till den 1 april 2020.

Artikel 5

När det gäller ersättningen för kapitalkostnaden (åtgärd c) omfattar det stöd som konstaterats vara olagligt och oförenligt all överkompensation som beviljats inom den preskriptionstid på tio år som föreskrivs i artikel 15 i del II i protokoll 3. Denna preskriptionstid avbröts när övervakningsmyndigheten vidarebefordrade klagomålet till de norska myndigheterna, och uppmanade dem att lämna synpunkter på det, genom en skrivelse av den 1 juni 2017.

Artikel 6

De norska myndigheterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva det olagliga och oförenliga stöd som avses i artiklarna 1, 2, 3, 4 och 5.

Till beloppet ska läggas ränta och sammansatt ränta beräknade från och med den dag då stödet betalades ut till stödmottagaren till dess att det återbetalas. Räntan ska beräknas enligt artikel 9 i Eftas övervakningsmyndighets beslut nr 195/04/KOL, i dess ändrade lydelse.

Artikel 7

Återkravet ska ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i Norges nationella lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut.

De norska myndigheterna ska se till att stödet har återbetalats inom fyra månader från dagen för meddelandet av detta beslut.

Artikel 8

De norska myndigheterna ska inom två månader från dagen för meddelandet av detta beslut lämna följande upplysningar till övervakningsmyndigheten:

1. Det totala belopp (kapital och räntor) som ska återkrävas.

2. De datum då de belopp som ska återkrävas ställdes till förfogande för de berörda företagen i BKK-koncernen.
3. En rapport om de framsteg som gjorts och de åtgärder som vidtagits för att följa detta beslut.

Artikel 9

Om de norska myndigheterna stöter på allvarliga svårigheter som hindrar dem från att iaktta någon av de tidsfrister som anges i artiklarna 7 och 8 ska de informera övervakningsmyndigheten om dessa svårigheter. Förutsatt att de norska myndigheterna har lämnat en lämplig motivering kan övervakningsmyndigheten förlänga tidsfristerna i enlighet med principen om lojalt samarbete.

Artikel 10

Detta beslut riktar sig till Konungariket Norge.

För Eftas övervakningsmyndighet

Arne RØKSUND
Ordförande
Ansvarig kollegieledamot

Stefan BARRIGA
Kollegieledamot

Árni Páll ÁRNASON
Kollegieledamot

Melpo-Menie JOSÉPHIDÈS
Kontrasignerande som direktör för avdelningen
för rättsliga och exekutiva frågor

RÄTTELSE

Rättelse till Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/1288 av den 6 april 2022 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 vad gäller tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i och presentationen av information med avseende på principen om att inte orsaka betydande skada, och som specificerar innehållet i, metoderna för och presentationen av information med avseende på hållbarhetsindikatorer och negativa konsekvenser för hållbar utveckling, samt innehållet i och presentationen av information med avseende på främjande av miljörelaterade eller sociala egenskaper och mål för hållbar investering i upplysningar som lämnas innan avtal ingås, på webbplatser och i regelbundna rapporter

(Europeiska unionens officiella tidning L 196 av den 25 juli 2022)

Sidan 1, titeln

I stället för: "Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/... av den 6.4.2022 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 vad gäller tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i och presentationen av information med avseende på principen om att inte orsaka betydande skada, och som specificerar innehållet i, metoderna för och presentationen av information med avseende på hållbarhetsindikatorer och negativa konsekvenser för hållbar utveckling, samt innehållet i och presentationen av information med avseende på främjande av miljörelaterade eller sociala egenskaper och mål för hållbar investering i upplysningar som lämnas innan avtal ingås, på webbplatser och i regelbundna rapporter"

ska det stå: "Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/1288 av den 6 april 2022 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 vad gäller tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i och presentationen av information med avseende på principen om att inte orsaka betydande skada, och som specificerar innehållet i, metoderna för och presentationen av information med avseende på hållbarhetsindikatorer och negativa konsekvenser för hållbar utveckling, samt innehållet i och presentationen av information med avseende på främjande av miljörelaterade eller sociala egenskaper och mål för hållbar investering i upplysningar som lämnas innan avtal ingås, på webbplatser och i regelbundna rapporter".

Rättelse till Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2268 av den 6 september 2021 om ändring av de tekniska tillsynsstandarder som föreskrivs i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/653 vad gäller underliggande metoder och presentation av resultatscenarier, redovisning av kostnader och metoder för beräkning av sammanfattande kostnadsindikatorer, redovisning av och innehållet i information om tidigare resultat och redovisning av kostnader för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) som erbjuder flera olika investeringsalternativ och om anpassning av övergångsbestämmelserna för Priip-produktutvecklare som erbjuder andelar i fonder som avses i artikel 32 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 som underliggande investeringsalternativ med förlängda övergångsbestämmelser som fastställs i den artikeln

(Europeiska unionens officiella tidning L 455 I av den 20 december 2021)

Sidan 1, titeln

I stället för:

”Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/... av den 6 september 2021 om ändring av de tekniska tillsynsstandarder som föreskrivs i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/653 vad gäller underliggande metoder och presentation av resultatscenarier, redovisning av kostnader och metoder för beräkning av sammanfattande kostnadsindikatorer, redovisning av och innehållet i information om tidigare resultat och redovisning av kostnader för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) som erbjuder flera olika investeringsalternativ och om anpassning av övergångsbestämmelserna för Priip-produktutvecklare som erbjuder andelar i fonder som avses i artikel 32 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 som underliggande investeringsalternativ med förlängda övergångsbestämmelser som fastställs i den artikeln”

ska det stå:

”Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2268 av den 6 september 2021 om ändring av de tekniska tillsynsstandarder som föreskrivs i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/653 vad gäller underliggande metoder och presentation av resultatscenarier, redovisning av kostnader och metoder för beräkning av sammanfattande kostnadsindikatorer, redovisning av och innehållet i information om tidigare resultat och redovisning av kostnader för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) som erbjuder flera olika investeringsalternativ och om anpassning av övergångsbestämmelserna för Priip-produktutvecklare som erbjuder andelar i fonder som avses i artikel 32 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 som underliggande investeringsalternativ med förlängda övergångsbestämmelser som fastställs i den artikeln”.

Rättelse till Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/2580 av den 17 juni 2022 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder som specificerar de uppgifter som ska lämnas i ansökan om auktorisation som kreditinstitut och de faktorer som kan hindra behöriga myndigheter från att utöva en effektiv tillsyn

(Europeiska unionens officiella tidning L 335 av den 29 december 2022)

Sidan 66, skäl 14

I stället för: "Denna förordning bör vara tillämplig från och med XX.XX.XXX för att ge behöriga myndigheter och ansökande kreditinstitut tillräckligt med tid att uppfylla förordningens krav."

ska det stå: "Denna förordning bör vara tillämplig från och med den 18 juli 2023 för att ge behöriga myndigheter och ansökande kreditinstitut tillräckligt med tid att uppfylla förordningens krav."

Sidan 75, artikel 13 andra stycket

I stället för: "Den ska tillämpas från och med den XX.XX.XXXX."

ska det stå: "Den ska tillämpas från och med den 18 juli 2023."

Rättelse till Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/2581 av den 20 juni 2022 om fastställande av tekniska genomförandestandarder för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU vad gäller tillhandahållande av uppgifter i ansökningar om auktorisation som kreditinstitut

(Europeiska unionens officiella tidning L 335 av den 29 december 2022)

Sidan 86, fotnot 2

I stället för: "Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/2580 av den 17 juni 2022 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder som specificerar de uppgifter som ska lämnas i ansökan om auktorisation som kreditinstitut och de faktorer som kan hindra behöriga myndigheter från att utöva en effektiv tillsyn (EUT L 335, XX.XX.XXXX, s. 64)"

ska det stå: "Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/2580 av den 17 juni 2022 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder som specificerar de uppgifter som ska lämnas i ansökan om auktorisation som kreditinstitut och de faktorer som kan hindra behöriga myndigheter från att utöva en effektiv tillsyn (EUT L 335, 29.12.2022, s. 64)."

Sidan 87, artikel 3

I stället för: "Denna förordning ska tillämpas på ansökningar om auktorisation som kreditinstitut som lämnas in den XX.XX.XXXX."

ska det stå: "Denna förordning ska tillämpas på ansökningar om auktorisation som kreditinstitut vilka lämnas in från och med den 18 juli 2023."

Sidan 87, artikel 4 andra stycket

I stället för: "Denna förordning ska tillämpas från och med den XX.XX.XXXX."

ska det stå: "Denna förordning ska tillämpas från och med den 18 juli 2023."

Sidan 88, bilagan, fotnot 1

I stället för: "EUT L 335, XX.XX.XXXX, s. 64."

ska det stå: "EUT L 335, 29.12.2022, s. 64."

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV